

AJÁNDÉK ISTENTŐL

Szeretet Valósága

Nagy Zoltán

Budapest, 2023. január

Kedves Olvasó!

Shirdi Sai Baba és Bhagawan Sri Sathya Sai Baba földi megtestesülésének helyszíneire történő utazások között idehaza, továbbá az általuk áthatott szent helyeken történő ottlétek alatt Indiában és Nepálban születtek a könyvben található gondolatok. Melyek hasznos és megszívlelendő útravalóként szolgálhatnak a minél tisztább gondolatok születéséhez, továbbá ahhoz, hogy a cselekedeteket minél inkább segíthessék a karma visszahatásának lebontását. Ekképpen egyre élesebben válhasson láthatóvá az aranyösvény, mely az Egy tiszta felismeréséhez vezet, hozzájárulva ahhoz, hogy mindeközben feltárulhasson az igaz valóság, hogy valójában kik is vagyunk, s mi célból adódott a lehetőség a földi létezéshez.

A gondolatok között esetlegesen tapasztalható hasonlóság, azok jelentőségét, illetve a bennük rejlő teljességet hivatott kifejezni.

Örök igazságként érdemes megszívlelnünk, hogy a szeretet a legcsodálatosabb ajándék, mely átélhető, megosztható, s általa tapasztalható meg a teljesség, Isten közelsége, az Ő végtelensége és állandósága.

Adasson meg mindenki számára a minél tisztább felismerések megélése;

Szeretettel: Nagy Zoltán

Budapest, 2023. január

I. Otlét előtt (2008.)

1. A mindennapi szolgálat is spirituális szolgálat, a kimondottan spirituálisnak tekinthető mellett;
2. Minden lény rendelkezik felsőbb szellemmel;
3. Elengedhetetlen a harmónia a fizikai, a lelki és a szellemi területek között;
4. A fizikai síkon előremutató a női vagy a férfi lét lényegének megélése;
5. A valós, a transzcendentális lét, ebbe ágyazódnak az anyagi világban megélhető tapasztalatok;
6. A múlt történéseinek hatásai fokozatosan elrendeződnek a szellemi fejlődés útján történő haladás során;
7. Ahogy tisztul a kapcsolat a fensőbb énnel, úgy válik könnyebbé a fizikai területen értelmezett élet;
8. Az energetikai rendszer fokozatosan úgy alakul át, ahogy a tudatváltozás folyamatosan megvalósul;
9. Meghatározó, hogy a jelenből merre tart az egyén;
10. Lehetnek alkalmak, amikor megélhető tudatossággal kerülhet közel az ember Jézushoz;
11. A hit és a bizalom tökéletes alapul szolgál a mindennapok során;
12. Érdemes figyelni a jelekre, s cselekedni azok szerint;
13. Fontos tisztelni a társunkat, az embereket, az összes élőlényt, a Mindenhatóságot;
14. Életünk állomásai, úgymint a körülmények, a történések mind-mind ajándékok;
15. A segítők állandóan tettere készen állnak, szemmel látható és láthatatlan formát öltve;
16. A mindent elárasztó szeretet folyton-folyvást erősödik;
17. Meghatározó a rendszeres meditálás, - lehetőség szerint - napjában legalább kétszer;
18. A gondoskodás által minden szépségesen alakul;
19. Egyszer minden kérdésre megérkezik a válasz;
20. Sugározni a szeretetet, az elfogadást és a megértést, ez a tennivaló;
21. Alázattal elfogadni a sors kegyét, az általa biztosított emelkedett létezés, tenni a hétköznapi dolgokat, őszintén, hittel és önzetlenül;
22. Komoly lehetőség a transzcendentális valóság fokról-fokra történő egyre tudatosabb megélése;
23. A jó Isten és a szeretet vezet a kristálytisza létállapothoz;
24. A rajongó szeretet képes letisztulni, mély, stabil, mindent megértő, elfogadó, élesen látó, kiegyensúlyozott szeretetté válni;
25. Természetes jelenség az időközben felbukkanó zaklatottság, mely erősségében és megjelenésében egyaránt csökken az idő folyamán;
26. A terhelés mértékének - gyakorta - a fizikai test természetes teherbíró képessége szab határt;
27. Az Isten felé közeledés magával hozza a közeledést mindenki felé;
28. Nagy lehetőség a minél tisztább felismerés és a minél mélyebb megélés;
29. A haladáshoz adott pillanatban szükségtelen tapasztalatok, lenyomatok fokozatosan háttérbe szorulnak;
30. A fájdalmak látszólagosak;
31. A szeretetteljesség inkább a megélés szintjén fejeződik ki, az kevésbé képes megmutatkozni a szavak világában;

32. Az Isteni oltalom magában foglalja azt is, hogy pont az történik, ami fontos, és meghatározó az éppen zajló életmozzanat során;
33. A megérezéssel, a belső hanggal, néha vetélkedni próbál az elme, e miatt - esetenként - sértődésre is képes;
34. Szükségesek a hidak a fizikai sík és a transzcendentális világ között;
35. A szeretet megélésének, kisugárzásának hullámmozgása, szélsőséges esetben elapadása gyötri meg legjobban az embert;
36. Szent dolgokkal való foglalkozás más létdimenzióba segít;
37. Nehéz helyzetet teremt a szembesülés a vágygal, a ragaszkodással, a fizikai síkhoz való kötődéssel;
38. A kristálytisztá, mindent átható szeretet segíti a létezést jobbra, szebbé tenni, a külső-belső megújuláson keresztül;
39. Az álom támogatja az ébrenlét történéseinek megértését;
40. A gondolatok, a szavak, a tettek sugároznak a szűkebb-tágabb környezet felé;
41. A sors ajándék;
42. Az alap a hit, ami sugárzik valakiből, annak megfelelően, amit hordoz, amit képvisel;
43. A fizikai test energetikai átrendeződésen eshet át, ami fizikális állapotjavulást eredményezhet;
44. A tudat torzító értékelésének meghaladását követően, a transzcendentális tapasztalatok természetes közegbe kerülnek;
45. A tapasztalatok helyes módon történő megosztása az alázat és a tisztelet által övezett közegből fejlődik ki, a végtelen szeretet sugárzása mellett, mely mindenütt jelenvaló és mindent áthat;
46. A transzcendentálisizmus azt is magában hordozza, hogy a hétköznapiakat miként éli meg valaki;
47. A jó Isten mindig figyel mindenkire, segíti a haladást, hogy ami szükséges abban részesüljön az összes lény;
48. A mindent átható gyönyörűsége szeretet, eltörli, elsimítja az összes létező kedvezőtlen érzelmi megnyilvánulást, feltárja az igazi ént, a kizárólagos valóságra irányítja a figyelmet, és megnyitja a kaput a megtapasztalás és a megértés felé;
49. A sorskapcsolatok olyan mértékben kerülnek felszínre, hogy az általuk hordozott súlyok, terhek csökkenjenek, szépen elsimítva a kihatásukat, segítve a folyamatot, hogy felismerhetővé váljon az egyén kapcsolata az univerzummal;
50. A sorsszerűség az érzelmek és a vágyak letisztulása után válik észlelhetővé;
51. Elengedhetetlen alázattal és tisztelettel elfogadni azt, amit a sors kínál, hisz az a haladást szolgálja;
52. Az ok-okozat egyre tisztább megértése biztosítja a lelki sérülések elkerülését, mert ily módon pontosan átlátható és megérthető, hogy mi, miért történik;
53. A másokkal való egység megértése nagyon sokat segít a vágyak, a kötődések, a ragaszkodás lebontásában, ekkor teljesen másként szemlélhető a világ, ilyenkor az igazi értékek emelkednek ki, a fizikai síkhoz tartozó dolgok pedig eltörpülnek, elvesznek;
54. Akkor lehet igazán megélni a tudatváltozást, amikor a fizikai síkhoz tartozó történések hatásai elcsendesednek;
55. A tudatváltozás megnyilvánulása, annak gyönyörűsége, boldogságos megélése, s a látómező tágulása nagyon felemelő hatást képes gyakorolni a hétköznapi megélése során;
56. A ragaszkodás, a megkötöttség, a vágy, elme által létrehozott fájdalmat képes okozni;
57. Az előítéletek pusztán illúzióként léteznek az illúzióban;

58. A hatalomra való törekvés a kötőerő egyik igen erős megnyilvánulása;
59. Boldog emelkedettségben a fizikai síkhoz tartozó „nehézségek” jelentéktelenné, a „kedvezőtlen” hatások pedig szinte észrevehetetlenné válnak;
60. A helyes úton való haladás közepette, az emberek körül fokozatosan átrendeződnek a fizikai síkhoz tartozó elemek;
61. Isteni ajándék az élet;
62. A helyzetkép egyszerű: amit ad valaki, azt kapja vissza a karma végtelen és igazságos törvénye által;
63. Temérdek sok dolgot kell megtapasztalni és megérteni a jó Isten felé vezető csodálatos úton, mely boldogsággal és szeretettel övezett;
64. A jó Isten segít azzal is, hogy rámutat olyan területekre, melyek a tudatosság szintjén nem is ismertek, mint fejlesztendő, csiszolandó részek;
65. A drága jó Isten mindig minden egyénnel együtt él, folyamatosan segítséget nyújt az élete során, támogatja, helyzeteket teremt számára az egyetemesség érdekében, hiszen Ő mindent áthat, és képes egységben látni az egész univerzumot;
66. Amikor bizonytalanság lesz úrrá az emberen, akkor a jó Isten mihamarabb bizonyosságot sugárzó helyzetbe hozza, ezzel is segítve a fizikai sík kettősségének megértését;
67. Abban a biztos tudatállapotban lehet élni a mindennapokat, hogy a jó Isten mindig jelen van, az pedig az egyéneken múlik, hogy mennyire képes az útmutatások szerint élni, s ezáltal, elérni Őt;
68. A szolgálat végzéséhez mérhetetlen nagy segítség érkezik a kiáradó szereteten keresztül, a boldogság közegén át;
69. Nemes cselekedet megélni a szeretet szentségét, a boldogság mindenhatóságát, s sugározni mindezt a környezet felé, megértéssel és elfogadással, a szolgálat jegyében;
70. A fizikai síkhoz kötődő gondolatok az elmét táplálják, a magasztos gondolatok a lelket, hogy egyre közelebb lehessen kerülni a halhatatlan felsőbb lényhez, a valós állandóság és végtelenség állapotába;
71. Az elme hatása akaratlagos, így megszakítható, ezzel szemben a külső üzenetek természetes módon érkeznek, így az elme nem is tud rájuk hatni;
72. Jelentős erőpróba a szív melegét, a szeretetet állandóan magas szinten tartani;
73. A nyitottság és az engedelmesség támogatja, elősegíti, az útmutatásokra való odafigyelést, és az üzenetek, sugallatok megértését;
74. Bármilyen érzés, gondolat átformálható szeretetté, érdemes kipróbálni, hogy mennyire egyszerű és milyen szép ily módon élni;
75. A nyitottság elősegíti a megszólíthatóvá, megszólítottá válást;
76. A jó Istenen való elmélkedés tiszta gondolatokat szül;
77. Fontos és meghatározó a teljes önátadás állapotába való eljutás;
78. A fizikai síkhoz tartozó dolgok szűkítő hatást fejtenek ki, gátakat hoznak létre, tompítják az érzékenységet;
79. Az elme járja a táncát a fizikai síkon, a szeretet pedig rendületlenül szerte árad, emelve a rezgésszintet, segítve a lélek szépülését, ekkor küzd igazán az elme, hiszen a mindenségben való feloldódás elpusztítja az általa felépített ingatag várat;
80. A szeretet hordozza az áldást, a mindenkire egyaránt ható békét és megnyugvást;
81. Határtalan az Isteni gondoskodás;

82. Elme által nem dönthető el, hogy a sors kereke merre forog, egyedül az Isteni szándék képes megmutatni a helyes utat;
83. Minél eleveőbb az elmélyülés, annál inkább kiszorulnak a fizikai síkhoz tartozó gondolatok, és egyre élesebben tárul fel az igaz valóság;
84. Az élet folyamán az aprólékos tervezés helyett elég látni és követni a fő irányt, a kísérő mozzanatok pedig elegendő puszta elfogadni és megpróbálni megérteni;
85. Isteni szándék húzódik meg minden gondolat, cselekedet, történés mögött, mindenben benne rejlik a jó Isten, mindenütt és minden időpillanatban;
86. A jó Istennel való közelség segíti a szeretet kifejezését, kifejeződését;

II. Otlét alatt (2008.)

87. Az elrendezettség mindent magában foglaló módon végtelen;
88. Szüntelen a jó Isten mindenre kiterjedő gondoskodása;
89. A kitartón végzett cselekedetek mentén bontakozik ki - fokról fokra - a transzcendentális valóság;
90. Szüntelenül ajándékok érkeznek a jó Istentől, a kicsomagolás és használat közben pedig tudatosodik az üzenetük;
91. Csodálatos élmény az irányítottság megélése;
92. A megtapasztalt Istenközelség, a maga elmélyültségéből fakadóan elősegíti az elfogadás és a megértés folyamatát a különböző létszinteken;
93. A nagyon súlyos ajándékot nehéz, esetleg nem is lehet hordozni, ezért érkeznek olyanok, amelyek még elbírhatók;
94. A történéseket teljes mértékben célszerű elfogadni, hisz azok mindig jó helyre és jó időben vezetnek az érintetteket, legfeljebb az elme gondolhatja másképp, ez esetben félrevezetővé és követelőzővé is válhat;
95. A fizikai síkon eltérő energetika-üzenettel, töltéssel rendelkeznek a helyek;
96. Az elmélyülés folyamatában kiemelt jelentősége van a ráhangolódásnak, mely döntően meghatározza annak mélységét, ezért érdemes kiemelt figyelmet fordítani erre is;
97. A testi érzetek bőséggel tartalmaznak jelzéseket, üzeneteket;
98. A jó Isten változatos formában történő megjelenése nevelő, fejlesztő, segítő és támogató;
99. Minél többen élhetik meg a transzcendentális tisztaságot, annál emelkedettebbé válik a közösségek tagjainak állapota;
100. A jó Isten közelsége Önmagához és az emberi önvalóhoz emel, a létezés igaz valóságába;
101. Adott a képesség arra, hogy szinte nem is érzékelve a fizikai síkot, transzcendentális magasságok váljanak elérhetővé;
102. Az Avatár maga a jó Isten;
103. Mindenki számára mást, és egyben ugyanazt jelenti az Isteni lét;
104. Néha fájdalmas, fejlődést akadályozó pillanatok villanhatnak be a jelenlegi, vagy bármelyik másik életből, majd hirtelen, mindezek gyökere előbukkan az ok-okozat óceánjából, ezt követően finom energiával megtörténik az eltávolítás, az összes abból fakadó következmény kihatásának elsimítása;
105. Az élet során folyton-folyvást érkező igazi és meghatározó ajándékok láthatatlanok a fizikai szem számára, hatásuk viszont annál inkább meghatározó;
106. A jó Isten az összes lény számára sugározza a szeretetet;
107. A lényeg, hogy derűs boldogsággal legyen képes megköszönni az ember azt, amit kap, hiszen legkevésbé sem az a meghatározó, amit kér, ami után vágyódik;
108. Az élet során bevillanó képek, gondolatok eredetét, jelentését gyakorta a türelem és az idő válaszolja meg;
109. A transzcendentális léthez tartozó érzékelés igen jelentősen eltér a fizikai síkhoz tartozó érzékeléstől;
110. Az Isteni vezettetés minden körülmények között alázattal fogadott legyen, erre érdemes törekedni;
111. Az ember Isteni mivoltára történő fokozatos ráébredése beláthatatlan távlatok kibontakoztatásához nyit kaput, az Isteni szeretet mindent áthatóságával kísérve;

112. A mások általi tapasztalások is a jó Istentől származva jutnak el az egyénekhez, a saját élmények mellett;
113. A transzcendentális lét felé terelgetés kiapadhatatlan és folyamatos;
114. Az általános elvek mellett, egyéni módszerek is szükségesek az emelkedett állapot fenntartásához;
115. A figyelem irányítása kezdetben tudatból fakadóan történik, majd később szív által vezérelten, mely lépésről lépésre visz a tapasztalatok bensővé tételének gyönyörű állapotához;
116. A szeretet a sors ajándéka;
117. A felső tudatból érkező jelzéseket általában elfogadja az elme is;
118. A teljes önátadás állapotához vezető út, melyen való haladáshoz iránytű a jelen körülményeinek elfogadása, hosszú és kanyargós, viszont azon haladva fokozatosan elcsendesednek a vágyak és az elme is megbékél;
119. A próbák mérceként is szolgálnak;
120. Ami véletlennek tűnik a fizikai síkon, az törvényszerű az világmindenség szintjén;
121. Meghatározó küldetés a szeretet megtestesítése, kisugárzása mindenki felé, és e szerint felelősséggel, példaképként cselekedni, hogy a jó Isten tanításain alapuló élet lehetősége és gyakorlata másokban is életre kelhessen;
122. A természeti jelenségek is a jó Isten üzeneteit tartalmazzák;
123. Léteznek korábban elrendezett körülmények, melyekre előre is lehetséges a rátekintés, viszont az Isteni alkotás alattiakra, innen a fizikai síkról nézve, nem biztosított a rálátás, amely nézőpont egyébként egyénenként különböző, hisz mindenki számára eltérő üzenetet hordoznak a jelenben megélhető tapasztalatok;
124. Célszerű megteremteni a helyzetet, hogy minél többször adódjon lehetőség a benső, a fenső felé fordulásra, s ebből fakadóan törekedni az emelkedett állapotot megőrzésére;
125. A szívek összefonódása csodálatosan emelkedett állapotba helyezi az embert;
126. A jó Isten pontosan tudja, hogy kinek, mire van szüksége;
127. A jelenből nagyon nehezen sejthető, hogy a jövőbeni eseményekhez, milyen áldás érkezik;
128. Minél mélyebb és tartósabb emelkedettség alakul ki, az elme annál inkább próbál változatos módon huncutkodni;
129. Az Isteni ajándékok pont akkor érkeznek, amikor azok a legjobb szolgálatot tehetik;
130. A jelenben folyamatosan megtapasztalható az Isteni figyelem és áldás;
131. Az elme elcsendesíthető önmaga által és a szeretet áldásával;
132. A figyelmet folyamatosan a jó Isten felé kívánatos irányítani;
133. Az erőszaknélküliség általános társadalmi kategóriaként, illetve a jó Isten felé fordulás szempontjából is elengedhetetlen, hogy minél inkább virágozhasson a szent állapot;
134. A jó Isten számára mindenki egyforma, Ő mindenkit egyformán szeret, e szerint nyugodtan élhetők a hétköznapok;
135. A szív és az atma tértől független kisugárzása a meghatározó, elvonatkoztatva a sugárzó forrás tényleges fizikai jelenlététől;
136. Lehetséges, hogy az intenzív transzcendentális energiák – kezdetben – fizikai terhelést okoznak a test számára, ami végeredményben és összességében építi, illetve javítja annak általános állapotát, természetesen nem eltörölve az öregedésből, elhasználódásból adódó hatást;

137. Az erőszak, a durvaság, az agresszió és az ezekhez hasonló megnyilvánulások messze kerülendőek, mert a mellett, hogy visszahúznak az elmélyültségből, elzáró hatást fejtenek ki a jó, és a szeretet kibontakozása előtt, ekképpen igyekezni szükséges, mihamarabb megszüntetni, és a helyes irányba fordítani az események menetét, ha netán ilyen helyzetek alakulnának ki;
138. Nagyon intenzív élmények megélését követően hasznos a pihenés, s idő biztosítása a megértéshez, a feldolgozáshoz;
139. Minden nap legyen ünnep, örömmel és méltóságteljeséggel;
140. Az a megtiszteltetés, hogy adott a lehetőség az „előadáson” való részvételre, e mellett teljesen eltöprel, hogy hol található szabad hely;
141. A meditálás ajándék, mint lehetőség az a közben megélhető tapasztalatok átélésére;
142. Sai Baba környezetében, az ashramban, annyira közel kerül az ember a jó Istenhez, az Ő akaratához, hogy egyáltalán nem szükséges döntéseket hoznia, viszont azon kívül már számos döntés meghozatala vár mindenkire, akkor más formában valósul meg az Isteni vezetésre való szakadatlan odafigyelés, mely áldott szeretettel áthatott;
143. A segítő, támogató jelzések állandó jelleggel érkeznek, szinte felfoghatatlan mennyiségben;
144. Nagy érték a mások iránti figyelem és előzékenység;
145. Örülni tiszta szívből annak, ami adódik és tenni azt, ami kínálkozik, őszinte önátadással és szeretettel;
146. Minden körülmények között szeretni, még negatív érzelmek megélése, netán keltése esetén is (ami természetesen kerülendő), ez a helyes cselekedet;
147. Felemelő a feltétel nélküli bizalom és hit abban, hogy pont azok a személyes tapasztalatok, helyzetek, gondolatok érkeznek, melyek legjobban szolgálják az egyéni haladást, a fejlődést;
148. Ha csak lehetséges, vágy és elhatározások nélkül érdemes Sai Babához érkezni, a szeretet további elsajátítása, az önátadás gyakorlása, a feltétel nélküli fejlődés, fejlesztés ajándékának elfogadásával;
149. Amikor az elme jelentős kavargást okoz, akkor biztosan segítséggel szolgál a jó Istenre gondolás, természetesen minden más esetben is kiváló cselekedet minél többet Ő rajta elmélkedni;
150. A meditációhoz szükséges összpontosítást is elősegíti a jó Istenen való elmélkedés;
151. Hírnév megszerzése helyett, az alázat gyakorlása az üdvözítő út;
152. Az igazi bátorsághoz vezető úton történő haladás során elengedhetetlen, hogy az egyén képes legyen megzabolázni a saját árnyékát;
153. Minden része a mindenségnek, s egyben a mindenség is része a mindennek;
154. Amikor megtörtént egy tanítás, viszonylag hamar előáll a próbája is, így láthatóvá, megtapasztalhatóvá válik a haladás, illetve a kihatás fontossága az egyén életében, lehetséges olyan helyzet is, amikor a kihatás csak hosszabb távon válik világossá, érthetővé;
155. A jó Isten nagyon-nagyon sok lépéssel előre megalkotja a történések rendszerét, s előkészít mindent, ez az izgalom gyönyörűsége a lények számára, a szépséges Isteni gondoskodás megtestesülése és az Isteni terv csodálatos beteljesülése;
156. A szeretet mindenkinek feletti, ekképpen szükséges vágyani a Jó Istenre, szándékozni elérni Őt, törekedni felé és egyé válni vele, a teremtő Istennel;
157. A falakat az elme építi, a transzcendentális tudat pedig fokozatosan lebontja azokat;
158. A maga ésszerűségére törekvő elme a fizikai síkhoz köt, e mellett a tapasztalatokon keresztül vezető fejlődés pedig segít egyre beljebb és beljebb lépni a transzcendentális világába;

159. A „leckék” mindig akkor érkeznek, amikor biztosított a befogadásuk, s a jelekre való odafigyelés során minden elsajátítható, ami a következő lépéshez szükséges;
160. Megtenni azt, amire képes az egyén, s amit célszerű megtennie;
161. Segítséget jelent mindazon dolgok letétele és elengedése, amelyek súlyként nehezednek;
162. Az elmélyültség elérését biztosítja - számos más lehetőség mellett - a gondolatok jó Istenre irányítása, a meditáció, az éneklés, az ima vagy a szolgálat végzése;
163. A fizikai síkon megélhető transzcendentális tapasztalatok hidat képeznek a tudatállapotok között, s biztosítják az Isteni jelenlét valóságának megélését;
164. Az Isteni gondviselés - valójában - az egyén kevésbé cselekvőkész viselkedése esetén is jelenvaló, viszont a jó Isten felé tett lépések fokozzák a megélhető tapasztalatok mélységét;
165. Csodálatos, hogy az érzékelés, az észlelés, a tudat akár éber, alvó, illetve meditatív állapotában is jelentős mennyiségben érkeznek az ajándékok, a szeretet-csomagok;
166. Sai Baba környezetében rendkívül fokozottak a hatások, melyek az egyénekre irányulnak, segítve a haladásukat;
167. A szeretet állapotának ápolása, fenntartása, gyakorlása az igazi nemes feladat;
168. Az önalávetés rendkívül fontos, egyaránt a szűkebb, mint a tágabb környezetben;
169. A kapcsolatok szintjén a bátorsághoz alázat is szükségeltetik;
170. A transzcendentális álmok rendkívül tiszták, aprólékosak, élesek és hosszútávon megmaradnak az emlékezetben;
171. Elengedhetetlen minden területen a fokozott erő kifejtés, legyen az munka, pihenés, elmélyülés, vagy bármilyen más cselekedet;
172. Az élet kétszintű összefonódást biztosít, ami valójában egyszintű, az egyik, ember és ember közötti, a szeretet, a megértés, és az elfogadás formájában, a másik, a jó Isten és az emberek közötti teljes mértékű feloldódás, az eggyé válás folyamata;
173. Valójában az elme a fizikai test betegségeinek előidézője;
174. A szolgálathoz – többek között – komoly akarat és elkötelezettség szükséges, s kiváltképp Istenimádat;
175. Arra is érdemes figyelmet fordítani, hogy a transzcendentális útján haladva legyen mód és lehetőség az élmények feldolgozására, és a pihenésre, mivel - lehetőség szerint - elkerülendő a kimerülés állapota;
176. Meghatározó foglalatosság a környezeti hatások elemzése, hogy vajon - adott pillanatban -, elkerülendő állapotok, vagy éppenséggel meghatározó tapasztalatok megélésére adott a lehetőség;
177. Minden az Isteni szándék megnyilatkozása;
178. Amikor valamely történés meglehetősen erősséggel, akár többször is lefut gondolati szinten, viszont egyáltalán nem valósul meg, akkor joggal feltételezhető az elme játszadozása;
179. A betegség, és az abból fakadó állapot gyakorta a gondolkodás, az elmélkedés, a tisztulás és a pihenés folyamatát szolgálja;
180. Egyetlen szívdobbanás sem lehetséges a jó Isten szándéka nélkül;
181. Fontos kifejezni a köszönetet a jelen minden áldott pillanatáért, s igyekezni teljes odaadással haladni a transzcendentális fejlődést biztosító úton;
182. Sai Baba környezetében minden egyszerű és világos, az ember tökéletesen képes megélni a transzcendentális világ minden mozzanatát;
183. A másik emberhez való közeledés során elengedhetetlen meglátni benne az igaz lelket;

III. Otlétek között (2008-2009.)

184. Meghatározó a mindig előremutató irányultság;
185. Fontos a tudatos megnyílás a jó Isten előtt, a biztonságot adó teljesség közepette;
186. Az okozott fájdalom a karma törvénye szerint visszazáll;
187. Senki sem ítélezhet a másik ember felett, nem tudható, hogy mi az, ami teljes mértékben helyes, avagy helytelen gondolat, cselekedet, pusztán arra nyílik lehetőség, hogy bizonyos dolgok megvilágításra kerüljenek, viszont az értelmezés és a további munka már az egyén elhatározásán kell, hogy múljon;
188. Hogyan is lehetne bárkinek tanácsot adni, amikor nem tudható pontosan, hogy az ő életében mi lehet a célszerű;
189. A szeretet lényegének, és az Isteni létvilág egyedüli valóságának megértése, megélése, folyamatosan tisztul a transzcendentális úton történő haladás közben;
190. A transzcendentalizmus igaz volta az Isteni hatás megtapasztalása;
191. A tapasztalás abból a szempontból meghatározó, hogy a fizikai síkon valójában gyakorlati élet zajlik;
192. Az igazi lényegyet mindig szem előtt kell tartani, mely a jó Isten felé törekvést, a létezés értelmét foglalja magában, ezért szükséges óvakodni attól, hogy bekövetkezzen a transzcendentalizmus határán történő megragadás az „eszközök” és a „kellékek” bűvöletében;
193. Ahogy az egyéni lélek egyre könnyebben és könnyebben válik képessé arra, hogy kapcsolatba kerüljön a felsőlélekkel, úgy bontakozik ki a szeretetteljes boldogságos állapot, mely más nézőpontot szolgáltat a világ megértéséhez, az Istenközelség megtapasztalásához;
194. Szolgálni belülről fakadó őszinte hittel, átéléssel és szeretettel lehetséges;
195. A teljes figyelem nagyban elősegíti a transzcendentalizmus útján történő haladást;
196. Az Istenközelség arról ismerhető fel, hogy rendkívüli jó érzések keletkeznek, nem szeretne távozni az egyén abból a helyzetből, ott szeretne lenni állandóan, ez a szeretet vonzásából adódó valós Istenközelség;
197. A transzcendentális álmok, a megváltozott tudatállapotból fakadóan, tér-időmentesen zajlanak, fizikai síkhoz tartozó összefüggésektől mentesen, kellemesek, az ott tapasztalható sebesség egyenlővé válik a gondolat sebességével, ez ugyancsak vonatkozik a helyváltoztatásra is;
198. A jelenben elenyésző jelentőséggel bír, hogy honnan érkezik valaki, inkább az a meghatározó, hogy az ott zajló cselekedeteken át, milyen hatások alakulnak ki a jövőre vonatkozóan, a végső állapot elérése érdekében;
199. A szeretet odafigyelő gyakorlása elősegíti mások tiszteletét, elfogadását;
200. A földön, a szenvedés helyét könnyen be tudja tölteni a boldogság és a szeretet;
201. Ahogy a tudat tágul, úgy lesznek képesek az emberek univerzumi módon, más irányvonal mentén gondolkodni és cselekedni;
202. Az Isten közeli helyzet a tiszta gondolatok ajándékával halmozza el az embereket;
203. A jó Isten mindig, mindenütt jelenvaló, ekképpen nem kizárólagosan csak a szent helyeken érhető el, természetesen, a kitüntetett pontokon jelentős transzcendentális hatások lépnek fel, ott különleges élmények élhetők meg;
204. Mindenkit a saját tapasztalatai képesek előbbre vinni, tovább vezetni, ebből adódóan kialakult meglátást, akkor helyes másokkal megosztani, ha annak közlését kifejezetten kérik;
205. Az indulat rendezetlen gócpontokra világít rá;

206. Az akadályozók, akár a fizikai test megbetegedését is okozhatják, viszont amikor eltávolításra kerülnek, hatalmas energiamentiség szabadul fel, ebből is látható, hogy mennyire sok energiát kötnek le feleslegesen;
207. A jó Isten szeretete mélyen beívódik az emberek lelkébe;
208. Csodálatosan felemelő a jó Isten kegyében részesülni, mint megszületett lény, érezni, tudni, hogy a szüntelen és határtalan gondoskodása mindenre kiterjed;
209. Mindent a jó Isten tesz, az emberek pusztán közvetítők;
210. Mindenki képes a szeretet lángjának hordozására, terjesztésére, ápolására, hisz a Földet sok kis lámpás népesíti be;
211. A tudatváltást az akadályozók erőteljes lemorzsolódása és a követendő irányvonal egyre tisztább észlelhetősége kíséri, a fizikai síkról érkező behatások okozatai egyre tompábbak, a hit pedig egyre sziklaszilárdabbá válik;
212. A fizikai síkon tapasztalható kettősség miatt, a szépséges jó mellett feltűnik a rossznak tekintett oldal is, bár valójában a két oldal külön-külön nem létezik;
213. Természetes folyamat, hogy az ember igyekszik lehántani magáról a rácsapódó „szennyeződések”, melyek mind-mind meghatározott okból keletkeznek;
214. A tudatállapot változása hozzásegít a jó Isten létének minél tökéletesebb megtapasztalásához;
215. Az Isteni vezettetés minden pillanatban jelenvaló;
216. A dolgok figyelmen kívül hagyása, másként észlelése, az illúzió jellegére utal;
217. A világ tökéletesen összerendezett;
218. A jó Isten közelsége mérhetetlen és kifejezhetetlen boldogságérzéssel halmozza el a lényeket;
219. Élete során, az ember temérdek mennyiségű ajándékot kap, ez a tény néha kevésbé tudatosodik;
220. Amikor igazán megélhető az Isteni szeretet mindent átható volta, akkor nagyon-nagyon óhajtott annak minden pillanata;
221. A teljes mértékben nagylelkű szolgálat csak ad, nincs célja, forrása egyedül a szeretet;
222. A múlt, elmúlt, hála a múltbéli tapasztalatokért, amit megélni/átélni szükséges az a jelen, a jelen pillanatának parányi időegysége;
223. A fizikai síkhoz tartozó tudatállapotban az univerzum összefüggései nagyon távoliként hatnak és homályosan láthatók;
224. A tér-idő síkból való kilépés morzsája a fizikai síkon létezve is megtapasztalható;
225. Az idő nem az emberi tudattól függ, az hajlítható, megváltoztatható, módosítható, tehát rendkívül viszonylagos;
226. Szinte fel sem fogható, hogy mi mindent foglal magában a transzcendentális világ, az ember a felhő szélét képes meglátni, viszont az égbolt teljes egésze ebből a nézőpontból pusztán csak sejthető;
227. Amikor úgy tűnik, hogy valami elvételre kerül, akkor abból minél többet - szándékosan - adni szükséges;
228. A fizikai síkról tekintve, a fizikai test és a szellem lenyomata egymástól eltérő, amely valójában azonos, csak éppen a fizikai síkról szemlélve nem észlelhető a hasonlóság;
229. A tudatállapotok keveredhetnek, vagy akár térben és időben el is csúszhatnak;
230. Az egyén mindenben, s ekképpen mindenkiben benne lakozik, mint parányi részegysége a jó Istennek, így egyformán kijár a tisztelet mindenki irányába, úgymint a jó Isten megtestesülésének;

231. Csodavárás helyett az életet Istenként lehet megélni, másokra úgy tekintve, mint magára a jó Istenre;
232. Az Istenre kell rátalálni, semmiképpen sem a vágyakra, hiszen a jó Isten a legfőbb ajándék, az Ő kiapadhatatlan szeretetével;
233. Az anyagi jellegű gyűjtögetés helyett a lélek fejlesztése a feladat, a jó Istennel való kapcsolat építése, a vele való eggyé válás magasztos állapotának elérése;
234. A jó Istenhez az arany ösvényen lépdelve vezet az út;
235. A gondolatok, cselekedetek, hajtóereje a jó Isten számára végzett szolgálat által vezérelt kell hogy legyen, semmiképpen sem szabad, hogy az a pillanatnyi örömök elérése érdekében történjen;
236. A végső cél - eltérő tudatossággal - ismert mindenki számára, ebből következően, a kérdés a megvalósítás módja;
237. Mindenki kötelezettsége a másik lény segítése a transzcendentális tudat minél tisztább állapotának elérése érdekében, módja az önzetlen szolgálat;
238. A test elhagyható, véglegesen el lehet attól válni, ebből is látható, hogy az ember nem maga a test, s ez is hűen visszatükrözi, hogy a transzcendentális tudat az univerzumhoz kötődik, semmiképpen sem a fizikai testhez;
239. Az „akadályozók” szükségszerűek, meghatározott céllal rendelkeznek;
240. A transzcendentális beteljesülés nagy ajándéka lehet a fizikai síkon értelmezett szenvedés;
241. Minden átalakítható szeretetté;
242. Az érző lelket erősen megérintő tapasztalások jelentős változásokat idézhetnek elő;
243. A jó Isten vigyázó tekintete a legsötétebbnek tűnő pillanatokban is töretlen fénnel ragyog;
244. A megváltozott tudatállapot segítséget nyújt ahhoz, hogy az univerzum rendjét, összefüggéseit más szemszögből lehessen észlelni;
245. A Karácsony ünnepe, és más ünnepek is, megnyitják az emberek addig rejtett zugait, legfőképpen az emberek szívét, ily módon képes a szeretet szabadon áramolni;
246. A szeretet kibontakozása mindenképpen gyönyörűséges;
247. A lények igaz, valós léte a transzcendentális világban zajlik, amikor teljesen tiszták a pillanatok, a gondolatok bölcs hangja hallatszik, amikor a lelkek összeérnek és őszintén, zavarmentesen képesek beszélgetni, ekkor az elme az igazak álmát alussza;
248. Gyönyörű az univerzum egysége, a jó Isten gondviselő szeretete, mely kristálytisztán megmutatkozik a felemeltség állapotában;
249. Minden pillanat, történés, cselekvés, gondolat, meghatározott tartalommal bír a szeretet által övezett egység felé vezető úton;
250. Transzcendentális nézőpontból tekintve érthetőbb a fizikai síkon zajló „nyüzsgés” célja és értelme, ezáltal megfoghatóbbak az összefüggések;
251. A transzcendentális tudatállapot megközelítése, elérése során finoman kikristályosodik a nemes feladattudat, miszerint hirdetni az igazságot, a jót, a szeretetet, a jó Isten valóságát, az a helyénvaló cselekedet;
252. A karma hatásaként az életút jelentős pontjai előre adottak, a továbbiakban, a meghatározott helyzetekben születő gondolatok, illetve cselekedetek kihatása fogja befolyásolni annak változását;
253. A tapasztalatok teremtik meg a lehetőséget a fejlődéshez;
254. A tisztulási folyamat része a terhelő dolgok leradírozása, fájdalmak, fékezőerők köddé válása, az alkotás és a vezérlő célok kibontakozása;

255. Amikor az egyének képessé válnak az egymásnak feszülés elhagyására, akkor tud a szeretet igazán kibontakozni, s szárnyalni a felszabadult lélek, ekkor válhat az élet igazán tisztává;
256. Amikor a transzcendentális tudatállapot egyre inkább kezd kibontakozni, akkor megváltozik az észlelés képessége, ebből fakadóan tágul a megtapasztalható világ, viszont ebben a megváltozott létben is elengedhetetlen az egyensúly megtartása;
257. A minősítés helyett, az őszinte, befogadásra kész megélésre tevődik a hangsúly;
258. A jó vagy a rossz illuzórikus, sürgősségtelen az állásfoglalás kialakítása, pusztán történések, tapasztalások léteznek a karma törvénye szerint;
259. Helyes az a törekvés, mely a helyzetek érzelemmentes megélésének irányába mutat;
260. Úgy lehetséges a továbbhaladás, ha a visszatartók fokozatosan kiiktatásra kerülnek, ez egyben az önismeret és a környezetismeret lépcsőfokain való haladást is jelenti;
261. A dinamikus változáson alapuló átalakuláshoz – esetenként – le kell dőlnie a meglévő rendszereknek;
262. Az illúzió, hogy a szülő neveli a gyermeket, a valóságban váltakozó, kölcsönösen megélt nevelő/nevelt állapotokról lehet beszélni;
263. A jövőn való töprengés jelentősen kihathat a jelenben megélhető gyönyörűségek lefátyolozódására;
264. Haladva a transzcendencia által kínált úton, az univerzumi energiaforrások egyre inkább előtérbe kerülnek a földhöz tartozókkal és az átmenetivel szemben;
265. A jó Isten mindenütt jelenvaló, és mindent áthat;
266. Kizárólag a jó Isten és a szeretet a létező;
267. A fehér, nyugalmat, szeretetet, hordozó érzés, egyre nagyobb és nagyobb teret képes kitölteni;
268. A legcsodálatosabb tapasztalat, a mély, meghitt kapcsolat a jó Istennel;
269. A tudati átalakulás kísérőjelensége a másként gondolkodás, másként reagálás, a helyzetek újszerű megtapasztalása, feldolgozása;
270. A tiszta gondolkodás, párhuzamosan több, egymástól minőségileg eltérő síkon is történhet;
271. A létezés hányada - a hétköznapi élet mezején - elcsúszhat a fizikai síkról a transzcendentális felé;
272. A tudatszint változását jelzi a ragaszkodástól, félelemtől, irigységtől mentes, mellékes dolgokkal kevésbé foglalkozó állapot;
273. A jó Isten ajándékként a fizikai síkon megtapasztalható észlelések is elősegítik a világszemlélet, világérzés változásának tudatosodását;
274. Áldás és megtiszteltetés Isten igéjének terjesztése;
275. A különböző szférák felé irányulás, az érzékelés, a cselekvés és a gondolkodás formájában mutatkozik meg;
276. Az élet, követelés helyett, adásból és szolgálatvégzésből szükség, hogy álljon;
277. Az ember maga az érték, tehát legkevésbé sem az őt körülvevő tárgyak;
278. Vélhetően a belső motiváció, a hit, az előző életekben végzett cselekedetek, s számos további tényező határozza meg, hogy milyen úton haladva közelíthető meg a jó Isten, közvetlenül, avagy támogató áttételeken keresztül;
279. A jó Isten felé vezető úton való haladás attól is függ, hogy hol, milyen formában keressük Őt, támaszkodva az áldásként kapott érzékelésre, mely a közeledés módját is meghatározza;
280. A jó Isten minden pillanatban együtt van mindenkivel, és szakadatlanul munkálkodik a gondoskodás terén;

281. A legközvetlenebb út a legrövidebb a jó Isten felé, ezért érdemes ezt választani a kínálkozó számos lehetőség közül;
282. A továbbhaladás útja, a karma szerinti múltbéli dolgok kihatásainak letisztogatásán át vezet;
283. Az élet lehetősége, jelentősége abban rejlik, hogy próbálkozások, tapasztalások segítségével megvizsgálható, hogy bizonyos helyzetben miként, hogyan cselekszik, gondolkodik az ember, mit mond, miképpen reagál, valójában ez adja a karma gyönyörűségét;
284. Isten ígéjének hirdetéséhez is szükséges a hiteles, tiszta forrásként való megjelenés, mely mentes a vágytól és a ragaszkodástól;
285. A mély álmok egy különleges utazás a tértől és időtől független világba;
286. A legmaróbb fájdalom is szolgálatot végez, erre érdemes gondolni, miközben a fizikai test hánykolódik az elme által kreált fájdalmak tengerén;
287. A jó Isten pontosan tudja, hogy az egyéni utak milyen tapasztalatokkal vannak kiköveve, hisz ez is a gondoskodás szerves része;
288. Sai Baba vezet, tanít, terelgeti az embereket;
289. Nagyon erős, negatívnak tűnő hatások mellett is elengedhetetlen a helyes irány tartása: művelni a szeretetet, a maga valóságában;
290. Az irány közvetlenül maga a jó Isten, az út kövei pedig a gondolatok, a cselekedetek, az érzések, a kezdeményezések és az azokra érkező válaszok;
291. Fontos, hogy a negatívnak tűnő körülmények ne legyenek képesek eltéríteni, lehúzni az esendőt, legyen oly erős a hit és a kitartás, szeretetteljes az élet, hogy minden körülmények között követhető maradjon a haladást segítő irány, a megfelelő gondolatok és cselekedetek mentén;
292. A meditáció mélységét hűen tükrözi a gondolatáramlás erősségének csökkenése, megszűnése;
293. Biztató, ha az érzésekből fakadó kilengések csökkennek, a történésekre adott válaszok nyugalmat sugároznak, s az eltérítő erők egyre kevésbé képesek kifejteni hatásukat;
294. Az úton való haladás során a „próbatételek” erőssége fokozatosan növekszik;
295. Létezhetnek olyan erők, melyek kísérletet tesznek gátolni az előbbre jutást, megzavarni a haladást a szent úton;
296. Felesleges a sors kerekének forgásával dacolni, hisz mindig a lehető legjobb események történnek;
297. A templomok egységet alkotnak, harmonikus állapotban pompáznak, ezen keresztül fenséges módon hatnak a jó Isten akaratának megfelelően;
298. Az apró jelek is mutatják, hogy minden esetben a legszükségesebb külső hatás éri az embert, ezzel is fokozva a minden irányba kiterjedő bizalom épülését;
299. A sors kereke akadálytalanul forog, felesleges kísérletet tenni a fékezésére;
300. Ahogyan a helyzet kínálja, olyan természetesen lehet és érdemes elfogadni az ajándékokat, hisz mindegyik, a maga összes mozzanatával elősegíti a haladást;
301. Az élet temérdek mennyiségű ajándékkal áldja meg a természet minden lényét;
302. Az ősi értékek megtartása érdekében ajánlatos a visszanyúlás a gyökerekhez, mert az idő porként képes lerakódni, ekképpen egyre jobban elfedve a valós tartalmakat;
303. Amikor valahová nagyon nem szeretne eljutni az ember, akkor vagy az elme tiltakozása tartja vissza, vagy valóban nem érdemes odamennie;
304. A megváltozott tudatállapot a boldogság és az emelkedettség szférájába visz, olyankor az ember, mintha - részben - nem is a földön létezne;

305. Amikor valaki távozik a fizikai testéből, akkor jó szolgálatot tehet az itt maradtak számára, olyan közösen megélt helyzetek lepergetése, melyekhez kellemes állapotok kötődnek, melyekre örömteli a visszaemlékezés;
306. Adasson meg mindenkinek a jó Isten közelségének minél többszöri megtapasztalása;
307. Hasznos tevékenység az érzelemmentesség továbbfejlesztése;
308. Elengedhetetlen a kitartó kemény munka, bármely területét is szemlélve a világnak;
309. Terhelt, kavardással teli időszakban érdemes időt szentelni a letisztulásra, a lecsillapodásra, elérve azt, amikor az érzelmek már kevésbé fejtik ki hatásukat, s nem képesek tévútra kormányozni az egyént;
310. A fizikai síkon megélt összekuszálódás elősegítheti az elengedés folyamatát is;
311. Nagyon komoly lecke, és meghatározó tanulságot hordoz az elengedés gyakorlása, ekkor képes az ember igazán rádöbbenni a fontos dolgokra, vagy még inkább az életében meghatározó szerepet betöltő személyekre, amikor a szeretet a maga teljességében érinti meg az embert, amikor megadatik a tapasztalat annak felfedezésére, hogy mennyire csodálatos emberek élnek a közvetlen környezetben, akikre bármikor, bármilyen körülmények között biztos lehet számítani, akik azért is léteznek, hogy segítsék a gyakran botladozással kísért haladást az élet útján;
312. Valóban nincs csodálatosabb a szeretetnél, mindennek ez az alapja és a teljessége;
313. Néha nehéz azonnal megérteni azoknak a segítő tanításoknak az üzenetét, melyek személyek, gondolatok, tárgyak elengedésével állnak kapcsolatban;
314. Az életben ismétlődő jelleggel alakulnak ki olyan kiterjedt körülményrendszerek, amelyek elősegítik a fizikai síkhoz tartozó dolgoktól való függetlenedést;
315. Elengedhetetlen kiművelni az emberhez kötődő értékek szerény módon történő magasztalásának képességét, és a tárgyak szerepének megtalálását;
316. Amikor sikerül elkerülni olyan helyzeteket, melyek elvi lehetőséget teremthettek volna az anyagi mélységbe húzó örvényébe kerülésre, akkor a pillanatnyi félelem helyett, a boldogság hatja át az embert;
317. A társadalom értékét növeli az önzetlen szolgálat, ami az élőlények felé irányuló elkötelezett szolgálat lankadatlan végzésében ölt testet;
318. Amikor változás áll be az embert körülvevő személyek körében, akkor az értékrend módosul, jobban kikristályosodik, hogy mire kell figyelmet fordítani, illetve mely irányokról érdemes elvonni azt, ilyenkor válik egyértelművé, hogy a fizikai síkhoz tartozó elemek iránti ragaszkodás teljesen felesleges;
319. A meghatározó, a jó Isten felé fordulás boldogságos állapota, koncentrálva azokra a személyekre, akik tudatosan vagy tudattalanul ebbe az irányba haladnak, természetesen ezzel párhuzamosan megadva a tiszteletet mindenki más számára is;
320. Amíg az önálvetés területén fejlődni való mutatkozik, addig „várakozás” tapasztalható a jó Isten otthonának előszobájában;
321. Létezhet egyidejűség, a fizikai síkon meglehetősen zord körülmények közötti életre, s ezzel párhuzamosan, a transzcendentális viszonylatban pedig meglepő emelkedettségre, és boldogságot sugárzó tapasztalatok átélésére;
322. Az emelkedettség mellett, más jellegű erők is jelen lehetnek, a végeredmény szempontjából meghatározó, hogy adott helyzet megélése hogyan történik, annak üzenetéből mit sikerül megérteni, beépíteni, s mindez miképpen hat a lelki harmóniára;
323. Amikor a jó Isten áldásának eredményeképpen, valamelyest lehetőség nyílik belesni a felsőbb világ előcsarnokába, akkor néha igazán jelentős bukás következhet be, ha az ego táplálásának irányába siklik az egyén, az alázat és a feltétel nélküli szolgálat végzése helyett;

324. A teljes odaadással végzett szolgálat során gyakran tapasztalható közvetlenül a jó Isten közelsége, áldása;
325. A tiszta, mély, jó Isten felé fordulás az üdvözítő út;
326. A jó Isten jelenléte, segítsége, áldása, állandó és kiapadhatatlan;
327. Emelkedett állapotban az érzékelés a megváltozott tudatállapotnak megfelelően módosul, ilyen esetben a szeretet-megnyilvánulás is fokozottabb;
328. A folyamatos átrendeződés az egységen belül zajlik;
329. A fizikai síkon kiterjedt tanulmányok folytathatók az elfogadás, a vágyak közömbösítése, a tiszta határozottság, a versengésmentesség, mások indulatának kirekesztése és a megszeppenés kiküszöbölése területén;
330. Az ego lebontását elősegíti az alázat, az elfogadás és az önalávetés gyakorlása;
331. Különleges alkalmakkor, végtelenül szép, mély, megható, szeretettel teli boldogságos állapot hatja át a lényeket, biztosítva a nyugalmat és az egyensúlyt;
332. Minden életmozzanat terelgetés a transzcendentális útján;
333. Az Isteni szeretet benne foglaltatik minden szívdobbanásban;
334. Valójában minden esemény csodálatosan szép, mihelyst sikerül meglátni annak igazi üzenettartalmát;
335. A lelki összerendeződés és a lét értelmének tudatosodása között szoros a kapcsolat;
336. A lényeg, a piciny Isteni szikra fényességének növelése, mindenki által és mindenkiben;
337. A felsőbb tudat érvényesülése építi transzcendentális tudatosságot;
338. Ahogy csökken a kötődés, úgy erősödik és tisztul - az egyén irányából - a jó Istennel való kapcsolat;
339. A természetes, tiszta szeretet a szívből fakad és mentes az érzelmektől;
340. A krízishelyzetek elősegítik a tisztulást, és a tudatváltozást;
341. Az egyén saját árnyékának megismerése is elősegíti a lelki fejlődést;
342. Hogy az élet során milyen helyzetek adódnak az meghatározott, az azokra adott reakciók viszont a szabad akaratból származnak;
343. Egyszer elérkezik az a pillanat, amikor igazán érthetővé és megtapasztalhatóvá válik az Isteni áldás, gondviselés, irányítás és legfőképpen az Isteni szeretet;
344. Előrehaladva az úton, a fizikai síkhoz tartozó kibillentők egyre kevésbé képesek hatni, egyre tisztábban ismerhetők fel, s így mindinkább hatékonyan semlegesíthetők az eltérítő hatások;
345. A nagyon erős Isten közelségérzés magával hozza a mindent áthatás megtapasztalását, a végtelen lét és a határtalan szeretet megismerését;
346. A gyermek-szülő kapcsolat folyamatos oda-visszahatásban testesül meg;
347. A transzcendentális világ felé közeledéshez nincs szükség a fizikai síkhoz tartozó dolgok iránti kötődésre, viszont azok – ideiglenesen – híd szerepet tölthetnek be;
348. Mindent lehet szeretettel kezelni, szeretetté alakítani, hisz a szeretet képes az összes létezőt magába olvasztani, szeretetté formálni;
349. Az emberek az energetikai lenyomatuk által is érzékelhetők, így a kisugárzáson keresztül, közvetlen látás nélkül is temérdek mennyiségű jel szabadul fel;
350. Amikor a gyakorlatban is sikeres az elengedés, egyfajta mentesülés a ragaszkodástól, akkor minden bizonnyal belső átalakulás is végbemegy, mindennek következtében változáson esik át a kapcsolatrendszer, illetve a belső hajtóerők szerepe is érthetőbbé válik;

351. Mindenki a saját útján képes haladni, másét követni nem ildomos, hisz az másnak szánt, másvalakire szabott;
352. A transzcendentális elcsendesülés – egyidejűség mellett -, akkor is megvalósulhat, amikor a fizikai síkon tombolnak az események;
353. Amikor a fizikai síkhoz kötődő dolgok erősen foglalkoztatják az embert, akkor azok képesek maguk alá gyűrtetni az egyént, mihelyst sikerül eltávolodni ettől az állapottól, úgy szépen fokozatosan nyílik a kapu a transzcendentális világ felé;
354. Hihetetlen boldogság a jó Istent szolgálni;
355. Adott pillanatban kevésbé lényeges az egyén akarata, inkább az a meghatározó, hogy milyen gondolatot, cselekedetet idéz elő a helyzet;
356. Mindenkit csodálatos emberek vesznek körül, akik egytől-egyig azon fáradoznak, hogy az illető képes legyen végrehajtani a karmájából fakadó cselekedeteket;
357. A tiszta látást elősegíti a nyitottság, a befogadásra való képesség és az őszinteség;
358. Az előítéletek és az előfeltevések tévútra visznek;
359. Megváltozott tudatállapotban, a határmezsgyén tartózkodva, az ott lét és az itt lét egyszerre élhető meg, amikor a fizikai síkhoz tartozó érzékelés és gondolkodás már kezd halványodni, viszont a helyére még nem lépett be az új, attól teljesen eltérő állapot;
360. Öröm nyugodt, tiszta, mély, megnyugvást biztosító meditációban tartózkodik;
361. Megváltozott tudatállapotban az érzékelés és a gondolkodás jelentős átalakuláson megy keresztül;
362. Gátoltságot okozhat, amikor anyagi rendszerhez tartozó dolgot próbál valaki beleprésselni a transzcendentális mezőbe, ez természetesen fordítva is igaz, ilyen esetekben elhalványul, kevésbé érzékelhető az állandóan jelen lévő ok-okozati összefüggés;
363. Természetes jelenség, hogy transzcendentális tudat és az ahhoz tartozó gondolkodás egyre élesebben elválik a fizikai síkhoz tartozó tudattól;
364. Komoly ajándék a próbatétel, hisz gyönyörű felismerésekhez vezet;
365. Amikor látszólag kívülről érkező bántás esete áll fenn, akkor valójában az egyén bántja saját magát;
366. A közösség haladása segíti elő tagjainak fejlődését, ebből adódóan, az önérdek érvényesítése elmosza a közösségi szándékokat;
367. Amikor a jó Isten temérdek transzcendentális ajándékkal halmozza el a lényeket, akkor azok vajon mi okból sóvárognak a fizikai síkhoz tartozó, múlandósághoz kötődő tárgyak után;
368. Hasznos inkább kevesebb dologgal foglalkozni egy időben, mert így biztosítható leginkább az elmélyültség a felületességgel szemben;
369. Érdemes figyelmet fordítani a tudatos tudat, illetve a tudattalan tudat összekapcsolására, összehangolására, s továbblépve, mindezt lépésről lépésre megtéve a felsőbb énnel is;
370. A hit és szeretet minden körülmények között életben marad, s egyben élte is;
371. A változásoknak gyakori kísérőjelensége a fájdalom;
372. Időközönként hasznos lehet a haladást gátló tényezők áttekintése, az elcsúszások okainak elemzése;
373. A fizikai síkhoz tartozó fájdalmak megszűnnek, mihelyst megváltozott tudatállapot áll be, hisz azok kizárólag a sűrű anyagi léthez kötődnek;

374. A hétköznapi, fizikai síkon zajló események is tartalmaznak transzcendentális élményeket, tapasztalatokat, ezzel együtt érdemes megfontolni, hogy a gyökerekhez történő visszalépés, majd onnan sugárirányban történő haladás biztosítja az igazán tiszta tapasztalásokat, ilyenkor fokozottan érdemes támaszkodni a belső megézésre, ezzel is korlátozni a fizikai síkhoz tartozó tudat torzító hatását;
375. Igazán hálásnak kell lenni a sok-sok gyönyörűségért mely ajándékként érkezik a jó Istentől;
376. Amikor erős gyötrelmek lesznek úrrá az emberen, akkor némi elcsúszás tapasztalható a nemes ösvényen történő haladás tekintetében, ilyenkor az egyén lefelé és felfelé futkos az út menti árokban;
377. A tapasztalásokból fakadóan, egyre könnyebb az átlépés a transzcendentális és a fizikai síkhoz kapcsolódó tudatállapotok között, illetve az anyagi világ kevésbé felemelő hatásai is csökkenő mértékben tapadnak meg;
378. A fizikai síkon szokások formájában is megmutatkozik a transzcendentális világ, ezzel is elősegítve az egyén és a környezet harmóniájának kialakulását, az egység megvalósulását;
379. Néha nehezen ismerhető fel az életet kísérő hullámszások eredete, kiváltó oka;
380. Az energiatest egyensúlyvesztett állapotában könnyebben átjárható, a gátló elemek – még ha ideiglenesen is – hatásukat jobban tudják érvényesíteni;
381. A tévútra vivő vágy hajlamos képek formájában gondolati láncolatot kialakítani;
382. Álomban gyakorta hathatós tisztítás történik;
383. Mások, másként történő környezet-érzékelése szélesíti a horizontot, hiszen mindenki eltérő világot lát, látszólag különböző világban él;
384. A termés betakarítása túlmutat az ember lehetőségein;
385. A kötődés oldása során hasznosnak mutatkozik elgondolkodni azon, hogy miért is fontosak, mennyire szükségesek bizonyos szokások, eszmék, szerepek, további értéknek vélt dolgok;
386. Szép ajándék, olyan tudatállapot megélése, amikor a ragaszkodás és a fizikai síkon zajló történések már nem idéznek elő érzelmi megnyilvánulást, vagy legalábbis a jelentőségük erősen lecsökken;
387. Ahogy fokozatosan kialakul az az állapot, hogy az ember egyre inkább a fizikai síkon zajló események megfigyelőjévé válik, az érzelmi átélője helyett, úgy az érzékelése is egyre tisztább formát ölt, minek eredményeképpen egyre pontosabban képes követni a transzcendentális síkról érkező vezetést;
388. A boldogság minősége is változik a transzcendentális világában zajló fejlődés során, s ez a fejlődés meghozza a visszatartó erők fokozatos lebomlását is;
389. A transzcendentális tudatosság mezején megtett apró pici lépések magukban hordozzák a szeretet más és más formájának megélhetőségét, s annak eltérő módon történő kisugárzását;
390. Az igazi mély szeretet felsőbb forrásból táplálkozik, a jó Istentől való;
391. Az érzékelés szintjének megfelelően válnak egyre tisztábbá és egyértelművé az összefüggések;
392. A lényeg az őszinte megnyilvánulásokban rejlik, a külsőségek építgetése helyett;
393. Egyrészt a pontatlan emberi érzékelésből, másrészt az egyéni világképből fakadóan, mindenki mást és mást érzékel valóságként;
394. Felesleges elmélyülni a fizikai síkhoz kötődő dolgok túlzott tervezésébe, azt rá lehet és kell is bízni a jó Istenre;
395. Az emberek részéről a tiszta megélés és a tapasztalatok feldolgozása, beépítése a tennivaló;

396. A mély hitélet előidézzi azt az állapotot, amikor a fizikai síkhoz tartozó dolgok egyre inkább kezdik elveszíteni jelentőségüket, hisz ezen a szinten úgyszemint minden elrendezett, így erre egyre kevésbé szükséges koncentrálni, ezért teljes egészében a transzcendentális világ irányába, a jó Isten felé irányulhat a figyelem;
397. A jelentős átalakulások nyitják ki a szentélyek bejáratait;
398. A görcsös akarás helyett, a könnyed elfogadás és önálvetés az üdvözítő megoldás, ahogy érkeznek a dolgok, úgy elfogadva azokat;
399. Az elvakult hit és a teátrális megnyilvánulások helyett a tiszta szeretet megélése visz előre;
400. A tisztelet és az önátadás sokkal értékesebb, mint a külsőségek alapján végzett gyakorlatok;
401. A negatív vonulatok pillanatok alatt képesek összekuszálni a finom-energetikai rendszert;
402. Ítélezés helyett hasznosabb a helyzetből fakadó megtapasztalás;
403. A sors felkínálja az élethelyzeteket, hogy hová, milyen körülmények közé kerül az ember;
404. A fizikai sík történéseitől független helyzet, boldog, mély, elengedett állapotot eredményez;
405. A fizikai síktól történő eltávolodás megtapasztalásakor megszűnnek az anyagi léthez tartozó terhek, eloszlanak az aggodalmak, nincsenek feladatok, ilyenkor – bizonyos esetben – kívülről láthatók az ott folyó történések;
406. A jó Istenben való feloldódás alkalmával pusztán a szeretet létezik, semmi más;
407. A fizikai síkhoz kötő elemek semlegesítése kitartó, türelmes munkát igényel;
408. Előrevivő az alázat és az elfogadás gyakorlása, a gondolatok és a cselekedetek transzcendentális irányultságának biztosításával;
409. A fizikai síkhoz kötődő dolgok megszerzésére és megtartására irányuló erőfeszítések jelentős gátló hatással bírnak;
410. A spirituális fejlődés bizonyos szakaszában előfordulhat olyan állapot, amikor az egyén folyton-folyvást az egyik mestertől a másikhoz szalad, ami kerülendő;
411. A legcélszerűbb, mindig egyenesen a jó Isten felé fordulni;
412. A meditáció során a csakrák fokozatosan egyre jobban aktivizálódnak, ideértve a fő és természetesen a további csakrákat is;
413. Azzal a személlyel viselkedik elutasítóan az egyén, aki az elutasító valamely problémáját tükrözi vissza;
414. A reggeli ébredés újjászületés, mely mindig más és más kicsinyke világ felé kormányoz;
415. Mélymeditációban a fizikai térhez tartozó dolgok egyre csekélyebb jelentőséggel bírnak, szépen elolvadnak;
416. A tudatváltozás kísérőjelensége a meghatározó életirányultság érzékelésének tisztulása;
417. A segítség mindig megérkezik, akár jelentős, akár elhanyagolható a terheltségi szint;
418. Álomban, előző életekből ismerős személyekkel és helyszínekkel való találkozás az ember által értelmezett múlt, jelen és jövőhöz kapcsolódik;
419. A saját érzelmek kezelésének elsajátítása elengedhetetlen a haladáshoz;
420. A rövid ideig tartó megváltozott tudatállapotok hosszútávon tudatváltozást idéznek elő;
421. Minden, de minden a jó Isten közrehatásával történik;
422. Az Isteni eredetű boldogság önfeledt, feszültségmentes, felszabadult állapotot idéz elő;
423. Félreviheti - még a legnagyobb jó szándék mellett is - az embert a spirituális túlrájangás, túlértékelés;
424. Az igazi tiszta szolgálattól nagyon távol áll a versengés legcsekélyebb formája is;

425. Az aggodalom a fizikai síkhoz köt;
426. A versengés gyakorta abból fakad, hogy az egyén különbözőnek éli meg magát a másik lényhez képest, pedig minden lény egy és ugyanazon;
427. Az Isteni szeretet és boldogság áldása a zivataros időkben is jelenvaló;
428. Minél nehezebb körülmények között képes valaki tartani a helyes irányt, annál inkább jelentősebb a karma leépítése, annál szebb a haladás a jó Isten felé vezető úton;
429. A türelem hegyeket képes megmozgatni;
430. A betegségeket az elme idézi elő, amennyiben lehetséges az arra való finom ráhatás, úgy azok az elmén keresztül meg is megszüntethetők;
431. Ahogy fokozódik az irányultság a transzcendentális világ felé, úgy csökken a fizikai lét vonatkozásában;
432. Ahogy az emberben fokozódik az Isteni szándék és irányítás elfogadása, úgy az egyre tisztábban érvényesül;
433. Bárki, bárkivel, bármit tesz, azt az Isteni szikra hordozójával teszi;
434. Nehéz élethelyzetekben, akár éber, akár megváltozott tudatállapotban megérkezik a segítség, nagyon finom, lágy, mindenre kiterjedő, szeretettel áthatott Isteni gondoskodás formájában;
435. A cselekvés mindenkor szükséges, a pusztá várakozás önmagában nem biztosítja a teljességet;
436. A legsötétebbnek tűnő pillanatokban érkezik a jó Isten által hordozott legtisztább és legerősebb fény;
437. Ahogy egyre inkább elvész a fizikai szinthez tartozó dolgok és események jelentősége, úgy válik meghatározóvá és jelentőségteljessé a transzcendentális létezés;
438. A fizikai test nem a szellem, nem az egyén, az egyén az atma;
439. A hosszas hátratekintés, vagy az időben túlságosan előrefutó jövődőlés helyett, sokkal hasznosabb a figyelmes elmélyülés a jelen állapotában;
440. Mindig lesz holnap;
441. A szolgálat nagyon magas fokán az ember mindenről képes lemondani, s teljes mértékben átadni önmagát;
442. Amikor a fizikai síkon lezárul egy kapcsolat, akkor az érintett felek részéről tiszteletteljesen, kölcsönösen biztosítandó a mindenki számára méltóságteljes továbbhaladás lehetősége;
443. Nagyon jelentős figyelemelterelő és egyben haladást gátló tényező a versengés;
444. Elemi szempont a végtelen tisztelet megadása mindenkinek, minden körülmények között;
445. A hála mindenkinek jár, hisz mindenki segít mindenkinek;
446. A tudatváltozás megajándékozza az embert a zavaró, gátló tényezők egyre hatékonyabb kikapcsolásának lehetőségével;
447. Minél távolabb sikerül kerülni a fizikai testtől, annál kevésbé érzékelhető a nehéz, sűrű anyagi létsík;
448. Megadathat az az ajándék, hogy jövőbeni történések bizonyos részeire már a jelenben megnyílik a rálátás lehetősége;
449. Indiába szellemmel, lélekkel célszerű utazni, semmiképpen sem a fizikai testre való összpontosítással;
450. A magasabb rezgés átható érzékelése, az emelkedett állapot mellett, új nézőpontot, egyértelmű iránymutatást képes biztosítani, illetve jelentősebb változást is jelezhet;
451. Amikor adott a lehetőség a bölcsesség ösvényén előbbre lépni, akkor érdekesen pihent állapotba kerülhet az ember, ilyenkor az érzelmek alig ragadják el az egyént, ebben a

helyzetben jobban láthatóvá válik az Isteni akarat, tisztábban érzékelhető, hogy a cselekedetek a karma törvénye szerint zajlanak;

452. A jóságos szeretet világa rendkívül letisztult, átlátható, jól megélhető;
453. A mindenkori továbblépéshez elengedhetetlen a minél tökéletesebb összerendezettség, melynek előfeltétele, hogy nincsenek elvarratlan szálak az életben, mert ellenkező esetben, azok akadályozóként lépnek fel;
454. Az elvarratlan szálak sokszor rendezettnek tűnnek az elfojtás fátyla alatt, hogy ezeken a területeken is létrejöhessen az egyensúly, számos esetben, jelentős segítség érkezik;
455. A jó Isten végtelen szeretete mindent átható kiterjedéssel rendelkezik, mindenkihez szólóan és mindenkihez eljutóan;
456. A jó Istenre való, ráhangolódás, odafigyelés, állandóan végzendő cselekedet;
457. A fizikai síkhoz kötő elemek, úgymint a vágy és a tudatlanság durva energiájához képest, meditációban megtapasztalható a nagyon-nagyon finom transzcendentális energia;
458. A befogadás formája mellett meghatározó a kisugárzás minősége is;
459. A finom energia frissíti a fizikai testet, s legfőképpen, kihat a tudatra is;
460. A külső-belső rendezettség fokozódásával párosul a végtelen nyugalom és a teljes bizonyosság;
461. Az transzcendentális útján történő haladás során, a tudatátalakulás eredményeként, a felesleges dolgok leválnak, leszakadnak, rendeződnek a kapcsolatok, fokozódik a példamutatás hatása, megváltoznak a szokások, átalakulnak a gondolatok, az irányultság pedig tovább tisztul, egyes élettörténetek bizonyos szakaszai egyre pontosabban előre láthatók;
462. Amikor bizonyos helyzetet kívülről sikerül megélni, például a magzati állapotot, akkor meghatározó kérdésként felteendő, hogy kinek és mikori állapotába adatott bepillantás;
463. Olyan esetekben, amikor nagyon erősen érezhető a jó Isten közelsége, tisztán érzékelhető a hívószava és a mindenütt jelenvalósága, akkor az olyan helyzetnek felel meg, mint amikor valaki sűrű ködből kikerül, s egyre többet és többet lát a valóságból, az élőlényekből, az őt körülvevő környezetből;
464. Lenyűgöző a transzcendentális világ határára érkezés, illetve az abba való bepillantás, mert akkor válik világossá, hogy milyen megfoghatatlanul csodálatos terület az, mely eddig az ismeretlenség homályában leledzett, bizony ebből is látható, hogy a fizikai létben zajló élet mennyire korlátozott, s az milyen erőteljesen befolyásolja a tudatot;
465. A gondolat látható színekkel rendelkezik, ezáltal érzékelhető, hogy honnan származik, milyen úton halad/haladt, így akár visszamenőlegesen is figyelemmel kísérhető a pályája;
466. A múltnak nevezett időszakból is bevillanhatnak képek, akár életekre visszamenőleg is, úgy a tudatos, mint a megváltozott tudatállapotban;
467. A jó Isten közelségének megtapasztalása hozzásegít a csodálatosság és a valóság pontosabb megéléséhez, s természetesen kihat a mindennapi gondolkodásra és a cselekedetekre is;
468. Az összes lény kapcsolatban áll egymással, ekképpen bármely gondolat, cselekedet is kihat mindenkire, ebből következik mindezek jelentősége univerzumi szinten, általános felelősség formájában, egymásért és mindenért, ezért meghatározó mások haladása is, hisz az egyéni fejlődés, hatással bír mindenki fejlődésére, a szűkebb-tágabb körben értelmezett közösségre;
469. Létezik olyan állapot, amikor egyszerre több - fizikai szinten értelmezett - idősíkra nyílik rálátás, ilyenkor rövid szakaszok észlelhetők a jelenen kívüli állapoton felül;
470. Előremutató a történetek mögötti jó szándék meglátása, már csak azért is, mert valójában nem is léteznek jó vagy rossz helyzetek, hisz ez a fajta megközelítés a fizikai síkhoz tartozó kettősségből fakad;
471. Hálásnak kell lenni az útmutatásokért;

472. Mindenki számára adott a lehetőség, hogy belenézzen élete tükrébe, bátorsággal és határozott kiállással a látottak elfogadását illetően;
473. A történések elfogadása segíti a haladást, még ha adott esetben nehezen, vagy netán egyáltalán nem is érthető, sőt még akkor is segítségként szolgálnak, ha fájdalommal övezik az élet adott szakaszát;
474. A megváltozott tudatosság fokozatos kialakulásának kísérőjelensége a gyakoribb és pontosabb előrelátás megtapasztalása, a nehéz élethelyzetek egyre inkább érzélemmentes megélése, könnyebb kezelése, és a jó Isten közelségének egyre tisztább és elevenebb észlelése;
475. A jó Isten mindig segítséget nyújt, támogat, s legfőképpen állandóan tiszta szeretettel viseltetik mindenki iránt;
476. A tudatváltozás velejáró történése az egyre mélyebb meditációs állapotok elérése;
477. Az aranyösvényen való haladás során érési, összerendeződési folyamat figyelhető meg, mely számos területet érint;
478. A legfőbb a szeretet és a jó Isten szándékának elfogadása;
479. Tökéletes fehér fény is jelezheti - megváltozott tudatállapot közepette - a jó Isten közelségét;
480. A személyek közötti kapcsolatban, a közelség, az összetartozás valamely formájának hibás érzékelése, észlelése, vágyhatást alakíthat ki, mely torzítja az egyébként segítő, támogató helyzetet;
481. Gyakorta nehezen ismerhető fel, hogy valójában milyen hatalmas áldás adatik a lények számára;
482. A még teljesen be nem gyógyult sebek kifakadhatnak - külső/belső hatások eredményeképpen - a gyógyír: rendületlenül a helyes cselekedetek végzése, mely elhozza a sebek tisztulását;
483. Az elvégzendő feladatok „teljesítését” követően elérkezik az idő az elvonulásra, a visszavonulásra, amely lehet akár szakaszosan ismétlődő is;
484. Az univerzum törvényei alakítják a sorsot, mely törvények a jó Isten szándékán alapulnak;
485. A szívélyesség és a barátságosság biztos alapokon nyugvó hidat épít;
486. A zavartságot, kavardottságot általában jelentős letisztulás követi;
487. A jó Isten mindig, mindenütt jelenvaló;
488. A jó Isten imádata nem szükségszerűen kötődik vallásgyakorláshoz;
489. A végállomásra való eljutáshoz elengedhetetlen a közbenső megálló érintése, ekképpen valósul meg a fokozatos fejlődés;
490. Ahogy erősödik az elmélyültség állapota, úgy kerülnek felszínre újabb és újabb mélytartalmak, melyek meghatározó részei az életeknek;
491. A fizikai síkon zajló észlelés azon alapul, hogy az anyagi térhez tartozó tudat szerint valami lehetséges-e, vagy sem az adott környezetben;
492. Bár a női és a férfi szerep megosztása a kettősségből fakad, azért mégis jelentőséggel bír a cselekvés és a viselkedés szintjén, hiszen karmikus célból jött létre;
493. Az akadályozókkal szembeni semlegesség fokmérőként szolgál a haladás mértékének visszajelzését illetően;
494. Egyformán örömet okoz a lények számára a jó Isten maga és a határtalan szeretete, mely egy és ugyanazon;
495. A jó Istenen történő elmélkedés, a rajta való meditálás alatt, s azt követően, megszűnnek, vagy legalábbis csökkennek a fizikai test fájdalmai, betegségei, mégpedig olyan mértékben, ahogyan az a karma törvénye szerint lehetséges;

496. A fő akadályozók, úgymint a jóság, a vágy és a tudatlanság, egyrészt fejlesztőként, másrészt fokmérőként is szolgálnak;
497. A jó Isten nézőpontjából minden érthető és elfogadható, hisz a teljes tudás birtoklójaként egységben látja az emberek csetlő-botló cselekedeteit;
498. Nincs gyönyörűsegebb az Istenközelségnél, mely mély, tiszta, szinte alig felfogható csodálatosságot idéz elő a maga valóságában;
499. Tanácsos elkerülni a valótlan világba való belebonyolódást, tekintettel arra, hogy attól mentesen, szebb és könnyebb az élet, ráadásul a fejlődés is jobban biztosított a nélkül;
500. Azon túl, hogy folyamatos az ember jó Isten felé fordulása, lényegesek azok az alkalmak, amikor kizárólagosan és erősen a teljes figyelem Őrá irányul;
501. A határozottságnak is adott a szerepe;
502. A jó Isten felé fordulva – meditáció közben – a felsőbb lét peremterületén is megélhető a jelentős kiterjedést biztosító boldogság;
503. Hasznos az a cselekedet, mely során kifejezésre jut a jó Isten irányába mutató hála;
504. Mindig érdemes hálásnak lenni az útmutatásokért, a sorszerű ajándékokért;
505. Az útmutató jelzések mindig pontosan érkeznek, az előfordulhat, hogy az egyén adott pillanatban még nem tudja azokat a megfelelően értelmezni, hisz ez függ a pillanatnyi fizikai, lelki és a szellemi állapottól;
506. Hatékonyak a tanító próbatételek;
507. A gyakorlatok, mint például a meditáció, segítséget nyújtanak a fizikai síkhoz tartozó visszatartó erők semlegesítéséhez;
508. A szolgálat alkalmával megszülető tapasztalatok, és a gyakorlatok végzése során keletkezettek, egyaránt biztosítják a fejlődést;
509. Határtalan és kiapadhatatlanul végtelen a jó Isten mindenkire kiterjedő gondoskodó szeretete;
510. Minden apró életszakasz, minden helyzet, minden pillanattöredék meghatározott szereppel és jelentőséggel bír;
511. Kevésbé szerencsés olyan emberi közösséget formálni, mely a vágy felé fordulásra, és az azt szolgáló rendszerekre irányítja a figyelmet;
512. Függőségen alapuló emberi kapcsolatok helyett egyértelműen a jó Isten felé fordulás az üdvözítő út;
513. Meghatározó az ember nemének megfelelő beállítódásból fakadó tapasztalatok megélése;
514. Temérdek szeretetáldás érkezik;
515. A jó Isten megértő, elfogadó szeretettel áld meg mindenkit;

IV. Otlét alatt (2009.)

516. Számítalan apró részletre kiterjed a megható, csodálatos, szeretetteljes gondoskodás;
517. Az út egy: eggyé válni a szeretett jó Istennel;
518. Ahogy elsimulnak a fizikai síkhoz tartozó feszültségek, úgy lehetséges a közeledés a valós lét felé, a transzcendentális világ irányába;
519. Közeledve a jó Istenhez minden egyre gyönyörűségesebben teljessé válik;
520. A szeretet áramlása csodálatosságot eredményez;
521. Sai Baba mindenre kiterjedő gondossággal segíti az Őt felkeresőket;
522. Sai Baba környezetében minden hatás fokozódik, jelentősen felerősödik;
523. Az őszinte, mély lelki gyakorlat csodálatos állapottal ajándékozza meg a hívőket;
524. Sai Baba életmintája, példamutatása mindenki fejlődéséhez előre irányuló útmutatást biztosít;
525. A belső Istenhit, és a jó Isten felé fordulás formája meghatározó jelentőséggel bír;
526. A fáradtság is egy jellegzetesen megváltozott tudatállapot, melyben tartózkodva feltárulhat a illúzió valós oldala;
527. A segítségkérés, a szimpátia elcsúsztathatja a szolgálatot a vágyállapot irányába;
528. Sai Baba környezetében megélhető gyönyörűséges állapot semmihez sem hasonlítható, amikor a fizikai törvényszerűségek elvesztik hatályukat, s helyükre a transzcendentális világ sajátosságai lépnek;
529. A mindenkiben lakozó belső Isteni mag felfedezése meghatározó fejlesztőerőt biztosít;
530. A hétköznapi életben pillanatnyi időtartamra megtapasztalható szeretet és áldás, Sai Baba közelében folyamatosan jelenvaló;
531. Az érzékelés formája a tudatszint változással párhuzamosan módosul, ekképpen hol sekélyesebb, hol mélyebb, hol pontatlanabb, hol pontosabb;
532. A fejlődési szakaszokon belül elkülöníthető különböző állapotok léteznek, úgymint a tisztulás, új formák beépítése, majd azok rögzítése, másképpen leégetés, érintkezés a szent vízzel, és megerősítő áldásban részesülés, természetesen mindezt megelőzi és folyamatosan kíséri az alázattal mentén kialakuló jó Isten felé fordulás állapota;
533. A vágyállapot fakadhat abból is, hogy emberi nézőpontból tekintve átmenetileg növekszik a jó Isten és egyén közötti távolság, ebből következően az egyén más emberhez való kötődéssel próbálja mindezt egyensúlyba hozni, ezért is fontos az állandó jó Isten felé fordulás, hisz Ő mindig fogadó kész;
534. Léteznek embercsoportok, melyek tagjai képesek közvetlen módon, kölcsönösen segíteni egymás haladását, szem előtt tartva azt is, hogy mindenki cselekvése kihat mindenkire;
535. Tisztelet a jó Isten iránt;
536. A gyakorlás útján fokozatosan egyre könnyebben érhető el, és egyre tartósabb formája alakul ki a megváltozott, avagy visszaváltozott tudatállapotnak;
537. Az érzékelhető, ám megjelenésükben oda nem illő képek, hangok, ízek, illatok az út kezdetét jelzik, a következő lépés a megélt tapasztalások bensővé tétele;
538. Bizonyos fokú átalakulás lehetősége rejlik Sai Baba környezetében végzett elmélyült és kitartó tevékenység végzésében;
539. Szokásokon alapuló cselekvés helyett sokkal hasznosabb az elmélyülés, a bensőből való megélés;

540. A saját környezetben végzett tevékenységet célszerű a transzcendentális tapasztalatokra és létformára építve végrehajtani;
541. A szeretet megjelenése kizárólag egy formában lehetséges, mely mindent átható és mindenki számára azonos;
542. Az emberek egyénre szabott úttal rendelkeznek a fizikai síkon, nem létezik két teljesen azonos út, természetesen hasonlóak lehetnek;
543. Sai Baba közelében megvalósuló létezés biztosítja a megmártózást a jóban és a szépségben;
544. Sai Baba csodálatos környezetében sokkal gyorsabban gyógyulnak a sebek, a sérülések, legyenek azok felszíniek, vagy akár rendkívül mélyek;
545. Az energetikai tér rendkívüli sűrűsége élhető meg a Sai Baba által fenntartott közegben;
546. A látszatvilágban az emberek nagyon szorosra fűzik a kapcsolati szálakat egymással, ezért olyan fájdalmas az elengedés folyamata, e helyett inkább a jó Istennel szükséges a közvetlen és erős kapcsolat kialakítása;
547. A vágy kizárólag a fizikai síkhoz tartozik, ezért is köt ahhoz, mely testekhez, tárgyakhoz, eszmékhez való ragaszkodásban testesül meg;
548. Szinte ragacsként hatnak a fizikai síkhoz tartozó dolgok, ez kiváltképp igaz a kötőerőkre;
549. A jó Isten felé közeledés lehetősége a rajta való gondolkodás, elmélkedés, meditálás, mely megadhatja a vele történő eggyé válás pillanatát;
550. Az önátadás megtestesül az akarat letételében, hogy megvalósulhasson a Mindenható általi tiszta irányítottság, a történések szabad kibontakozása;
551. Amint sikerült elvégezni a fizikai léthez elengedhetetlenül szükséges tevékenységeket, úgy azt követően, a figyelem, az egyre fokozottabb elmélyülésre irányítandó;
552. Szertartások végzése során meghatározó azok helyes módon történő kivitelezése, s még inkább hangsúlyos a bensővé tétel, lehetősége annak a csodának, amit legbelül élhet meg az ember;
553. Minden felett a jó Isten rendelkezik, ezért bír kiemelt jelentőséggel az önátadás, mely mindenki által gyakorlandó;
554. Pillanatról-pillanatra temérdek útmutatás, segítség érkezik;
555. Rendkívül türelmes és megértő a jó Isten, gondosan terelgeti a lényeket, hol lágyabb, hol erőteljesebb jelzésekkel;
556. A tudás közösségi érték, ezért megosztása természetes, továbbadása pedig felelősséggel történhet;
557. Az érzelemmentes állapot elérésére való törekvés elősegíti az elvakultság és a tévútra lépés lehetőségének elkerülését;
558. Minden cselekvés a maga helyén, a maga környezetében végzendő, teljes mértékű tiszteletadás mellett a jó Isten irányába, az emberek felé, az összes lény tekintetében;
559. Szeretetegység kapcsolja össze az embereket, olyan kapocs ez, mely mindenekfelett áll, és minden körülmények között egységet teremt;
560. A tudatszint emelése elősegíthető magasabb létszinthez tartozó érzékelés alkalmazásának kísérletével, amennyiben erre lehetőség kínálkozik, s mindez engedélyezetté válik;
561. Swámi mindenhatósága állandóan jelenvaló, ami Darshan idején fokozottabban tudatosodik;
562. Sai Baba Atyaként és Anyaként, gondos, megértő, elfogadó szeretetével megajándékozó, s mindehhez párosul a végtelen türelme;
563. A szeretetkiáramlás mindenki felé történik, ami felelősséggel jár;
564. A jó Isten szeretete végtelen, a lények számára éltető annak tiszta megélése, s mindenki felé sugárzása;

565. Folyamatosan áldás alatt áll mindenki, függetlenül a cselekedeteitől és a gondolataitól, melyek karmára hatását képes befolyásolni az ember;
566. Minden mindennel egy, bármilyen értelemben, a legparányibbtól a leghatalmasabbig;
567. Kitartást, erőfeszítést igénylő tevékenység alkalmával bizton tudható, hogy rendelkezésre fog állni a megfelelő forrás;
568. A betegségek a viselkedésből, a gondolatokból és a szokásokból fakadnak;
569. Az Ahsramban állandó jelleggel igaz tiszta szeretet áramlik, talán a Darshan idején némileg fokozottabban;
570. Örömet fakasztó minden életpillanat, hisz minden örömteli, igaz, esetenként az egyértelműség nehezebben válik világossá;
571. Az élet, maga az öröm, a szenvedést az egyén ébreszti fel;
572. Ünnepek lehet minden nap, szép ruhába öltöztetve, e mellett – természetesen - szükségesek a különleges ünnepnapok is;
573. Az igaz, tiszta szeretet jelenléte mindig és mindenhol jelenvaló, annak megtestesítése egyedül a lényektől függ, a hozzáálláson, a gondolatokon, a cselekedeteken, az életszemléleten és az életvitelen keresztül;
574. A környezet tartalmazza az ajándékokat, a kulcs a megnyitáshoz az ember kezében leledzik;
575. A nyugalmat, biztonságot sugárzó tiszta szeretet a jó Isten áldásával kísért, azzal áthatott;
576. A fizikai síkot el-elhagyva, lehetővé válik a felsőbb lét megtapasztalása, időleges elhagyással, majd visszatéréssel;
577. A tisztelet és a megbecsülés mindenkinek kijár, ez ad fényt a kapcsolatnak az emberi és más lényekkel összefüggésben;
578. Lámpásként hat a fensőbb létvilág, mely kezdetben pislákol, majd egyre gyakrabban felvillan, később folyamatosan világít, természetesen az is lehetséges, hogy egyszer csak ismét a pislákolás állapotába kerül, s azt követően megint állandó jelleggel tündököl;
579. A nők teljes körű tiszteletet érdemelnek a gondoskodó, támogató, segítő hozzáállásukért, hisz sokat munkálnak a fejlődés feltételeinek biztosítása érdekében;
580. A hallgatás nemes tevékenysége vezet a belső megértéséhez, a csend tiszta hangjának felismeréséhez, s elmélyült állapotban, a vezetés hangjának észleléséhez;
581. A mellett, hogy az eseti alkalmak is fontosak, a rendszeresség is meghatározó jelentőséggel bír;
582. Az arany ösvényen haladva biztosított a jó Istennel való eggyé válás, mely ösvényen mindenki másképp halad;
583. A létezés igaz valósága a fensőbb síkon válik megtapasztalhatóvá;
584. Minden ismeret, minden pillanatban rendelkezésre áll, az időhatároktól függetlenül, melyre vonatkozóan az olvasás lehetőségének ajándéka szabja meg a hozzáférhetőséget;
585. A jó Isten felé haladás, a vele való egység elérésének útja lehet az erős befelé fordulás, mások Isteni létének szeretete, és a közvetlen jó Isten felé fordulás;
586. Bármelyik úton is történjen a haladás, elengedhetetlen a saját - mesterségesen felépített - határok lebontása, az azokon való túllépés megvalósítása;
587. Esetenként nehézséget jelent, az egység alapján, a másokkal való teljes azonosulás, viszont a megvalósítására irányuló törekvés jelentősen elősegíti a fejlődést;
588. Swámi mindig mindenkit elkísér az útján, állandóan mindenkivel együtt létezik;
589. Nagyon figyelni kell egymásra, segíteni, támogatni, szolgálni kivétel nélkül mindenkit;
590. A Mindenható dolga a különböző helyzetek minőségének megítélése;

591. A drága jó Isten teljes mértékben rendelkezik mindenek felett;
592. Minden szó, minden kifejezés komoly súllyal, rezgéssel rendelkezik;
593. A fizikai síkról való leválás során az ahhoz tartozó személyek, lények, tárgyak, eszmék, gondolatok elengedésén keresztül vezet az út;
594. Eggyé válni a jó Istennel, részére mindent felajánlva;
595. Eggyé válni a jó Istennel, teljes mértékű alávetéssel az Ő szándékának, akaratának;
596. Eggyé válni a jó Istennel, lemondva minden gondolatról, azok fokozatos elhagyásával, ezzel egy a fizikai síktól merőben eltérő állapotot teremtve;
597. A meg szolgálta, kidolgozott elmélyülés állapota rögzül, állandó marad;
598. Amikor az elme a teljes feloldódás állapotához közel kerül, meglepő dolgokra képes, szinte hihetetlen eszközöket vet be;
599. Minden elméből származó gondolat elejthető, sőt, a kívülről érkező, mások gondolatának energiamezeje is;
600. Túl sok energiát felesleges az illuzórikus síkra irányulóan kifejteni, mert az igaz boldogság a fensőbb létsíkon honol;
601. Soha, senki sincs egymaga;
602. Állandó jelleggel, lények egyedei veszik körül a lényeket, segítve azok haladását;
603. Esetenként, emelkedett tudatállapotban megpillanthatók a segítők;
604. Odaadó szeretettel szolgálni Sai Babát;
605. Az összes törődés forrása a jó Isten;
606. Amikor legbelül kialakul a harmónia, azt követően képes szabadon kibontakozni az odaadó szeretetteljes szolgálat lehetősége;
607. Nincs az a kőszikla, mely ne lenne képes folyékonnyá, légneművé válni az Ashramban;
608. A láthatónak tűnő illúzió helyett, a Mindenható felé irányuló törekvés a meghatározó, az Ő megtapasztalásából származó magasztos állapot megélésének ajándékával;
609. A szülők, a párok, a testvérek, a rokonok, a barátok, az ismerősök, s mindenki más a jó Isten részét képezik, ilyen formában is megvalósítva az Isteni szándékot, mely az egyén számára bonyolultnak tűnő, bár valójában egyszerű kapcsolatrendszert feltételez;
610. A fizikai síkon gyakoriak az ütközések, mert az érzékszervek és azok feldolgozószervei könnyen megkeveredhetnek;
611. A szeretet a legkiválóbb áldás;
612. Valós támaszt a jó Isten képes nyújtani, az azon kívüli helyzetek a fizikai síkhoz, az illúzióhoz kötődnek;
613. A jó Isten végigvezet az arany ösvényen, ekképpen helyes dolog élvezni a vezetettség szabadságát;
614. A jó Isten mindenhová elkíséri a lényeket;
615. Az élethelyzetek megélést szeretettöltéssel szükséges átszőni;
616. Az élet megértésének lényegét a jó Isten állandó, biztonságot adó gondoskodásának, szeretetének megélése biztosítja, tudva azt, hogy pont az, és pont akkor történik, amikor az leginkább helyénvaló;
617. Végezni a szolgálatot a jó Isten, Swámi sugallata alapján;
618. A teendő egyszerűen csak engedni a történések zajlását, hisz folyamatosan, minden szépen a helyére kerül, a maga üzeneteivel egyetemben;

619. Bárki, bármikor, bármit is tesz, az, az egységen belül jön létre;

V. Otlétek között (2009-2010.)

620. Az egoizmusból fakadó cselekedetek, gondolatok, gátolják számos terület egészséges működését, ebből fakadóan a fejlődését is;
621. Áldás és kegy gyanánt megadatik a lehetőség a dolgok másként észlelésére;
622. Mindig szem előtt tartandó a jelenben élés fontossága;
623. Előfordulhat olyan helyzet, amikor teljesen éber állapotban, jelentős mértékben elhagyja az ember a fizikai testét, a fizikai síkot;
624. Ahogy egyre inkább a fensőbb létsíkon tartózkodik a lény, úgy csökken a kiterjedése a fizikai síkon, egyfajta fordított arányosság szerint;
625. Beleragadva a fizikai sík zezugaiba, könnyen kerülhet az ember az elégedetlenség örvényébe;
626. Az apró hatások finoman terelgetik az embereket a megfelelő irányba;
627. Az áldott Isteni gondoskodás része, hogy pont akkor, és pont olyan formában érkeznek a tapasztalatok, amikor az egyén az adott pillanatban képes befogadni és feldolgozni azokat, így azok a legjobb szolgálatot teszik az egyén haladása szempontjából;
628. Bizonyos tárgyakhoz való túlzott ragaszkodás, azok szerepének túlértékelése, erős kötődést eredményez;
629. A lények viszonylatában érdemes továbblátni a fizikai testnél;
630. Ameddig nincs rend és nyugalom a fizikai környezetben, addig meglehetősen nehéz nyitottan, tisztán, teljes mértékben a fensőbb felé fordulni;
631. Az erős átalakulás velejárója a tudat, a gondolkodás és a fizikai közeg átrendeződése;
632. Sai Baba környezetében megélhető boldogságos nyugalom, mely azon kívül is megmarad, bizonyos formában állandósul;
633. Mindennek, a szeretet formájában megélése, az Isteni út;
634. A szeretet mutatja az utat, biztosítja az odajutást, és segíti a kibontakozást a fensőbb világban;
635. A szeretet sugárzása hasznosabb a kapcsolatok építgetése helyett;
636. A fensőbb energiatest tartalmazza a tiszta jelentéseket, kevésbé a fizikai test, így érdemes inkább a fensőbb energiatestre irányítani a figyelmet;
637. Bármilyen változás előfutára, nyitja, kulcsa, a tudati, gondolati változás, mely meghozza a módosulást a cselekvés szintjén és a környezetben egyaránt;
638. A fizikai síkon zajló kiegyensúlyozott, valóságosabb élet megélése önmagában csökkenti a szenvedést és a fájdalmakat, ami az ottani lét sajátossága;
639. Az elme - a fizikai szinthez kapcsolódóan - a tapasztalatok alapján építi fel az észlelést és az érzékelést;
640. A fensőbb létsíkhöz tartozó tapasztalatok teljesen más rendszerben értelmezhetők, mint a fizikai térhez kapcsolódók;
641. Az események pont úgy történnek, ahogy azoknak történniük kell, amit adott pillanatban esetleg nehéz megérteni és elfogadni;
642. Amikor valamely esemény vagy történés érzelmileg rendkívül felkavaró, akkor azzal, illetve annak körülményeivel akad még tennivaló;
643. A szerteágazó sokrétegűség velejárója a mély tudattartalmak, reinkarnációs vagy előinkarnációs mozzanatok felbukkanása;
644. A gyermek és a szülő karmája között szoros összefüggés feltételezhető, azért is, mert a gyermek gyakorta hasonló elemekkel átszótt utat jár be, mint a szülő;

645. Az érzékenység fokozódásával erősödik a különböző energetikák minőségi és mennyiségi jellemzőinek észlelése, érzékelése;
646. A haladás során, hálával tartozóan az áldásért, egyre gyakrabban, mélyebben és tartósabban élhető meg az emelkedettség állapota;
647. Minden történés az összes érintett számára jelentőséggel bír, mi több, a továbbhatás eredményeképpen pedig kihat olyan lényekre is, akik – látszólag - nincsenek a közvetlen módon érintettek körében;
648. Az élet kísérőjelensége a mindent átható és mindenütt jelenlévő tiszta szeretet megtapasztalhatósága;
649. Elmélyült, rendszeres gyakorlást igényel a figyelem-központozás művészetének elsajátítása;
650. Néha szinte felfoghatatlan a fizikai síkhoz tartozó tudattal, az a temérdek áldás, mely pillanatról pillanatra érkezik;
651. Az elme hajlamos ellendolgozni abban az esetben, amikor sikerül megközelíteni a fensőbb lét világát;
652. Az elme által szült gondolatok elcsendesítése is elvezet a tiszta szeretet megéléséhez, mely megnyitja a kaput az Istenközelséghez, az Isteni szándék tiszta megértéséhez, és az a szerinti gondolkodáshoz, cselekvéshez;
653. A betegségek is szükségesek a haladáshoz, jelzésként, elmegátliként, figyelmeztetőként, támogató elemként;
654. Sokkal könnyebb és egyszerűbb az élet az Isteni vezettetés minél tisztább és teljesebb kibontakozottsága mellett;
655. Az univerzumi energia, az energiatartalma mellett nagyon sok információt is hordoz, melyek értelmezése lehet azonnali, illetve az idő múlásával válnak érthetővé, bizonyos helyzetekben;
656. Valójában szinte képtelenség felfogni azt az Isteni áldást és gondoskodást, mely pillanatról-pillanatra megadatik;
657. Minden tökéletesen megtervezett és elrendezett;
658. Segítséget jelent a városok zajától való eltávolodás, a természet biztosította elvonulás;
659. Kiváló az az állapot, amikor a jó Isten felé fordulás már természetes állapotként élhető meg, a tudatos figyelemirányítás helyett;
660. Meghatározó a fizikai síktól való elrugaszkodás képessége, feladva az általa szolgáltatott látszólagos biztonságot;
661. A vélt tiszteletlenségből fakadó érzelmi megnyilvánulás képes szorosan gúzsba kötni az egyént, mely állapot akadályozóvá válhat az elfogadás gyakorlása során;
662. A fizikai világ dolgaiban való elmélyülés elvonja a figyelmet a fensőbb létezés területétől;
663. Az elme táptalaja a kavargósság;
664. Kellő nyitottság esetén, a jó Isten a legnagyobb szomorúság közepette is képes felvidítani az embert;
665. Szinte fel sem fogható az Isteni áldás végtelensége;
666. Az elme hevesen küzd a megváltozott tudatállapot kialakulása ellen, hiszen ott működésképtelen, ott nincs rá szükség;
667. Mindenki és minden részese a végtelen szeretetnek;
668. Közel a jó Istenhez, elcsitul lüktetés, mely a fizikai síkhoz kötődik, és az egységérzésben lakozó nyugalom áraszt el mindent, a fizikai síkhoz párosítható gondolatok, dolgok megszűnnek, ebben az állapotban kizárólag a szeretet a jelenvaló;

669. Nagyon mély Istenközelség érzésben, amikor Swami hívószava megszólal az eggyé válásra, s az ember ott áll az eggyé válás kapuja előtt, akkor teljesen ellenőrzés alatt tartott az elme;
670. Minden gondolat, s minden cselekvés Isteni ajándék, és egyben lehetőség;
671. Az elme, amint megbillenés tapasztalható rögvest megpróbálja átvenni az irányítás feletti hatalmat;
672. A fizikai síkon zajló létezés - akár pillanatnyi - megszűnése alkalmával kizárólag a szeretet létezik;
673. Az állandó Isteni gondviselés a szeretetből fakad;
674. Érdemes távol maradni a külsőségektől, azok vonzónak tűnő hatásától, hisz a belső munka, az előrevivő cselekedetek a hasznosak;
675. Felbukkanhatnak mély tudattartalmak az előző vagy párhuzamosan most futó életekből, esetleg a jelen tudattal megélt jövőből;
676. Az Ashramban megélt érzés, állapot, azon kívül is beállhat;
677. Áthatja az embert a hittel, nyugalommal, biztonsággal teli, szeretetteljességben megélt, elmélyült és egyben felemelő állapot;
678. A hétköznapi élet gyakorlata rendkívül mód alkalmas a vágykeltők felismerésére és semlegesítésére;
679. A fejlődés biztosította változások megéléséhez rendkívüli türelem szükségeltetik, mert ezek a folyamatok hosszabb időn keresztül zajlanak;
680. Érdemes szépen hagyni és engedni, hogy a fizikai síkhoz tartozó dolgok leváljanak;
681. A másik ember, szeretettel való megközelítése oldja az esetleges vágyból fakadó kapcsolatépítést;
682. A tetteiért mindenki maga felelős, nincs helye az áthárításnak, a másra való hivatkozásnak;
683. A transzcendentális fejlődésből adódó, és a fizikai létből származó terhelésnek összhangban kell lennie, elkerülve az indokolatlan túlterhelést, a harmónia felborulását;
684. A múlt szunnyadása segíti elő a jelenben való kibontakozást;
685. Az elme – többek között – a vágykeltésen keresztül képes kifejteni a fékező hatását;
686. A feltétel nélküli odaadó szolgálat a tisztelet egyik kifejezési formája;
687. Alapvetően nem léteznek jó vagy rossz gondolatok, cselekedetek, hanem tapasztalatok keletkeznek, melyek szerint irányváltatásokkal kísérvé járható a helyes út;
688. Ahogy az elme – a fejlődésből fakadóan – egyre inkább veszélyeztetve látja hatalmának gyakorlását, úgy válik egyre inkább vagdalkozóan összezavaróvá;
689. A test a fizikai térben zajló észleléshez kötődik, a lényegi folyamatok viszont a szellemhez kapcsolódnak, melyhez más szintű érzékelés tartozik, ezért lehet megtévesztő, ha az ember a fizikai testével azonosítja önmagát;
690. A test helyett a szellemet érdemes meglátni az lényekben;
691. A szeretet felé a békességen át vezet az út;
692. Meghatározó az a képesség, hogy a lények át tudják magukat adni a drága jó Istennek;
693. Az örök fensőbb én tisztán hordozza az Isteni tulajdonságokat;
694. A tudat határozza meg a gondolat minőségét és formáját, ekképpen befolyásolva a karmát, mely visszahatást gyakorol a tudatra, így alakul ki a körforgás, ezért is lényeges a tudatra koncentrálni;
695. Biztos a haladás a szeretet szent ösvényén;
696. Az áldás gyönyörűsége minden pillanatban jelenvaló;

697. A szeretet és a felszabadult boldogság egyre tisztább formája élhető meg a fizikai sík kötőerejétől történő fokozatos eltávolodás során;
698. A szellemtest számtalan helyre képes eljutni, akár fizikai szinten, akár azon kívül;
699. Az akadályozók lebontása alkalmával, amikor már nagyon kevés maradt belőlük, akkor az elme rendkívül hevesen küzd a megmaradtak felerősítésével;
700. Az önátadás és a lemondás alapul szolgál a fejlődéshez;
701. Az emberek, sőt az összes lény egyforma, az egyet alkotják, pusztán a fizikai síkon tűnnek különbözőnek, az eltérő tudatállapotból és sajátosságokból fakadóan;
702. Követendő erény az erkölcsi megtartása és a szeretet gyakorlása;
703. A fizikai síkon természetesen és szükségszerűen az erőfeszítések;
704. Minden pillanat a felemelkedést szolgálja, még akkor is, ha azok közül néhány meglehetősen fájdalmas megélést idéz elő;
705. A durva fizikai síkhoz tartozó értékrend – a haladás során - fokozatosan elveszti a jelentőségét, helyére a szellemi értékrend lép;
706. A fizikai síkon csodaként megélt történések a fensőbb világból származnak;
707. Az irigység és egyéb negatív érzelmek, akkor oldódnak igazán, amikor sikerül átélni, hogy minden ember, minden lény, egységet alkot, így amit a másik gondol, vagy tesz, azt mindenki gondolja és teszi, még akkor is, ha azzal az adott pillanatban nem is ért egyet;
708. Mindent áthat a gyönyörű, gyengéd, simogató, ápoló szeretet;
709. Pont olyan emberi, tárgyi környezetben zajlik az élet, mely leghatékonyabban szolgálja az egyén fejlődését;
710. Helyes út, az érzelmek hatásának kiküszöbölésére, a megértés és elfogadás gyakorlása;
711. A szolgálat akkor kezdődik, amikor az ember már nem gondol a cselekedeteiből származó gyümölcs betakarítására;
712. A karmikus hatásokból fakadó fájdalmak ember által nem semlegesíthetők;
713. A körülmények mindig igazodnak az időszerű tapasztalatok mezejéhez;
714. A jó Isten akarata határozza meg a gyógyulás formáját, folyamatát;
715. Minden egyes mozzanat tökéletes időzítettséggel bír;
716. Felemelő a transzcendentális nyugalom, hit, biztonság és bizonyosság megélése;
717. Az elme végső elkeseredettségében még félelemkeltésre is hajlamos, mely folyamathoz külső erők is társulhatnak;
718. Ahogy érzelemmentes rátekintéssel látható, hogy milyen jellegzetes életfilm szerint vezeti valaki az életét, úgy érzékelhető – magasabb tudatszinten – a gondolatokban és a cselekedetekben megtestesülő, inkarnációk során átélt tapasztalatok felhalmozódása;
719. Ahogy egyre inkább lehetővé válik a minél tisztább és közvetlenebb jó Isten felé fordulás és a fizikai síkhoz kötődő dolgok elengedése, úgy tárulkozik ki a csodálatos fensőbb valóság;
720. Ezernyi, milliónyi, milliárdnyi... tapasztalatból épül fel az egységes tudat;
721. A jó Istenből fakadó szeretetáramlás felemelő, megnyugtató, biztonságot és bizonyosságot sugárzó, mélyről fakadó végtelen megnyugvással megáldó állapot;
722. Ahogy egyre mélyebbé válik a meditáció, úgy az energetikai-, és az idegrendszer egyaránt jelentősebb hatásnak van kitéve;
723. Az elme semlegesített állapotában megváltozik az érzékelés;
724. A meditáció során rendkívül mély, teljesen megváltozott tudatállapot élhető meg;

725. A mindent áthatóság határtalan szeretetet, boldogságot, mélyültséget, tisztaságot és közvetlenséget sugárzó állapotot, mely békét, megnyugvást, s felszabadultságot adományoz;
726. A meditáció tiszta tudatállapotot, mindent átható, lágy, simogató, selymes nyugalmat, teljes kiegyensúlyozottságot, szeretetteljes boldogságot és elcsendesedettséget nyújt;
727. A csodálatos szeretet mindent áthat;
728. A jó Isten minden lépést szerető gondossággal követ;
729. Amennyiben szükséges, úgy megtörténhet az újjászületés egyazon életen belül;
730. Érdemes erősen bízni és támaszkodni a sugallatokra, a megérzésekre;
731. Az érzelemmentesség nyugalmi állapottal ajándékoz meg, s elvezet az elme elcsendesüléséhez;
732. Amennyiben szükséges és lehetséges, úgy Sai Baba módosít a karma bizonyos – meghatározó - részein;
733. A figyelem, fejlődést segítő iránya, a szent területek felé mutat, hisz a fizikai síkhoz tartozó dolgokat úgy is biztosítja a jó Isten;
734. A jó Istennel állandó a kapcsolat;
735. A karma visszahatása az esetek többségében szinte azonnali, e mellett – természetesen - léteznek életéken áthúzódó kihatások is;
736. A türelem kiváló iránymutató és tanácsadó;
737. A legapróbb mozzanat is a jó Isten szándéka szerint zajlik;
738. Valójában mindenki rendelkezik a teljes tudással, csak az, pillanatnyilag fedés alatt áll;
739. A megzavart, összekeveredett tudatállapot tévútra lépést eredményez, és láthatatlanná teszi a valóságot;
740. Az arany-ösvény szeretettel és önzetlenséggel kikövezett;
741. Sai Baba számtalan módon tudatja Isteni jelenlétét;
742. Valós állapot a többszintű gondolkodás és cselekvés megvalósulása, mely úgy a fizikait, mint a felsőbb létsíkot érinti, az ébrenléti és a megváltozott tudatállapot összekapcsolódásával;
743. Elengedhetetlen a mindenkire és mindenre kiterjedő elfogadás és megértés gyakorlása;
744. Az elkötelezett és magas fokú odaadással bíró hajós a legtajtékzóbb vihar közepette is képes tartani a megfelelő irányt;
745. A bizalmatlanság a fizikai síkhoz kötődik, ekképpen az elme szüleménye;
746. A döntéseket mindenkinek magának kell meghoznia, ebből fakadóan, a külső befolyásolás kevésbé követendő;
747. A jó Isten folyamatosan segít a fizikai síkhoz tartozó karmikus súlyok letételében, hogy a terhektől fokozatosan megszabadulva, az elfedettségből egyre inkább kibontakozhasson a tiszta valóság;
748. Az élethelyzetek mindig a pillanatnyi állapothoz igazítottak;
749. Az Isteni jelenlét mindenhol és mindenben állandó;
750. Egyaránt fontos az őszintén belülről fakadó nemes elszántság, határozottság és kitartás;
751. Üdvözítő a jó Isten szándéka szerinti gondolat és cselekedet;
752. A meditáció során számos alkalommal megadatik a boldogságos és szeretetteljes szent állapot megélése;
753. Kialakulhatnak olyan helyzetek, amikor a visszahúzódnak a helyénvaló cselekedet;
754. A szív és a harmadik szem a tökéletes érzékszervek közé tartozik;

755. Megélhető egyszerre az üresség, a mindenség végtelensége, a teljes boldogság és a mindent átható szeretet;
756. Adott a képesség és a lehetőség az ember számára, hogy megélhesse a jó Isten mindenütt jelenvalóságának állapotát;
757. A jó Isten mindenről olyan formában gondoskodik, hogy a tapasztalatok megélhetőek legyenek, a szeretet kibontakozhasson és létrejöhessen a megbékélés;
758. A szeretet végtelen kiterjedésű, állandó és kiapadhatatlan, míg az anyagi javak rendkívül múlandók;
759. Minden parányi lény az univerzum része, így minden lény kihatással bír az egészre, s egyben az egész is kihat minden tagjára, ezért is hangsúlyos az univerzumi tudat ápolása, fejlesztése;
760. Csodálatos tapasztalás a fensőbb lét valóságának megélése, amikor a fizikai síkon létező kötöttség helyett kibontakozik a végtelen üresség állapota;
761. A meditáció során, a mély befelé fordulás állapotában szertefoszlik a fizikai sík, az ahhoz tartozó elemekkel egyetemben;
762. Bármilyen körülmények legyenek is, a szeretet megélése és kisugárzása az elsődleges;
763. Csodálatos tapasztalat a mindent átható Istenség megélésének ünnepélyessége;
764. A negatívnak tűnő elemek és visszahatások semlegesítése a megértéssel kezdődik, s a hatások szertefoszlatásával folytatódik;
765. Felemelő a jó Istenből fakadó öröm, boldogság és szeretet befogadhatósága;
766. Az elrendeződés bizonyos fokán már csak a jó Isten felé fordulás létezik;
767. A vallási területek között kibontakozó elfogadás elősegíti a szeretet áramlását;
768. Sai Baba szeretetteljes vonzást gyakorol;
769. Adott a lehetőség a szeretettel áthatott szabad gondolkodás megvalósítására;
770. Fokozatosan és egyre tisztábban tapasztalható meg a szívben lakozó jó Isten;
771. Ami adódik az mindig visszahatás, ebből kiindulva érdemes elmélkedni az okon, téve mindezt a fejlődés biztosítása érdekében;
772. A jó Isten szerető, gondoskodó figyelme állandó és kiapadhatatlan;
773. A végtelenben, ekképpen az odavezető úton minden elrendeződik;
774. Az Isteni szándék mindenek feletti;
775. Minden pillanat, minden történés az Isteni tudat általi összerendezettség alkotóeleme;
776. Minél kínzóbb, minél gyötrőbb a szenvedés, annál jelentősebb változást eredményez;
777. Az Isteni vezetés megnyilvánulásai rendkívül pontosan irányítottak;
778. Swámi hívószava tisztán és egyértelműen cseng;
779. A jó Isten közelségének megélésekor a fizikai sík, a maga részeivel együtt egyszerűen elporlad, és a határtalan és feltétel nélküli szeretet válik valóra;
780. A jó Isten irányába kifejlődik a belülről fakadó önátadás, az önzetlen szolgálat, a tisztelet és az alázat;
781. A jó Isten segít a szükségben;
782. Az igazán szép cselekedet a zord körülmények között is megtartott helyes irány;
783. Az elmélyült szeretetérzés kibontakozásakor jelentősen fokozódik a szívcsakra működése;
784. A megérintettség mentesség állapota magával hozza a fizikai síkhoz tartozó hatások besugárzásának csökkenését, megszűnését;

785. A csodálatosság és gyönyörűség állapotát idézi elő a belső Istenségre való rálátás, az Isteni önvaló megtapasztalása;
786. Bármely pillanatban megváltozhat, és meg is változik a tudatosság formája;
787. A fizikai terhelők, akadályozók feloldódásáig, amelyek ismertek, vagy ismeretlenek, a felemelkedés bizonyos mértékig korlátozott, így az kevésbé képes a maga valóságában kibontakozni;
788. Hagyni kell mindenkit járni a maga útján, hisz a jelek egyediek, s azok segítségével található meg mindenki a maga szent ösvényét;
789. Minden pillanat egy születés, ezért fontos, hogy azok miként zajlanak, hiszen, ezen születésekből fejlődik ki a karma;
790. Ahogy megtörténik az elmélyülés a transzcendentális világban, úgy fokozatosan növekszik a cselekedetek súlya, és a példamutatásból fakadó felelősség;
791. A józanság és a mértékletesség megtartása megakadályozza a tömeghatás érvényesülését;
792. Félelemkeltő hatással bír a fizikai síkhoz tartozó dolgokhoz való ragaszkodás;
793. A hatalomnak és az erőszakgyakorlásnak az elme igyekszik megfelelni;
794. A meditáció fokozatosan válik egyre letisztultabbá, elcsendesedettebbé és mélyebbé;
795. Üdvözítő fáradhatatlanul szolgálni;
796. A kevésbé jó energiák megtapadása kuszáltságot, összezavarodottságot eredményezhet;
797. Amikor bezárul egy ajtó, akkor kinyílik egy másik,
798. A szívből felszabaduló határtalan szeretet csodálatos megéléssel ajándékozza meg a környezetet is, mely lenyűgöző és felemelő;
799. A gondolatok egyben előjelzők is;
800. A nehezebb, fájdalmasabb időszakot – általában – tudati változás követi;
801. A figyelmet a saját gondolatok felé érdemes irányítani, figyelni, hogy mi lakozik a szívben, milyen gondolatok születnek, s a figyelem legfőképpen, a jó Isten felé irányítandó;
802. Az üdvözülés felé vezető út – gyakorta – komoly fájdalommal kiköveztet;
803. Nem minden az, aminek látszik, sőt inkább nem is az, aminek látszik;
804. A döntéseit mindenkinek sajátmagának kell meghozni, kevésbé sem mások akarata szerint cselekedni, s ekképpen hártani a döntésekből fakadó felelősséget;
805. A világegyetem rendjében, rendezettségében minden meghatározott;
806. A segítség, a támogatás pont akkor érkezik, amikor az leginkább szolgálja a fejlődést;
807. A bölcsességet tompítja a félelemvezéreltség;
808. A szabad akarat egyaránt vonatkozik a gondolatokra és cselekedetekre;
809. A jó Isten segítsége a karmikus terhek lehántásában is megmutatkozik, hogy ezáltal tisztább állapot alakulhasson ki;
810. Környezetből származó számos dolog megtapadhat a lényeken, ezért fontos időközönként a mentális fürdő;
811. Elengedhetetlen szeretettel és kedvességgel fordulni minden élő és élettelen felé;
812. Gyönyörűsége az az állapot, amikor az önátadás mellett megmutatkozik az Isteni közelség, a szeretet és a vezetettség;
813. Olybá tűnik, léteznek zavaró, össze-visszakuszáló erők is;
814. Az emberek számos kapcsolati csatornával rendelkeznek, melyek tartalmukban, megjelenési formájukban különböznek egymástól;

815. A szívből fakadó szeretet kezdetben előnti a testet, majd fokozatosan a környezet felé is kisugárzásra kerül;
816. A harmónia megteremtését a fizikai síkon kívüli hatások biztosítják;
817. Létezhet olyan eset, amikor a kitaposott ösvényt kimondottan el kell hagyni;
818. Adódhat olyan helyzet, melytől szükséges az eltávolodás a továbblépés érdekében;
819. Elsődleges a jó Isten felé történő kibontakozás;
820. Elengedhetetlen tisztelni mindenkit, mint az Isteni szikra hordozóját, mint az Istenséget;
821. A fenső valóság megtapasztalása fokozatosan zajlik;
822. Amikor az elme saját belátásából kész az Úr szolgálatára, amikor segítőkésszé válik és lemond a saját akaratáról, amikor képessé válik az önátadásra, akkor gyönyörű szép új világ kapui tárulnak ki;
823. Az elme elcsendesedése tisztulást eredményez;
824. A jó Isten hívószava állandó és tökéletesen tisztán csengő;
825. A szeretet képes megszelídíteni az elmét;
826. A pillanat megélésének képessége támogatja a harmónia kialakulását, erősíti a hitet, tisztítja a tudatot és segít meglátni, megérteni a valóságot;
827. A teljes önátadásra való törekvés minden területre vonatkozik;
828. A megértés folyamata és kimenetele független az idősíktól;
829. Az Isteni szeretet és áldás minden körülmények között jelenvaló;
830. A fizikai síkhoz való kötődés az elmét táplálja;
831. Nincs összefüggés a szellemi fejlődés minősége és a fizikai síkon megélhető jólét között;
832. Swámi kiapadhatatlanul munkálkodik az emberek lelki tisztításán;
833. Sai Baba vonzása felemelő, szívből szívbe áramló, s teljes mértékben szeretettel áthatott;
834. Az összehasonlíthatatlanság utal a más síkokon való tartózkodásra;
835. Amikor kétség merül fel, akkor általában megérkezik a tiszta megerősítő útmutatás;
836. A jó Isten szándéka szerinti útmutatás természetes formában érkezik, mely irányba alapvető türelemmel viseltetni;
837. Swámi avatári mivoltából és Isteni önvalójából fakadóan fáradhatatlanul munkálkodik az emberek szellemi felemelkedésének segítésében, támogatásában;
838. A jó Isten imádata mellett eltölpül minden más cselekedet;
839. Az az igazán meghatározó, hogy a szeretet miként fejlődik a szívben;
840. Sai Baba mutatja az utat, erősíti a szeretet fényét, és segítséget nyújt az Isteni mivolt felismeréséhez;
841. A fokozatosan átalakuló, erősödő, s egyre mélyebbé váló szeretet-megnyilvánulások idézik elő az Isteni önvaló megtalálásának lehetőségét;
842. Ahogy fokozatosan - apró lépéseken keresztül - egyre tisztábbá válik az Isteni önvaló, úgy kristályosodik ki a szeretet, a tudás és a teremtés igaz természete;
843. Csodálatos ajándék a létezés a fizikai síkon, s azzal párhuzamosan a fensőbb világban is;
844. A fizikai sík jellege és szerepe a fensőbb világból tekintve válik valóban érthetővé;
845. Minden pont úgy, s pont akkor történik, amikor és ahogyan az leginkább szolgálja a tapasztalást és a haladást;
846. A türelem beláthatatlan távlatokat tár fel;

847. A gondoskodó jó Isten az emberben, s e mellett körülötte is lakozik, mindenben jelenlévő, így a mindenséget is áthatja;
848. Végtelen a jó Isten által gyakorolt kegy;
849. Felemelően gyönyörűséges Sai Baba áldása és a mindent átható szeretete;
850. Az élet célja a szeretet kibontakoztatása;
851. Teljesen éber állapotban is megadathat a jó Isten magasztos megtapasztalása;
852. A fizikai sík elemeihez való görcsös ragaszkodás visszavet;
853. A harmónia, az egyensúly forrása, a fensőbb síkból kapja táplálékát;
854. Az üdvözülés a jó Isten felé fordulásból fakad;
855. A fizikai síkon kialakuló kapcsolatok gyakran illuzórikus biztonságkeresésben öltének testet, holott, a valós kapcsolatok célja, segíteni a másik ember haladását;
856. A fizikai síkon jellemző, vonal mentén futó gondolkodással szemben, a transzcendentális gondolatfolyamok teljesen más mederben haladnak;
857. Az Isteni vezettetés annál tisztábban érzékelhető, minél nyitottabb szívvel viseltetnek a lények;
858. Örömteli és ünnepélyes annak megélése, hogy a jó Isten akarata szerint zajlik az élet a fizikai síkon, s azon túl is;
859. Egyetlen út létezik, mely egyenesen a jó Istenhez vezet, a többi lehetőség pusztán kitérő, s mindössze a kirándulás élményét szolgáltatják;
860. Az élet mindenegybes pillanata a lények tisztulása érdekében zajlik;
861. Az elme, jelentős segítséget képes nyújtani különböző helyzetek és mások megértésének tekintetében;
862. A ragaszkodás az elme játékszere;
863. A teljes univerzumot átható karma-törvényén keresztül valósul meg az egyensúly létrejötte;
864. A fizikai síkon, a karma-törvényének utolsó megmutatkozása a halál felé vezető úton, és magában az elhalálkozásban testesül meg;
865. A nemes ösvény, a szív megnyílásán és a szeretet kiáramlásán keresztül vezet a jó Istenhez;
866. Az elmélyülés az igazán meghatározó, a rituálék mindössze elősegíthetik a haladást, viszont önmagukban hatástalanok;
867. A végtelen a szereteten alapul;
868. A legkiválóbb, amikor minden sejtet, minden cselekedetet, minden mozzanatot és minden gondolatot maradéktalanul áthat a szeretet;
869. A mindenütt jelenlévő fény ragyogva tölti be a szíveket, áthatja a fensőbb valóságot és a fizikai síkot is, bár ott látással kevésbé érzékelhető;
870. A szeretettel való feltöltöttség állapota elősegíti a vágyak által vezérelt elme megszelídítését is;
871. A nehezítők, akadályozók letétele jelentősen elősegíti a jó Isten felé fordulás irányultságának közvetlenségét, a haladás tisztaságát;
872. A jótékony energiák érkezését a csakrák fokozott működése is jelezheti;
873. A végtelen megnyugvás, elrendezettség, kisimultság, segítője és egyben kísérőjelensége a jó Isten felé vezető úton való haladásnak;
874. Az élet egyik leggyönyörűbb ajándéka a jó Istenben való feloldottság állapota, főként itt a fizikai síkon;
875. A fejlődés lehetősége - beláthatatlanul - végtelen;
876. A fensőbb a valóságból érkező jelzések tömkelege érkezik minden pillanatban;

VI. Otlét alatt (2010.)

877. Alapvető kötelesség egymás segítése;
878. Az elrendezettség állandóan jelenvaló;
879. Esetenként nagyon szűk ösvényen kell/lehet haladni, ami fokozott figyelmet és odaadást igényel;
880. Kiemelt törekvés a helyes cselekedetek megtétele;
881. A türelem, a nyugalom, az elcsendesedett elme hegyeket képes megmozgatni;
882. Az útitársak meghatározott céllal kerülnek egymás mellé;
883. Az önfejlesztés és a tapasztalatok másokkal való megosztása mindenkinek feladata;
884. A vágy az egyik legjelentősebb fékezőerő;
885. A legkisebb szennyeződés is eltávolítandó, mert az bevonzza a tartós szennyezettség állapotát;
886. Az a meghatározó, hogy mi érkezik a fejlesztés érdekében, s kevésbé sem az, hogy az egyén miben szeretne részesülni;
887. Bizonyos tapasztalatok, a fizikai sík arra alkalmas helyein élhetők meg;
888. A nagyon fokozott rezgéselemelkedés megterhelheti a fizikai testet;
889. Az érzelmek nehezezként hatnak a karmára;
890. A meditáció arany ösvény a tapasztalás folyamatában;
891. Elengedhetetlen az értékek, s legfőképp, az eltérő értékek tiszteletben tartása, megbecsülése;
892. Megérezhető a jó Isten szándéka szerinti vezetés;
893. A szeretet sugárzása minden helyzetet megold;
894. Az időtlenség megtapasztalása elősegíti a valóság megértését;
895. A gátlóerők bármikor játékos kedvre derülhetnek;
896. A mélyálom a fizikai síkon túl zajlik;
897. Minden gondolat, cselekvés, karmikus kihatást idéz elő;
898. A karmikus kiegyenlítődésnek lehet olyan formája is, amikor az érintettek pusztán rövid ideig tartó együttléttel kapcsolódnak egymáshoz, közös cselekedetek nélkül;
899. Mindenki külön úton jár, ezért hasztalan az összehasonlítás, és az előre figyelés helyett, a jobbra-balra tekintetés;
900. Az ellenerők képesek folyamatosan huncutkodni, ezért érdemes figyelni rájuk;
901. Swámi nagyon gyakran rögtön „válaszol” a felmerült kérdésekre, felvetésekre;
902. A helyes irány a szeretet, az emelkedettség állapotának fenntartásán át mutatkozik meg, illetve az akadályozó helyzetek elkerülésében, azok azokba való bevonódás megfékezésében;
903. Az egyedüli lehetséges ösvény: mindenkit egyformán szeretni a gondolatoktól, cselekedetektől, szándékoktól, benyomásoktól függetlenül;
904. A vezetettség a végzendő cselekvés megvalósulását szolgálja;
905. A tökéletesen tiszta szeretet és elfogadás megélése, gyakorlása vezet el a jó Istenhez;
906. Minden pillanatban érkezik egy üzenet;
907. Ahogy egyre inkább sikerül megérteni az illúzió szintjén zajló eseményeket, úgy válik – fokról-fokra - felismerhetővé az igaz valóság;
908. Esetenként a fáradtság, kimerültség is képes „elaltatni” az elmét, hogy a megélhetővé válhasson a valóság;

909. Lényegében minden cselekedet lelki gyakorlat;
910. A tiszta kapcsolat mentes a befolyásolás szándékától, a kölcsönösségen, az elfogadáson, a tiszteleten, a szereteten és az egységen alapul, miközben áthatja a támogató, megértő, segítő hozzáállás;
911. Swami csodálatossága, Isteni léte határtalan;
912. A helyes értékek képviselője szívből jövően szívbe érkezően, a példamutatáson keresztül valósítható meg;
913. Számos irányultság mellett, a legkiemelkedőbb a jó Isten felé irányított figyelem;
914. A spirituális, a lelki fejlődés - ismétlődően - különböző szakaszból áll, úgymint megértés, alkalmazkodás, fokozatos mélyülés, tisztulás, „üzenetek” átvétele majd a továbblépés;
915. Amilyennek látja valaki a világot, aszerinti „minták” fognak rögzülni benne;
916. Az álomban - esetenként - rendezetlenül felbukkanó mozaikok is segítik a fejlődés folyamatát;
917. A helyes közlés tiszta, egyenes, becsületességet hordozó, s legfőképpen a tiszteleten alapuló;
918. Az Isten áldott akarata minden pillanatban megnyilvánul;
919. Legyen bármi is a jó Isten áldásának megnyilvánulása, azt hála és köszönet övezze, hisz minden a fejlődést szolgálja;
920. Az emberi tudatosodás egy végtelen folyamat;
921. Hála azon segítőknek, akik örök fényű lámpást tartva segítik a botladozókat;
922. Sai Baba környezetébe a spirituális fejlődés óhajtsával szükséges érkezni;
923. A világ csodálatosságára irányuló rálátás lehetősége nyílik meg, a harmadik szem fokozatos élesedése által;
924. Amikor az elme nagyon háborog, az jó jel, mert előrevetíti az elkövetkezendő csodálatosságot;
925. Az irigység, a düh, a harag, a vágy a gyengeségre figyelmeztet;
926. Az egyetemes szeretet a mindenvalóság meghatározója;
927. A megalázás az elme szüleménye, ezáltal próbálja elfedni a valós világot;
928. A tiszta elmélyülés ajándék formájában hozza el az egység és a szeretet megtapasztalásának lehetőségét;
929. Az igaz elmélyültség hosszútávon maradandó;
930. Hasznos törekvés a semlegesség állapota felé igyekvés;
931. A szenvedésként megélt állapot mélysége összefügg az emelkedettséggel;
932. A kitartás egyik megnyilvánulási területe az önzetlen szolgálat végzése;
933. Az egyetemes szeretet mindenben megnyilvánul;
934. A védettség minden pillanatban jelenvaló, ami kiviláglik a spiritualitás ösvényén való tudatos haladás során;
935. Gyakorta nehezen tudatosul, hogy a kapcsolatok milyen spirituális egymáshoz rendeltség alapján jönnek létre;
936. A felemelő transzcendentális érzések is Isten ajándékeként érkeznek;
937. Mély, boldogságos állapot alakul ki a Mindenható közelében;
938. Mindent el kell követni, hogy az emelkedettség állapota minél erősebben és tartósabban fennmaradjon;
939. A jó Isten a legparányibb pillanatban is a lényekkel együtt létezik, hisz a teljességhez tartozik minden;

940. Az összes gondolat meghallgatásra kerül a jó Isten által;
941. A tiszta szeretet kimunkálása vég nélküli folyamat;
942. A jó Isten mindeniben és egyben mindenki körül létezik;
943. A jó Isten felé kifejtendő hála és köszönet kiapadhatatlan forrásból táplálkozik;
944. Rendszeresen végzendő az energiatestek tisztítása;
945. Elengedhetetlen tisztelni a mindenséget, az összes létezővel egyetemben;
946. A lényekben lakozó Istenség megtapasztalása, a maga tiszta formájában, nemes gondolatok és cselekedetek által valósítható meg;
947. A tapasztalások során épül az egyetemes tudat;
948. A zajmentesség kiváló körülményeket teremt a fejlődéshez;
949. Az átrendeződés folyamatosan, végtelen jelleggel zajlik;
950. A világi zűrzavarosság lenyomatainak eltávolítása elősegíti az elmélyülést;
951. Az ashramban megélt tapasztalatok a szolgálatról, a jó Isten tiszteletéről szólnak, melyek a hit szerinti életből fakadnak, a legközvetlenebb Isten felé fordulás szent cselekedeteivel kísérvé;
952. Mindenki, minden időben, a lehető legjobb helyen tartózkodik a haladás adott fejezetének megfelelően;
953. A tisztulás folyamata is az egyetemes szolgálat része;
954. A szolgálat által kiválóan fejleszthető az erény;
955. Az igaz szolgálat a feltétel nélküli szereteten alapul;
956. Az ősi tanítások és Védák biztos alapot nyújtanak mindenki számára;
957. Amennyire csak lehetséges, megteremtendők a körülmények a lehető legszentebb elmélyüléshez;
958. Sai Baba tanításai kristálytisza forrást nyújtanak az úton haladó vándornak;
959. A helyzetek tárgyilagos megélése a haladás mibenlétét tükrözi vissza;
960. Meghatározó törekedni a megfelelő energetikai környezet kialakítására, illetve az azzal ellentétes irányultság elkerülésére;
961. A jó Isten állandó jelleggel ajándékozta az áldással átszótt útmutatásokat;
962. Bár az egység a valóság, mégis bizonyos esetekben úgy tűnik, mintha a fensőbb és a fizikai világ közötti hídon gyakorta átvezetne az út;
963. Mindenki a jó Isten házából érkezik;
964. A fejlődést látszólag kevésbé támogató hatások is átélendők, s érdemes engedni azok továbbhaladását, mivel gátlás alá helyezésük pont a velük való foglalkozást erősíti fel az elengedésük helyett;
965. A figyelem minél kevesebb, lehetőség szerint egy pontra irányítása szolgálja leginkább a fokozott elmélyülést;
966. Sai Baba környezetében megélhető tapasztalatok mindeniben mély lenyomatokat képeznek;
967. A megváltozott tudatállapotban bármikor, bárhová biztosított az eljutás;
968. Az Istenség igaz természetének felismerése mutat utat a teljességhez;
969. Szinte fel sem fogható a mindenre kiterjedő Isteni gondoskodás;
970. Swámihoz utazni olyan, mint hazatérni a valós, igaz otthonba;
971. Minden lény Isteni eredetű gyöngyszem;

- 972. A tanítások folyamatosan érkeznek és egyre mélyrehatóbb kihatással rendelkeznek;
- 973. A vágyon alapuló, függést eredményező kapcsolatépítés helyett, a szeretet sugárzás megvalósítása a követendő;

VII. Otlétek között (2010.)

974. A fizikai test, gondozást, odafigyelést igényel;
975. Az önátadásból fakadó nyugalom, szeretet és boldogságérzés tisztán Isteni eredetű;
976. A tisztulási folyamat eredményeként kialakuló tudatváltozás megteremti a lehetőséget a teljesen új ösvényen való haladáshoz / az ösvény másképp látásához;
977. A fokozatosan alakuló elrendezettség apró lépések mentén vezet a megélésen át, a megértés felé;
978. Az elme által vezérelt cselekvés helyébe fokozatosan lépnek be a tiszta Isteni szándék szerinti gondolatok és cselekedetek;
979. Az Isteni akarat – többek között - segítségnyújtás formájában testesül meg;
980. Előrevivő állapot a halhatatlan atma felismerése, tudati megtapasztalása, s a fizikai test szerepének megértése;
981. Meghatározó a szemlélődés, az elmélyülés, a cselekvés és a szolgálat egyensúlyának megteremtése;
982. A jó Istenben történő feloldódás alkalmával megszűnik a fizikai sík hatása, egyértelművé válik az Isteni vezettetés, a lemondás pedig nagyon magas szintre kerül;
983. A teljes önátadás békés nyugalmat, teljes kiegyensúlyozottságot idéz elő;
984. Isteni áldás része a fensőbb valóság felé fordulás lehetőségének ajándéka;
985. A jó Isten tiszta útmutatására való figyelés a legtökéletesebb haladást segítő lehetőség;
986. Hasznos megfelelő körülmények között minél többet és minél hosszabb ideig meditálni;
987. A legcsodálatosabb ajándék a szeretet és az Isten-közelség;
988. Mindig pont akkor, és pont annak a tapasztalatnak a közelébe kerülnek a lények, amelyek adott pillanatban legjobban szolgálják a haladást;
989. Az aktivitás fokozódik a tisztulás hatására;
990. Az Isteni kisugárzás mindenütt jelenlévő, mindent átható és felemelő;
991. A valóság meglátásának képességét az egyre tisztább tudat és a lépésről-lépésre tökéletesedő érzékelés biztosítja;
992. A figyelem – kezdetben – tudatos, majd később tudattalan irányítása befolyásolja az emelkedettség állapotának szintjét;
993. A karma formálása a jelenben zajlik, kihatásai – általában – rövid időn belül visszahatnak, a mélyebb, akár több életemen át húzódó kihatásokkal, visszahatásokkal egyetemben;
994. Mindenki felelős az általa keltett kisugárzásért;
995. Mindenki felelős a gondolataiért és a cselekedeteiért, ez a felelősség a karmában testesül meg;
996. Mérhetetlen és kifejezhetetlen az az áldás és Isteni gondoskodás, amelyben a lények részesülnek;
997. Az Isten közelsége állandó;
998. Az a gondolat, mely félelmet, bizonytalanságot, szorongást sugároz biztosan az elme által keletkeztetett, hisz a magasabb énből nem származhatnak ilyen minőségű gondolatok, ilyenkor az elme próbálja zavarossá tenni a helyzetet;
999. A földi élet során emlékezni is tanulnak a lények;
1000. A Jíva az útmutató a jó Isten felé vezető szeretetteljeséggel áthatott úton;
1001. Az elme a fizikai síkon zajló élethez biztosítja a tudati feltételeket;

1002. Esetenként az újjáépítés kizárólag úgy oldható meg, hogy a régi épület teljesen lebontásra kerül, ezzel megteremtve a lehetőséget a teljesen új alapokon nyugvó építkezéshez;
1003. A kiüresedettség boldogsággal és szeretettel áthatott;
1004. Jelentős lépés az üresedés állapota felé, amikor bizonyos dolgok kezdenek lényegtelenné válni, azok egyszerűen szertefoszlanak, mindemellett pontosabbá válik az érzékelés a különböző szinteken;
1005. A haladás során, tudati szinten, a belső lelki teret egyre inkább, szinte kizárólagosan, a jó Isten tölti ki;
1006. Minden lény - látszólag - egyedi ösvényen halad, mely ösvények együtt tekintése mutat rá az egészre, a teremtés egységére;
1007. A hit útján való haladásnak része a minél teljesebb éberség;
1008. Felemelő az igaz tiszta mély hit és meggyőződés;
1009. A valóság csodálatos, emelkedett boldogsággal és szeretettel átszőtt állapot, a nyugalom óceánján elhelyezkedő békesség szigeteként;
1010. A letisztultság és a kiürültség a tudat és az érzékelés olyan állapotát hozza létre, amely túlmutat az azt megelőző állapotokon;
1011. A jó Isten, óvó, segítő gondoskodása minden pillanatban, mindenkit elkísér;
1012. A súlyérezékelés változása is utalhat a megváltozott a tudatállapokra;
1013. A kiürültség állapotának közeledtét jelzi az elme által keltett kavargó, kusza gondolatok leépülése;
1014. Ami szükséges az megadatik, pont úgy, ahogyan az a leghasznosabb a fejlődés érdekében;
1015. Az egyetemes valóságot a jó Isten és a szeretet hatja át;
1016. Az elméleti ismeretek elsajátításával és a gyakorlatok végzésével párhuzamosan, a jó Isten felé fordulás a követendő legfőbb irányultság;
1017. A legjelentősebbnek tűnő ajándék is lehet illuzórikus;
1018. A mély szeretet és a mindenre kiterjedő gondoskodás folyamatosan jelenlévő a jó Istentől származóan;
1019. A jó Isten szeretete, gondoskodása, figyelme, oltalma mindenkit, mindenhová elkísér;
1020. A jó Istenhez vezető út egyik kockaköve az önismeret;
1021. A tiszta tudat és a teljes bizonyosság állapotának érkezése előbb-utóbb bekövetkezik;
1022. Az elme meglehetősen tart a lelepleződéstől;
1023. Az elme az illúzió fátylával próbálja eltakarni az igaz valóságot;
1024. Alaplépés az érzékek kordában tartása;
1025. Az egyéni felelősség a kollektív felelősségbe olvad;
1026. A fensőbb valóság végtelen kiterjedésű;
1027. Bizonyos módosulások mellett, az embercsoportok reinkarnációról reinkarnációra együtt mozognak;
1028. A valós élettér a fensőbb világ, a fizikai sík pusztán egy kitekintés;
1029. Az ohm és a jó Isten egy és ugyanaz;
1030. A létsíkok kettősségéből való kilépés segíti elő a valóság igaz természetének meglátását;
1031. Meghatározó az önátadás révén az életkörülmények elfogadása, s minden körülmények között a teljesség megélésére való törekvés;

1032. A jó Isten, különböző megjelenési formában, minden pillanatban, mindenki mellett jelenvaló;
1033. Amint fokozatosan megvalósul a leválás a fizikai testről, úgy más és más tapasztalatok élhetőek meg;
1034. Az életben, minden a jó Isten, segítő, támogató szándéka szerint zajlik;
1035. A helyes út minden körülmények között követendő;
1036. Az önvaló megismerésén át vezet az út a teljesség irányába, a valóság kibontakozásának lehetősége felé;
1037. A jó Isten minden pillanatban figyel mindenkire, óv és segít mindenkit, ezáltal valósul meg a szent Isteni gondviselés és szándék;
1038. A bizonytalanság, a célkeresés esetén, bizony nagyon hamar megérkezik a segítő útmutatás;
1039. Aggodalmak kiépítése helyett a tennivalók végzése a feladat, hisz az áldás, a segítségnyújtás határtalan formában érkezik;
1040. Amikor valami nagyon hátráltatónak, akadályozónak tűnik, akkor azt semmiképpen sem szabad megcselekedni;
1041. Az univerzumban honol a tudatok összessége;
1042. Az Isteni szeretet és áldás valóban esőformához hasonlóan érkezik;
1043. Minden élethelyzet azt a célt szolgálja, hogy a karma lebonthatóvá váljon, a pillanatnyi döntés alapján született gondolatok és cselekedetek által;
1044. A befordult és rögzült állapot jelentősen gátolja a külső jelek és üzenetek észlelését;
1045. A transzcendentális területen zajló fejlődés során finomodik az érzékenység, illetve változik a kisugárzás is;
1046. A tapasztalások megvalósulás érdekében érdemes mindent befogadni és megkötés nélkül továbbengedni;
1047. Ahogy a fizikai térhez tartozó dolgok egyre kevésbé bírnak kötőerővel, illetve fokozatosan elvesztik a jelentőségüket, így a figyelem is kevésbé irányul rájuk, ezáltal egyre tisztábban érzékelhetővé a transzcendentális valóság;
1048. A gondolatok és a cselekedetek a belső értékek meghatározottsága szerint alakulnak;
1049. Az élet minden pillanatban nagyon hasznos, tanulságos, előrevivő, fejlődést segítő eseményekkel áld meg;
1050. Hogy a fizikai síkon megtapasztalhatóvá válhasson a magasság, ahhoz szükségesek a mélységgel kapcsolatos élmények is;
1051. A kiürültség hozzájárul a végtelen kiterjedéssel rendelkező Istenség megtapasztalásához;
1052. A tisztulás útján történő haladás mentén, fokozódik a képesség egyre több fensőbb üzenet befogadása;
1053. Minden létező egyforma, azonos, egyugyanazon;
1054. A jó Isten állandóan segítséget nyújt az akadályozók lebontásához, jóllehet a végrehajtás – fizikai síkról tekintve – a lényen is múlik, a kiapadhatatlan támogatás mellett;
1055. Függetlenül a lények megnyilvánulási formáitól, mindannyian egyek;
1056. A fizikai jelenségek, a fizikai térhez kötődő tudatállapot következményei;
1057. A kötődések lebontása, lebomlása, fokról-fokra csodálatos távlatokhoz vezető kapukat nyit meg;
1058. Minden lépés egyre közelebb visz az Isteni mivolt felismeréséhez, ezen keresztül, a jó Istenhez;
1059. A jó Isten az egység, a teljesség;

1060. Az érzékenység fejlődésével a megértés minősége is változik, mely következtében tökéletesedik az értelmezőképesség;
1061. Adott körülményekből fakadnak a lehetőségek, melyek befolyásolják a fejlődést;
1062. Egyszer minden ajtó feltárul;
1063. Kapcsolatok különböző létszinteken alakulnak ki, melyek meghatározzák a kapcsolat formáját, minőségét, s ebből fakadóan azok fizikai vagy transzcendentális jellegét, illetve a kettő közötti átjárás lehetőségét;
1064. Szinte felfoghatatlan, hogy a pillanat legparányibb része alatt zajló történések is mennyire meghatározó szereppel rendelkeznek az egység tekintetében;
1065. A fizikai sík olyan hely, ahol kiválóan lehet gyakorolni az elengedést;
1066. Az igaz önvaló mindenképpen felszínre kerül;
1067. Az egyik legfőbb irányultság rátalálni a bensőben rejlő Istenségre;
1068. Helyes hozzáállás a másik lényhez, hogy szabadon hozhasson döntéseket, ekképpen éljen át helyzeteket, s ily módon tegyen szert tapasztalatokra;
1069. A spirituális fejlődés megadja annak a lehetőségét, hogy egyre inkább eltűnjön a lények közötti illuzórikusan felépített különbség, mely valójában az elme szüleménye;
1070. Alapvető, hogy minden gondolatot, az összes cselekedetet a szeretet hassa át;
1071. Minden gondolatban és cselekedetben a jó Isten szolgálta testesül meg;
1072. Az elme fő célja a figyelem elterelése, eltérítés a helyes útról;
1073. A változások a tiszta gondolatok létrejöttét, az előrevivő cselekedetek végzését és a jó Isten felismerését szolgálják;
1074. Az előfeltételezések, mivel távol esnek a valóságtól, visszahúzó erővel rendelkeznek;
1075. A fenső valóságból érkező útmutatások elvetéséből fakad a fájdalom, a nehézség, a szenvedés és az irányvesztettség;
1076. A szeretet képes megszelídíteni az elmét;
1077. Csodálatos, boldogságos és felemelő Sai Baba környezetében tartózkodni;
1078. Rendkívül mód meghatározó, hogy az étel milyen alapanyagokból, milyen módon elkészítve és milyen tálalással jut el az étkezőhöz;
1079. A gondolkodás formája, minősége, irányultsága befolyásolja, hogy mely tudatszinten helyezkedik el az egyén, illetve a gondolkodásból adódóan milyen irányba halad;
1080. Üdvözítő, amikor megszűnik az emberek közötti különbségtétel, és egyes-egyedül a szeretet hatja át a kölcsönös kisugárzásokat;
1081. Swami rendkívül hathatós segítséget nyújt a nehezítőktől, az akadályozóktól való megtisztulásban;
1082. Sai Baba folyamatosan közrehat az emberek tisztulásának elősegítésében, ekképpen a hozzá történő utazást megelőzően is;
1083. Az Istenen való elmélkedés kristálytiszta gondolatokat szül;
1084. Az igazi tiszta szeretet a lények felé irányul, s kevésbé sem a sajátosságaik vagy tulajdonságaik felé;
1085. Elérkezhet az az állapot, amikor az ember egyértelműen felismeri, s biztosan érzékeli, hogy a külső hatások, a külső vezetettség a meghatározó, a benső döntések és elhatározások helyett;
1086. Minden esetben hasznos a benső Istenségre irányuló mély és összpontosított figyelem;
1087. Az elme, a vágyak által jelentős zavart képes előidézni;

1088. Az igazság, a transzcendentális valóság megtapasztalása, akkor történhet meg kristálytiszván, amikor oldódik a fizikai síkon zajló létezéshez kapcsolódó ragaszkodás, amikor a figyelem - már a maga valóságában - az örökké való Isteni mindenségre irányul, s megélhetővé válik az Ő megnyilvánulása az egész mindenségben;
1089. Szinte felbecsülhetetlen az a segítség és áldás, mely közvetlenül Swámitól érkezik;
1090. Helyes cselekedet mindent elfogadni úgy, ahogy az érkezik, a Legfelsőbb ajándékeként;
1091. A múlt „problémái” tapasztalatok, élmények a jelenben;
1092. A félelem bebörtönöz, ezáltal gátolja a beteljesedést;
1093. A boldogság és a kiegyensúlyozottság forrása a tiszta gondolatokból és az önzetlen cselekedetektől fakad;
1094. A fizikai síkon élő lények függetlenek a fizikai testüktől;
1095. A korlátozottságmentes gondolatokból, a helyes cselekedetektől és a szolgálatból fakadnak a mély tapasztalatok;
1096. Az elme mondanivalója szétszórta, kusza, ekképpen keveredettséget, zavarodottságot idéz elő, míg az igazság bizonyosságot és megnyugvást hordoz;
1097. Swámi körül minden aranyló szépségben tündököl;
1098. Swámi mindenről a legmegfelelőbb módon gondoskodik;

VIII. Otlét alatt (2010.)

1099. Az áldásos, boldogsággal áthatott állapot bárhol és bármikor megadathat;
1100. Az elme, néha toronymagas, szinte áthatolhatatlan falakat képes emelni;
1101. Az együttérzés alapvető fontosságú a mindennapok során;
1102. Az Isteni szeretet, nyugalom és biztonság mindenütt jelenvaló;
1103. A fő tennivaló – napjainkban – a külső és belső valóság megtapasztalása, mely valójában egy és ugyanaz;
1104. A feltett kérdésekre általában nagyon hamar megérkezik a válasz;
1105. A tisztulás felé az önzetlen önátadáson keresztül vezet az út;
1106. Az ajándékként kapott képességeket felelősségteljesen illendő használni;
1107. A mély szeretet és boldogságélmények - a maguk valóságában - igazán emelkedett állapotban élhetők meg;
1108. Swámi által, kifejezhetetlen nyugalom tölti el a mandírt;
1109. A fizikai testtel és az ahhoz tartozó tudattal való túlzott foglalatosság visszatarthatóként hat;
1110. A fizikai síkhoz kötődő elfoglaltságok áttételesen segítik transzcendentális látásmód fejlődését;
1111. A gondolatok és cselekedetek minden pillanatban az egység-teremtés folyamatát szolgálják;
1112. Csodálatos és felemelő energetikai jelenségek érzékelhetők darshan alatt;
1113. Mindenki egyedi úton halad, így a külső „tanácsadás” kevésbé követendő, viszont az elgondolkodtatás, más nézőpont feltárása hasznos lehet;
1114. Mélyülés közepette valóban érdemes elszakadni az olyan zavaró elemektől, mint amilyen például a beszéd, melyek elvonják a figyelmet;
1115. Az elmélyültség a tiszta lelkigyakorlat alapja;
1116. A haladást kevésbé támogató dolgok felett / mellett érdemes elsiklani, mielőtt azok jelentősen megkötnék a figyelmet;
1117. Az Isten jelenléte a mandírban látható és láthatatlan formában valósul meg, mely megérinti, áthatja és megtapasztalhatóvá teszi a belső Isteni részt;
1118. Hasznos az az állapot, amikor az ember feladja a kérések megfogalmazásának gyakorlatát, s helyette egyszerűen elfogadja az érkező történéseket, ajándékokat;
1119. Az ashramban előnti az embert a jóság, a felemelő jóság megtapasztalása által, mely kihat mindenki belső jóságára;
1120. A cselekedetek szerves részét képezik a fizikai síkon megélendő létezésnek;
1121. Az Isteni áldás – lágyan - az egység felé terelget;
1122. Gyönyörűsége és felemelő Swámi áldásában részesülni;
1123. Amikor az elme elszendereg, akkor mutatkozik meg az illúzió a maga villódzó formájában;
1124. Bármilyen cselekedetet is végezzen az ember, végzéséhez elengedhetetlen az erős kitartás;
1125. Végeredményben minden lény egy családhoz tartozik;
1126. Istennel minden lény képes megélni a teljes egységet;
1127. Isten gondoskodik mindenről, amire az adott életek során szükségük lehet a létezőknek;
1128. Az Isteni gondoskodás megnyilvánul – többek között – a megszólításban, az érintésben és a gyógyításban;
1129. Pillanatokra kialakulhatnak olyan tudatállapotok, amikor fellebbenhet maya fátyla;

1130. A lények gondolkodási formája azonos alapokon nyugszik;
1131. Az Istenségen való elmélkedés elősegíti az elme elcsendesedését, megnyugvását, harmonizációját;
1132. Az anyagi javak gyűjtögetése, azok használata nélkül, ellene hat a spirituális fejlődésnek;
1133. Az időközönként kényelmetlennek, terhelőnek tűnő helyzetek – valójában – jelentős segítséget nyújtanak a fejlődéshez;
1134. A drága jó Isten folyamatos támogatást nyújt a lények számára az úton való haladáshoz, téve ezt mindig a pillanatnyi helyzetnek / állapotnak megfelelően;
1135. A fizikai síkhoz tartozó tudattal szinte fel sem fogható a Teremtő, a teremtés mibenléte;
1136. Minél fényesebben világít a benső Isteni mag, annál inkább érzékelhetővé, megtapasztalhatóvá válik az Isteni önvaló, az Istenség;
1137. Isten benne rejlik minden gondolatban és cselekedetben;
1138. Az Isteni mivolt megjelenítendő a hétköznapi gondolatokban és cselekedetekben is;
1139. Lényeges, hogy minél több lény juthasson olyan tapasztalatokhoz, melyek biztosítják a minél közelebbi kapcsolatot az Istennel, a benső Istenség megélése, kiteljesedése által;
1140. A mindenütt jelenlévő kristálytisza szeretet Isteni eredetű, mely áthatja a végtelenséget;
1141. A fensőbb szintre emelő boldogság áthat minden létsíkot;
1142. Az élet sokszínűbb annál, minthogy azon belül, szigorú keretek közötti elvek lennének alkalmazhatók;
1143. Megváltozott tudatállapotból közvetlenül kilépve, bizonyos ideig megmaradhat az ahhoz tartozó érzékelési szint;
1144. Isten megnyilvánulása a szeretet, a szeretet maga az Isten;
1145. A tartós boldogság forrása az Isten, az örök boldogság pedig az Istennel való összeolvadás által születik;
1146. A végtelen tisztaságú és finomságú szeretet az Istentől származik;
1147. Isten elérése, a Vele való eggyé válás, az alázaton, az önátadáson, az önmegtartóztatáson és a szolgálaton át valósítható meg;
1148. Meghatározó minden lényt Istenként tisztelni;
1149. A fizikai síkon fellépő viselkedésminták karmikus kihatásokból származnak;
1150. A tulajdonlás, a birtoklás súlyként nehezedik, ekképpen terhet képez és visszahatóként lép fel;
1151. Isten lótusz lábai előtt történő leborulás során csodálatosabb állapot élhető meg;
1152. A lények fejlődése határtalan;
1153. Az elmélyülés, a szolgálat, egyaránt Istennek tetsző fejlődést támogató cselekedet;
1154. A fensőbb világ kizárólag transzcendentális tudatossággal élhető meg, ebből fakadóan, a fizikai síkhoz tartozó tudat alkalmatlan az abba való bepillantásra;
1155. A versengés az én tobzódása;
1156. A szív megnyílásakor új világok tárulnak fel;
1157. Isten közelében felszabadultság, öröm, és boldogság adatik;
1158. A segítők minden pillanatban jelenvalók;
1159. Minden – a legapróbb élettöredék is – ismert Swámi előtt;
1160. Ha szükséges, akkor bepillantás nyerhető mások meghatározott életpillanatába;
1161. A vágy keltette cselekvés megterheli a karmát, ekképpen gátolja a kihatások leépítését;

- 1162. Szükségtelen a túlzott tervezés, mert Isten szándéka szerint zajlik az élet;
- 1163. Egyszer minden szenvedés lebomlik;
- 1164. A félelem teljes egészében félretehető, hisz az Isteni gondoskodás mindenre kiterjed;
- 1165. Az összes történés az Istenért, az egységért történik;
- 1166. A szolgálat közepette, kiemelt szempont mások emelkedett állapotba kerülésének segítése;
- 1167. A nézőpontok számossága elősegíti az Egy meglátását;
- 1168. Az igazi feladat a megértett, megtanult dolgok mindennapi gyakorlatba történő átültetése;
- 1169. A szolgálat meghatározó része a másság elfogadása, s mindenki haladásának támogatása;
- 1170. Minden lépés az Istenhez visz közelebb;
- 1171. Az események örömmel való megélése, és a jelenben leledzés boldogsága mutatja a helyes irányt a fizikai síkon, mely a fensőbb valóság lényegének megértéséhez, átéléséhez vezet;

IX. Otlétek között (2010-2011.)

1172. Prasanthi Nilayamban döntően a lelki szemével lát az ember;
1173. A természettel, vagy a lényekkel való eggyé válás hasonlatos az Istennel való eggyé váláshoz;
1174. A szeretet megértését követi az Istenség valójának felfogása;
1175. Minden életpillanat egy állomás, viszont korántsem a végállomás;
1176. A jövőn való elmélkedés összekuszálja a jelenben megélhető léteezést;
1177. A létezés, s ebből fakadóan az élet minden megnyilvánulása a szereteten alapul;
1178. Gyakorta közvetlenül nehezen érzékelhető a fejlődés, pedig nagyon-nagyon komoly folyamatok zajlanak a „háttérben”, majd egyszer csak kiviláglik a hatás, az eredmény, és sok minden azonnal egyértelművé, érthetővé válik;
1179. Swami gyakorta észrevétlenül, rendkívül finoman segíti a lények haladását, események kiváltása által tanít, támogatja a folyamatos fejlődés megvalósulását, ekképpen a Vele való eggyé válás lehetőségének megteremtését;
1180. Az elvárás önmagában semleges dolog, látszólagos előjelét az fogja megmutatni, hogy hatására milyen gondolatok és cselekedetek születnek;
1181. A jelzések sokrétűen, töményen érkeznek, e miatt rendkívül nehéz a feldolgozásuk, így gyakorta utólag rendeződik össze a teljes kép;
1182. A fejlődés folyamatát a fizikai síkon megélve, gyakorta tapasztalható, hogy az fájdalomként, szenvedésként vetül ki, mely valójában pusztán kísérőjelenség;
1183. Jelentős továbblépés akkor érhető el, amikor megvalósul egy-egy visszatartó folyamat lezárása;
1184. Isten szeretete és szándéka nyilvánul meg mindenben;
1185. A félelmeivel mindenki csak saját maga képes megküzdeni;
1186. A ragaszkodások felbomlása jelentősen elősegíti a valós jelenben léteezést;
1187. Az elme folyamatos tisztítást igényel;
1188. Végeredményben minden a szeretettel függ össze, a szeretettel áll kapcsolatban;
1189. A belső hang tiszta útmutatásokat, tanácsokat biztosít;
1190. A kötöttségek lebomlása adja meg a szabad létezés lehetőségét;
1191. Minden létező egy, mely valóság a szeretetben kristályosodik ki;
1192. A létezés egyedül a szeretetben és az egységben valós;
1193. A fizikai síkhoz kötődő dolgok szépen fokozatosan eltűnnek az ember életéből az úton való haladás során;
1194. Minden az adott pillanatban válik valósággá;
1195. A fizikai síkhoz kötődő viselkedés a fizikai síkhoz tartozó tudatból származik;
1196. Az állatok is az univerzum teremtvényei, ugyanúgy lények, mint az emberek;
1197. A sors rendkívül kegyes, bár időközönként a fizikai síkon élő lények számára mindez másképp tűnhet;
1198. Felemelő meglátni a jó Istent másokban, az embernek saját magában, a mindenben;
1199. Az igaz valóság fokozatosan tűnik fel a tudat horizontján;
1200. Az Isten benne lakozik minden gondolatban és cselekedetben;
1201. Az Isten iránti színtiszta szeretet mentén mutatkozik meg a helyes út a beteljesülés felé;
1202. Az elengedés, a kiüresedés, a kötődések megszűnése vezet el a beteljesüléshez, s ezen keresztül a legszorosabb Istenközelséghez, magához az Istenhez;

1203. Minden tapasztalat előremutató, ekképpen előre visz, s a haladást szolgálja;
1204. A szeretet megtestesülése a legfensőbb állapot;
1205. Minden lépés az Isteni valóság megéléséhez vezet;
1206. A szeretet végtelen erő, illetve energia forrása;
1207. A földi élet során a hogyanra esik a hangsúly, a gondolkodás és cselekvés hogyanjára, kevésbé sem a mi és milyen körülmények között zajlik területére;
1208. A különböző tudatszintekhez más és más energetikai állapot tartozik, és eltérő minőségű energiákhoz való hozzáférés valósul meg;
1209. A harmonikus kapcsolatok elősegítik, támogatják az egység megtapasztalását, megértését;
1210. Minden teremtmény önmagában is csoda, csodálatossággal övezett;
1211. Ahogy tisztul a tudat, azáltal fokozatosan bomlanak le a fizikai síkon létrejött kötöttségek, s kikristályosodik az Isteni mivolt, az Isten teljessége;
1212. A belső Istenség valóságának felismerése megváltozott tudatállapotot eredményez;
1213. Ahogy az élet, úgy a halál is csak látszólagos a fizikai síkon;
1214. A most pillanatának töredéke a meghatározó;
1215. A nemes ösvényen való haladás során egyre élesebben szétválk a valós és az illuzórikus világ, egyre jobban kiviláglik a közöttük húzóód határ, s az egyre tudatosabban lesz átjárható;
1216. Isten állandó jelenlétével kíséri útjukon a lényeket;
1217. A legjobb iskola a szeretet gyakorlása;
1218. Az önzetlen szolgálat végzésének alapja az egység megértése;
1219. A legvégsőbb állapot az Isten tiszta szeretetében való teljes feloldódás;
1220. Az élet értelmének egyfajta megközelítése az egység megszilárdításában rejlik;
1221. A tudatok teljes összefonódásban állnak egymással, a kapcsolódások jellegének meghatározottságával;
1222. A cselekedetek egyaránt kihatnak a cselekvőre, s környezetére, ellenben a visszahatás leginkább a cselekvőre irányul;
1223. A tudat által létrehozott sérelmeken való felülemelkedés elősegíti a fejlődést;
1224. A tudat tevékenységének legjelentősebb része tudattalanul zajlik;
1225. Megeshet, hogy külső negatív gondolatok szívárognak be a tudatba, hogy megtisztítást követően visszajuthassanak az univerzumba;
1226. A lényeg, hogy minél inkább a szeretet töltse el a lényék szívét;
1227. Minden lény a megvilágosodás felé halad;
1228. Isten akkor és annak áldásában részesíti a lényeket, amely az adott pillanatban leginkább szükségeltetik az egyetemesség harmonikus létezéséhez;
1229. Az életben mindennek megvan az értelme;
1230. A pillanat csodálatossága által tárul fel a valóság;
1231. Isten a mindenség, a mindenség az Isten;
1232. A vágy elvonja a figyelmet, ezáltal eltakarja a valóságos világ felé vezető utat;
1233. Minden, de minden az Isteni szándék szerint történik;
1234. Minden Isten, Isten a szeretet, a szeretet minden;

1235. Többek között a vágyak lelepleződésén keresztül vezet az út az igazság megismeréséhez, a tudat tisztulásához;
1236. Ahogy mélyül a kiüresedettség állapota, úgy válik egyre tisztábban érzékelhetővé az egység valósága;
1237. Az élet célja a tapasztalás, történései pedig a karma szerinti születésekben testesülnek meg;
1238. Prasanthy Nilayamban, a tudatban, gyakorta nagyon sok szálon futnak események;
1239. Meghatározó mindenkit Istenként tisztelni;
1240. Az adottságok az életúthoz igazítottak;
1241. Az igaz tiszta boldogság az univerzumi egységből fakad;
1242. Az új körülmények, lehetőségek, a régiak felülírását szolgálják a gondolatok és cselekedetek szintjén;
1243. A szenvedés halmozása visszahúzó, a haladás és a boldogság előremutató;
1244. A legtisztább és legközvetlenebb tanítás az Istentől ered;
1245. Egyszerre annyi témával érdemes foglalkozni, amely könnyen átlátható;
1246. Az Isten által kínált út az Istenhez vezet;
1247. Leginkább a jelenben létezés segíti elő a megértés folyamata mentén való haladást;
1248. A körforgás jelensége egyaránt kiterjed a fizikai, lelki és szellemi síkokra;
1249. A fizikai test önmagában véve is az egység megtestesülésének része;
1250. A képességek szolgálatvégzés céljából adottak;
1251. Többek között, a karma biztosítja a kiegyenlítődést, s ezen keresztül az egység egyensúlyának megvalósulását;
1252. Az áldás minden pillanatban jelenvaló, egyetemben a végtelen és tiszta szeretettel;
1253. Minden élethelyzet a haladást szolgálja;
1254. A teremtmények egységet alkotnak, a részek mindössze a képzelet szüleményei;
1255. Számos esetben előfordulhat, hogy a jelentős változást rendezetlenség előzi meg;
1256. A teremtés egy;
1257. A haladás meghatározó állomása a kettősség természetének és valótlanságának felismerése, mely elvezet az igaz egyhez;
1258. Minden a tiszta szeretet megnyilvánulása, ekképpen az Isteni szándék megtestesülése;
1259. Az igaz szolgálat nesztelen;
1260. Isten a legapróbb részleteket is elrendezi, az embernek pusztán a megértő türelmet, az elfogadást és az alázatot szükséges hozzátennie;
1261. Határtalan, végtelen a karma általi kiegyenlítődés;
1262. A fizikai tér keltette látszaton túl mutatkozik meg az igaz valóság;
1263. A súlytalan karma, a végtelenül igazságos kiegyenlítődésben elevenedik meg;
1264. A kötődésektől mentes szemlélődő képesség által válik alkalmassá a teremtmény a fizikai létet meghaladó teljes valóság érzékelésére, az ott megtapasztalható törvényszerűségek megértésére;
1265. Isten szándéka a földi halandó számára kifürkészhetetlen;
1266. Az igaz valóság az Istennel való eggyé válás során tárul fel;
1267. A helyes gondolatok és cselekedetek emelkedettséget, szeretettel való áthatottságot nyújtanak;

1268. Minél közelebbi a létállapot Istenhez, annál inkább kiviláglik a teljesség;
1269. A jelen pillanatának megéléséből fakadnak a tiszta gondolatok;
1270. Isten összes ajándéka hálával viszonzandó, bár Ő ezt nem várja el;
1271. A szeretet az igaz és tiszta létezésből fakad;
1272. Az Isteni oltalom örökkön való;
1273. A teljesen jelenben létezés kialakulása, akár pillanatnyi zavart is okozhat a múlt és jövő leválásának hatására;
1274. A benső Istenség felismerése, megélése, a végtelen nyugalom és harmónia ajándékát hozza el;
1275. Gyakran falak, gátak ledőlése kíséri az úton való haladást;
1276. A tűz tisztító hatása csodálatos változásokat képes előidézni;
1277. Az összes létező egy és ugyanazon tudattal rendelkezik;
1278. A karmából fakadó kihatásokért a cselekvő a felelős, mivel mások képtelenek arra hatni;
1279. Isten alkotja a mindenséget, a mindenség pedig Istenben létezik;
1280. A szeretet benne rejlik minden pillanatban;
1281. Az Úr folyamatosan ajándékokkal áldja meg a teremtményeket, mint például az élet, a tapasztalás és a változás lehetőségének ajándékával;
1282. Az összes teremtmény az univerzum része, s egyben az univerzum is része minden teremtménynek;
1283. Mindennek a szeretet a forrása;
1284. Minden mindennek a része;
1285. Az összes teremtménynek adatott a lehetőség a fejlődéshez;
1286. Minden életpillanat karmikus hatásból fakad;
1287. Az Istenhez vezető utat lámpások jelzik;
1288. Az időtlenség valósága is tanítómesterként szolgál;
1289. Egy az Isten, egy a szándék, egy a gondolat, egy az irányultság s egy a cselekedet;
1290. Az önzetlenség emelkedettséget teremt;
1291. A tiszta tudatállapot megtartása gyakorta jelentős erőfeszítést igényel;
1292. A gondolatok letisztultsága megváltozott tudatállapotot eredményez;
1293. A valóság egy, az pusztán az érzékelés számára tűnik különbözőnek;
1294. Az élet lehetőségek láncolata, mely semmiképpen sem tragédia;
1295. A tennivaló: Isten felé fordulás, mély, igaz, tiszta szeretet megélése és kisugárzása;
1296. Minden Isten, minden az Ő az teremtménye;
1297. A szeretet az egyedüli megnyilvánulás, ami azon kívüli érzékelés, érzet, az mind-mind valótlanosság;
1298. Az Isteni szereteten keresztül tárul fel az univerzum teljessége;
1299. A teljesen tiszta és önzetlen szolgálatot szeretettel áthatott gondolatok és cselekedetek övezik;
1300. Isten fényessége felfoghatatlan a fizikai síkról tekintve;
1301. A teremtés minden része Isten szándéka szerinti;
1302. A kettősség világában, a szem által látottak, mind-mind látszólagosságon alapulnak;

1303. Az Isteni tudatosság biztosítja a teljes és egyben végtelen valóság megértését, illetve megélésének lehetőségét;
1304. Megváltozott tudatállapotban lebomlanak a kötöttségek;
1305. Végtelen türelem szükséges a különböző élethelyzetek megértéséhez és elfogadásához;
1306. Az önátadás művészetének elsajátítása életeken átnyúló folyamat;
1307. A fizikai testhez és a fizikai síkhoz való kötődés lépésről-lépésre történő feloldódása hathatósan segíti a haladást;
1308. A külső és belső természet összhangjának kialakulása meghatározó kilométerkő a teljesség felé vezető úton;
1309. Isten minden pillanatban hathatós segítséget nyújt a felemelkedés megvalósulásához;
1310. Az önalávetés elhozza a fensőbb elvek érvényesülésének megtapasztalását;
1311. Tulajdonképpen a valós világban léteznek a lények, pusztán a kettősség látszólagossága fedi azt el, mely fátyol eltávolítását követően a teljesség fényében pompázik a valóság;
1312. Minden teremtmény a valóság része, s a valóság, egyben része az összes teremtménynek, ezáltal valósul meg az egység egyensúlya;
1313. Maya ködjéből fokozatosan világlik ki a valóság;
1314. Ahogy fokozatosan fogynak a fizikai síkhoz horgonyzó kötőerők, úgy válik egyre tisztábban felfoghatóvá és érzékelhetővé a valóság;
1315. A jó Isten fokozatosan készíti fel a lényeket az elkövetkező tapasztalat megélésére;
1316. A düh, a harag, az irigység és az ellenszenv tompítja a tiszta érzékelést, ekképpen az elmét élteti;
1317. A tapasztalatok és a tudatállapotok között szoros, egymásra ható kapcsolat áll fenn;
1318. A szeretet templomában csend, béke, nyugalom és megértés honol;
1319. Az Isteni kegy állandó és kiapadhatatlan;
1320. Isten a teremtményekben él, a lények pedig Istenben léteznek;
1321. Isten és a teremtmények elválaszthatatlan örök egységet képeznek;
1322. A legparányibb gondolat, vagy cselekedet is meghatározó jelentőséggel bír az egység összhangjának teljességében;
1323. Minden Istenben létezik, s Isten mindenben benne vagyon;
1324. A teljes és végtelen egység hat át mindent, ami valójában maga az Isten;
1325. A kötöttségek fokozatos feloldódása során, a valóság megértése közepette tárul fel az egyre tisztább boldogság;
1326. Isten mindent magában foglal, s így talál értelemre a végtelen;
1327. A folyamatos haladást, időközönként, ugrásszerű változások kísérhetik;
1328. Isten a mindenható, a mindenütt jelenvaló teljesség;
1329. Az alázattal végzett önzetlen szolgálat elősegíti a haladást;
1330. Minden teremtmény Isten megjelenési formája, függetlenül attól, hogy éppen milyen alak adatott számára;
1331. Minden életpillanat a teljes egység része, s általa valósul meg a teljesség összhangja;
1332. Az Isteni bölcsesség mindenképpen feletti;
1333. A valóság felismeréséhez a kettősség megértésén át vezet az út;
1334. Az Istenben való feloldódás határtalanná és végtelen kiterjedésűvé teszi a lényeket;

- 1335. Isten felé fordulással vezéreltetve bármely vallás segítheti a fejlődést;
- 1336. A valóság nagyon más ahhoz képest, mint amilyennek tűnik a fizikai síkon szemlélve;
- 1337. Az árnyék is hozzátartozik a személyiséghez;
- 1338. A változásokhoz a lehetőségek adnak teret, amelyek kimeríthetetlen, végtelen tárházzal rendelkeznek;
- 1339. Minden életpillanat komoly súllyal és jelentőséggel rendelkezik;
- 1340. A fizikai síkhoz tartozó kötöttség, egyben a tudatot is megköti;
- 1341. A dharma szerinti létet megakadályozza, lehetetlenné teszi a kiterjedt ego;
- 1342. A dolgok, helyzetek elképzelése helyett előrevivőbb azok tiszta, őszinte megélése;

X. Otlét alatt (2011.)

1343. Az elme megszelídítését jelentős mértékben elősegíti a figyelem összpontosítás, ennek leghelyesebb módja a minél teljesebb Isten felé fordulás;
1344. Isten teremtése felettébb lenyűgöző;
1345. A pillanat az egyik legkiválóbb útmutató;
1346. A háborgó elme gyakorta előjelzője a meghatározó változásoknak;
1347. Többek között a hit biztosítja a nemes ösvényen való haladást;
1348. A pillanatban létezés képes az aggodalmat is kiküszöbölni;
1349. A spirituális gyakorlás során kiindulópont az elmélyülés feltételeinek megteremtése, ezt elősegíti a figyelem összpontosítása;
1350. Isten mindenütt jelenvalósága háttérbe szorítja a helyszín fontosságát;
1351. A rend, a rendszeresség is hozzájárul a spirituális úton való haladáshoz;
1352. Shirdi Sai Baba tanítása - hangsúlyosan - a tevékenységen, a munkán és a szolgálaton alapul;
1353. A vezetettség tényszerűségére vonatkozóan folyton-folyton ékes bizonyítékokat szolgáltat az élet;
1354. Kiemelten fontos az elmélyülés, viszont a tevékenység is hasonló jelentőséggel bír;
1355. Az Isteni figyelem, gondosság és támogatás állandóan jelenvaló, legfeljebb az éber tudat - bizonyos esetekben - nincs ezzel tökéletesen tisztában;
1356. Isten és ember között különbség pusztán az utóbbi elméje által keletkezhet;
1357. Az élő Avatár a hozzá való közeledést segíti elő, a fizikai testből távozott Avatár pedig az Istenség felfogásának lehetőségét biztosítja;
1358. Sai Baba vendéglátása határtalan;
1359. A fáradt test az elmén keresztül képes befolyásolni az érzékelést, s így képes hatni a tudatra;
1360. Isten azért tud mindent minden teremtményről, mert minden egy, ennek tudatosítása szentebbé teszi az életet;
1361. A tárgyak pusztán az elmének fontosak;
1362. Az igaz tiszta gondolatok, megnyilvánulások, a szívből és a fensőbb énből fakadnak – a zavarosak pedig az elméből;
1363. Az emberek felől, kivétel nélkül minden teremtmény irányába azonos szeretet megnyilvánulás szükségeltetik;
1364. A különlegesnek ítélt tettek helyett, az igaz őszinte, szívből eredő egyszerű cselekedetek visznek előre;
1365. A spiritualizmus leckéi inkább pillanatról-pillanatra az élet során sajátíthatók el, mintsem tanórákon lehet megismerni azokat;
1366. Szinte fel sem fogható Isten szoros közelsége és állandó jelenléte;
1367. Rendszeres gyakorlás mellett az elmélyült állapotot egyre ritkábban tudják „billetetni” a történések;
1368. A változáshoz hozzátartozik a tiszta szándék, az elhatározás, a következetesség és a kitartás;
1369. Sai Baba gondos Atyaként beszélget a „lurkóival”;
1370. A spirituális kapcsolatok a fizikai síkon értelmezve könnyen elcsúszhatnak a fizikai síkhoz kötődő kapcsolatok irányába;
1371. Tényleg csak hagyni szükségeltetik, hogy az Isteni vezetetés által sugalltak mutassák az útirányt, az érintendő helyeket;

1372. Sai Baba végtelenül megértő, elfogadó, gondoskodó és segítő;
1373. Sai Baba csodálatos elmélyültséggel ajándékozza meg a teremtményeket;
1374. Lényegesen egyszerűbb, kellemesebb lenne az élet, s leginkább boldogabb, ha a teremtmények pontosan tudnák, hogy valójában kik ők, ha az Isten jelenléte a lényekben és körülöttük teljesen egyértelmű lenne;
1375. Shirdi Sai Baba és Sathya Sai Baba egy a végtelen Istenséggel;
1376. Valójában letisztult boldogságos környezetben élünk;
1377. Az állatok nagyon gyakran közvetítenek jelzéseket az emberek számára;
1378. Isten megható módon terelgeti a teremtményeket;
1379. Kifejezhetetlen az Isten felé irányuló vonzódás;
1380. A természetes állapot az Isten közelsége és a Vele való felemelő együttlét;
1381. Isten szava: Itt vagyok, folyamatosan figyelek és vigyázok rád;
1382. Nagyon felemelő és megtisztelő Sai Baba „vendégeként” és híveként élni, mely lehetőség mindenki számára megadatott;
1383. Az elme, ahol talál egy kis rést, ott azonnal bekúszik, hisz nagyon törekszik az érvényesülésre;
1384. A behatások, a tapasztalatok, a tanultak, az elmélyültségben és a hétköznapi események kapcsán bukkannak elő, mélyülnek tovább;
1385. Az anyák sokat tanulhatnak egymástól;
1386. Az át-, és meghatottság emelkedettséget idéz elő;
1387. Minden pillanatból változás születhet;
1388. Érdemes hagyni, hogy a vágy magától elillanjon a pillanatból;
1389. Gyönyörű ajándék az együvé válás, vagy inkább felismerése az egységnek Sai Babával;
1390. Az Isteni gondoskodás szinte felfoghatatlan, pedig az a létező valóság alapja;
1391. Sai Baba közelsége, gondoskodása, folyamatosan érezhető, tapasztalható;
1392. Számos tapasztalat jelentősége az idők folyamán válik érthetővé;
1393. Gyakorta pont az Isten közelsége okozza az események pillanatnyi felfoghatatlanságát;
1394. Csodálatos, megható és felemelő az Isten közelében létezni, Aki persze minden pillanatban teljesen közelálló, szinte felfoghatatlan közelségben;
1395. Bármilyen legyen is az eredeti szándék, a sugallat a meghatározó;
1396. Az élet során egyre inkább fokozódik a mélyülés, az együvé válás Sai Babával, az Istennel;
1397. Az elme fantáziája gazdag tárházzal rendelkezik;
1398. Hála adandó a sok-sok figyelmességért, amely hálaadás legkevésbé sem elvárt cselekedet,
1399. Minden pillanatban feloldódott állapotban léteznek a teremtmények Istenben;
1400. Az állatok nagyon sokszor üzenetet közvetítenek;
1401. Nagyon mély, őszinte, erős Isten hit és Isten tisztelet képes kibontani virágszirmait a teremtményekben;
1402. Az elme a káprázaton keresztül fejt ki hatását;
1403. A teremtmények a halálba halnak bele, kevésbé sem az életbe;
1404. Sai Baba óvó, védő tevékenysége mindenkinek feletti;
1405. Az elrendezettség tökéletessége öleli át a teremtményeket;

1406. Az Isteni boldogság, szeretet, nyugalom, elmélyülés, gondoskodás, körülvettség, bensőben megélésével párhuzamosan jelentkezik a teljes feloldódás állapota;
1407. Vélhetően léteznek párhuzamosan futó életek;
1408. A család kiemelt jelentőséggel rendelkezik;
1409. A szent gondolatok mindent áthatnak;
1410. Sai Baba a gondoskodó, megértő és elfogadó Isten, végtelen meghatottsággal megajándékozón;
1411. A vágyott helyzetek, dolgok helyett, célszerűbb a pillanat váratlan adományainak örvendeni;
1412. A modern technika látszólag az embert szolgálja, viszont gyakorta, pont az emberi kapcsolatok kialakulásának útjában áll;
1413. Az ajándék meglepetésszerűen érkezik, kérni nehezen lehet, hisz az már nem ajándék lenne;
1414. Különböző megváltozott tudatállapotokban a külsőleg azonos észlelet teljesen eltérő belső lényeg ad – sok minden csak így válik érthetővé;
1415. Az igaz utat az óhaj, a kívánság és a vágy feladása kíséri;
1416. Meghatározó az önátadás, hogy Isten szándéka szerinti történések tiszta megélés mellett érvényesülhessenek;
1417. A világ olyan tökéletes, amilyen tökéletes csak lehet;
1418. Néha, pont a legvalósabb megjelenés válik a legnehezebben kifejezhetővé;
1419. A végtelen Isten az örök, a mindent átható, a minden pillanatban, mindenben létező, igaz, tiszta, megjelenési forma;
1420. Isten az örök létezés;
1421. Isten a valós megjelenési forma;
1422. Isten a teljesség;
1423. A fizikai síkon, minden történészikra, minden gondolat és az összes megjelenési forma - valójában - visszahatás;
1424. Az Isteni türelem, gondoskodás és szeretet kiapadhatatlan forrásból táplálkozik;
1425. Valójában, a valóság a csoda, a maga tiszta megjelenési formájában;
1426. Amikor az ember arra szeretne gondolni, hogy milyen is az Isten tündöklő megnyilvánulása, akkor az ideiglenes otthona közelében eltöltött időszak eseményeit érdemes felelevenítenie;
1427. Isten ideiglenes földi otthonában, talán könnyebben megélhető az Istenég, a maga valós megjelenési formájában;
1428. Isten érezhető, az Ő jelenléte állandó, észleléséhez a teremtmény tiszta - elme hatásától megtisztított - figyelme szükségeltetik;
1429. Elérhető állapot az elme visszahúzódottsága, persze nem adja magát egykönnyen, viszont békességgel hatni lehet rá;
1430. A békesség hatására az elme is hajlandó elcsendesedni;
1431. A spiritualitás ösvényén haladva, kiindulási pont az elme „tombolásának” megfékezése;
1432. Az elme a tudat külső felületén mozog, onnan táplálkozik, így elmélyülés során - tápanyag híján - szépen elcsendesedik;
1433. A szeretet és az Isteni önvaló teljesen azonos;
1434. A szeretet képes mindent áthatni;
1435. Az együttélés kulcsa a békesség és a megértés, a szeretet kíséretében;

1436. A szépség is fontos része az életnek, ami persze kizárólag csak a fizikai síkon értelmezve félreértésre adhat okot;
1437. A légység, a szelídség és az alázat meghatározó építőelemek a mindennapokban;
1438. A kedvesség és a figyelmesség lényeges erény;
1439. A megkülönböztető képesség gyakorta igen hasznos és előrevivő;
1440. A földi élethez szükséges állapot a határozottság is;
1441. Az erő is Isteni eredetű;
1442. Minden a teljesség része, mely Istentől származó;
1443. Az igaz boldogság az Isteni létezés megtapasztalása által élhető meg a teljesség kibontakozásában;
1444. Sai Baba valóban beszél a teremtményeihez, mégpedig a szeretet hangján;
1445. Minden pillanat Isteni áldással áthatott;
1446. Az igazi művészet a szeretet átültetése a mindennapi cselekedetek világába;
1447. Az utolsó helyett, a következő ébred, mivel a létezés örök;
1448. A legcsodálatosabb ajándék a szeretet;
1449. Ajándék minden, így a békében, szeretetben megélt napok mellett a „viharos” körülmények között zajlók is;
1450. Mindenki számára elsajátítandó, hogy Isten önzetlenül ad, sohasem vár el viszonzást, mindezzel követendő példát mutatva;
1451. A legfőbb továbbadandó maga a szeretet;
1452. Pusztán örülni érdemes annak, ami érkezik, teljesen elvárás-mentesen;
1453. Bárkinek, bármikor segítségére lehetnek a teremtmények;
1454. Az igazi ajándék független a fizikai tér adta keretektől;
1455. A szeretetben való megtestesülés Isteni áldás, mely az egyik legmagasztosabb ajándék;
1456. Minden teremtmény Isten része, valójában az Isten maga;
1457. A békeség és a boldogág teljesen Isteni eredetű ajándék;
1458. A teremtmények leginkább a szeretet által képesek közeledni egymás felé;
1459. A teremtmények legigazibb lételeme a szeretet;
1460. Az elme a legfőbb gátló tényező a haladás útján, mely képes bármikor, bármilyen valótlanyságot előállítani;
1461. A fizikai síkon a helyváltoztatás látszólagos, ezzel együtt a különböző helyeken, helyzetekben, más és más tanításokban részesülnek a lények;
1462. Gyönyörűség Isten felfogott közelségében leledzeni;
1463. Valójában mindenki útítárs;
1464. Ami követendő, az a spiritualitás tiszta, egyszerű, természetességében való megélése, mentesen a túlzásoktól, és a helyzetek túlértékelésétől;
1465. Sai Baba teljes valóságában, állandóan, a teremtmények mellett tartózkodik;
1466. Valójában az univerzum minden szeglete az otthon részét képi, pusztán a különböző „helyeken” meglévő szokások szintjén mutatkozhat különbség;
1467. Az emberi, illetve Isteni lét teljes kiterjedésű;

1468. Isten fenséges ajándéka a boldog, nyugodt, békés, szeretetteljes és kiegyensúlyozott állapot, melyre tette kész megváltozott tudatállapotot idéz elő;
1469. A fizikai környezet „minősége” egyre inkább elveszíti a jelentőségét, ahogy az elme helyett a végtelen válik meghatározóvá;
1470. A környezet megóvása közös felelősség;
1471. A látszólagosság az elme kivetítéséből keletkezik;
1472. Shirdi Sai Baba tanítása szerint, minden körülmények között, méltó módon, az Ő szent vezetésére szükségeltetik hagyatkozni az úton való haladás minden pillanatában;
1473. A meghittség segíti az elmélyülést, Isten eredeti közelségének megtapasztalását;
1474. Minden lényel kapcsolatban elengedhetetlen a szeretetteljes együttérzés, viszont a teljességhez tartozik, hogy a történések gyökere a visszahatásban rejlik, mely érzékelése értékeléstől mentes közegbe helyezendő;
1475. A gyakorlás elősegíti az elme visszahúzására való képesség fejlődését;
1476. Az utolsó helyett, a következő előtti napra virrad;
1477. Szép feladat az elme kezelésének elsajátítása;
1478. Gyakorta szinte felfoghatatlan az állandó vezetetség állapota, pedig az képzi az igaz valóságot;
1479. Minél hamarabb sikerül felismerni az elme esetleges viccelődését, annál könnyebb a „kezelése”;
1480. Sai Baba kedves támogató mosolya állandóan érezhető, vagy inkább látható;
1481. Ajándék az élet összes pillanata;
1482. Isten hangja állandóan hallható;
1483. Az örök létezés az Isteni egységben valósul meg, mely észlelésének hullámozása a különböző tudatállapotok hatásából fakad;
1484. „Döntések megvalósítása” helyett, okosabb hallgatni Isten szavára;
1485. A valótlanságból mindössze az érzékelhető, amit az elme - célját tekintve – felépít, s ekképpen meg akar mutatni, mintegy fenntartva a tudat feletti ellenőrzését;
1486. A létezők környezetében számos érzékelhető és „érzékelhetetlen” segítő végzi az önzetlen szolgálatot, a teremtmény haladásának biztosítása érdekében;
1487. A teremtmények Istent szolgáló testrészek, Isteni tudattal és vezetettséggel áthatva;
1488. A szülőktől származás és a hozzájuk való visszatérés, az Isteni eredet meglétét és annak újbóli felismerését közvetíti;

XI. Otlétek között (2011.)

1489. A szeretet Isten szent megjelenési formája az igaz valóság teljességében;
1490. Lenyűgöző az univerzum törvényszerűségei szerinti meghatározottság;
1491. Az emberek látszólag különbözőek, valójában pedig egyek;
1492. Az igaz, tiszta, valóság megismerése az elme által meghatározott kereteken való túllépés által valósul meg;
1493. A létezés Isteni ajándékán helyénvaló az örvendezés;
1494. Kizárólag egy valóság létezik, a jó Isten valósága, az általa megélehető teremtettség, mely maga az egység;
1495. A szeretetteljes segítségnyújtás, az elfogadás, a megértés a híd, egyaránt az emberi kapcsolatok világában, s az azon túlmutató létezési formákban is;
1496. Az önátadás művészetének elsajátítását szolgálja a lemondás és a háttérbe lépés gyakorlása;
1497. A fizikai létvilág igen könnyen elfedheti az igaz tiszta valóságot;
1498. A valóság megismerése, megértése, előremutatóbb út, a fizikai síktól való egyszerű eltávolodáshoz képest;
1499. A valós világ megértése, lényegének megtapasztalása, tisztaságot, könnyedséget, szinte lebegésszerű állapotot idéz elő;
1500. Minden egyes, a legapróbb, a legparányibb megnyilvánulás is Isten szolgálatában áll;
1501. A fizikai világ zaja tompítja az érzékelést;
1502. Az összes teremtmény élete, létezése, összefügg egymással;
1503. Rendkívül megtisztelő ajándék a spirituális önvaló felfedezhetőségének lehetősége, bármely létezési formában történjen is az;
1504. A változás megélése elősegíti az állandóság megértését;
1505. Lenyűgöző a kiapadhatatlan Isteni gondviselés;
1506. Ahogy Swami tanítja, a különbözőség látszata fokozatosan megszűnik minden teremtménnyel kapcsolatban;
1507. A természettel való összeolvadás is jelentősen elősegíti a valóság, az Isten általi megvalósultság felfogását, át-, illetve megélését;
1508. A megértés hasznos táptalajt nyújt az emberi közeledés virágának;
1509. Az univerzum minden részében Isten tökéletessége, szépsége, mindenhatósága és teljessége tündököl;
1510. Haladva az úton, minden állomás meghatározott jelentőséggel bír, függetlenül az ott töltött időtől;
1511. Az elme vadócsága meglehetősen félrevivő lehet;
1512. A fizikai síkon létezés súlyt képez, mely lerakható, s ezáltal könnyebbé válik az élet;
1513. A fizikai síkon eltérő sűrűségű a közeg, az ahhoz való alkalmazkodás energiát igényel, mely hol energia leadásban, hol pedig annak felvételében testesül meg;
1514. Az Isteni mivolt tudatosodása gyökeresen átalakítja a tudatot, a látásmódot és az észlelés mikéntjét;
1515. Az emberek a valóságot a saját nézőpontjukból kiindulva eltérő módon látják, másként érzékelik, másként tapasztalják meg, mindaddig amíg az elme irányítja az érzékelést;
1516. Az útkeresés és a vágy között gyakran nagyon elenyésző a különbség, ebből fakadóan a megkülönböztetésük akár nehézségbe is ütközhet;

1517. A jó Istenre irányuló nagyon-nagyon mély figyelem-összpontosítás és a Vele való feloldódásra való törekvés által bontakozik ki a lehetőség, hogy felismerhetővé válhasson a fizikai síkon megteendő lépések sorozata;
1518. Az összes létező számára adott a lehetőség a mindent átható szeretet átélésére, Isten felismerésének állapotába kerülésre, az Ő mindenüvé való kiterjedésének megtapasztalására;
1519. Ahogy tisztul a valóság meglátása, úgy homályosodik a fizikai sík észlelése;
1520. Isten az egyedüli valóság, semmi más;
1521. Látszólag minden lehet más, viszont az Isten egy;
1522. A fizikai síkhoz tartozó tudat meglehetősen korlátozott;
1523. A valóság egy, különálló részek nélküli;
1524. Az Istennel való egység állandó és örökkön fennálló;
1525. A fizikai térben minden út egy helyre vezet, különbég pusztán a kanyargósságukból és a göröngyösségükből adódhat;
1526. A nyugalom állapotában a hatások szabadon áthaladnak a fizikai testen, érintettség nélkül, az elme pedig - eközben - visszahúzódt állapotban leledzik;
1527. A gyógyulás Isteni közrehatás révén valósul meg;
1528. Az elme lebomlásának előjele, amikor teljes képtelenségeket próbál kivetíteni;
1529. Isten minden létező;
1530. Isten a lényekben él, lények pedig Istenben léteznek;
1531. Isten sugall a teremtmények számára, nekik pusztán a figyelmüket szükséges Isten felé irányítaniuk, mély hittel és szilárd meggyőződéssel;
1532. A könnyecseppek is hozzátartoznak a fizikai síkon történő létezéshez;
1533. A jelen a valóság, a múlt és a jövő az elme játékszerei;
1534. Éberség szükséges annak felismeréséhez is, hogy a fizikai világhoz kötődő javakból mekkora mennyiség szükséges az élethez;
1535. A tündöklő aranyösvényen jelenben létezéssel és az Istenre figyelés állapotában tartózkodással lehetséges a haladás;
1536. Isten mindent közöl, ami szükséges;
1537. Meghatározó, hogy a lények képesek legyenek türelemmel kísérni egymást;
1538. Elmélyült állapot mozgalmasság mellett is kialakulhat;
1539. A teremtmények számára a biztos pont a fizikai síkon kívül létezik;
1540. Az érzékelés, az érzetek, a gondolatok szétoszlása vezet a valóság megértése és a tiszta megtapasztalása felé;
1541. A lelki közelség – kapcsolati szinten – akár még félreértéshez is vezethet;
1542. Isten úgy szereti a teremtményeket, ahogy azok adott mivoltukban léteznek;
1543. A tökéletesen tiszta, elfogadó, megértő szeretet Istentől származik;
1544. A végtelen atma tértől és időtől függetlenül része a teljességnek;
1545. A szilárd hit visz előre, mely létezése által biztosítja a megfelelő körülményeket a haladáshoz;
1546. A szilárd hiten alapul a tiszta és emelkedett létezés;
1547. A cselekedetek Isteni energiával áthatottak;
1548. Az élet legjelentősebb ajándéka az Isteni tudatra való ráébredés és a létezés megértésének lehetősége;

1549. Az igaz együttérzés szívből fakadó szeretettel áthatott;
1550. Isten iránti tiszteletből fakad a teremtmények egymás iránti tisztelete;
1551. Isten mindazzal megáld, ami szükségeltetik;
1552. Isten önzetlenül árasztja el szeretetével a teremtményeket;
1553. Isten szeretete önzetlen és kristálytisztá;
1554. A létezés szilárd hittel, teljes bizonyossággal, áldott szeretettel és békességgel áthatott;
1555. A valóság - igazán - az Istennek való teljes önátadás útján tárul fel;
1556. Isten hathatós segítséget nyújt a démonok leküzdéséhez is;
1557. A sors órája sohasem késik, s egyáltalán nem is siet, állandóan pontosan jár;
1558. Az emberi lény – esetenként – nagyon is törekennyé válhat;
1559. Isten gondoskodik a létezéshez szükséges dolgokról, a lények feladata pusztán az élet megélése;
1560. A teremtmények között a szeretet a tiszta híd;
1561. Az Isteni természet gyöngyszerűen csillogó fehér fényként is megmutatkozhat;
1562. A szeretet kiteljesedése maga az egyetemes szeretet;
1563. Swami a legsötétebb és legsűrűbb erdőből is kivezeti a teremtményeket;
1564. Isten áldott szeretete mindenhol, mindenkiben és mindenben benne rejlik;
1565. Elsősorban a teremtmények gondolataira és cselekedeteire szükséges irányítani a figyelmet;
1566. A szolgálat része a megértés és a türelem is;
1567. Az ösvények - egy ponton - biztosan összefutnak;
1568. A vágyból fakadó pillanatnyi öröm szertefoszló;
1569. A mindenséget az Istentől származó, az Őt megtestesítő szeretet hatja át, így a teremtményeket is;
1570. A szenvedés a fizikai sík gyümölcse;
1571. Örökkön létező az Isteni, univerzumi teljesség, úgy a szívben, mint a tudatban;
1572. Az Isteni vezettetés mindenhatóságának megnyilvánulása átszövi a teremtmények lelkét és szellemét;
1573. Isten szolgálata mindenekelőtti;
1574. Isten a türelemben is benne rejlik;
1575. Isten imádata és szolgálata igaz nemes cselekedet;
1576. Minden Isten, a legparányibbtól a leghatalmasabbig;
1577. Isten mindenki és minden egysége;
1578. Következetes tevékenységgel lehet a mélyről a felszín felé haladni;
1579. Mindenki számára adott a lehetőség az Isteni boldogság gyönyörűséges állapotának megélésére;
1580. Valójában a teremtmények a tapasztalatszerzés óceánjába merítkezés közben, így a létezés minden pillanatában, egyben mesterek, s ezzel párhuzamosan tanítványok is;
1581. Az életben az egyik legjelentősebb ajándék maga az élet;
1582. Az elrendezettség végtelen;

1583. Az éberség fokozza a valóság és a látszólagosság megkülönböztetését szolgáló képesség fejlődését;
1584. Az egység végtelen, mindenhol jelenvaló és mindent átható;
1585. Isten figyelme és áldása örök útitárs a haladás során;
1586. Isten formája állandó, s egyben változó;
1587. Isten jóval közelebb áll a teremtményekhez, mint ahogy az sejthető;
1588. Szinte kifejezhetetlen Isten közelsége és mindenhatósága;
1589. A legfelsőbb tudás, útmutatás, Istentől eredeztetett;
1590. Valójában az összes létező egyforma;
1591. Isten áldása pont úgy tökéletes, ahogy érkezik az állandó létezés közepette;
1592. A drága jó Istenben való elmélyülés nyugalmat, biztonságot, kiegyensúlyozottságot biztosít;
1593. Az anyagba süllyedés meglehetősen korlátozó, így ebből a nézőpontból kizárólag a valótlan világ képe tárulhat fel;
1594. A jóság hozzájárul az éberség és a tisztább érzékelés megvalósulásához;
1595. A változások teret igényelnek, a tér biztosításához pedig bátorság is szükségeltetik;
1596. Isten minden alkalommal pont oda irányítja a teremtményeket, ahol a legszükségesebb szolgálatot végezhetik;
1597. A változás, valójában a haladás lépcsőfokait jelzi, bármely teremtmény életére vonatkozóan;
1598. Isten, Isten, Isten;
1599. Gyönyörűséges és felemelő a létezés az Istenségben, s az ezzel párhuzamosan megélhető Istenséglétezés a teremtményekben;
1600. A remény, a boldogság és a szeretet a pillanatban lakozik, az az otthona;
1601. A teljesség a valótlan világon túl bontakozik ki;
1602. A jelenben létezés során a figyelem tudatosan irányíthatóvá válik, így az apró részletek észlelése is megvalósítható;
1603. A valótlansággal való foglalkozás rendkívül sok energiát emészt fel, míg a valóság szemlélése, az abban való létezés energiát szolgáltat;
1604. A drága jó Isten mindent biztosít, ami a haladáshoz, a létezéshez szükséges;
1605. A hit a tiszta felismerések forrása;
1606. Hogy mi biztosítja az előremutató környezetet, azt leginkább az érintett sejtheti, „kívülről” tanácsot adni meglehetősen nehézkes;
1607. Bármilyen legyen is egy élethelyzet, bizton tudható, hogy Isten tiszta szándéka szövi át;
1608. A vándor feladata, hogy alázattal kövesse az Isten által kijelölt utat, boldogságban, meghittségben;
1609. Semmit sem kérni, s mindent elfogadni a helyes irányultság;
1610. Aki látszólag bántó, az valójában segítő;
1611. A szeretet benne rejlik a végtelen összes megjelenési formájában;
1612. A mindenséget a szeretet hatja át;
1613. Az útmutatásként érkező jelzések felismerését elősegíti az elmélyült állapotba kerülés;
1614. A jelzések elfogadásához akarat, figyelem, bátorság és az azonosulás szándéka szükséges;
1615. Isten és az Ő teremtményei egységet képeznek, egymástól elválaszthatatlanok;

1616. Az ember kevésbé tudhatja, hogy élete során hová érkezik, abban viszont teljesen biztos lehet, minden lépése Isteni áldással kísért;
1617. Az Istenek hathatós segítséget nyújtanak a különböző démonok semlegesítéséhez;
1618. Mások életcéljainak átvétele természetellenes közeget épít ki;
1619. Isten szeretete és jóságos gondoskodása szüntelen jelenlévő az összes teremtmény irányba;
1620. A tiszta tudat által nyílik meg a harmadik szem;
1621. Isten és az Ő teremtményei teljesen azonosak, bárminemű különbségtől mentesen;
1622. A szeretet igaz valósága fokról-fokra tárul fel az Isteni mivolt felismerésével, tudatosulásával párhuzamosan;
1623. Mindenekelőtti az Istenbe vetett hit;
1624. A legparányibb létező is Isteni szándék szerinti;
1625. Az igazán hasznos, az emberiségnek sokat adó élet, a szeretet jegyében fogant;
1626. Előremutató szent szívvel törekedni Isten minél tisztább megértése és megélése irányába;
1627. A még formálódó hit mellett a félelem felléphet visszatartóként;
1628. Minden teremtmény tanulja az életet;
1629. A hit minden körülmények között legyen szilárd és megingathatatlan;
1630. Nemes cél a feladat végzése: Isten képviselése mindenkifelett;
1631. Egyszer minden teremtmény számára megnyílik a kapu az Istenség, az univerzum csodálatosságának megértése előtt;
1632. Ahogy Isten szeretete, úgy az áldott segítő tevékenységének forrása is kiapadhatatlan;
1633. A leggyönyörűsebb állapot egységben létezni az Istennel;
1634. A szeretet végtelen, mindent átható és mindenütt jelenlévő, maga a teljesség;
1635. Valójában az arany fény tiszta ragyogása tölti ki a teret;
1636. Isten közelsége által válik megtapasztalhatóvá az igaz valóság;
1637. Minden teremtmény pont ott él, és pont azt teszi, amit szükségeltetik;
1638. Az igazi szertartások a hit templomában zajlanak;
1639. Pusztán szeretet, hit és bizakodás szükségeltetik az élethez;
1640. A valótlanághoz való ragaszkodás rendkívül lebilincselő;
1641. Az adás öröme lélekemelően hat;
1642. A szeretettel teli önalávetés elősegíti az Isteni valóság felismerését, megélését;
1643. A bármikor felmerülő kérdésekre a jelen található a választ;
1644. A szeretet megélése és kisugárzása mellett eltöprekszik minden más cselekvés;
1645. A tanítás és a tanulás egyik meghatározó alappillére a türelem;
1646. A szeretet fokozódó mélyülését különböző tudatállapotokban való létezés kíséri;
1647. A fizikai síkon zajló élet sajátossága, hogy egymás segítése az egység felé visz, az azzal ellentétes irányultság pedig az anyagi világhoz köt;
1648. Isten és a szeretet az igaz valóság, ami más, az pusztán a látszólagosság világának része;
1649. A legtökéletesebb iránytű az igaz tiszta szeretet;
1650. Egyszer minden teremtmény magára talál, felismeri magában az Istent, a mindent átható Teremtőt;

- 1651. A napsütés Isten lágy, finom, kellemes érintése;
- 1652. A transzcendentális világra irányuló figyelem, akkor tud élesedni, amikor a fizikai síkról érkező hatások már egyre kevésbé tudják azt megkötni;
- 1653. Minden pillanat magában hordozza a tapasztalás lehetőségét;
- 1654. A spirituális látás fokozatos élesedése elhozza a valós világ érzékelésének képességét, megadja a lehetőséget gyönyörűségének felfedezéséhez, megajándékoz a létezés okának felismerésével, s Isten megtapasztalásának ajándékával, az Ő teljes valóságában, pompázatoságában;
- 1655. A szeretet nesztelen;

XII. Otlét alatt (2011.)

1656. A létezés minden formája tökéletesen elrendezett;
1657. Isten végtelen és kiapadhatatlan szeretete mindenkit körülvevő, s mindentől óvó mi káros;
1658. Isten teremt az emberek által, hisz ők az Ő részei;
1659. Swami szeretete mindenfeletti;
1660. Az öncélúság foszlásra ítéltetik;
1661. A tudás és a gyakorlat egységben szolgálja a haladást;
1662. Az összes ember, hovatovább az összes létező, egy család tagja;
1663. Az utazó batyujában állandó „felszerelés” a figyelem, a nyitottság, a közvetlenség és a segítőkészség;
1664. Az anyagi jellegű tudat azt jeleníti meg, ami a pillanatnyi célja szerint szükséges;
1665. Swami örök és mindenható;
1666. Lényeges a törekvés, mely a teljes meghittség és a nyugalom elérésére irányul;
1667. Isten helyhez kötöttségtől független, hisz a mindenséget hatja át;
1668. A legtökéletesebb hang Isten szeretete, mely a szíven keresztül nyilvánul meg;
1669. Sai Baba minden pillanatban a hívei között tartózkodik, kiváltképp a Mandirban;
1670. A szeretet tölti ki a teljes valós létezését;
1671. A szeretetnek egy formája létezik, Isten tiszta szeretete, mely mindenkit és mindent áthat;
1672. A szeretet maga a fény;
1673. A szeretet legtisztább áthatása Istenné változtat mindent;
1674. A létezés maga a szeretet, a szeretet pedig Isten;
1675. A szeretet mindent tökéletessé tesz;
1676. Az Isteni ajándékként kapott képességek szolgálatvégzésre valók, semmiképpen sem más célból adottak;
1677. A fizikai test megnyilvánulásait az elme befolyásolja, így a valóságban való elmélyülés lehetőségének megteremtése az elme elcsendesítésével kezdendő;
1678. A szeretet az emberi létezés igaz, tiszta közege;
1679. Az egység, a teljesség, állandó, amiben változatosság tapasztalható, az az arra való rálátás pillanatnyi nézőpontjából fakad;
1680. Isten szándéka által tökéletes az elrendezettség;
1681. Isten fokozatosan, lépésről-lépésre ismerhető fel, ekképpen tárul fel az igaz valóság;
1682. A megértés, az elfogadás és a türelem mérföldkövei a tanulási folyamatnak;
1683. Az Isteni áthatottság örök és végtelen;
1684. A jóság által fejlődik a lélek;
1685. Isten az összes teremtményben benne lakozik, a teremtés teljességében;
1686. A múlt feneketlen óceánja elnyeli és megemészti a régmúlt történéseit, azok már csak karma formájában maradnak fenn, míg onnan is feloldódva a végtelenségbe kerülnek;
1687. Ami tisztán megtapasztalható az a jelen, ami azon kívüli, az már alkotás a valótlan idóterébe;
1688. Békesség, nyugalom, meghittség honol az ashramban, s legfőképp tiszta, szinte kifejezhetetlen Isteni szeretet;

1689. Isten jelenlétéről számos alkalommal tesz közvetlen tanúbizonyságot, továbbá az állandó segítőkész, gondoskodó figyelméről is;
1690. Isten óvó tekintete mindenkit folyton-folyvást kísér;
1691. A megvalósulás Istenben teljesedik ki;
1692. A létezés lényege Isten felismerése mindenkiben és mindenben;
1693. A tiszta, valós világ az Isteni mivolt teljes tudatosodása által bontakozik ki;
1694. Az egység a szeretetben létezik;
1695. Az Istennel való egység előszobája az élőlényekkel történő egységtudat megélése;
1696. Az Isteni valóság az ismeretek elsajátítása mellett gyakorlatok odaadó végzése által érthető meg, ekképpen tárul fel az egység a maga mibenlétében;
1697. A megváltozott tudatállapot közelebb visz a valóság megismeréséhez, megtapasztalásához;
1698. Az egységben tisztán Isten létezik, senki és semmi más, csak Ő;
1699. A valóság Isten, Isten a valóság;
1700. A legmagasabb tudatállapot a szeretet tiszta megélése;
1701. A békeség, a nyugalom és a szeretet az Isten felé vezető út szent lámpásai;
1702. Amikor az elme felhagy a fizikai test gyötrelmeinek felvillantásával, akkor tárulhat fel az igaz, tiszta valóság, az Isteni lét szikrája;
1703. A szív az élet és a szeretet központja, az Isteni szikra lakhelye;
1704. A tudatállapotok megnyilvánulási formái végtelenek, ahogy az Isteni megnyilvánulás is végtelen;
1705. A mély tudatállapotok elvezetnek az egységben létezés egyre tisztább megéléséhez, megértéséhez;
1706. Ahol virul a szeretet virága, ott bontakozik ki a teljesség;
1707. A valós létezés a szeretet megtapasztalásával kezdődik;
1708. Isten, segítő, óvó keze állandóan kinyújtva vágyon mindenki felé;
1709. A munkatevékenység végzése során az odaadás és a teljes összpontosítás a meghatározó, szinte mellékes maga a munkatevékenység fajtája, hisz az, az ajándékként kapott képességektől függ;
1710. A szeretet mindenki által értett közös nyelv;
1711. Az Isten-közelség megajándékoz a teljes megnyugvással;
1712. A béke az egyik útmutató az emberek közeledése során;
1713. Isten üzenete az összes létezőnek szól;
1714. A legfelsőbb lakhely tiszta szeretettel övezett;
1715. Isten sohasem hunyja le a szemét;
1716. Istennek minden teremtmény, minden pillanatban egyformán fontos, s egyazon formában áthatott az Ő szeretetével;
1717. A valós világ kulcsa a benső szentélyben található;
1718. Meghitt és felemelő Isten érintése;
1719. A spiritualitás útján való haladás elhozza a letisztultság ajándékát;
1720. Isten mindenhatóságának pusztán a töredékét képes felfogni az ember;
1721. A tudatállapotok végtelenségéből elenyésző területre nyitott a rálátása az embernek;

1722. Az Isteni tudat a legfelsőbb szellemi állapot;
1723. Minél emelkedettebb a tudatállapot, annál inkább fokozódik a nyitottság, a befogadóképesség, s válik egyre tisztábbá a létezés valósága;
1724. A legfelsőbb tudatállapot a tiszta szeretet kibontakozása;
1725. Tiszta tudattal léphető át a spiritualitás csarnokának küszöbe;
1726. Sai Baba szeretete a legfelsőbb, legtisztább univerzumi szeretet;
1727. A szeretet lámpása minden élethelyzetben megmutatja a helyes utat;
1728. Minden szív szeretettel teli;
1729. Az ember parányi lényből nőhet teljessé;
1730. A hit elevenné tesz;
1731. A szent Isteni energia mindent áthat a teremtés révén;
1732. Amire pedig nincs szükség, az a tűz által válik az univerzum részévé;
1733. A leges leggyönyörűsebb állapot az Isteni mivoltban való feloldottság;
1734. Az Isteni szeretet mindent felold;
1735. Isten a létezés legfelsőbb, legkristálytisztább formája;
1736. A szeretet a szívből fakad, s a szívbe is érkezik;
1737. Isten szeretete gyógyító hatású;
1738. Csak egy Isten létezik;
1739. A szépség és a jóság pusztán a fizikai síkhoz kötődik;
1740. A világot gondolatok alkotják, melyek a szeretetben teljeseznek ki, amikor a gondolatból kialakul a valós megjelenési forma;
1741. Az elme könnyebben szelídíthető meg, ha ismert a szándéka;
1742. A valós világ rendkívül egyszerű a maga csodálatossága mellett;
1743. Minden út Istenhez vezet;
1744. A karma a sorsban rejlik;
1745. Isten felismerése az élet értelme;
1746. Az összes létező rendelkezik Isten felismerésének képességével;
1747. Minél tisztább a jó Istenre való „ráhangolódás”, annál érthetőbbé válnak az ok-okozati összefüggések, annál inkább feltárul az igaz valóság;
1748. A fizikai síkon az egyik legcsodálatosabb ajándék Isten kegyelmének megtapasztalása, mely mindenki számára megadatik;
1749. Az életben megélhető „leckék” szüntelenül érkeznek a megszabadulás pillanataig;
1750. Az eltérő Istenképekből adódóan, Isten imádata is különböző módon nyilvánul meg;
1751. A türelem az élet számos helyzetében hű tanácsadónak bizonyul;
1752. A vágyak elillanása kívánatos a haladáshoz;
1753. Isten szeretete mindent felold, mindent átalakít;
1754. A legvégső valóság a szeretet, a maga végtelen tiszta formájában;
1755. A szívből fakadó szeretet a szív által talál megértésre;
1756. Prasanthi Nilayam valóban a végtelen nyugalom és békesség szigete;
1757. A mélyülés határtalan az Isteni mivoltban történő végleges megállapodásig;

1758. Bármely tevékenység teljes odaadással, figyelemmel és gondossággal végzendő;
1759. Maga a tevékenység végzése a meghatározó;
1760. Amennyire csak lehetséges, érdemes félretenni a fizikai síkhoz kötő gondolatokat, dolgokat;
1761. A legcsodálatosabb hely Isten otthona;
1762. Mindenkire a szeretetben létezés gyönyörűsége vár;
1763. Minden egyes gondolat és az összes cselekvés meghatározott jelentőséggel bír Isten szándéka szerint;
1764. Az újabb élethelyzetekben, a korábbi tapasztalatok szolgálnak útmutatóként;
1765. Lépésről-lépésre, egyre emelkedettebb életfeladatok adódnak;
1766. A szolgálat Isten közelébe emel;
1767. A változás jó barát;
1768. A boldogság lehetősége az összes teremtmény részére megadatott;
1769. Minden életpillanat áldás;
1770. Isten ajándéka a mindenség;
1771. Isten a jelenben lakozik, vele ott lehetséges a találkozás;
1772. A csalódás a jövőbe vetítés eredményeképpen alakul ki, a valótlanágból a valótlanágba helyezés hatására;
1773. Az elme egyszerűen felszívódik a jelenben, hiszen kizárólag a múltban és a jövőben képes létezni;
1774. Tulajdonképpen a fejlődés örök folyamat a teljes Isteni lét eléréséig;
1775. Az élethelyzetek a haladást szolgálják;
1776. Elmélyültség állapotában fedezhető fel a valóság;
1777. A démonok a legváratlanabb pillanatban képesek felbukkanni;
1778. A haladás fontos lépése az én fokozatos levetése;
1779. Swami végtelen türelemmel, megértéssel és elfogadással bír a teremtmények iránt;
1780. A démonokkal való találkozások is fejlesztő hatású alkalmak;
1781. A béke és a nyugalom hű társai a szeretetnek;
1782. Isten mindig éberrel tartja a figyelmét, szeme mindig nyitva, Ő maga pedig állandóan cselekvésre kész, s cselekszik is a létezőkön keresztül;
1783. A munkálkodás általi teremtés mély szolgálat Istennek;
1784. A szülők felé teljes szeretet adandó, függetlenül a gondolataiktól és a cselekedeteiktől;
1785. A samadhiba különböző módon vezet az út;
1786. Az élet minden mozzanata az Isteni lét felismerését szolgálja, Swami hathatós segítségével;
1787. Betegség: tisztulás, összerendeződés;
1788. Az önzetlen szeretet, bármely állapotból segíti a felépülést;
1789. A betegség a tudat befelé forduló állapotát idézi elő;
1790. Többek között, a váratlanág szolgáltatója a sors szépségét;
1791. Csak egyszerűen nyitottság, nyugalom és szeretet, ezzel válik teljessé a világ;
1792. Az önzetlenség szentsége teljes mértékben előremutató;
1793. Felemelő és egyben fenséges Isten szent szolgálatában létezni;

1794. Megtisztelő Isten éltető tüzének picinyke szikrájaként élni;
1795. Áldott az Isten szent szolgálatát végző kéz;
1796. Gyönyörűséges Isten szándéka szerinti önzetlen és odaadó gondolatokkal és cselekedetekkel szolgálni;
1797. Minden teremtmény Isten áldott megtestesülése;
1798. A teljességben kizárólag az Isteni tudat létezik;
1799. Az összes gondolat és cselekedet a szolgálat része;
1800. A megértés lépcsőfokai a teljesség felé vezetnek;
1801. A szívben lévő békesség a szeretet kapuját nyitja ki;
1802. Isten házában minden zugot a szeretet hatja át;
1803. A létezés a szeretetben válik teljessé;
1804. A teljes egyedüllét is valótlan, hisz – áldásként – Isten állandóan a teremtményekkel együtt létezik;
1805. Isten a következő pillanat tudója;
1806. Isten a létezés forrása, s egyben végső nyughelye is;
1807. Isten a teremtés tiszta letéteményese;
1808. A sors, az egység harmóniájának megvalósulását szolgálja;
1809. Az egységben létezés a valóság egyedüli formája;
1810. A sors az iránytű a végtelenben;
1811. A szeretet a végtelen mindenség, mely maga az Isten;
1812. Az egyetlen valós közeg a szeretet;
1813. Való igaz, a tennivaló, pusztán megélni az Isten által biztosított pillanatokat;
1814. Kifejezhetetlen Sai Baba „szeretetfürdő” formájában biztosított ajándéka;
1815. Bárki felé irányuló szolgálat hatásában mindenkire kiterjed;
1816. Az egyik legcsodálatosabb gyönyörűség mások szolgálatára lenni;
1817. A szeretettel telt nyitott szív alkotja a természetes állapotot;
1818. A szeretetben létezés gyönyörűsége felülmúlhatatlan;
1819. A szeretet édes nektár;
1820. A szeretet mindenüvé elkísér örök útitársként;
1821. A haladás során természetes állomások az erőpróbák;
1822. A nehéznek nevezhető élethelyzetek meghatározó tapasztalatokat szolgáltatnak;
1823. A szenvedéssel megélt helyzetek elkerülhetetlenek a karma törvényéből adódóan;
1824. A gondolatok irányultsága is meghatározó a karma szempontjából;
1825. A fejlődéshez élettér szükségeltetik;
1826. A szerénység és az alázat minden pillanatban széppé, jobbá teszi az életet;
1827. A minősítés kerülendő, úgy a gondolatok, mint a cselekedetek szintjén;
1828. Az összetartozás magja mindenkiben benne rejlik;
1829. Valójában, a tudatában mindenki hordozza az egységet, az egyet, a látszólagos különbségek pusztán az eltérő formájú tudatosodásból származnak;
1830. Az egység a szeretetből fakad;

1831. A természet összes megnyilvánulása Isten maga;
1832. A természettel való összefonódás, valójában Istennel való összefonódás;
1833. Az egységben a „család” tagjai eggyé válnak;
1834. Látszólag akadnak útkereszteződések az úton való haladás során, pedig az teljesen egyenes;
1835. Az összes gondolat és cselekedet Isteni eredetű;
1836. A helyes gondolatok és cselekedetek a szeretet ajándékával átszóttek;
1837. Az Istenségben létezés örökkön tartó állapot;
1838. A szülőknek nincs „tulajdonjoga” a gyermek felett;
1839. A gyermeknevelés is karmikus feladat az összes érintett részéről;
1840. A fokozatos elmélyültség állapotába kerülés a fizikai síktól való eltávolodás függvényében történik;
1841. A pillanatok, bár különállónak tűnnek, mégis egységet képeznek;
1842. A türelem gyakorlása is élethosszig tartó folyamat;
1843. A viselkedés értelmezéséhez tartós megfigyelés szükséges;
1844. A legnagyobb jó szándék mellett is lehetséges az elcsúszás a tudatlanságból fakadóan;
1845. Az önállóságra való törekvés is az egység felé mutat;
1846. Az Istenség megértése, felfogása és megtapasztalása számos lépés által valósul meg;
1847. Prasanthi Nilayamban nagyon is lehetséges az Isteni valóság megélése;
1848. Szemlélődőként tekinteni a fizikai síkra és belülről kiindulva megélni a valóságot tűnik a helyes ösvénynek;
1849. A „feladat”, csak szépen haladni lépcsőről-lépésre, pillanatról-pillanatra, szeretetben, békeességben;
1850. Ember által kifürkészhetetlen, hogy az út mikor, hova vezet;
1851. Minden állomás meghatározó jelentőséggel rendelkezik az életben;
1852. Bátran követendő az Isten által kijelölt út, mely csakis a helyes irányba vezethet;
1853. Teljesen bizonyos, hogy egyek vagyunk;
1854. Minden lépés, minden pillanat, Isteni áldással kísért;
1855. Az éberség és a figyelem meghatározó a mindennapokban, hisz általuk ismerhető fel a cselekedetek mögött rejlő szándék;
1856. Az emberi viselkedés független a földrajzi élettértől;
1857. Mindenki léte fontos az egységben;
1858. Az energetikai szint tartására való odafigyelés kiemelten fontos;
1859. Az Istenhez vezető úton, Hozzá közel érkeve, már nincs kísérője a teremtménynek, az igazán mély találkozások Isten és közte zajlanak;
1860. Az élet Istennek szenteltetett teljes egészében, minden gondolat és cselekedet tudatosan és tudattalanul Őt szolgálja;
1861. Mindenütt Isten kéznyoma található;

XIII. Otlétek között (2011-2015.)

1862. Az érkezés és a távozás között a tapasztalatok foglalnak helyet;
1863. Az emelkedettség a pillanatban létezéskor élhető meg;
1864. Minden létező egyformán része az univerzumnak, mentesen mindenféle különbségtől;
1865. Csodálatos megváltozott tudatállapot, amikor látható, érezhető, hogy Isten tündököl mindenkiben, és mindenben;
1866. A teljes élet mindegyes pillanata, mozzanata, egy folyamatos próbatétel a fizikai síkon;
1867. Isten könnyen érzékelhető megjelenési formája az élményekben és a természetben testesül meg;
1868. Minél inkább sikerül eltávolodni a fizikai sík kötöttségeitől, önmagában a fizikai síktól, annál tisztábban tárul fel a transzcendentális létvilág;
1869. A „hibázás” hozzátartozik a fejlődéshez és a haladáshoz;
1870. A segítség útja az elfogadás, a megértés és a kísérés;
1871. Isten egyik legtisztább megnyilvánulási formája - a fizikai térben - a természet, ideértve az univerzum érzékelhető teljes megjelenési formáját is;
1872. Mindannyian egy templomban imádkozunk, ez pedig a természet temploma;
1873. Valójában a természet Isten „teste”;
1874. Midőn a lélek virága szárba szökken, úgy tárul fel egyre inkább az igaz valóság;
1875. A minden körülmények között megingathatatlan hit és a nagyon-nagyon mélyről, belülről, szent forrásból, Istenből fakadó szeretet által valósul meg Isten igaz szolgálata;
1876. A megingathatatlan hit a vándor menedéke;
1877. Isten szeretete örökkön áthatja a teljes végtelenséget;
1878. Isten végeláthatatlan gyakorisággal juttatja el üzeneteit a teremtményekhez;
1879. Az Isten által teremtett valóságra a valótlanság szertefoszlását követően nyílik meg a rálátás;
1880. Bizonyosság, hogy a segítség mindig a lehető legmegfelelőbb formában és időpontban érkezik;
1881. Isten és a teremtmények közötti kapcsolat állandó és örök;
1882. A jelen pillanata a meghatározó Isten felé irányuló figyelem szent formájában, ekképpen a múlt és a jövő teljességgel elhanyagolható;
1883. A jövőben való kutakodás helyett, a pillanatban rejlik a felmerült kérdésekre adandó válasz;
1884. Más és más tudatállapotba kerüléshez eltérő tudati elcsendesedettség és tisztaság tartozik;
1885. Esetenként szükségessé válhat az elmével való „szembeszállás” helyzetének pontosítása, megszabása érdekében;
1886. A megnyugvás és a boldogság otthona a pillanat;
1887. Az elme időlegesen, vagy véglegesen megszűnik létezni, ilyenkor kizárólag a tiszta tudatosság válik meghatározóvá;
1888. A valótlanság síkján kilátástalannak tűnő helyzeteknek minden esetben létezik kedvező kimenetele;
1889. Isten közelségének tudatosodása, megélése, fokozatosan megy végbe;
1890. A Teremtő, a teremtés és a teremtmény teljes mértékben végtelen;
1891. Meghatározó a létezés során az a törekvés, mely minél mélyebben a tiszta szeretet állapotának elérését szolgálja;
1892. A jelenben, a pillanat töredékében megszűnik a kötődés és a szenvedés;

1893. A megbékélés és a szeretet viszi előbbre az emberiséget;
1894. Az életút kifürkészhetetlensége elhozza a gyönyörűség adományát;
1895. Az Isteni valóság megtapasztalása megajándékoz a valós lét megismerésének lehetőségével;
1896. Az üresség, valójában a teljesség;
1897. Az útra kelés és az annak jelenségeként megmutatkozó távozás, természetes jelenség a fizikai síkon;
1898. Egyetlen út létezik a valós világban, az Istenség felismerését szolgáló szent út;
1899. A legkiválóbb önismereti oktatás maga az élet, annak nyitott és tapasztalatra éhes megközelítésével;
1900. A fizikai sík látszólagosságában adódhatnak olyan kimondottan fájdalmasnak vélt életpillanatok, élepszakaszok, melyek bizonyosan a spirituális fejlődés szolgálatában állnak;
1901. Az ember számára kiváló fejlődési lehetőséget biztosít a másokra való teljes odafigyelés, az önmagára irányuló figyelem helyett;
1902. Isten áldása és közelsége gyakran szinte felfoghatatlan;
1903. Isten akarata, hogy az emberek és egyben az összes létező közeledjenek egymáshoz;
1904. Az Isten felé irányuló igaz tiszta hit minden élethelyzeten átsegít;
1905. A jó Isten ott, akkor, és úgy nyújt segítő kezet, ahogy az a karma alapján a lehető legtökéletesebb;
1906. A szeretetben feloldódnak a fizikai sík jellegéből adódó különbségek;
1907. Azonosan, az összes létező egy forrásból származik, Istentől fakadóan;
1908. Az élet minden pillanatban alkalmat kínál az örvendezésre;
1909. Az igazán elmélyült Istenre figyelés, az Ő rajta való mély és meghitt elmélkedés, olyan állapotot idéz elő, mely a legcsodálatosabb álmok közepette sem vetődhetne fel;
1910. Meghatározó tanítás a teljes elmélyültségben az Istenre irányuló kizárólagos figyelem fontossága;
1911. Az önazonosság tudatosodottságának pillanatnyi szünete idején a legmardosottabb a lélek;
1912. A végtelen univerzumban a transzcendentális kibontakozás határai is a végtelenbe nyúlnak, vagyis a határok létezhetetlenek;
1913. Az Isteni mivolt felismerése az örökkévalóság ajándékával lep meg;
1914. Az igaz valóság magja ott szunnyad az összes teremtményben;
1915. Alkalmanként, a felső világból érkező áldás első pillantásra talán másnak tűnik, mint amit a valóságban megtestesít;
1916. Szinte felfoghatatlan az elrendezettség;
1917. Az elme igyekszik az embert kirántani a tanú állapotából, hogy a cselekvések mindent behálózó szövevénye a saját szempontjai szerint váljon meghatározóvá;
1918. Isten kegye és az emberi kérések között nem feltétlenül létező az azonosság, attól még az Isteni kegy és áldás tökéletesen érvényesül;
1919. A teremtmények a tudatuk által kialakított világkép szerinti területen belül tevékenykednek, ekképpen, ahogy tágul a tudat által megértett része a valóságnak, úgy annak határai - melyek természetesen csak látszólagosak határok - kijjebb és kijjebb tolódnak, ezáltal fokozatosan növekszik a mozgástér, úgy a gondolkodás, mint cselekvés szintjén;
1920. Az egyik legcsodálatosabb szolgálat a szeretet virágának nevelése, gondozása;

1921. Bizonyos alkalmakkor meglehetősen titokzatos, izgalmas, s igen nehéz feladat az összefüggések meglátása;
1922. Az önálávetés szépen, fokozatosan, folyamatosan feloldja a ragaszkodást;
1923. A szeretet által minden a tökéletes összerendezettség állapotába kerül;
1924. A mélyreható változásokat - gyakorta - igen erős fájdalom kíséri;
1925. Bizonyos esetekben, az emelkedettség határai elérhetik a pillanatnyi felfoghatatlanság állapotát;
1926. Az élet annyira csodálatos, hogy ha az teljesen beláthatóvá válna, akkor a fizikai test azon nyomban feloldódna;
1927. A végtelenből fakadó és a végtelenbe irányuló kristálytisza szeretet hatja át a világmindenség teljességét;
1928. Az áldás - gyönyörűséges ajándékként - szüntelenül érkezik az Isteni forrásból minden teremtmény irányába;
1929. A túlalkalmazkodás gátolhatja a lelki fejlődést;
1930. A legkiválóbb gyógymód a szeretet-kúra;
1931. A hit és a változó tudatállapotok belső harmóniája is az egységet testesíti meg;
1932. Mindenkinek más az áldott küldetése a fizikai síkon, s az azon túlmutató világokban is;
1933. Minden felfogható és felfoghatatlan a csodálatos egység parányi, ám annál meghatározóbb része;
1934. A harmonikus jelenben élésnek koránt sem feltétele az összes múltbeli fájdalom gyökerének feltárása;
1935. Az igazságban létezés gyönyörűsége mindenekfeletti;
1936. A jelenben megtalálható a múlt és a jövő összes történése;
1937. Végtelen a tudat kivirágzásának határa;
1938. Az Isten-tudatosság és az Isten-ézés szinte felfoghatatlan magasságba emel;
1939. A hit szilárd bástya az életben;
1940. Az emelkedettség, a megváltozott tudatállapot semlegesíti a szenvedést és a fájdalmat;
1941. A gyermekek még tiszták, az idősebbek pedig fokozatosan nyerik vissza a tisztaság állapotát;
1942. Isten minden pillanatban az összes teremtményt a teremtmények által óvja, védi, segíti;
1943. Az Isteni áthatottság örök és végtelen;
1944. A technikai dolgok jelentős figyelemelvonók;
1945. Az Isteni valóság a teljesség;
1946. Isten mindenható, végtelen kiterjedése emberi értelemmel felfoghatatlan;
1947. Az út mindig helyes;
1948. Az egyik legkiválóbb segítő a türelem;
1949. A nemes ösvényen való haladást a fokozatos megújulás kíséri;
1950. Az emelkedettség egyre az tisztább és tisztább tudatállapotok ajándékát adományozza;
1951. Isten maga a teljesség;
1952. A valóság felfogása, megértése, önmagában boldogsággal tölti el szívet;
1953. A szívben benne foglaltatik a mindenség;

1954. Valójában Istent keressük másokban, kívül magunkon, pedig az első észlelet belülről fakadóan vezet el a csodálatos felismeréshez;
1955. Az igaz tiszta valóság a végtelen Isteni létben tárul fel;
1956. Az ösvényen való haladás során segítő útitárs a türelem és a megértés;
1957. A tudattalanban lévő tartalmak felszínre kerülése újabb és újabb szegletét világítja meg a valóságnak;
1958. A teremtett való legmélyén - eredendően - hófehér tisztaság tündököl;
1959. Jézushoz - többek között - a fájdalom és a szenvedés kötődik, mint fizikai síkon zajló élet kísérőjelenségei;
1960. Az életút igazán meghatározó célja felismerni és megélni az Isteni valóságot, ehhez képest, maga az út szinte teljesen elhanyagolható;
1961. Isten feltétel nélküli tiszta szeretettel tekint a teremtményekre;
1962. Az univerzum törvényei tökéletes összerendezettséget biztosítanak;
1963. A gondoskodó, óvó szeretet minden pillanatban jelenvaló;
1964. A teremtményekben lakozó Istennel összeforrott egység örök és változatlan;
1965. A különbségtétel fizikai síkhoz tartozó megnyilvánulás;
1966. A tiszta értékek maradandók, melyek elenyésznek, azokban megmutatkozik a fizikai síkhoz tartozó kötöttség;
1967. Az a biztonság, mely közepette léteznek a teremtmények, az általuk gyakorta szinte fel sem fogható;
1968. Valójában az élet minden pillanata transzcendentális gyönyörűség;
1969. Az igaz valóságban való létezés a meghatározó, ekképpen a háttérben zajló látszólagos történések tömkelege szinte elhanyagolható;
1970. Az atomikus megjelenés a csodálatos teljesség, a fizikai test pusztán árnyékkép;
1971. Minden lépés a teljesség felé vezet;
1972. Az emberek eltérő vilásképe biztosítja a tapasztalásokban rejlő sokszínűséget;
1973. A történések meghatározó céllal elrendeltetve születnek;
1974. Isten szüntelenül munkálkodik a teremtmények felsegítése érdekében;
1975. A tudat felajánlása elősegíti az Isteni tudat kibontakozását;
1976. Az ünnepnapok mellett a hétköznapiak is csodával határosak;
1977. Az összes teremtményben benne rejlik az adottság az önvaló kibontakoztatására;
1978. Isten az örök segítő;
1979. Isten kegyelme határtalan, mely az ember számára teljes mértékben - tulajdonképpen - felfoghatatlan;
1980. A változás éltető forrása a tapasztalat;
1981. Minden teremtmény meghatározó és fontos szereppel bír az Isteni szándék alapján kialakult univerzumban;
1982. Mindent a drága jó Isten old meg;
1983. A fizikai síkon az emberek gondolatai és cselekedetei végesek, határok között létezhetők;
1984. Isten végtelen, határmentes, teljes kiterjedéssel és mindenre kihatóan létezik;
1985. A gondolatok és a cselekedetek egységbe ágyazottak;

1986. Alkalmanként meglehetősen nehéz feladat a valótlan világ elemihez való ragaszkodás oldása;
1987. Az összes gondolat és cselekedet Isten szolgálatában áll;
1988. A teljes, feltétel nélküli önátadás gyakorlatba ültetése elősegíti Isten szavának tiszta megértését;
1989. Az élet gyönyörű ajándék, s egyben komoly lehetőség annak kibontakoztatására;
1990. Az életben minden pontosan akkor, és pont úgy történik, ahogy az a legmegfelelőbbben szolgálja a tapasztalást és a haladást;
1991. Az Isteni szeretettel való áthatottság a végtelenbe juttat;
1992. A gondolatok és a cselekedetek megnyilvánulása a pillanatnyi tudatállapot által meghatározott;
1993. A töretlen és végtelen hit, a számára meleg otthont adó szívben lakozik;
1994. Az egyik legszentebb szolgálat a szeretet kiapadhatatlan sugárzása a végtelen minden irányába;
1995. A létezés párhuzamosan zajlik a valóságban - tiszta tudattal áthatottan -, és a fizikai síkon, a valótlanban, mely a visszahatások megjelenítését szolgálja, a kiegyenlítődés univerzumi törvénye alapján;
1996. A valótlan világ az ego hatalma alatt áll;
1997. Az Isteni egység és harmónia megajándékoz a tökélyel;
1998. A külső és belső rend elősegíti a fejlődést;
1999. Az egységben létezés Istennel maga a teljesség;
2000. Isten teljes és végtelen gyönyörűség;
2001. Meghatározó tapasztalat az örömmel és bölcsességgel áthatott állapot;
2002. Életfeladat: a teremtményekben rejlő Istenség felfedezése, majd a mindenben megtestesülő Isten felismerése és a teljes univerzumot átható Istenség megtapasztalása;
2003. Az univerzum sajátossága a tökéletes illeszkedés és harmónia;
2004. Isten szeretete, figyelmessége és gondoskodása benne foglalhatik a mindenségben;
2005. Az élet, lehetőségekkel ajándékoz meg, s kevésbé sem kötelezettségekkel;
2006. Az összes tapasztalás az Isteni önvaló megismerését hivatott elősegíteni;
2007. Minden tapasztalat helyénvaló;
2008. A rögzesség kaptatókból és lejtőkből áll, felemelkedésből, mely erőfeszítést igényel, s lejtmenetből, mely gyakorta hirtelen változást idéz elő;
2009. A valóság Isten, Aki a teljes egységet testesíti meg;
2010. A létezés alapjául szolgáló tiszta szeretet, a végtelen időtlenség megtestesítésével tölti ki a teljes univerzumot;
2011. A fizikai síkhoz tartozó kötöttségekből való kiemelkedést követően tárul fel az igaz valóság;
2012. Szent a törekvés, mely a valóság, az egység, és Isten legmélyebb megtapasztalását, megismerését szolgálja;
2013. Érdeemes elkerülni a fizikai síkhoz erősen kötődő közösségek sajátosságaiból adódó megtévesztést;
2014. Az Isteni szeretet mindenüvé elkísér;
2015. Az univerzumi tudatosság megajándékoz a valóság megtapasztalásának, megértésének lehetőségével;
2016. Isten bennünk létezik, bennünk él;

2017. A tennivaló a szeretet lótuszvirágának kibontakozását elősegíteni, és hozzájárulni a tiszta szeretet örökkön való sugárzásához;
2018. A fizikai test jellemzői, sajátosságai, megnyilvánulásai, esetleges „betegségei” mind-mind visszatükröződések az időtlenség óceánjából;
2019. Az összes teremtmény magában hordozza a végtelent;
2020. Isten szándéka a sorsszerűségben testesül meg;
2021. Valójában adott a képesség, hogy bármikor, bármit megteremthessünk, a határok pusztán a fizikai síkon való létezésből fakadnak;
2022. Isten vagy és Isten mindenki körülötted;
2023. Minden pillanat a valótlan jövő kezdete, ezáltal az örök jelen része;
2024. Isten a végtelen és örök valóság;
2025. A körülöttünk létező világ valótlan, hisz a teremtés fizikai síkon észlelhető formája valótlan, az egyedüli valóság Isten és az Ő Isteni megtestesülése;
2026. A feszültség figyelemelterelő, tudatszűkítő, ezáltal jelentős kötőerő;
2027. Az Isteni jelenvaló, támogatás és segítség minden sorpillanatban bennfoglaltatik;
2028. A sors és a karma erősen összefonódó részei a fizikai síkon zajló életnek;
2029. Minden pont akkor, pont úgy és pont ott zajlik, ahogy az a legmegfelelőbb;
2030. Isten tudása határtalanul végtelen, az emberé piciny morzsa;
2031. Isten bölcs és szeretetteljes törődése folytán alakul ki a teljes és feltétel nélküli bizalom;
2032. A valóság érzékelését és a valóságkép kialakulását, a tudat a pillanatnyi állapota szerint leképzés határozza meg, mely valójában visszahatás;
2033. Isten megnyilvánulásaként folyton-folyvást a legtökéletesebb szolgálatot végezzük;
2034. A gondolatoktól és a cselekedetektől függetlenül, Isten teremtménye a jelenlétével, az összes megnyilvánulásával hozzájárul az univerzumi harmónia fennmaradásához;
2035. Isten közelségében tárul fel a valóság a teljesség tiszta fényében, a tiszta szeretet által;
2036. A teljességhez a megvilágosodáson keresztül vezet az út;
2037. A szeretetben benne foglaltatik a mindenség;
2038. A létezés legtisztább, legtökéletesebb megnyilvánulása a szeretet;
2039. A létezés kiindulási pontja az Isteni szeretet, az Isteni szándék, és az Isteni mindenhatóság;
2040. A valóság az Isteni áthatottságban tárulkozik ki;
2041. A fizikai síkon végzett tevékenység tekintetében inkább az odaadás mélysége a meghatározó, szemben a ténylegesen végzett tevékenységgel;
2042. A harmónia, az egyensúly fennmaradása okán, minden megnyilvánulás meghatározott jelentőséggel bír;
2043. Isten az irányító, az Ő szent szándéka szerint;
2044. Isten csodálatossága és állandó jelenléte mindent felülmúló;
2045. A létezés az univerzum egyik legcsodálatosabb ajándéka;
2046. Isten számos alkalommal nagyon is kézzelfoghatóvá teszi az Ő állandó jelenlétét, segítségül a teremtményeknek, az Ő minél könnyebb megértéséhez, felfogásához;
2047. A valóságban tökéletesen bennfoglaltatik a mindenség;
2048. Minden teremtmény parányi meghatározó része az univerzumnak, mely összesség határozza meg a teljességet;

2049. A küldetéshez nagyon-nagyon komoly felelősség társul;
2050. Az Isten általi elrendezettség egyszerűséget teremt;
2051. A mindenhatóság - többek között - az Isten általi oltalomban és vezetetésben testesül meg;
2052. A túlzott tervezés cölöpök a leverése a valótlán jövőben, mely csalóka kötöttség;
2053. Isten a tenyerén hord;
2054. Az Isteni szeretet áthat, körülvesz;
2055. A teremtményben hordozott Isteni lámpás fénye mutatja az utat;
2056. Az Isteni áthatottság felismerése, megélése által tárul fel az igaz valóság, a tiszta létezés mibenléte, a mindenséget teremtő és abban megtestesülő Isten;
2057. Engedd kibontakozni az Isteni áthatottság érvényesülését a maga természetességében;
2058. A haladáshoz minden pillanatban, minden rendelkezésre áll, ami szükségeltetik;
2059. Bárhol, bármikor, bármit is cselekedj, engedd és támogasd a szeretet kibontakozását;
2060. Az igaz valóság akkor tárul fel teljes, tiszta formájában, amikor feloldódnak a kötöttségek és megszűnnek a vágyak;
2061. Minden pillanat különleges;
2062. Isten a maga teljességében nyilvánul meg a teremtmények szívében, lelkében, tudatában;
2063. Isten tiszta megnyilvánulása - többek között - a teremtményekben testesül meg;
2064. Isten az örök és kristálytiszta megnyilvánulás az univerzum minden apró szegletében;
2065. Isten maga alkotja a teljes univerzumot, az Ő végtelen, határtalan, teljességgel szeretetet megtestesítő létezésével;
2066. Az univerzum legparányibb része is a jó Istenből fakad, és Őhöz is tér vissza;
2067. Járj a szeretet útján, ami szükségeltetik hozzá, arról gondoskodik a jó Isten;
2068. Isten a teljes kiteljesedés;
2069. Teljes odaadással bízd magad Istenre, az Ő mindenhatóságában és bölcsességében vetett hittel;
2070. A vágyak elméből fakadóan hatnak, mint törekvések, az igaz tiszta vezetetés pedig nagyon-nagyon mélyről, belülről fakad, és a teljes önátadás során tárul fel;
2071. A valóság egy, az Egy, az Isteni mindenség;
2072. A fájdalom, a félelem, a szorongás, a betegség elengedése is elsajátítandó feladat a fizikai síkon;
2073. Az elkülönülés, a különbségtétel a fizikai síkra vonatkozó, e mellett, az egységben a teljes együvé válás, az együvé olvadás a meghatározó;
2074. A jó Isten megtapasztalása egyaránt lehetséges éber és megváltozott tudatállapotban;
2075. Az Isteni jelenvaló örök és végtelen;
2076. Isten létezése, megnyilvánulása sokkal csodálatosabb, gyönyörűsegebb annál, mint ami Vele kapcsolatban a fizikai síkhoz tartozó tudat által felfogható;
2077. A szeretettel áthatott gondolat és cselekedet az igazán előrevivő;
2078. Az egyik legcsodálatosabb ajándék az Isteni önvaló átélésének lehetősége és megtapasztalásának élménye, önátadással, tiszta szeretetteljességgel áthatottan;
2079. Az egyik meghatározó küldetésünk a kristálytiszta Isteni szeretet megélése és kisugárzása;
2080. Ott vagy, ott vagyunk;

2081. Az igaz létünk Isten, a természet, ezért óhajtjuk a közelségét, a vele való minél szorosabb együttlétet, az együvé válást;
2082. Mivel időtlenségben létezünk, ezért az időre irányuló túlzott figyelem megtévesztő lehet;
2083. Benne élünk Istenben, Isten pedig bennünk él;
2084. Mint fénylényt, töltsön el ragyogással az Isteni lét;
2085. A fizikai síkon zajló események az illúzió mezején történnek, a valóság azon kívül esik, bár mindaz a valóság piciny szeglete, mely igencsak távollévő a valóságtól;
2086. A meghatározottságból fakadóan semmi ok a félelemre, az aggodalomra, ellenben az örömmámorra sem;
2087. Az önálávetés gyakorlása könnyűvé teszi az életet;
2088. A kibontakozás útja végtelen felé tartó;
2089. A történések Isten szándéka szerintiék, így azok helyesek és kivétel nélkül mind előremutatók, melyek ember által - valójában - átláthatatlanok, ezért nem szabad és nem helyes bármiféle ítéletet alkotnia azok kapcsán;
2090. Az univerzumban minden teremtmény meghatározott létformával, gondolatokkal és cselekedetekkel áthatott;
2091. A hasonló helyzetekkel való találkozás a tapasztalás mélyítését szolgálja;
2092. A kitűzött cél valójában vágy, mely elfedi a valóságot;
2093. A jó Isten mindenkit megment a karma törvényén belüli lehetőségek alapján;
2094. Isteni létszféra vesz körül, amelyben valós a létezés;
2095. Az út végtelen, azonban időközönként érdemes pihenőt tartani, majd haladni tovább;
2096. A végleges otthon Isten legfelsőbb lakhelye;
2097. Teljes megnyugvás Istenben lehetséges;
2098. Isten a végtelen tiszta vonzást is sugározza felénk;
2099. A szenvedés elhozza a megújulás ajándékát;
2100. Lás, érez, gondolkodj és cselekedj a szíveddel;
2101. Enged feléledni magadban Isten megnyilvánulását;
2102. Cselekedj Istenként, érez emberként;
2103. A viselkedés a fizikai síkhoz kötődik, a tényleges igaz valóságtól távol áll, inkább a karmával áll kapcsolatban, melynek megjelenési formája az anyagi világban mutatkozik meg;
2104. Az ok-okozat óceánját is a szeretet hatja át;
2105. A jelenben létezés, az abban gondolkodás, tiszta érzékelést eredményez, mely megmutatja az utat a valóság világába történő belépéshez;
2106. Az anyagi létvilág pusztán a környezetet szolgáltatja, a lényeges, a szívben leledző és onnan kibontakozó Isteni szeretet;
2107. A ma fájdalma, a holnap örömeinek előkészítése folyamatos jelenben létezéssel;
2108. A nehezítők is a barátaink;
2109. A teremtmény a kötöttségek megszűnését követően képes a kibontakozásra;
2110. Isten leggyönyörűsebb áldása a szeretetben bontakozik ki, az Ő megjelenésével a tudatban;
2111. A spirituális tapasztalatok, élmények, bensővé válása közben pillanatnyi, átmeneti, esetleg tartós harmóniavesztés léphet fel;

2112. Isten elkísér a végtelenbe, a hozzá vezető úton;
2113. Az elengedés gyakorlása által emelkedik a tudatszint, tisztul az érzékelés és tágul a valóság felismerhetőségének horizontja;
2114. Az élet folyója szabad-mozgású;
2115. Minden nap lehetőség az alkalmazkodás gyakorlására, mely tapasztalat elősegíti a haladást;
2116. A szeretet maga a végtelen valóság;
2117. A küldetés a meghatározó, mellette az életkörülmények teljesen mellékes szerepet töltenek be;
2118. Isten benne él, benne létezik mindenben, ahogy áthatja a teljességet;
2119. Isten a legfensőbb gyönyörűség, mely felfoghatatlan és kifejezhetetlen;
2120. A fizikai test elhagyását követően merőben más minőség bontakozik ki, a megváltozott tudatállapot és létvilág megtapasztalásával;
2121. A megbocsátás nagyon nagy kincs;
2122. Valójában az élet válasz, kérdések nélkül;
2123. Isten minden pillanatban velünk együtt létezik, bennünk, körülöttünk;
2124. Ember által felfoghatatlan az univerzum határtalansága, végtelensége és összerendezettsége;
2125. Az Isteni mindenhatóság végtelen kiterjedésű;
2126. Az Isteni fény és az Isteni tudatosság által tárul fel az igaz valóság;
2127. Élj, gondolkodj és cselekedj az Isteni vezettetés szerint;
2128. Megjelenési formától függetlenül, minden tanítás a haladást szolgálja;
2129. Bízj magad a jó Isten mindent átható bölcsességére;
2130. Ámulatba ejtő az elrendezettség tökéletessége;
2131. Isten fogva a kezünket vezet ki az anyagi világból a transzcendentális valóságba;
2132. Folyton-folyvást gyönyörűségek várnak ránk;
2133. A meditációsórán az elme mozgásteret fokozatosan csökken, majd szépen elcsendesedik, mintegy megpihent állapotba kerül;
2134. Az életben, a sors menetrendje szerint, mindig pontosan zajlanak az események;
2135. Élvezd és fogad örömmel az életesemények patakjának csörgedezését, máskor zúgó rohanását, olykor hömpölygő áramlását;
2136. A szenvedés elősegíti a felemelkedést, az ébredést;
2137. Lehetséges átmeneti kavargottság a tapasztalatok beépülési szakaszában;
2138. Ismerd fel magadban az Istent, a természetben és a másokban megnyilvánulót is;
2139. A támogatás állandó;
2140. Érezd, éld át a gyönyörűséget körülötted és benned;
2141. Törekedj a minél mélyebb önalávetésre és a minél teljesebb eggyé válásra Istennel;
2142. Ismerd meg Isten mindenhatóságát és mindent áthatóságát, az Ő végtelen és állandó jelenlétét;
2143. Minden történés értelemmel áthatott;
2144. A szeretet virága képes bármilyen talajból kihajtani és virágba borulni;
2145. Isten megjelenési formája mindenkinben benne él;

2146. Az anyagi síkhoz tartozó tudatállapothoz az ősi ösztönök kötődnek, az összes többi megnyilvánulás valójában spirituális, viszont az anyagi lét besugároz a gondolatokba és cselekedetekbe, ezért nagyon fontos minél tisztábban szétválasztani a fizikai léthez a transzcendentális valósághoz tartozó részeket;
2147. A felső világban élhető meg a tiszta létezés, az anyagi síkon pedig a ragaszkodással és kötöttséggel terhelt élet;
2148. A létezésnek nem feltétele a fizikai test, az csupán egy sajátosság az anyagi síkon;
2149. A létezés alapja az univerzum, a létezők pedig az univerzum alkotóelemei, ebből fakad a teljesség;
2150. Szenvedés, tanulás, tapasztalás, létezés;
2151. A tudattalan fokozatos elapadásával párhuzamosan tárul fel az igaz valóság, a valós lét mibenléte;
2152. Az elengedés elősegíti a tisztánlátást;
2153. Amit észlelünk, az az esetek nagytöbbségében teljesen más, mint aminek észleljük;
2154. Isten az egyedüli bizonyosság;
2155. Legyen útmutató a szeretet fény sugara;
2156. Az illúzió ködjéből lassan, fokozatosan világlik ki a valóság;
2157. Szeresd Istent, ily módon mindenkit és mindent szeretsz;
2158. Létezés Istenben maga az út;
2159. A jelen pillanatában zajló gondolatok és cselekedetek a meghatározók, a múlt pusztán a visszahatásban mutatkozik meg;
2160. A segítség, a támogatás olyan formában, s akkor érkezik, ahogyan az leginkább szolgálja a haladást;
2161. Szeretet, szeretet, szeretet;
2162. A szeretet hatja át a mindenség részeként létező teremtményeket;
2163. Az élmények a felkészülést szolgálják a következő élmény befogadásához;
2164. Az újjászületést az elhalálozás előzi meg;
2165. Kövesd Istent, figyeld szavát;
2166. A szenvedés minden pillanata egy apró lépés a teljesség állapotának megélése felé;
2167. Bármerre jársz, közben bármit is teszel, egyszer meg fogsz érkezni;
2168. Bátran vállald a nehezebbnek ígérkező utat;
2169. Az elme hajlamos arra, hogy időközönként átírja a megérzéseket, a számára kedvező formában;
2170. Az Isteni szándék messze, messze, messze az emberi akarat feletti;
2171. Az Isteni szeretet és Isteni áldás állandó, szüntelen, kiapadhatatlan forrásból árad, s teljességével tölti ki az univerzum egészét;
2172. Az emberben benne rejlik lehetőség a kibontakozásra a kiteljesedésben;
2173. A teremtményeknek lételemük a végtelen tisztasággal rendelkező spirituális forrásra vize, melyhez való hozzáférés megtestesülhet segítő közreműködésben;
2174. A szülő alapvetően a fizikai síkon zajló tevékenységhez nyújt segítséget, a fizikai testet táplálja, ha pedig rendelkezik megfelelő felkészültséggel, felhatalmazással, akkor képes támogatni a szellemi fejlődést is;
2175. Engedd, hogy történjenek az események, hagyd, hogy vezetve légy az úton;

2176. Isten vonzása kifejezhetetlenül magasztos;
2177. A tudatváltozás hatására az energia testek közötti kapcsolat, kötődés, kötöttség is folyamatosan oldódik, akár végleges, akár átmeneti időszakra;
2178. A valóság megértése oldja a szenvedés kihatását;
2179. Isten létezése mindenben benne foglaltatik;
2180. A helyes út minden pillanatban előttünk áll;
2181. Gondoljuk végig: mennyi öröm és gyönyörűség kísérte az utunkat ez idáig, s hogy még mily sokat tartogat a jövő;
2182. A harag, a sorsszerűség elleni háborgás megnyilvánulása;
2183. Az erényesség elősegíti a szellemi fejlődést;
2184. Az emberek alapvetően jók az Isteni valóságából fakadóan, ekképpen az agresszió és más romboló megnyilvánulások a lappangó spirituális kibontakozás hiányából származnak;
2185. Istennel egységben létezünk;
2186. A jelenben szolgáljuk meg a múltat;
2187. Az elme számára táptalaj a keveredetség, a fantáziák felbukkanása;
2188. Az anyagi világban elmerülve felfoghatatlan a valóság, ezért szükséges az onnan való felemelkedés;
2189. A határtalanság az igazi otthonunk;
2190. Bízz minden körülmények között a vezetetésben;
2191. Az univerzum harmonikus összesség, korántsem gondolatok, cselekedeteket, avagy pillanatok rendszertelen halmaza;
2192. Légy állhatatos a meditációban;
2193. Az úton való haladás fizikai értelemben sohasem lesz könnyebb, viszont spirituálisan egyre tisztábbá és érthetőbbé válik a mindenség;
2194. A szolgálat végzése a fő tevékenység, ami pedig annak megvalósulásához szükséges, arról gondoskodik a jó Isten;
2195. A létezés minden formája – örökkön-örökké – Isteni szentséggel áthatott;
2196. A valós természetet a benső hordozza;
2197. Szolgálj tiszta szívvel, önzetlenül és alázattal;
2198. Isten által élhető meg a mindenség;
2199. A türelem oldja fel az időből származó meghatározottságot;
2200. A szolgálatvégzők segítői a szeretet, az önátadás, az elfogadás, az alázat és az önfeláldozás;
2201. Isten elvezet az Ő legfensőségesebb, leggyönyörűségesebb valóságába, szeretettel áthatottsággal, meghittséggel;
2202. Áldás a szentekre, akik segítenek a szükségben;
2203. A szentség, a mindenkiben benne létező, a mindenkiben kibontakozó teljesség;
2204. Az univerzum gyermekei vagyunk;
2205. A spirituális kapcsolat teljesen mentes bármilyen vágytól, a közös, szent összetartozás és felemelkedés hatja át, s ezt sugározza magából;
2206. Törekedj az élethelyzeteket átható szeretet meglátására, megérezésére, megtapasztalására és átélésére;
2207. A szent fény végtelen kiterjedésű és mindent átható, mely maga a szeretet;

2208. Az Isteni sugallat vezet az utadon;
2209. Egységben létezőnk, függetlenül az anyagi világban megtapasztalt kettősségtől;
2210. Isten;
2211. Lásd a valóságot a helyett, amit érzékelni szeretnél;
2212. Az illúzió az elme kivetülése;
2213. Mindenki és mindenben benne rejlik a spirituális szépség, a harmónia, az egyensúly, a végtelenség és a teljesség;
2214. Mi sejthetjük, Isten pedig tudja;
2215. Merjünk lépni;
2216. A szent kapcsolat körülölel, biztonsággal áld meg és szeretet hatja át;
2217. Éljük bátran a pillanatban, mely Isten ajándéka;
2218. Ahová mennünk, és amit tennünk szükséges, aszerint zajlik az élet Isten áldásával, szeretetben és boldogságban;
2219. Adasson meg a szeretetben fogant szent Isteni kapcsolat tudatos megélése;
2220. Egyszerűen, egyik lépést követi a másik;
2221. Isten mindenki és mindenben megtapasztalható;
2222. Engedjük a félelem szertefoszlását, hogy helyét a szeretet áldása tölthesse ki;
2223. Ahogy minden, úgy az indulatok és az érzések is képesek szeretetként újjászületni;
2224. Isten számos formája, s egyben egysége, örök végtelensége is benne rejlik a természetben;
2225. A továbbhaladáshoz a legapróbb, a szinte észrevehetetlen vágy feladása is hozzátartozik;
2226. A fizikai síkon zajló történések kivétel nélkül mind vágyal és kötöttséggel áthatottak, egyedül a transzcendentális megnyilvánulások azok, amelyek tiszták;
2227. A valóság teljes egészében körbevesz bennünket, s bennünk is lakozik;
2228. A függetlenség felfogásával, tudatosodásával párhuzamosan oldódik fel a félelem és helyeződik át a tudat a szabadság, a határtalanság állapotába;
2229. Az ítélkezés nagyon erős, nagyon jelentős megtévesztő;
2230. A kiüresedettség állapotában kristálytiszt formájában tündököl a valóság;
2231. A valóság az Istenség, aki benne rejlik minden teremtményben;
2232. Gyakorta a felső-én a tudatalattin keresztül lép kapcsolatba a tudatos területtel;
2233. Kifejezetten figyeljünk a szeretet útján velünk haladókra;
2234. A tisztaságot az érdekektől való mentesség teremti meg;
2235. Az elégedetlenség a vágyból táplálkozik;
2236. A vágyak béklyójából történő kikerülés nagyon jelentős mértékben elősegíti az érzékelés tisztábbá válását;
2237. Az élet szépsége és értelme a szeretetben bontakozik ki;
2238. Az ego szétporladását követően oszlik el a köd;
2239. Az igaz úton való haladás számos fizikai síkhoz tartozó nehézséggel övezett;
2240. A gyakorlás útján - megfogalmazástól függetlenül - különböző „helyekre” lehetséges az eljutás;
2241. A fizikai síkon, bármilyen legyen is az út, az mindenképpen nehézségekkel kikövezett;
2242. Az adott életek során, Isten segíti a képességek szerinti legteljesebb kibontakozást;

2243. Az elfogadás másmilyen világ felé mutatja az utat, mint a kérés;
2244. Amikor az ember maga is a boldogság forrásává vált, akkor pihent meg az ego;
2245. Élj a szent Isteni tudatosságban;
2246. Amit a végtelennek gondolunk, az valójában a szeretet legtökéletesebb kibontakozása, maga az Isten;
2247. Törekedj a legteljesebb önfeladásra és önátadásra;
2248. A szenvedés a boldogság egyik kiteljesedési formája;
2249. Isten egyik legszentebb szolgálata, az Ő tiszta szeretetének sugárzása;
2250. Az elengedés minden lépése egyben közeledés az Isteni valóság megéléséhez, megértéséhez;
2251. A szeretet bennünk él, mi pedig a szeretetben;
2252. Isten bennünk él, mi pedig Istenben;
2253. Várok rád, amíg meg nem érkezel;
2254. Váljon erénnyé a Fenső iránt kifejtett alázat;
2255. Idővel jólesővé, sőt kívánatossá válik a szenvedés megélése;
2256. Váljon az erény kísérővé;
2257. Elengedhetetlen az alázat és a tisztelet a szent, s egyben megszentelő Fenső erő iránt;
2258. Létez a valóságban éber tudatállapotban is, amikor az előérzet és a megézés már réges-régen szertefoszlott;
2259. A fizikai síkon végzett cselekedet, a megélt tapasztalat, Isten szándéka szerinti;
2260. Az igaz megnyilvánulás a leges-legmélyebbről fakadó szeretet;
2261. Támogasd mások haladását képességeid, legjobb szándékok és legmélyebb szereteted szerint, s közben mindig fordíts figyelmet a téged érintő haladásra is;
2262. A jövő által hordozott ajándékok a jelenben válnak valósággá;
2263. Élj mélységes alázattal a Fenső szándéka iránt;
2264. Cselekedj, dolgozz, szolgálj, s mindenekfelett bízd magad Istenre, szolgálj Őt kitartóan, rendületlenül és őszinte hittel;
2265. Minden pillanat a teremtmények szolgálatában áll, s egyben lehetőséget kínál a felemelő és magasztos szolgálat végzésére;
2266. Haladj és kísérj;
2267. A mindenségben létezőnk és egyben a mindenség is bennünk él;
2268. Csodálatos tudatállapot a létezés megszentelődése;
2269. A türelem kulcsa számos ajtó megnyitására képes;
2270. Néha nagyon nehéznek tűnik a döntés, hogy bizonyos helyzetekben karmikusan szükséges-e a beavatkozás, vagy sem;
2271. A szenvedések közepette gondoljunk Krisztusra;
2272. Az együttlétezés és az együttélés a megismerés segítői;
2273. Minden teremtmény részese az Isteni mindenhatóság áldásának;
2274. Egyszerűen csak cselekedj szeretettel;
2275. Az egész élet, az összes pillanatával egy felejthetetlen csodálatos ajándék;
2276. A jövőn való töprengés felemésztheti a jelen örömét;

- 2277. A holnap öröme adja a ma értelmét;
- 2278. Minden pillanat Isteni áthatottsággal megáldott;
- 2279. A szeretet minden helyzeten, az összes állapoton átsegít;
- 2280. A szükséges szenvedés mindenhová elkísér;
- 2281. Pont arra haladsz;
- 2282. Bármivel is áldjon meg a jó Isten, az mindenképpen a hozzá vezető út része;
- 2283. Az igaz tiszta Isteni szeretet az összes teremtményben benne létező, hogy fokozatosan felszínre kerülhessen;
- 2284. Meghatározó az összes gondolat és cselekedet elfogadása a folyamatos haladási szándék kíséretében;
- 2285. Mindannyian a beteljesülés felé haladunk;
- 2286. A benső valóság az Isteni önvaló;
- 2287. Az idő és a tér a fizikai síkról tekintve megnehezítheti a spirituális összefüggések felismerését;
- 2288. Istent imádd, jóllehet a képmása segít a szeretet kibontakoztatásában;
- 2289. Az Isteni tudat részei vagyunk mindannyian;
- 2290. Az elme elcsendesítése kiváltképp türelmet, kitartást és következetességet igényel;
- 2291. Az élet maga a próba;
- 2292. Istent magát imádd, s tudd, hogy a képmása Isteni áthatottsággal rendelkezik, viszont az Isten maga, jóval túlmutat azon;
- 2293. Lásd, tapasztald meg az Istent magadban, körülötted, a mindenségben;
- 2294. A szívedben élő formád a valós létezésed;
- 2295. Aki a szívedben vagy, az vagy valójában;
- 2296. Magadban az Isten;
- 2297. Légy tudatosan részese a valóságnak;
- 2298. Isten benned is lakozik;
- 2299. Isten mindenhatóságának kiterjedése a teremtményekben a létező Istenség;
- 2300. Pillanatról-pillanatra a továbblépés sorsszerűségében létezőnk;
- 2301. Az Isteni önvaló fokozatosan terjed ki a megélés szintjén;
- 2302. Isten tekintete szüntelenül irányul az összes teremtményre;
- 2303. Válgjunk meg a szükségtelen dolgoktól;
- 2304. A tennivaló viszonylag egyszerű: szeretettel megélni a helyzeteket, önátadással és természetesen elfogadással;
- 2305. Az éber és a megváltozott tudatállapot fokozatosan, folyamatosan és viszonylag párhuzamos formában változik;
- 2306. A szeretet Isten megjelenési formája;
- 2307. A szeretet az érzelmként történő megjelenést képes meghaladni, és átalakulni létállapottá;
- 2308. Légy mestere az egonak, válj képessé a tobzódásától való eltávolodásra;
- 2309. Ami fogja a port az szükségtelen;
- 2310. Az igazság, a valóság felé vezető út belülről indul, kívül keresni annak kezdetét hasztalan;
- 2311. Istennel a szívünk mélyén találkozunk;

- 2312. Isten – többek között – a teremtményekben élő szeretet-templomban lakozik;
- 2313. Ahogy a lépések különbözőek, úgy az utak is azok;
- 2314. Folyton-folyvást legyen előttünk Isten szolgálatának mindenhatósága;
- 2315. A templom kibontakozhat benned;
- 2316. A szentség, mint útmutató a fizikai síkon is segíti az eligazodást;
- 2317. Törekedj minden pillanatban - az abban foglalt - Isteni valóság megélésére;
- 2318. A szellemtanilag értelmezett megszállás lehet segítő, támogató szándékú is;
- 2319. Tegyük különbséget a között, hogy a mikor próbál az elme irányítani, és mikor követjük a szív útmutatását, tanácsát;
- 2320. Az összes gondolat, cselekedet és tapasztalat az univerzum része;
- 2321. Az Istenhez vezető út mentes a fájdalomtól, hisz az fizikai síkhoz kötődik, annak a velejárója;
- 2322. Ténylegesen, minden Isteni megnyilvánulás;
- 2323. Az érzelmek a fizikai síkhoz kötődnek, s ahhoz kötnek is egyben;
- 2324. Minden történés univerzumi értelemmel rendelkezik, mely egységgel áthatott, és a létezés harmóniájának fenntartását biztosítja;
- 2325. Élj Istenben a tudatosság pillanatnyi állapotának megfelelően;
- 2326. Az élet lényege a végtelenben, ekképpen mindenben benne rejlik;
- 2327. A haladás útja a végtelenbe tart;
- 2328. Bizonyos értelemben kiszámíthatatlan, hogy mely pillanatban, milyen ajándékkal áld meg a sors;
- 2329. Istenre a valótlanságon, az illúzió kívül lelhetünk rá;
- 2330. A haladás és a visszaépülés együttlétezése is lehet harmóniateremtő;
- 2331. Valótlanság a kettősség;
- 2332. Istennel való találkozás a szívedben adatik;
- 2333. A szeretet, a bölcsesség és a béke legyen a kísérőd;
- 2334. Gondolkodj és cselekedj az igazság szerint;
- 2335. Isten közelsége állandó, tiszta megélését a pillanatnyi tudatállapot határozza meg;
- 2336. Isten imádata és azzal való áthatottság az igazság, a valóság megtestesülése;
- 2337. Prasanthi Nilyamban az Isten-tudatosság élhető meg;
- 2338. Az összes történés univerzumi értelemmel rendelkezik, erre az értelemre gyakorta megnyílik a rálátás lehetősége, viszont létezhet olyan alkalom is, amikor az adott tudatosság állapotában az kevésbé valósulhat meg;
- 2339. Az Isteni igazság megélését éber és egyben megváltozott tudatállapot kíséri;
- 2340. Az igaz tiszta szeretet állandó és határtalan kiterjedésű;
- 2341. A jó Isten lehetőséget és utat mutat;
- 2342. A kötöttségek oldódása megszabaduláshoz vezet;
- 2343. Tiszteld Istent, tiszteld az embereket, tiszteld az összes teremtményt, tiszteld az igazságot;
- 2344. Isten jó előre már mindent elrendezett;
- 2345. Isten országában az összes teremtmény számára biztosított a hely;
- 2346. Esetenként, jótékony hatású lehet az ego bizonyos mértékű megreccsenése;

2347. Az itt is most karmikus lenyomatokkal áthatott;
2348. A karmikus összefüggések rendszere gyakran nehezen fogható fel a fizikai síkhoz tartozó gondolkodás mentén;
2349. A legmélyebb igaz valóság a minden teremtményben benne élő szeretet, mint Isten megtestesülése, az Ő létezése;
2350. A békesség legbelülről fakad, s feléledést követően tárul fel a létezésben;
2351. Legyen rendkívül tudatos a figyelem irányítása;
2352. Mindenki a valóság része, s egyben valóság is része mindenkinek;
2353. A valótlan fizikai síkhoz tartozó gyötrődések, kötődések és vágyak, önmagukban valótlanok;
2354. Minden, ami szükséges a létezéshez, a szívben lelhető fel;
2355. Adott rendszeren belül, mindenkit a jó szándék vezérel;
2356. A nagyléptékű spirituális haladás meglehetősen komoly fizikai, pszichikai megterhelést hordozhat magában;
2357. Soha ne ítélkezz mások felett, tekintsd a gondolatokat és a cselekedeteket az életfolyam egy-egy pillanatának;
2358. A földi élet során érdemes figyelmet fordítani a szellemi és a fizikai lét egyensúlyát tartalmazó harmonikus létforma megteremtésére;
2359. Időközönként jótékonyhatású lehet egy kis szünet;
2360. Esetenként szükségessé válhat a spirituális gyakorlatok folytatása közben szünetet tartani;
2361. Ami szükséges a létezéshez, az bennünk foglaltatik;
2362. A szív mélyéről fakadó szeretettel áthatott gondolat és cselekedet Isteni szentséggel megáldott;
2363. Az úton haladva mindenegyés lépes tapasztalatokkal áld meg;
2364. Az univerzumi létezésnek a legbensőben helyezkedik el a magja;
2365. Fejlődés mindenköörülmények között lehetséges;
2366. Maga a fejlődés független a külső körülményektől, mivel a fő meghatározó belül rejlik;
2367. Isten szívedben a fény;
2368. Isten szándékát hordozza minden gondolat és cselekedet;
2369. A fény, Isten egyik legközvetlenebbül átélhető, megtapasztalható megjelenési formája;
2370. Jézus maga a lehető legtökéletesebb tisztaság, s egyben segítő, útmutató;
2371. Válgjon erényeddé az alázat és a tisztelet;
2372. A ragaszkodás és a kötöttség oldódásával párhuzamosan csökken a fájdalom és a szenvedés mértéke;
2373. A létezés hasonlatos a folyóhoz, forrásból fakad és a folytonos eggyé válás felé tart;
2374. Ami megtörtént az kitörölhetetlen;
2375. Fordulj Isten felé;
2376. Az eredet a végtelenségből fakad és a teljesség formájában hatja át a mindenséget;
2377. A tudás univerzumi sajátosság;
2378. Az egység, az eggyé válás spirituális szinten érhető el, emellett a fizikai sík állandó jellegzetessége a kettősség;
2379. Isten és a szeretet mindenhová elkísér;
2380. A nehezítés - adott pillanatban - többes erő formájában mutatkozhat meg;

2381. A biztos haladáshoz démonokkal is szükséges a találkozás;
2382. A haladás velejárója az egyensúlyi állapotból való kibillenés, majd az átalakulást követően, egy új egyensúlyi helyzetbe való kerülés;
2383. A legtisztább boldogság a szeretetből fakad;
2384. A mély kapcsolatok a szent szférában alakulnak ki, majd itt a földön tovább bontakoznak, ez egy szüntelen, tértől, időtől, lelki állapottól független folyamat;
2385. Mindent a szeretet, Isten tart össze;
2386. A valóság energiát igénylő elképzelése helyett, sokkal tisztább, egyszerűbb és pontosabb annak minél mélyebb közvetlen megélése;
2387. Élj oda egyre tisztább szeretettel, ahová Isten vezérel;
2388. A jövő rejtelem, mely fokozatosan bontakozik ki a jelenben;
2389. Válgjon segítőnké az alázat;
2390. Isten mindenhatósága áthatja a végtelen teljességet;
2391. Az áldás és gondoskodás szüntelenül jelenvaló;
2392. Ami zavaros, az ki is tisztul;
2393. A látszólagos letérés magában hordozza a visszatérés törvényszerűségét;
2394. A jó Isten áldott útmutatása mindenké feletti;
2395. Isten elvezet a kristálytisza szeretet megéléseinek és kisugárzásának állapotába;
2396. Minden történés a következő pillanatot szolgálja;
2397. Az Isteni szeretet folyton-folyvást áthatja az Isteni lelket, s ekképpen az univerzum mindenegyes szegletét;
2398. Az Isteni valóság, a szeretet által, a szívben bontakozik ki;
2399. Részese vagy az Isteni szándéknak;
2400. Az élet egy spirituális küldetés;
2401. Egyszerűen csak élj az Istenségben;
2402. Minden Isten áldása;
2403. Az emelkedettség szent állapot, mely mentes a fizikai sík besugárzásától, kihatásaitól;
2404. Haladj bátran, elkötelezettséggel és kitartóan a megvilágosodottság felé;
2405. Haladj nyugodtan és elmélyülten az úton, biztonságban tudva magad;
2406. Szolgálj Isten megtestesüléseként;
2407. A jelenben létezéssel párhuzamosan, a nagyobb periódusok is figyelmet érdemelnek;
2408. A tárgyi tudáshoz képest, az emberi értékek messze-messze kimagaslóbb szerepet töltenek be egyaránt a valós, mint képzett világban;
2409. Látszólagos, valótlan a gondolat, mely az emberi élet elpazarlását érinti;
2410. Az éber meditáció során kozmikus és fizikai síkhoz kapcsolódó építő jellegű gondolatok születnek, míg a más jellegűek elillannak;
2411. Akkor kerülünk közel önmagunkhoz, amikor a semmit észleljük;
2412. A valótlanságról idővel lehull a lepel;
2413. A tudat kiterjedésével kibontakozik a valóság csodálatossága és megmutatkozik a valótlanság jellege;
2414. A szeretet végtelen, mindenütt jelenlévő;

2415. Szolgálj alázattal, segítsd, hogy mások is képesek legyenek felismerni az Isteni valóságot önmagukban és körülöttük;
2416. Különböző formában tevékenykedünk, szolgálunk;
2417. Az Isteni szeretet körülölel;
2418. Az „ütközések” bizonyos esetekben segíthetik a fejlődést;
2419. Egyek vagyunk a világ végtelen kiterjedésével, mely egyben bennünket is felölel;
2420. Minden út a beteljesüléshez vezet, pusztán a domborzati viszonyokban mutatkozik különbség az ösvények között;
2421. A természetes valóság nemtelen;
2422. A valójában minden más, ahhoz képest, aminek látszik, egyedül az Isteni megtestesülés a valós, az igaz;
2423. Légy tudatában a felemelkedést szolgáló pillanatoknak, mozzanatoknak, és a benned élő kibontakozást segítő Isteni mivoltoknak;
2424. A változás nem feltétlenül jelenti a szenvedés hatásának tompulását;
2425. Pusztán csak létezz és tapasztalj;
2426. A fizikai síkon jelenlévő valós hatások képzettársítás formájában írhatók le;
2427. Az élet értünk létezik, semmiképpen sem ellenünk;
2428. Minél inkább engedd át magad Isten érzékelhető, közvetlen irányításának;
2429. Adasson meg az Istennel való eggyé válás áldásának magasztossága;
2430. Mindent áthat, mindenben megmutatkozik a teremtés csodálatossága;
2431. Élj, gondolkodj, cselekedj úgy, hogy mihamarabb eggyé válhass Istennel a szeretetben;
2432. Egyszerűen, csak olvadj bele az univerzum teljességébe és tökéletességébe;
2433. Az adás a szolgálat szentsége, mely a viszonzástól teljes mértékben függetlenül a feltétel nélküliségben testesül meg;
2434. Bárhová nézünk, Istent látjuk;
2435. Isten, ahogy minden teremtményben, úgy benned is létezik;
2436. A kezdet és a vég értelmezése helyett, a jelenben létezés a valóság;
2437. Isten - többek között - szeretni tanít;
2438. A szeretetnek a szeretet a visszatükröződése;
2439. Az összes teremtményt a végtelen szeretet hatja át;
2440. Isten teljessége a vele való együttlétezésben bontakozik ki;
2441. A bizalom az Istenhitből fakad;
2442. A körülményeket kevésbé, viszont az azokhoz való hozzáállásunkat képesek vagyunk jelentős mértékben befolyásolni;
2443. A valóság, a maga tökéletességében, a kötöttségek teljes lebomlását követően tárul fel;
2444. Isten megjelenése által tárul a valóság, a maga tiszta, transzcendentális formájában;
2445. Váljon otthonoddá az átadottság és a meghittség;
2446. A szellem a tudatosodásban, a haladásban és a felemelkedésben mutatkozik meg;
2447. Válj azzá, légy az, aki vagy;
2448. Isten szándéka szerinti cselekedetek végrehajtói vagyunk;

- 2449. A békeség az alaptermészetünk;
- 2450. Ahogy szertefoszlanak a gátak, úgy válik egyre szabadabbá és szabadabbá az áramlás;
- 2451. A szeretet a szentség adományával áld meg;
- 2452. Önmagában a jó szándék bizonyos alkalmakkor kevésnek bizonyulhat;
- 2453. Az árnyék megmutatkozhat az egoizmusban, az önzőségben és a hatalomgyakorlásban, viszont elősegítheti a mesterségesen kialakított pozitív elfedő-mezővel a tiszta valóság kibontakozását;
- 2454. Az összes életpillanat a teljesség része;
- 2455. A spirituális haladás lényege képessé válni Isten szeretetének befogadására és kisugárzására;
- 2456. A keresés helyett hasznosabb a találás;
- 2457. Tudd, hogy minden elérkezik a megfelelő pillanatban;
- 2458. A legtisztább és egyben legtökéletesebb kapcsolódás szív és szív között alakul ki;
- 2459. A közvetlen környezet meghatározó módon hat ránk, s mi is arra;
- 2460. A jelen pillanat felülírja az azt megelőzőeket;
- 2461. A fizikai síkon - az egység fokozatos kibontakozásáig - a kettőségből fakad az egyensúly és a harmónia;
- 2462. A középpont Isten;
- 2463. Néha a hamis ego egy kicsit sokat képzel magáról;
- 2464. Áldott a pillanat;
- 2465. A szeretet és a tudat megnyilvánulásának formája nagyon-nagyon szoros kapcsolatban áll egymással;
- 2466. Az atma maga az Isten, a szeretet;
- 2467. Az átalakulás folyamatosan zajlik;
- 2468. Egyszerűen csak menj, haladj, s tedd azt, amit a jó Isten kijelöl számodra;
- 2469. Áldással kísért az utad;
- 2470. Az elfogadáshoz az életkori sajátosságokkal való megbarátkozás is hozzátartozik;
- 2471. A fájdalom korábbi - múltbéli - cselekedetek szükségszerű karmikus következménye, melynek megélése elősegíti a kiegyenlítődést;
- 2472. Az alázat segíti a tekintet Isten felé fordítását;
- 2473. Létezz az önátadásban és a vezetetésben;
- 2474. A fájdalom is valótlan, mely csak az elme világában létezik;
- 2475. Az elfogadásban oldódik fel a minősítés;
- 2476. Szükségszerű az összes lépés;
- 2477. Hála és köszönet az épülés, a haladás lehetőségéért;
- 2478. Az Avatár tekintete megában hordozza a mindenséget, a teljességet és a végtelenséget;
- 2479. A nyugalom állapotában váratlanul keletkeznek a villámok;
- 2480. Ajándék a változás;
- 2481. A fizikai test megbetegedései letapadásokból fakadnak;
- 2482. Az idealisztikus elképzelések felszínre törése elhomályosítja a valóság tündöklését;
- 2483. Isten valós kiterjedése mindenkiben létező;
- 2484. Engedd érvényesülni a pillanatot a sors kegyelméből;

2485. Az élet maga a szolgálat;
2486. Fedezd fel a pillanatban rejlő értelmet;
2487. Áldott a gondolat és a cselekedet;
2488. A szenvedés is értelemmel áthatott;
2489. Ahol lennünk szükséges ott vagyunk;
2490. Tervezgetés helyett gondolkodj és cselekedj Isteni áthatottsággal;
2491. Isten a valóság leggyönyörűségesebb tökéletessége;
2492. Tűrd éberem és alázattal a felkészítést;
2493. Isten teljessége és tökéletessége a mindenhatóság megnyilvánulásában is feltárulkozik;
2494. Légy hálás az épülés lehetőségért;
2495. Légy hálás, hogy létezhetsz a végtelenségben;
2496. Tiszteld Isten szent szándékát;
2497. Isten óvva, védve a tenyerén hordoz;
2498. Mindannyian megtérünk;
2499. A napsugár Isten lágy simogatása;
2500. A tehernek testvére az elviseléséhez szükséges erő;
2501. A múlt emlék, a jövő ajándék, a jelen pedig a valóság;
2502. A bölcsesség rendkívül értékes - áldásként megszülető - ajándék;
2503. Ahogy a valóság egyre tisztábban kitarulkozik, úgy veszítik el a jelentőségüket a valótlanághoz kötődő gondolatok;
2504. Isten csodálatos közelsége bármely pillanatban megélhető;
2505. A spirituális gyakorlatok rendszeresen végzendők;
2506. Mindenki életében elérkezik az az állapot, amikor az Isteni létezés kizárólagosan meghatározóvá válik;
2507. Mindannyian Isten kegyeltjei vagyunk;
2508. Örökkévaló az Isteni oltalom;
2509. Minden pillanat meghatározó jelentőséggel bír;
2510. Istenben egységet képez az univerzum, a létezés, a szeretet és a kiapadhatatlan végtelen;
2511. A valóságot szükségtelen keresni, hiszen abban létezőnk;
2512. Igazán őszinte és mély szolgálat az ego leépült állapotában lehetséges;
2513. A fizikai síkon meghatározó törekvések a harmónia és az egyensúly megteremtésére irányulnak, melynek gyökerei a kettősséghez nyúlnak vissza;
2514. Az elmúlás és a keletkezés, a születés és a halál egyugyanazon létezési állapotot képviselnek;
2515. A szeretet tanítója Isten, az égi anya és atya;
2516. Mindenegyed lépéssel közelebb és közelebb kerülünk az Isteni tudatossághoz, magához a jó Istenhez, a körülöttünk és bennünk létező Istenhez;
2517. A szív éltető eleme a szeretet;
2518. A meditáció rendkívül kifinomult formája megajándékoz az Isteni önvaló felismerésével, az Istennel való eggyé válás állapotával;
2519. A vágy, az ösztön, jelekre adott válaszok sorozata, mely folyamat távol áll a valóságtól;

2520. A vágy könnyen elvakíthat;
2521. Ahogy a születés és a halál, úgy a kettő közötti létezés is áldott szeretettel áthatott;
2522. A fizikai sík pusztán kivetülés;
2523. Az ego képes az állapotát állandósítani vagy bármely irányba elmozdítani, ekképpen fenntartani a hatalmát;
2524. Az ego meghaladható;
2525. A történések alapja messze meghaladja a fizikai síkhoz tartozó tudat felfogóképességét;
2526. Az önzetlenség szentsége a szellemi szint felé mozdít;
2527. A hamis ego felbomlásával elérkezik az a pont, amikor a téveszméből fokozatosan kezd kiviláglni a valóság;
2528. Sohasem vagy egyedül, lények vesznek körül, Isten benned él;
2529. Gyönyörűség vár mindenkire;
2530. A fizikai síkon az élet viszonylagosan szűk keretek között zajlik;
2531. A lényeg a valóság mélyen nyugszik, mely felismerésére mindannyian képesek vagyunk;
2532. Mélyülj el a valóságban bátran, elengedetten és könnyeden;
2533. A múlt leépülése vezet el a jelenbe;
2534. A múlt – idővel – fokozatosan elveszíti a jelentőségét;
2535. A jelek segítenek;
2536. Válgj megértővé és elfogadóvá;
2537. Az együttérzés felemel;
2538. Tudd, érezd, hogy segítve vagy;
2539. A bizonyosság minden pillanatban rád mosolyog;
2540. Az egész élet egy jelzés;
2541. A történések elősegítik a haladást, a fejlődést;
2542. A változás egy folyamat, mely meghatározó állomásokon keresztül vezet a karma szerint;
2543. A benső világ a szeretetben fogant;
2544. Isten szent szándéka a mindenségben, s ekképpen mindenben megnyilvánul;
2545. A haladás megajándékoz a kinyílás, a kibontakozás, a tudattágulás és az egyesülés tapasztalatával;
2546. A létező valóságról alkotott lenyomatok különbözők, majd fokozatosan közelítenek egymáshoz, míg egy ponton túl azonossá válnak;
2547. Minden a szeretetben fogant;
2548. A gondolati energetikai mezők meghatározó kapcsolatban állnak, s ekképpen hatnak egymásra;
2549. Alázattal hajtsunk fejet a sorsszerűség, az elkerülhetetlen, a mindenhatóság szándéka előtt;
2550. A fizikai síkhoz tartozó gondolatok földbevezetéssel csendesíthetők, vezethetők el;
2551. Az élet a halálból, a halál az életből eredeztethető;
2552. A meghatározó irányultság Isten felé vezet;
2553. Isten ajándékait leljük meg a földi élet során;
2554. A mihez képest jóval meghatározóbb a hogyan;
2555. Az összes teremtmény, így az ember is alapvetően békés, nyugodt, Isteni szentséggel áthatott;

2556. Az Isten felé vezető út áldott, tiszta kapcsolatokkal övezett;
2557. A felvett viselkedés az elméből, a szeretet pedig a szívből fakad;
2558. A teljesség mibenlétének megértéséhez a valóság megismerése járul hozzá;
2559. A zsugorodó „fejlődés” a tudatlanság állapotában való megrekedés következménye;
2560. A kérést – fokozatosan – a teljes elfogadás váltja fel;
2561. Mindannyian Isten teremtett és áldott gyermekei vagyunk;
2562. Isten összes megnyilvánulása, így a türelme is végtelen;
2563. Az élet bármely történése Isteni szándék szerinti része az univerzumnak, az Isteni teljességnek;
2564. Kivételesen az összes teremtmény Isten piciny hasonmásaként létrejött megtestesülés;
2565. Fénytermészetűek vagyunk, megrendítően mély Isteni szeretettel áthatottan;
2566. Mindenhová eljutsz ahová szükséges;
2567. A tudatosság változása kihat a fizikai síkhoz tartozó ösztönök térhódítására, avagy leépülésére;
2568. A látszat az elméből fakad, az önzetlenség és az odaadás pedig a szívből;
2569. A szenvedés önmagában még nem nyitja ki a boldogság csarnokának kapuját;
2570. Isten lakhelye a mindenség, így a teremtmények szíve is;
2571. A megnyílás formája és a kialakuló életkörülmények, élethelyzetek között szoros összefüggés tapasztalható;
2572. Az elhalálozás előtti időszakban sűrítve, töményen mutatkoznak meg azon adott életben jellemző személyiségjegyek;
2573. Az egoizmust, az önzőséget, a gonoszságot a félelem táplálja;
2574. Az elme a vágy és a ragaszkodás eszközével próbálja fenntartani a félelmet;
2575. Válg Istenné;
2576. Haladj, hogy Istenné válhass;
2577. A mindenség alaktól, formától függetlenül egy megtestesülés;
2578. Az univerzum rendjéből fakadóan a karma alapján minden kiegyenlítődik;
2579. A születés és a halál a meghatározó átalakulás formája;
2580. Az emberi létforma lényeges állomás a tökéletesség felé vezető úton;
2581. A rituálé lehetőség, s kevésbé sem cél, mely támogathatja az Istenben való elmélyülés folyamatát;
2582. A tudattágulás elősegíti Isten megértését, megélését, a benne való minél tisztább és minél tökéletesebb létezést;
2583. Az összes teremtmény egy-egy picinyke Istenség;
2584. Zavart okozó, ha a valóságot egyszerre több ablakon keresztül szeretnénk szemlélni;
2585. Áldott az Isten szándéka szerinti szolgálat;
2586. Válg alázatossá a teremtés tökéletes rendje iránt;
2587. A spirituális közegben meghatározó érzékelés az intuíció;
2588. Fedezd fel az Isteni szándékot a teremtményekben, gondolataikban és cselekedeteikben;
2589. A gondolat és a cselekedet képes elhagyni a vágyak mezejét, ezáltal szolgálattá alakulni;
2590. Minden lépéssel közelebb és közelebb kerülünk Istenhez;
2591. A tudattágulás során tárul fel a valóság;

2592. Az ember, a lélek, a szellem, Isten szándéka szerinti;
2593. A spirituális haladás kihatásai besugároznak a fizikai lét mindennapjaiba;
2594. Szeretet vezéreljen a küldetés nehéznek tűnő pillanatai közepette is;
2595. A fizikai síkon betöltött szerepek feloldódnak a transzcendentális létezésben;
2596. A fizikai síkon korlátozott a tapasztalások lehetőség, míg transzcendentális létezésben végtelen;
2597. A körülöttünk lévő lények mindannyian a haladás, a kozmikus egyensúly fenntartását szolgálják;
2598. Isten áldott kegye végtelen;
2599. Mindannyian Isten kegyeltjei vagyunk;
2600. A karma nagymértékben elősegíti a felelősségtudat tökéletesedését;
2601. A fájdalom az átalakulás kísérőjelensége;
2602. Haladj szilárd következetességgel az úton;
2603. A legmeghatározóbb éltetőnk Isten tiszta, szent, feltételnélküli szeretete;
2604. A szeretet fénye mindenkor, mindenütt jelenlévő, kiterjedése végtelen, hatása kifejezhetetlen;
2605. Az Isteni áldás végtelensége hatja át a szívünket;
2606. A fény örök és szeretettel áthatott;
2607. Az élet célja a benső Isteni valósága felismerése és kibontakoztatása;
2608. A fizikai síkon az emelkedés kísérőjelsége a fájdalom;
2609. Éld át, fedezd fel, a belülről fakadó Isteni áldást;
2610. Isten vonzása az útmutató;
2611. Felemelő hatású az élethelyzetek elfogadása;
2612. Szolgálj a sors szándéka szerint;
2613. Isten végtelen áldása minden pillanatban kristálytiszta szeretetet sugároz;
2614. A benső világ eleme a szeretet;
2615. Esetenként nehéz, rejtelmes megérteni az élet szavát;
2616. Az Isteni szándék számos megnyilatkozásban, a teljesség kibontakozásában nyilvánul meg;
2617. A karma kihatása rendkívül komoly felelősséget hordoz magában;
2618. Az összes létformában szeretetben létezőnk;
2619. Szeretet és békesség;
2620. A halhatatlanság örökkön-örökké való;
2621. Szinte minden más ahhoz képest, mint amilyenek tűnik;
2622. Végtelen a szolgálatvégzés lehetősége;
2623. Kísérjen utadon a magasztosság;
2624. A fizikai sík bizonyos tekintetben fogva tart, a teljes és tökéletes kibontakozás azon kívül valósul meg;
2625. A mindenség összes megnyilvánulása a szeretetből fakad;
2626. Isten szeretete mindenüvé elkísér;
2627. A fizikai síkon az élet szinterei más-más minőségű tapasztalatokkal ajándékoznak meg;
2628. A fensővel, a jó Istennel való kapcsolat tudatossága fokozatosan jelenik meg;
2629. Mindenféle minőség képes kisugározni és besugározni, ekképpen áthatást létrehozni;

- 2630. A szíved minden pillanatban legyen nyitott a szeretetre;
- 2631. A felemelkedés szabadon zajlik és határtalan – az esetleges akadályozók az elme játékaként keletkeznek, vagy külső hatásból származnak;
- 2632. A Karácsony bensőséges meghittsége megajándékoz az újjászületés magasztosságával;
- 2633. A szentek megelevenednek bennünk;
- 2634. A számodra kijelölt útra figyelj;
- 2635. A kizárólagosan fizikai síkhoz tartozó tudat bármikor meghaladható;
- 2636. A tudati felemelkedést a szív megnyílása kíséri;
- 2637. Az univerzumi összefüggések és kapcsolatok teljessége a fizikai síkhoz tartozó tudat által felfoghatatlan;
- 2638. Alázattal fogadj el mindent úgy, ahogy az érkezik;
- 2639. A megszabadítód te magad lehetsz;
- 2640. A Karácsony fényt hoz az évbe, az életbe;
- 2641. A Karácsony szent fénnel hatja át életeseményeket;
- 2642. Az előző életek meglehetősen jelentős kihatással bírnak a jelenre;
- 2643. Az elengedés felemel;
- 2644. Mindannyian megtérünk Isten szívébe;
- 2645. Ésszerűsítsd az energiaháztartást;
- 2646. Az egyensúly, a harmónia, a lelki-energetikai összerendezettség megteremtéséhez szükséges a kipihienség, a gondolatok elrendezése és beépülése a tudatba;
- 2647. Bármely pillanatban mindig minden rendelkezésre áll, ami a haladáshoz szükséges;
- 2648. A fizikai síkon értelmezve az emberé a döntési felelősség;
- 2649. Az élet folyamán rendre adódnak a lehetőségek;
- 2650. Az univerzumot a békesség és a szeretet hatja át;
- 2651. A szeretet segíti az átlendülést az elengedés nehézségén;
- 2652. Az Isteni gondoskodás és az Isteni szeretet együtt léteznek;
- 2653. A szeretet mindenűvé elkísér;
- 2654. Az Isteni emelkedettség elérésének lehetősége bennünk lakozik;
- 2655. Mindenképpen el kell fogadnunk a sors ajándékait, még akkor is, ha adott pillanatban esetleg másnak tűnnének;
- 2656. Alapvetően képesek vagyunk bármely élethelyzet megélésére;
- 2657. Az indulás pillanatában még ismeretlen az érzés minősége;
- 2658. Gyakorta elejtjük a jelzéseket;
- 2659. Az illúzióban kialakuló kötöttségek elfedhetik a kibontakozás lehetőségét;
- 2660. Megszentelt a pillanat;
- 2661. A mindenség bennünk várakozik a kibontakoztatására;
- 2662. A teljesség az otthonunk;
- 2663. Forduljunk szeretettel az összes teremtmény felé;
- 2664. Az univerzum felé irányuló nyitottság mentes az elmetevékenységtől;
- 2665. A múltból érkezve, a jövőbe a jelenen keresztül vezet az út;

2666. A megkülönböztetés képességének fejlődése párhuzamosan fut a spirituális haladással;
2667. Légy kitartó;
2668. A békesség és a szeretet együvé tartozók;
2669. A szívben lakozó békesség és nyugalom által valósul meg a tiszta szeretet kibontakozása;
2670. Megbékélés vár ránk a földi életben vagy a távozást követően;
2671. Az út maga a jelen;
2672. Isten megelevenedik a szeretettel áthatott szívben;
2673. Alázattal, szerényen haladj az úton;
2674. A hit az igaz tiszta meggyőzőerő;
2675. Eredendően mindent értünk, a kérdés pusztán az, hogy az elmetevékenység árnyékában, a fizikai síkhoz tartozó tudattal meg is akarjuk-e azt valósítani;
2676. A fizikai síkon kizárólag a gondolat és a cselekedet bír jelentőséggel, ekképpen önmagában semleges hatású az a környezet, amelyben zajlik;
2677. Szívünkben kisugárzóan mosolyog a jó Isten;
2678. A hierarchikus dolgok a fizikai síkhoz kötődnek, az univerzumban az egység valósul meg;
2679. Válgjon társunkká a mély alázat és az őszinte tisztelet;
2680. A lényeg a szívben lakozik;
2681. Minden gondolatból és cselekedetből lenyomat keletkezik;
2682. Az élőlények által keltett lenyomatok a halhatatlanság megnyilvánulásai;
2683. A lények a fizikai síkon élőket ott és akkor segítik, ahol, amikor az számukra leginkább szükséges;
2684. Távozáskor a testtől és a fizikai síktól való elválás fokozatosan történik;
2685. Isten mindenkit más nyelven szólít meg;
2686. Isten fokozatosan tárja fel előttünk a valóságot;
2687. Isten áldása révén fokozatosan tárul fel előttünk az örök valóság;
2688. Áldott a létezés;
2689. A fizikai síkról történő távozás a szellemi szintű egységen belül zajlik, ekképpen a valóságban azt nem kíséri változás;
2690. A folyamatos átalakulás, a változás, a végtelen mindenség része, s egyben az a forrása is;
2691. Az Istenség a mindenség;
2692. A szeretet az egyetlen valós megnyilvánulás;
2693. A legmagasabb létforma a szeretetben létezés;
2694. Isten bennünk él, mi pedig Ő benne;
2695. Az újrendeződés fokozatosan egyre emelkedettebb állapottal ajándékoz meg;
2696. A fájdalom változást, a változás felemelkedést idéz elő;
2697. Szellemi szinten képesek vagyunk leválni a fizikai síkhoz tartozó tudatról;
2698. Próbáljunk elengedni mindent, ami a fizikai síkhoz horgonyoz;
2699. A fizikai síkhoz tartozó kettősségből fakad a változás, az átalakulás;
2700. Az ébredés és a fokozatos tisztánlátás lehetősége mindenki számára megadatik;

2701. Mindannyiunk számára megadatik az pillanat, hogy a mostani életünkben, vagy az azt követőben/követőkben megszűnik hatni ránk a fizikai sík kötőereje;
2702. A kötőerők megszűnése megnyitja a lehetőséget az univerzum tiszta érzékeléséhez;
2703. A körülöttünk lévő lények nagyon jelentős mértékben támogatják a haladást a fizikai síkon a szellemi szféra besugárzása által;
2704. Minden okkal és értelemmel rendelkezik;
2705. Ami ma aggodalmat keltőnek tűnik az holnapra elrendezett;
2706. Mindannyian az egyhez, az egybe tartunk;
2707. Bárhol és a bármikor az igaz hit vezérelje a gondolatainkat, illetve a cselekedeteinket;
2708. Az univerzumi kapcsolatok meghatározó részei a létezésnek;
2709. A természet leggyakrabban előforduló színe a zöld, mely szeretetet sugároz;
2710. A szétesettséget azt meghaladó módon emelkedettebb összerendezettség követi;
2711. A vezettetést nyugodtan bízunk a bensőre, a fensőre;
2712. Minden létezik mindenben, illetve a mindenben létezik minden;
2713. A szívünkben lakozó szeretet a végtelen és kiapadhatatlan létezés forrása;
2714. Isten lágy érintése a napsugár;
2715. Az univerzumi rendszerek összefüggése végtelen;
2716. Mindenki és minden kapcsolatban áll, összefügg egymással, és hatással, visszahatással bír egymás iránt;
2717. Mélyülj a szeretetben;
2718. Minden úgy van rendjén, ahogy az megvalósul az Isteni teremtés által;
2719. Isten maga a természet természetessége;
2720. Létezik olyan pont, amelyben összefut minden;
2721. A teljesség kibontakozása az egységpontban valósul meg;
2722. Az önátadás kapukat tár fel;
2723. A jelenből vezet az út a végtelenbe;
2724. Az összes létező, ekképpen az ember is Isteni szeretettel áthatott;
2725. Az Isteni áldás megszentel;
2726. Istenhez eljut az összes gondolat és minden szó;
2727. Isten áldása a kísérőnk;
2728. A szeretet az éltetőnk;
2729. A teremtés maga a teljesség;
2730. A megértés és az elfogadás semlegesíti a harcosságot;
2731. Isten sugárzó ereje megtestesül a napban is;
2732. Az elengedés minden szikrája egy picinyke újjászületés;
2733. A jelen a valóság, a múlt és a jövő az illúzió részei;
2734. Az élethez a jelen a kulcs;
2735. A valóságban szertefoszlik az illúzió;
2736. Felelősséggel tartozunk a figyelem irányításáért;
2737. Hála és köszönet a felemelkedés lehetőségért;

2738. A bölcsesség a szív szava;
2739. Folyamatosan, minden részelem eggyé válik a végtelennel;
2740. Az elengedés is művészetté válhat;
2741. A tér és az idő a végtelenben oldódik fel;
2742. Áldott a végtelen mindenség;
2743. Isten gyermekeként felemelő a létezés;
2744. A létezés felelőség;
2745. A körülmények a kibontakozás támogatói;
2746. Felemelő a belülről fakadó szerénységgel áthatott hit;
2747. A megértés is szeretettel áthatott;
2748. A legkiválóbb gyógyír a szeretet;
2749. Isten mindenhatósága végtelen;
2750. Mindannyian Isten megnyilvánulásai vagyunk;
2751. Könnyebb megérteni a jelent a múlt ismeretében;
2752. Isten minden megnyilvánulása a haladást, a fejlődést szolgálja;
2753. A sors kegyelméből talány, hogy mikor, mi történik;
2754. Istenben az egység mindörökkön lévő;
2755. Az élet egyik értelme a valóság felismerésének lehetősége;
2756. Isten állandósága és végtelensége mindenüvé elkísér;
2757. A szentség hasson át;
2758. Istennel egyek vagyunk;
2759. Válgjon kísérőnké az erény és a tisztesség;
2760. A sors általi meglepetések a változatosságban testesülnek meg;
2761. Mindannyian nagyon-nagyon mély Isteni érintettséget hordozunk magunkban;
2762. Áldás és szeretet honol szerte az univerzumban;
2763. Isten áldása szüntelen kísér bennünket;
2764. Az életben az egyik legcsodálatosabb dolog, amikor támogatást nyújtva részese lehetünk valaki haladásának;
2765. Isten szeretete az éltetőnk;
2766. Haladj tovább az utadon;
2767. Az én és a testtudat is az illúzió része;
2768. A létezés az Isteni megtestesülés öröme;
2769. Kísérlek;
2770. Fordulja a valóság felé, Isten irányába;
2771. Isten az egyetlen, a mindenség, a szeretetet;
2772. Fizikai tudatszintünkön az egyik legfőbb kötőerő a vágy;
2773. Az egységben a létforma és a tudatállapot egy, egy az Istennel;
2774. Az elme kizárólag a kettőségben képes létezni;
2775. Isten a teljesség és a szeretet;

2776. Minél mélyebb az átalakulás, a pusztulás, a halál szintje, annál magasabb tudatállapotban következik be az újjászületés;
2777. Lényünk központi része Isteni aranyló fénnel áthatott;
2778. A szeretet hassa át az összes gondolatunkat és cselekedetünket;
2779. Mindenki egy;
2780. Isten legmagasztosabb megnyilvánulása a szeretet, a mindent magában foglaló teljesség;
2781. Isten szándéka szerinti az áldás irányultsága;
2782. Isten létezése, szeretetének kiteljesedése a végtelen teljesség;
2783. Az elrendezettség tökéletessége hatja át a mindenséget;
2784. Isten állandósult közelsége megérthető, megérezhető, megélhető;
2785. Isten minden pillanatban óv bennünket, főként a legnehezebb helyzetekben;
2786. Mindannyian Isten, a szeretet megtestesülései vagyunk;
2787. Az Isteni szeretet felemel;
2788. Isten áldása és közelsége a legtermészetesebb állapot;
2789. Éld meg alázattal a pillanatot;
2790. Istennel való kapcsolatunk végtelen kiterjedésű;
2791. Az Isteni szeretet végtelen kiterjedésével mindent áthat;
2792. Válgjon kísérőddé a belső átalakulás;
2793. Létezz az Isteni szándék szerinti jelenben;
2794. Mindannyian haladunk;
2795. Mindannyian a felemelkedés útját járjuk;
2796. Az univerzum teljességében létezünk;
2797. Az élet alapvető sajátossága a változás, az épülés;
2798. A bennünk, a másokban létező és az univerzumot átható Istenséget fokozatosan ismerjük fel, éljük meg;
2799. Eleinte jelentősen kitapintható a fizikai és a szellemi szférák közötti eltérőség viszont, ahogy fokozódik a szellemi irányból ható besugárzás, úgy fokozatosan eltűnik a fizikai sík hatása;
2800. Az Isten iránti állandósult szeretettel áthatott feltétel nélküli alázat a szellemi lét sajátossága;
2801. Alkoss emberként, hogy élhess szellemként;
2802. Az univerzum végtelen kiterjedése minden létezőt átölel;
2803. Az Isteni szint a legtisztább, a legemelkedettebb tudatállapot, mely a végtelen szeretet megtestesülése, a legmagasabb szintű emelkedettség, valójában az élet értelme ennek az áthatottságnak a megtapasztalása, az abban való minél tartósabb létezés;
2804. Istennel a bensőben létezünk egységben;
2805. Minden pillanat a szeretet jegyében fogan;
2806. A szeretet életerő;
2807. A fájdalom és az öröm együttlétező a fizikai síkon;
2808. Az elmélyülés elősegíti a tisztánlátást;
2809. Kezdetben meghatározóbb az univerzumi energia beáramlása az energiatestekbe, majd a haladással, a fejlődéssel az energia már képes kifelé áramolni az energetikai rendszerből az univerzum felé;

2810. Minőségi változást tükröz vissza a jellemzően kapni állapot helyett az adni állapot túlsúlyának növekedése;
2811. Fokozatos az átalakulás a szolgálatot kapó és nyújtó állapot között, mely a felemelkedés irányába mutat;
2812. A létezés sajátossága az öröklétből eredően a folyamatosság, a határtalanság és a végtelenség;
2813. Meghatározó az Isten felé fordulás, a vele való közös létállapot megélése és az ahhoz tartozó tudatállapot minél tartósabb fennmaradása;
2814. A létezés végtelenségbe és időtlenségbe ágyazott;
2815. Istennel történő eggyé válás hasonló a természettel való egybeolvadással;
2816. A fenső én képes az elme törekvéseit semlegesíteni;
2817. Finom létezési közegünk a határtalan természetközelség;
2818. A fejlődés, a haladás az egység felé a fizikai síkon részterületek mentén zajlik;
2819. Fejlődésünk részterületei eltérő minőségűek;
2820. Az egységben feloldódnak a fizikai síkhoz kötődő részterületek;
2821. Bontsd le a gátakat;
2822. Köszönet az útmutatásért és a tanításért;
2823. Isten megnyilvánulás a nesztelen angyali szeretet is;
2824. Merj egy inkább önátadással közeledni Istenhez;
2825. Isten megadja a szükséges válaszokat;
2826. Lehetőség Istent szolgálni teljes önátadással;
2827. Isten türelme, megértése és elfogadása végtelen;
2828. Isten minden titkunk tudója;
2829. A környező energetikai közeg befolyásolja a létezésünk minőségét;
2830. Isten felé a szeretet ösvényén haladunk;
2831. Adott szférában az ahhoz tartozó túlzott magyarázatkeresés kötöttséget eredményez;
2832. A túlzásba vitt önelemzés az ego játéka;
2833. Adott élethez meghatározott adottságok tartoznak;
2834. A körülöttünk lévő hatások belső változást idéznek elő vagy külső meghatározóként lépnek fel;
2835. Felelősség Isten szolgálata;
2836. Az egység felé haladás során fokozatosan oldódnak fel az elme által kialakított határok;
2837. A belülről fakadó kétely segítséget nyújthat;
2838. A fizikai síkon értelmezve az élet egy „üres könyv”, melynek tartalma a jelenben formálódik;
2839. Az „életkönyvünk” a karma által válik elrendezetté, transzcendentálissá;
2840. A szülők a legnagyobb jó szándék mellett is építenek korlátokat a gyermekeik köré;
2841. Előremutató folyamat a meglévő korlátok átlépése;
2842. Isten azonosnak teremtett mindenkit;
2843. Az Isteni tudat részesei vagyunk mindannyian;
2844. Mi felelünk a figyelmünk irányításáért;
2845. Határtalan a tudati képességünk;
2846. Az Isteni áthatottság a valóság;

2847. A szeretet és a megértés vezéreljen;
2848. A megoldás a bensőn keresztül a fensőtől fakad;
2849. Istenhez a bensőn, a fensőn keresztül jutunk el;
2850. Isteni áldással kísértén éljünk a földi életünk;
2851. Isteni áldás hatja át az életünk minden pillanatát;
2852. Isten az összes teremtményhez kegyes;
2853. Mindannyian más úton, más módon tartunk az Egy felé;
2854. A legbonyolultabbnak tűnő élethelyzet is idővel egyszerűvé, átláthatóvá és érthetővé kristályosodik ki;
2855. Az Isteni szándék érvényesülése a végtelen létezés megannyi mozzanatában tárul fel;
2856. Vezéreljen a szeretet mindenhatósága;
2857. Isten eleven létezés bennünk, mi pedig Ő benne a teljességben;
2858. A teljesség maga Isten, a szeretet, ekképpen az összes létező a szeretet tökéletes megvalósulása;
2859. Az azonosság, az egyenlőség minden létezőben benne foglaltatik a szeretet megtestesüléseként;
2860. Isten előtt mindannyian egyformák, egyenlők és azonosak vagyunk;
2861. A tudat biztosítja a lényeges és lényegtelen közötti különbség felismerésének, megértésének lehetőségét;
2862. Az érzékelés, az észlelet tudati kivetülés;
2863. A tévedés, a tévesztés legfőbb táptalaja az illúzió;
2864. Fogadd el alázattal, amit a sors kínál;
2865. A szív tanítása igaz tiszta tanítás;
2866. Minden kiegyenlítődik a karmából fakadó igazságosság szerint;
2867. Isten jelenvalósága mindenkiben és mindenben örök;
2868. A fény örök;
2869. Örök a szeretettel áthatott fény;
2870. A megadatik a szellemi szférához, a lehet a lelki világhoz, a kell, pedig fizikai síkhoz kapcsolódik;
2871. Az Isten-közelség összerendezettséggel áld meg;
2872. Hajts fejet az Isteni szándék mindenhatósága előtt;
2873. A lelki tartalmak messze-messze nemesebbek a vágyakhoz képest;
2874. Az ünnepek hit hú megélése is elősegíti a tudati közeledést Istenhez;
2875. Az Isteni szándék szerint vezérelt utak különböző gondolatokkal és cselekedetekkel övezettek;
2876. Mindannyian más és más formában, eltérő úton haladunk a jó Isten felé;
2877. Mindenhová vezet út, nekünk pedig feladatunk megtalálni azokat a helyeket, ahová el is kell jutnunk az életünk során;
2878. A spirituális átalakulás kísérő jelensége az életünknek;
2879. Tedd a dolgod odaadással és alázattal;
2880. Isten állandó jelenlét mindenkiben és mindenben;
2881. Minden pillanatban újabb és újabb történések várnak ránk;

2882. Isten megtestesülése az univerzum végtelensége;
2883. Istenre szilárd hittel gondoljunk a legeslegnehezebbnek tűnő pillanatokban is;
2884. Az Isteni mivolt a meghatározó a fizikai síkon élve is;
2885. Lépj közelebb a Mindenhatóhoz, válj egygé Istennel;
2886. Légy a nevető Buddha, aki útra kel(l);
2887. Isten szolgálata örökkön zajlik;
2888. Az út a benső valóság megismerése felé vezet;
2889. A trauma a haladás kísérőjelensége, segítője;
2890. A hit mélysége kihat a tapasztalás mikéntjére;
2891. A fizikai síkon a végesség, míg a transzcendentális szférában a végtelenség a meghatározó;
2892. A függőség gátolja a fejlődést;
2893. A káprázat táptalaj az elme számára;
2894. Isten teret enged a próbálkozásainknak, mert általuk bonthatók le az elmetörekvések;
2895. A tudatváltozás a tudat új formában történő újrászerveződése;
2896. Mindannyian a tisztulás útján haladunk;
2897. Fokozatosan a háborgó tenger is csendessé válik;
2898. A fizikai test pusztán „kellék” a pillanatnyi létezésünkhöz;
2899. Isten szándéka szerinti, szellem által sugallt lényként gondolkodunk és tevékenykedünk;
2900. Az illúzió fokozatosan lepleződik le;
2901. Segítsen bennünket Hanumán ereje, kitartása és hűsége;
2902. Köszönet és hála Isten szeretetéért és gondoskodásáért;
2903. Istennel folyamatos a párbeszéd;
2904. Az Isten-közelség a bölcsesség forrása;
2905. A jó Isten szándéka szerinti a gondolatok, a cselekedetek és a történések;
2906. A vágyak és a kötődések súlyként nehezednek ránk, ekképpen befolyásolva a felemelkedést;
2907. A mindenségben, a végtelen körforgás hatására folyamatosan minden szeretetté válik;
2908. Isteni oltalom alatt állunk;
2909. Isten az élet által csodálatosságot tartogat számunkra;
2910. A szeretet megteremtője a testi-lelki harmóniának;
2911. Terhelés alatt fejlődik a megkülönböztetés erénye;
2912. Köszönet és hála itt és most az életért és a tapasztalatokért;
2913. Valójában az „út” is illúzió, így azt elhagyni, arról letérni képtelenség, mivel a végtelen természetességében létezőnk;
2914. Végtelen a fejlődés lehetősége;
2915. Csak egyszerűen létezz az Isteni áthatottságban;
2916. A történések előjeltől mentesek;
2917. A transzcendentális létezés végtelen állapothoz, míg a fizikai síkon zajló élet meglehetősen korlátozott tudatállapothoz kötődik;
2918. Szeretet és békesség;

2919. Az ősválóhoz tartozó tudatban történő minél természetesebb létezés az élet egyik fő célja a fizikai síkon;
2920. Haladj kitartóan és töretlenül a felemelkedés ösvényén;
2921. Az alapvető létezésünk független a fizikai testtől;
2922. Törekedj minden téren a dharma szerinti gondolkodásra és cselekvésre;
2923. Minden létező élőlény megjelenési formájától függetlenül az egység része;
2924. A tisztaság létállapota felé haladunk;
2925. Az Isteni szándék a legtokéletesebb és a legtisztább megnyilvánulás;
2926. A fizikai síkon biztosított a tér a kibontakozáshoz;
2927. Felemelő a természet Isteni áthatottságának megélése;
2928. Kozmikus törvényszerűség részesei vagyunk;
2929. Merjünk hálássá válni a nehéznek tűnő életfeladatokért;
2930. Az Isteni áthatottság örök és mindenható;
2931. Isten óv bennünket;
2932. A tudat teljesen független az anyagtól;
2933. A szeretet szárnyán jutunk a fellegekbe;
2934. A fájdalom az elme építő jellegű megnyilvánulása;
2935. A pillanat egyik sajátossága a meglepetés;
2936. Az elvárások is az elme szüleményei;
2937. Ahogy kitágul a tudati tér, úgy kerülünk egymáshoz egyre közelebb az egységben;
2938. Isten szeretete a kísérőnk;
2939. A szenvedés, a fájdalom is a mindenségből ered;
2940. Az Istennel való kapcsolat meghatározó mindannyiunk számára;
2941. Megható Isten végtelensége, mely a szeretetben testesül meg;
2942. A beteljesüléshez a szenvedésen keresztül vezet az út;
2943. Korunk egyik legsúlyosabb „betegsége” az önpusztítás, melynek gyökere a tudatlanságba nyúlik, s kifejeződésének területe az ego-tevékenysége;
2944. Az elméleti ismeretek elsajátításával és a gyakorlati tapasztalatok megélése révén válik egyre tisztábbá a kapcsolat a fenső énnel;
2945. 0Az Isteni mivolt a fenső énen keresztül kristályosodik ki;
2946. A fenső valóság a fizikai síkhoz tartozó gondolatok és történések szertefoszlását követően válik megélhetővé;
2947. Keskeny a határ a szellemi végtelenség és a fizikai sík kötőereje között;
2948. Isten közelsége állandó és szinte felfoghatatlan;
2949. Általában fokozatosan érzük el az egyre emelkedettebb és emelkedettebb transzcendentális létállapotot;
2950. Isteni szeretet hatja át a mindenséget;
2951. A végtelen Isteni megnyilvánulás kivetülése a mindenség és egyben minden;
2952. Csodálatos az Isteni áthatottság;
2953. A felemelkedés virágot bont;

2954. Mindenki és minden az Isteni esszencia hordozója;
2955. Isten végtelen szeretetet, bizalmat és elfogadást táplál felénk, hisz ez az őstermészetünk alapja;
2956. Isten őszanya megnyilvánulása szeretettel, bizalommal, elfogadással, befogadással áthatott közeget teremt számunkra;
2957. Istennel történő egyé válás előcsarnoka a természettel való határtalan egyé válás;
2958. A kollektív fejlődés összetevői az egyének haladása;
2959. A legmagasztosabb út a szeretet megélése;
2960. A szeretettel áthatott Isten felé fordulás segíti a jelenben a felemelkedést;
2961. Ahogy a világmindenség részei vagyunk, úgy a szeretet Isten formájában benne lakozik a szívünkben;
2962. A szeretettel való áthatottság örökké való;
2963. A múlttal való túlzott foglalkozás eltereli a figyelmet a meghatározó szerepet betöltő jelentől;
2964. Istennel való kapcsolat tisztaságát is elősegíti a különböző gondolatok és dolgok elengedése, letétele;
2965. Egy és ugyanazon Istent imádja az összes teremtmény esetenként látszólag eltérő módon és formában;
2966. Istennel való közelség során minden eltölpül, szertefoszlik, semmivé válik, s ekkor bontakozik ki az egység, a mindenség;
2967. Ahogy a testet, úgy a lelket is edzeni, terhelni szükséges;
2968. Istennel és a többi teremtménnyel megélhető a közelség, az egység a fizikai síkon;
2969. Sorsszerű az összerendezettség állapotába kerülés;
2970. Az illúziótól mentes valós jelenben létezés a meghatározó;
2971. Gyakorlás által tökéletesedünk;
2972. Az illúzió kizárólagosan az elme alkotása;
2973. A fizikai síkon nagyon gyakran meghatározó módon hatnak egymás gondolataira az emberek;
2974. Az emberek megérzései, intuíciói esetenként időben csak késleltetve igazolódnak be;
2975. Az univerzumban az összes gondolat, szó, cselekedet, mozzanat értelemmel és jelentőséggel felruházott;
2976. A vágyak teherként hatnak, ekképpen felesleges cipelni azokat;
2977. Isten ajándékait őszinte átlényegüléssel fogadjuk el a vágyak kergetése helyett;
2978. Mint idősíkbán, leginkább a jelenben érdemes elmélkedni;
2979. Minden szent;
2980. Hit Istenben és a szeretet az éltetőnk;
2981. Egy tant ismerjünk nagyon mélyen, s fokozatosan észre fogjuk venni a többi igaz tannal való összecsengését;
2982. A fizikai és más kötöttségek letételét követően a tudat végtelen kiterjedésűvé válik;
2983. Szinte majdnem mindenki cipeli a fájdalmait, melyek végeredményben lerakhatók;
2984. A közös nyelvünk a szeretet nyelve;
2985. Tisztaság, jóság, Isteni szeretet;
2986. A megszabadulás felé vezető utat az elengedés világítja meg;
2987. Az Isteni szándék mindnyájunkra kihat;

- 2988. Elsajátítható az elme közömbösítésének képessége;
- 2989. Merni és tudni kell megélni a nőiességet, avagy a férfiasságot;
- 2990. A nőiesség vagy férfiasság megélésének minősége környezet által közvetített;
- 2991. Az előfeltételezés akár tévútra is viheti a gondolatokat;

XIV. Otlét alatt (2015.)

2992. Látszólag különbözők, a valóságban azonosak vagyunk;
2993. Lehetőség szerint kerüljük el az elme fogságában zajló életet;
2994. Teremtsünk módot és lehetőséget a tapasztalatok, a gondolatok feldolgozásához, tudatba épüléséhez;
2995. Isten gondoskodása határtalan és kiapadhatatlan;
2996. Istenhez eljutnak a gondolataink;
2997. Az illúzió súlyként nehezedik a „szárnyainkra”;
2998. Az Isten-tudat nyugalommal áld meg, az elme felkavar;
2999. Nagyon szép, kedves és megható az elrendezettség;
3000. Az elme tevékenységét folyamatosan felügyelni szükséges;
3001. A végtelen Isteni létezésben az összes teremtmény együvé tartozik, egységet alkot;
3002. Az összerendezettség tökéletessége a létezés;
3003. Feladat: felismerni mindenkinben és mindenben az Istenséget, majd megtartani, sugározni az Isteni hitet és szeretetet;
3004. Fejlődés: épülés, változás, megerősítés, új/megváltozott létformában haladás tovább;
3005. Az emberek kiemelt feladata az ego formálása;
3006. Figyel ránk a tökéletes Istenség;
3007. Meghatározó az összhang Istennel, más teremtményekkel és önmagunkkal;
3008. Az egyetlen út a szeretetben létezés;
3009. Szeress és szolgálj;
3010. Isten mindenkit megfelelő képességekkel áld meg az adott feladat, szolgálat végzéséhez;
3011. Köszönet és hála az Isteni gondviselésért;
3012. Minden pillanat meghatározott jelentőséggel bír a mindenségben;
3013. Az erőfeszítéssel elért „termény” a legzamatosabb;
3014. A természetesség éltetőbb a kényszerűségnél;
3015. Az elvárások is kötöttséget eredményeznek;
3016. A kiphétség fontos a mélyüléshez és a spirituális haladáshoz;
3017. Legyünk képesek átadni magunkat Istennek;
3018. Isten megtapasztalását elősegíti az alázat gyakorlása;
3019. Emelkedett állapotban gyakrabban keletkeznek megérzések;
3020. Istenben való elmélyülés lehetősége adottság az összes teremtmény számára;
3021. Isten áldása mindenüvé elkísér;
3022. Hajtsunk fejet mély alázattal az Isteni szándék előtt;
3023. Továbbhaladásunk során falakat kell ledöntenünk, melyeket korábban magunk építettünk fel;
3024. Jelentőséggel bír, hogy hová születtünk;
3025. A karma törvénye az alapja az univerzumi igazságszolgáltatásnak, a kiegyenlítődének;
3026. Törekedni kell átlátni az illúzió által keltett ködön;
3027. Végtelenül apró részei vagyunk a világmindenségnek;

- 3028. Swámi hathatósan és folyamatosan segítséget nyújt az átalakulási folyamatunk során;
- 3029. A teljes boldogság csak a teljes megszabadulást követően bontakozik ki;
- 3030. Bizonyos tapasztalatok kizárólag Prasanthi Nilayamban élhetőek meg;
- 3031. A pihentség állapota kihat a tapasztalatok minőségére;
- 3032. A szeretettel való áthatottság az igazi létezési közegünk;
- 3033. Isten mindent áthat, ekképpen általa minden étellel megáldott;
- 3034. A végső létezési forma a végtelen Isteni szeretetben létezés állandósultsága;
- 3035. A jövő és a múlt – nagyrészt – bölcsen elfedett előlünk;
- 3036. Határtalan és végtelen a tudattágulás lehetősége;
- 3037. Törvényszerű lehet a létezésünk tartóssága bizonyos állapotban;
- 3038. Akár egy életen keresztül is maradhat valaki elme által vezérelt állandósult tudatállapotban;
- 3039. A szeretet mellett békesség is honol a szívünkben;
- 3040. A férfiak sokat tanulhatnak a nőktől, a nők pedig a férfiaktól;
- 3041. Az önátadás, az odaadás teremti meg a lehetőséget a haladáshoz;
- 3042. Örüljünk a kimeríthetetlen kosárból érkező áldásnak;
- 3043. Az egység az otthonunk;
- 3044. Istenben létezés a legfőbb boldogság;
- 3045. A szeretet áldása mindenki számára megadatik;
- 3046. A társadalom alapja a bizalom;
- 3047. A remény is lehet éltető;
- 3048. A tiszta boldogság Isteni eredetű;
- 3049. Legyen életünk része a légység is;
- 3050. Szívünk lényege Isten és a szeretet;
- 3051. A békesség az alaptermészetünkhöz tartozik;
- 3052. A szeretetben bontakozik ki a létezés az Istenséggel áthatott univerzumi végtelenségben;
- 3053. Isten és köztünk nincs távolság;
- 3054. Maradj mindig békés;
- 3055. Legyen nyitott a szívünk;
- 3056. Gyönyörködjünk a szépségben;
- 3057. Hozz áldozatot;
- 3058. Ténykedj kitartóan az élet magasztos pillanataiért;
- 3059. Az öröm örök társként bármikor melléd szegülhet;
- 3060. Kitartásod értelemmel felruházott;
- 3061. Maradj szent;
- 3062. A hatalom vakká tehet;
- 3063. A békesség felemel;
- 3064. A szépség rabul ejtővé is válhat;
- 3065. Szent gondolatok hassák át a létezésed;
- 3066. Légy megértő;

3067. Légy elfogadó;
3068. Segíts, ha segíthetsz;
3069. A szeretet örök világában létezünk;
3070. A pillanat is a végtelen része;
3071. Az Isteni szeretet mindannyiunk éltetője;
3072. Alázattal engedd át magad az Isteni vezettetésnek;
3073. Esendők vagyunk;
3074. Gyakorta a komolyabb megpróbáltatások könnyebb elviselése érdekében előzetes felkészítésben részesülünk;
3075. A leggyönyörűsebb út a minél közvetlenebb Isteni vezettetés általi;
3076. Képesek vagyunk „beszélgetni” Istennel;
3077. Engedd át magad Istennek;
3078. A szépség, a jóság, a kegyesség megélhető a fizikai síkon;
3079. Hallgass Istenre;
3080. A világ, az életek, az utak végtelenek;
3081. Engedd kibontakozni a szívedben létező Isteni szeretetet;
3082. Legyen kísérőnk a nyugalom, a békesség és a szeretet;
3083. Az Isteni önvaló az igazi létezési formánk;
3084. Természetes módon fogadjuk el életünk minden pillanatát;
3085. Az emberi létezés sajátossága az időnként fellépő belső vívódás;
3086. Az összes érzelmünk feleslegessé válik a tiszta szeretet megélésekor;
3087. Isten különböző formában „üzen” számunkra;
3088. A technikai eszközök figyelemelterelővé válhatnak;
3089. Merj nagyot álmodni;
3090. Szükségszerű az erőfeszítések megtétele;
3091. Szeretve létezünk Istenben;
3092. Az erőfeszítések megtétele korántsem jelenti a fizikai test kizsákmányolását;
3093. Örülj a másik embernek, bármely teremtménynek;
3094. Nagyon nagy boldogság Istenben létezni, aki egyben bennünk is él;
3095. Szeresd az összes teremtményt;
3096. Keresd a belső békét, törekedj a külső-, belső harmónia elérésére;
3097. A szeretet az önvalónk;
3098. Hála és köszönet Isten türelméért és megértéséért;
3099. Az illúzió hatása akár még megmosolyogtatni is képes;
3100. A murtik és más szent alkotások elevenek, élettel teltségük az emelkedettség függvényében táru fel;
3101. Segítse haladásunkat a szent emelkedettség;
3102. Végezzük alázattal azt a szolgálatot, amellyel Isten megbízott bennünket;
3103. Minden, az összes teremtmény Isten gyermeke, ekképpen a testvérünk;

- 3104. Keletkezhet harmóniavesztés időszakaszok vagy idősíkok elcsúszásából;
- 3105. Az időben, vagy életekben előre-, visszatekintés lehetséges forrásai: tényleges észlelés, időtlenségéből származó lenyomat felbukkanása, melyek közvetlen Isteni szándék hatására történnek;
- 3106. A végső tudatállapot eléréséig végtelen számú tudatállapotot élünk meg;
- 3107. Hála és köszönet a megélhető életért;
- 3108. Az időtlenségben keletkezett mozzanatok torlódhatnak az idősíkon, ez pedig harmóniavesztést idézhet elő a fizikai síkon;
- 3109. Isten téged is szeret;
- 3110. Isten mindenkit egyformán szeret;
- 3111. Isten az összes teremtményt szereti;
- 3112. Az Isteni szeretet kiapadhatatlan, végtelen, mindenhol és mindenben jelenlévő tökéletesség;
- 3113. Minden ébredés egy újjászületés más és más létállapotban;
- 3114. Sugározd az Isteni szeretetet;
- 3115. Hasson át az Isteni szeretet áldása;
- 3116. Isten fogja a kezéd;
- 3117. Engedd, hogy elárasszon a mélyről fakadó tökéletes Isteni szeretet;
- 3118. Létezz Istenben;
- 3119. Elmélkedj Istenen;
- 3120. Gondolj Istenre;
- 3121. A megszabadulás forrása, célja és értelme Istenben létező;
- 3122. A szeretet az otthonod;
- 3123. Megértés, elfogadás, türelem;
- 3124. Külső rendezettség hiányában a belső harmónia sem igazán alakulhat ki;
- 3125. Engedd el és létezz Istenben;
- 3126. Az Isteni szándék a tökéletes rendezőelv;
- 3127. Bármely Istent imádkozhatunk, a meghatározó az imádat formája és módja;
- 3128. Isten az Ő Isteni formájára alakít bennünket;
- 3129. Kezdetben kapsz, később adsz;
- 3130. A teremtmények alapvető együttélési formája a békességen alapul;
- 3131. Swámi rendkívül tudatosan készít fel bennünket életünk következő lépéseire;
- 3132. Áldott az Isteni szándék szerinti gondolat és cselekedet;
- 3133. Az élet egy picinyke boldogságsziget;
- 3134. Az állandósultság tökéletesen megfér az időközönként zajló újabb és újabb formában megvalósuló összerendezettséggel;
- 3135. Isten szeretettel áraszt el;
- 3136. Szeretni Istent, az embereket, az összes teremtményt, s önmagunkat, a helyes ösvényen való haladás megvalósítása;
- 3137. A fizikai síkon – adott pillanatban – meghatározott a spirituális terhelhetőség határa;
- 3138. A spirituális tapasztalatok folyamatosan épülnek be a személyiségbe;

- 3139. Isten vár ránk;
- 3140. Isten szeret téged, szeresd Őt te is;
- 3141. A szeretet határtalan és végtelen;
- 3142. Mesél a szívünk;
- 3143. A pihentség is fontos;
- 3144. Buddha kíséren utadon;
- 3145. Isten kíséren utadon;
- 3146. Isten a mindenség, a szeretet, a végtelenség, az állandóság;
- 3147. Élvezd Isten szeretetét;
- 3148. Lépj Isten felé;
- 3149. Szívedben lakozik a mindenség;
- 3150. Isten szeretete és kegyessége mindenkit elkísér;
- 3151. Áldás az élet;
- 3152. Isten megáld téged is;
- 3153. Isten szeretete mindenhová elkísér;
- 3154. Vegyen körül a béke és az öröm;
- 3155. Tedd azt, amit Isten sugall;
- 3156. Hallgass az Isteni sugallatra;
- 3157. Hagyjuk az elmét elcsendesedni;
- 3158. Fogadd boldogsággal a pillanat felemelő magasztosságát;
- 3159. A múlt felidézi a már megélt érzelmeket;
- 3160. A jövőn elmélkedés kuszaságot idézhet elő;
- 3161. Csak a jelenben létezés tehet szabaddá;
- 3162. Fokozatosan toljuk ki a jelenből a múlt és a jövő illúzióként jelentkező megnyilvánulásait;
- 3163. Kizárólag a jelen lehet valós;
- 3164. Isten időtlen;
- 3165. Az időtlenséghez a jelen a kulcs;
- 3166. Isten mindazon ajándékokkal megáld, melyek szükségesek jelen életünkhöz;
- 3167. Éltesd magadban Istent;
- 3168. Istenből fakad a valóság;
- 3169. Nézz körül, mindenütt Istent látod;
- 3170. Isten a szívünkből sugárzik;
- 3171. A jelen hozza el a nyugalmat;
- 3172. Esetenként komoly kihívás a spiritualitás elveinek alkalmazása a hétköznapi életben;
- 3173. Isten kibontakoztatása a szívből sokkal fontosabb, mint különböző szertartások látogatása;
- 3174. A hétköznapi életben érkezik meg a válasz, hogy mit sikerült már elsajátítanunk a spirituális tanítások területén;
- 3175. Isten házában élni szépség és gyönyörűség;
- 3176. Swámi tanításai örök érvénnyel épülnek be a tudatunkba;

- 3177. Swámihoz kivétel nélkül az összes gondolatunk eljut;
- 3178. Törekedj minél inkább eggyé válni Istennel;
- 3179. Isten és mi egyek vagyunk;
- 3180. Tárjuk egyre szélesebbre és szélesebbre szívünk kapuját;
- 3181. Szeretemben teljes az élet;
- 3182. Isten áldásaként válik egyre fénylőbbé és fénylőbbé a szívünk;
- 3183. Emelkedj magasra a szeretet szárnyán;
- 3184. Isten felé a belső béke világítja meg az utat;
- 3185. Isten felé közeledve a gondolatok egyre inkább egységessé válnak;
- 3186. Kizárólag az illúzióban, a valótlanágban létezik az elválás, az elszakadás;
- 3187. Az állandóságban egyek vagyunk;
- 3188. Minden pillanatban éberem kell tartani a megkülönböztető képességet, hogy mi az, ami valós, s mi az, ami valótlan;
- 3189. Áldás kapni, s szintén áldás, amikor adhatunk;
- 3190. Adni felelősség;
- 3191. Istenhez a fizikai síkon – általában – fokozatosan, lépésről lépésre közeledünk;
- 3192. Az Isten felé közeledést a befelé fordulás jelentősen elősegíti;
- 3193. Isten minden pillanatban velünk van, bennünk él;
- 3194. Benne vagy a mindenségben;
- 3195. Az Istenre figyelés, az elmélkedés Ő rajta, a közeledés felé, a törekvés az eggyé válásra vele, mind-mind természetes módon csendesítik el, oszlatják szét az elmét;
- 3196. A karma törvénye a meghatározó az illúzióban;
- 3197. Isten szava: mindig veled vagyok, mindenüvé elkísérlek;
- 3198. Áldott a szív, mely Isten lakhelye;
- 3199. Sohasem vagy egyedül;
- 3200. Isten mindent tudó, mindent ismerő;
- 3201. Él békességben önmagaddal és másokkal;
- 3202. Segíts, amikor valóban segíthetsz;
- 3203. Isten tárt karokkal vár;
- 3204. A fájdalom illúzió, meg az öröm is;
- 3205. A hit éltető;
- 3206. Sai Baba Istenség;
- 3207. Soha semmiről sem maradunk le;
- 3208. Adott pillanatban pont ott vagyunk, ahol lennünk szükséges;
- 3209. Köszönet Isten figyelméért és kegyéért;
- 3210. Az Isteni szeretet a vándor legfőbb tápláléka;
- 3211. Isten számtalan formában tudunkra adja szüntelen jelenlétét és gondoskodását;

XV. Otlétek között (2015-2016.)

- 3212. Az élet lehetőség az átalakulásra, az átváltozásra;
- 3213. A vágy, az ösztönvezérelt gondolat és cselekvés az elme megnyilvánulása;
- 3214. A változás elkísér bennünket a beteljesülésig;
- 3215. Istenben végtelen formában teljesedünk ki;
- 3216. Swámi Istenként tündököl szívünkben, mi pedig általa válhatunk ragyogóvá;
- 3217. Isten jelöli ki az utunkat;
- 3218. Koncentráljunk erősen és kitartóan a szentségre;
- 3219. Ahogy Isten teszi, úgy törekedjünk hasonló türelemmel, figyelemmel, kitartással és szeretettel a munkálkodásra;
- 3220. A fizikai sík számos vonatkozásában szimbolikus üzeneteket tartalmaz;
- 3221. Az Isten-közelség felemelő, s egyben magasztos állapot;
- 3222. Mindannyian egy helyről indulunk, azonos helyre tartunk, mégis az útjaink teljesen különbözőek;
- 3223. Az illúzióból fakadóan, amilyen a pillanatnyi lelkiállapotunk, beállítódásunk, olyannak érzékeljük a fizikai környezetet;
- 3224. Az összes életmozzanat spirituális áthatottsággal rendelkezik;
- 3225. A dualitás is az elméből fakad;
- 3226. A fizikai síkhoz tartozó tudattal szinte lehetetlen felfogni az elrendezettség mindent átható tökéletességét;
- 3227. Az Isteni eredetű a legtökéletesebb és a legtisztább útmutatás;
- 3228. Az Isteni áldás végtelen és szüntelen;
- 3229. Az Isten mindenhatósága előtti leborulás boldogsággal kísért;
- 3230. Isten szolgálata az összes életmozzanat;
- 3231. Isten az eredet, a forrás és a megtérés;
- 3232. Az elme képes szűkíteni, bezárni a tudatot;
- 3233. A valóság kiemelkedik múlandóságból, ekképpen ez folyamat is elősegíti a tudat elcsendesedését;
- 3234. A tudatállapot emelkedésével csökken a fizikai síkhoz kötődő illúzió hatása;
- 3235. Egyszer minden miértre megérkezik a válasz;
- 3236. Cseppnyi lények vagyunk az univerzum óceánjában;
- 3237. A szeretet megnyilvánulása az összes létező tudatszintjét emeli;
- 3238. A szeretet megnyilvánulása kihat az össz tudatszintre;
- 3239. Ámulatba ejtő az összerendezettség;
- 3240. A minél inkább színesebb tapasztalatok teszik minél teljesebbé az életet;
- 3241. A szenvedés formája és mélysége egyénre szabott a karma által Isten szándékától vezérelve;
- 3242. A drága jó Isten rendelkezik minden pillanatunk felett;
- 3243. Válgjon útmutatóvá az önzetlenség;
- 3244. Csodáld a jelen tökéletességét;
- 3245. Isten megtestesülése a jelen;

3246. Isten az eredet, a kezdet és a vég;
3247. Isten szeretete, áldása folyamatosan körülölel bennünket;
3248. Bárhol legyünk is a jó Isten mindenüvé elkísér bennünket;
3249. Mindenki képes rá és igényli is a változást, az átalakulást, mely meghatározója az életnek;
3250. Tekints az Egyre;
3251. Isten a mindenséget tárja elénk;
3252. A tudat és test bármikor elválhatnak egymástól, közöttük látszólagos a kapcsolat;
3253. Az előfeltételezések méregként is hathatnak;
3254. Isten a saját képére formál bennünket;
3255. Istenben élünk;
3256. A tudatosodás által egyre világosabbá, érthetőbbé és megélhetőbbé válik, hogy folyamatosan Istenben létezzünk;
3257. Felelősek vagyunk az életünkért;
3258. Az Isteni gondviselés minden pillanatban kísérel;
3259. A gondolatok változása elvezet a tudati átalakuláshoz, a nyugalomhoz, a békességhez, az összerendezettséghez, a teljességhez és a beteljesüléshez;
3260. Kezdetben a jelen, majd fokozatosan a múlt és a jövő is egyre inkább átláthatóvá, érthetővé válik;
3261. Függetlenedj;
3262. Hagyd, hogy a pillanat vezéreljen;
3263. A sorsunk minden pillanata velünk él a karmán keresztül;
3264. Válgjon segítőnké a rendíthetetlen és kiapadhatatlan Istenhit;
3265. Ahogy végtelen a színárnyalatok lehetősége, ugyanúgy az életek is végtelen formában zajlanak;
3266. Adjuk át magunkat a természetnek, mely az Isteni megnyilvánulás egyik szent formája;
3267. A lélekből fakadó motiváció kerülőútra vihet bennünket, míg a szellemiséggel áthatott mély motiváció mutatja számunkra a minél tökéletesebb utat;
3268. Ott és akkor vagyunk otthon, ahová és amikor Isten éppen irányít bennünket;
3269. Mindenki szent;
3270. Mindannyian Istenhez tartozunk és tartunk;
3271. Ahogy a tudatváltozás során a transzcendentális tudatállapot kezd egyre inkább meghatározóvá válni, úgy oldódik fel folyamatosan a fizikai síkhoz tartozó tudat;
3272. Fontos, hogy a transzcendentális tudatállapot mellett a fizikai síkon a fizikai tudat létállapotában is képesek legyünk létezni;
3273. A felületes álom az ébertudat kiiktatása melletti megnyilvánulás, a mélyálom pedig a fensőbb kiteljesedés része;
3274. A „betegség” az elme megnyilvánulása;
3275. Az élet egy végtelen lehetőség;
3276. A mindenségen való áthaladást követően jutunk el Istenhez;
3277. Isten szándéka szerinti az életünk;
3278. Láss ki önmagadból;
3279. Minden pillanat egy apró lépés Isten felé;

- 3280. A „terheinket” fokozatosan tesszük le;
- 3281. Része vagy a mindenségnek, a Mindenhatónak;
- 3282. A szeretetben létezés kibontakozás Istenben;
- 3283. Mélyen megható az elrendezettség;
- 3284. Isteni szándékkal áthatott a végtelen mindenség;
- 3285. Általában szükségszerű a fokozatosság;
- 3286. Az anyagban való elmélyülés fokozza a szenvedést, a szellemi felemelkedés pedig megszabadít;
- 3287. Bizonyos normák fokozzák a fizikai síkhoz történő kötődést;
- 3288. A távlatok beláthatatlanok;

XVI. Otlét alatt (2016.)

- 3289. Törekedjünk az elmejátékból való tudatos kilépésre;
- 3290. A szeretet szentesít;
- 3291. Az élet szinte beláthatatlan lehetőséget nyújt a fejlődéshez;
- 3292. A kiválasztott, kialakított, meghatározott körülmények szinte felfoghatatlan jelentőséggel bírnak;
- 3293. Az elme játéka váratlan, hatása akár kiszámíthatatlan is lehet;
- 3294. Az éberség segít felülkerekedni az elme játékán;
- 3295. A spirituális fejlődés maga a lámpás;
- 3296. A tiszta szív a segítőnk, az útmutatónk;
- 3297. Az anyagi dolgoktól való elválás, függetlenedés segíti elő a fejlődést;
- 3298. Kibontakoztatható a fizikai síkon a hétköznapokban megélhető feltétel nélküli szeretet;
- 3299. Örök valóságban létezünk;
- 3300. A forma véges, a valóság végtelen;
- 3301. A békesség életerő;
- 3302. A teljesség, a mindenség az Isteni önvaló;
- 3303. Szentségben élünk;
- 3304. Áldott Isten éltető lehelete;
- 3305. Hordozd szívedben a békességet;
- 3306. A szenvedés fájdalmat okoz;
- 3307. Bontakoztasd ki az Isteni mivoltot;
- 3308. Áldás kísér bennünket;
- 3309. Isteni lények vagyunk;
- 3310. Egy a szeretet, a mindenség, a létezés;
- 3311. Istenben bontakozunk ki;
- 3312. Engedd el a félelmeidet;
- 3313. Szeresd a természet szépségét;
- 3314. Állj ellent a csábításnak;
- 3315. Engedd el;
- 3316. A lélek pusztán térkép;
- 3317. A szépség a mindenség része;
- 3318. Segítőnk a bátorság;
- 3319. Élj szeretetben;
- 3320. Otthonunk a békesség;
- 3321. Élj a teljességben;
- 3322. Isten áldása örök kísérelőnk;
- 3323. Kibontakozni kizárólag Istenben lehet;
- 3324. Életünk része a szent áthatottság megélése;
- 3325. Hajts fejet a Teremtő előtt;

- 3326. Csodáld a Teremtőt;
- 3327. Élj Istenben;
- 3328. A természetesség vezet el önmagunkhoz;
- 3329. A ma pillanata a holnap nyitánya;
- 3330. A létezés és a szabadság örök;
- 3331. A teljességben, Istenben való kibontakozás az élet célja;
- 3332. Engedd át magad az Isteni vezettetésnek;
- 3333. Élj szabadon;
- 3334. Isten és mi egyek vagyunk;
- 3335. Tárd ki a szíved kapuját;
- 3336. Csodáld a másik embert;
- 3337. A ma különbözik a tegnaptól és más, mint a holnap;
- 3338. Nepál egy kapu;
- 3339. A kibontakozáshoz tér szükséges;
- 3340. Kövesd a megérzéseidet, az Isteni útmutatást;
- 3341. A békeesség lélekemelő;
- 3342. Szeresd a létet;
- 3343. Meghatározó állapot a belső béke megteremtése;
- 3344. Figyelj Istenre, figyelj az emberekre;
- 3345. Az út mentén változik a környezet;
- 3346. A fény benned van;
- 3347. Építsd a szeretet világát;
- 3348. Szeress mindent és mindenkit;
- 3349. Buddha is figyel rád;
- 3350. Tiszteld a létezést;
- 3351. Fogadd el nyitottan az áldást;
- 3352. Szeress minden pillanatot;
- 3353. Honoljon béke a szívedben;
- 3354. Arany fény ragyogja be az életedet;
- 3355. Az Isteni szeretet áldása kiapadhatatlan;
- 3356. Isten, szeretet, békeség;
- 3357. Öröm és ajándék az élet;
- 3358. Isten szeretete mindent áthat, mindenütt jelenlévő;
- 3359. A vezettetés állandó;
- 3360. Légy boldog az életben;
- 3361. Figyelj a jelekre, melyek részei az életnek;
- 3362. A megélt szépségben bontakozik ki a teljesség;
- 3363. Mindenki egy;
- 3364. A teljes egység Istenben bontakozik ki;

- 3365. A teremtés az egység alkotóeleme;
- 3366. Fedezd fel a folyamatos újjászületés élményét;
- 3367. A békeességben élés alapvető emberi szükséglet;
- 3368. A tapasztalások elősegítik a spirituális úton való haladást;
- 3369. Az áldás gyakorta nehezen értelmezhető a fizikai síkhoz tartozó tudattal;
- 3370. Az elfogadás nemes emberi sajátosság;
- 3371. Béke honol a szívünkben;
- 3372. Az emberi méltóság tiszteletben tartása meghatározó eleme az együttélésnek;
- 3373. Minden út Istenhez vezet;
- 3374. Isten, a szeretet, a teremtés, egységet alkot;
- 3375. A nyíltság előremutató;
- 3376. A fény áldásként jelenik meg az életünkben;
- 3377. A szeretetben létezés út a mindenség felé;
- 3378. Bátran szakíts a múltaddal;
- 3379. Valójában szükségtelen kérni, ami szükséges az úgy is megadatik;
- 3380. Ismerd fel a valóságot;
- 3381. Haladj Isten felé;
- 3382. Fogadd be a tiszta fényt, a tiszta energiát;
- 3383. A szeretet Isten képére formál;
- 3384. A bölcs figyelem nemesíti a lelket;
- 3385. Isteni fényt hordozunk;
- 3386. Törekedj a tisztaságra;
- 3387. Isteni áthatottsággal rendelkezünk;
- 3388. A tiszta fény mutatja az utat;
- 3389. Kerüld a „lehúzó” energiákat;
- 3390. Emelkedj Isten felé;
- 3391. Légy éber és körültekintő;
- 3392. Az egyedüli út az egység fokozatos kiépülése;
- 3393. Az összes tapasztalat ajándék;
- 3394. Fogadd örömmel az Isteni sugallatot;
- 3395. Tisztelj mindent és mindenkit;
- 3396. Öltöztess minden nap ünnepi viseletbe a lelkedet;
- 3397. Válg nyitottá és elfogadóvá;
- 3398. Maradj tiszta, nyugodt és megértő;
- 3399. Az élet teljessége fokozatosan bontakozik ki;
- 3400. Örülj minden napnak;
- 3401. A benső tisztasága fokozatosan fedhető fel;
- 3402. Élj szelíden és tisztán;
- 3403. Isten ajándékokkal áld meg;

- 3404. Tárd ki a szíved kapuját;
- 3405. Válj kis Istenséggé;
- 3406. Az élet egy villanás az univerzumban;
- 3407. A jóság felemel;
- 3408. A fizikai síkon a mélyüléshez érdemes megteremteni a körülményeket;
- 3409. Isten jelenléte állandó és örök;
- 3410. Látva az emberi sorsokat bontakozik ki a karma törvényének fizikai síkon történő megfoghatatlansága;
- 3411. A mély Istenhit elvezet a megszabaduláshoz;
- 3412. Isten mindenhatósága a szeretet útján haladva érthető meg;
- 3413. Isten veled tart bármerre is jársz;
- 3414. Engedd el a vágyaidat, a függőségeidet;
- 3415. Bárhová nézel Istent látod;
- 3416. Fordulj befelé, hogy felfedezhesd a valóságot;
- 3417. Isten minden pillanatban figyel rád;
- 3418. Istennél senki sem tudhatja jobban;
- 3419. Örvendj az Isteni gondviselésnek;
- 3420. A szenvedést magunk idézzük elő;
- 3421. Isten gondoskodása felfoghatatlan;
- 3422. A hitetlenség okozza a reménytelenséget;
- 3423. Swámi tanításai Nepálban a hétköznapi életben valósulnak meg;
- 3424. A világ, a valóság, fokozatosan tárul fel előttünk;
- 3425. A boldogsággal teli elmélyültség mindenki számára megadható;
- 3426. A szeretet minél teljesebb megélése a létezés lényege;
- 3427. Mindannyian Isten teremtményei vagyunk;
- 3428. Létünk eredete és egyben célja is a békés, szeretetteljes létállapot fenntartása;
- 3429. Swámi által kinyilatkoztatott értékek Nepálban a mindennapokban valósulnak meg;
- 3430. A szeretet határtalanul táguló létállapotot eredményez;
- 3431. Az Isteni áthatottság elevensége hozzásegít a valóság felismeréséhez;
- 3432. Mindannyian egyek vagyunk azonos eredetből fakadóan;
- 3433. A félelem rendkívül erős blokkot képez;
- 3434. Élethelyzeteink karmikus eredettel rendelkeznek;
- 3435. A szeretet változások előidézője lehet;
- 3436. A másság önmagában hordoz tanításokat;
- 3437. Az élet kezdet és vég nélküli, gyönyörűséggel teljes;
- 3438. Az egyetemes haladás számos cselekedet ró ki ránk;
- 3439. A sajátosságok, az erények önmagukból fakadóan segítik elő a haladást;
- 3440. A szeretet hétköznapi életben történő megélése a magasztos szolgálat;
- 3441. Kizárólag a magunk útját járva épülhetünk;

3442. Bármely tudás továbbadása rendkívüli felelősséggel történhet;

3443. Az élet az Isteni kegy és áldás megnyilvánulása;

XVII. Otlétek között (2016-2018.)

- 3444. A külső / belső hangok nagyon erősen befolyásolják a tudati, a lelki tartalmakat;
- 3445. A minél tisztább és egyszerűbb módon elkészített ételek segítik az épülést, a haladást, a felemelkedést;
- 3446. Az erőszak bármely megnyilvánulása fokozza a megkötöttséget okozó elmeműködést;
- 3447. Az Isten felé irányuló önátadás a végtelenség kapuját tárja ki;
- 3448. A szeretet természetéből fakadóan végtelen és feltétel nélküli;
- 3449. A szeretet messze-messze meghaladja a megkülönböztetést;
- 3450. Törekedjünk a mindenkit és mindent egyformán szeretni állapot elérésére;
- 3451. Isten folyamatosan formál bennünket az Ő tökéletes mindent átható létére;
- 3452. A fizikai síkon szükségszerű a szenvedés a haladás érdekében;
- 3453. A szenvedésnek nevezhető állapot megélésének formáját a pillanatnyi tudatállapot határozza meg;
- 3454. Az Isteni tudatnak mindannyian részei vagyunk, részesei lehetünk;
- 3455. Az elfogadás gyakorlatba ültetése szükségszerű a haladáshoz;
- 3456. Isten bennünk is létezik, erre a csodálatosságra méltóvá kell válnunk a gondolatainkban és a cselekedeteinkben;
- 3457. Mindannyian képesek vagyunk Isteni megnyilvánulások közvetítésére;
- 3458. A tudatállapotváltozás kísérőjelensége az egyre tartósabb emelkedett tudatállapot megtapasztalása;
- 3459. Folyamatosan törekedjünk a minél tisztább és magasztosabb lelkiállapot elérésére;
- 3460. Csodálatos, felemelő és magasztos tapasztalás a bennünk rejlő, a környezetünkben létező Isteni természet felismerése és megismerése;
- 3461. A tapasztalatok sokasága a végtelenbe vezet;
- 3462. Öröm és harmónia kísérje az életedet;
- 3463. A szeretet maga az örökkévalóság;
- 3464. Emelkedett tudatállapotban előbukkanhatnak az életeink, melyek univerzumi szinten röpke pillanatok;
- 3465. Párhuzamosan létezőnk a transzcendentális végtelenség világában és fizikai sík adta kötöttségek között;
- 3466. Isten által tudatosan kiválasztott közeg biztosítja számunkra a haladáshoz szükséges legmegfelelőbb körülményeket;
- 3467. Az illúzióban az lesz a „valóság”, amit annak hiszünk;
- 3468. Rögös az az út, mely elvezet a tudatlanságból való felébredéshez;
- 3469. A fizikai síkon hajlamos az ember béklyóba kötni magát;
- 3470. Minden a szeretetből fakad és oda is tér vissza;
- 3471. A nehéz élethelyzetek megoldása a fejlődést, a felemelkedést segíti elő;
- 3472. A szellem kortalan, létezése végtelen;
- 3473. Folyton-folyvást az Isteni megnyilvánulás részesei vagyunk;
- 3474. Az emberi törekvések Isteni áldás által kísérték;
- 3475. Az Isteni eredetű mindenhatóság bennünk is lakozik;

3476. Minden meditációban vagy más spirituális megváltozott tudatállapotban eltöltött pillanat segíti a valóság tiszta megértését és a szeretettel áthatott Isteni mivolt megélését;
3477. A tapasztalások a tudatváltozást segítik elő;
3478. Istenben láthatjuk magunkat, s magunkban láthatjuk Istent;
3479. Meglepődnénk, ha valóban tudatosodna bennünk, hogy milyen közel állunk Istenhez, s Ő milyen közel helyezkedik el hozzánk;
3480. Eggyé válás Istennel a beteljesülés szentsége;
3481. A pillanat egyedi;
3482. Az Isteni szándék az egyensúly megteremtését szolgálja;
3483. A múltat és a jövőt a jelen köti össze;
3484. Isten közelségének megélése mindenki számára valóság;
3485. Az árnyékunk elfogadása elősegíti a károsító tudattartalmak oldódását;
3486. A fejlődés szerves része az én pillantról-pillanatra történő meghaladása;
3487. A szeretet vezéreljen minden körülmények között;
3488. A teljességben az összes teremtmény jelenléte örök;
3489. Az elme által keltett feszültség jelentősen kihat a gondolatokra és a cselekedetekre;
3490. Az utunk a végtelenbe vezet;
3491. Megtapasztalható a kozmikus tudatállapot a fizikai síkon létezve is;
3492. Rögös a nemes úti cél eléréséhez vezető út;
3493. A tiszta szeretettel való áthatottság megtisztít, szentté tesz;
3494. A fizikai síkon talány övezi az életút állomásait;
3495. A tapasztalás lehetőség a tanulásra a fejlődéshez;
3496. Nagy lehetőség, ajándék az éltben az igaz tiszta szeretet kibontakoztatása;
3497. Hagyd az illúziót és tekints befelé;
3498. Isten mindenhatóságában létezünk;
3499. A fizikai síkon a kettőségben egyszerre tapasztalható meg a szabadság és a kötöttség;
3500. A szabadság és a kötöttség életünkben való megjelenése is befolyásolja a karmát, illetve a karma is kihat azokra;
3501. Fejleszd a megkülönböztető képességedet;
3502. Benne kell éljünk, hogy ismerjük;
3503. A különböző tudatállapotokhoz formájában, tartalmában más és más kommunikáció illeszkedik;
3504. A szenvedés tartalmaz tiszteletreméltóságot is;
3505. A természet csodálatos egységet képez, mint az univerzum része, Isten áldásaként;
3506. Meghatározó erény a tisztaság és a tisztesség;
3507. A kettőségben a felemelkedés és a fájdalom szükségszerű kapcsolatban áll egymással;
3508. Hagyd hátra gondolati síkon az életedet, az életeidet;
3509. Istennel örök és állandó az egységben létezésünk;
3510. A nézőpont, a gondolkodás szintjének, formájának szélesítése az egységben való kibontakozás felé vezet;
3511. Istenhez tartozunk;

- 3512. Isten minden pillanatban segíti a vele való egyé válás tudatos megélésének megtapasztalását;
- 3513. Az Isteni szándék észlelését elhomályosíthatja a vágy;
- 3514. Az ősváló fokozatos megismerése, megtapasztalása is elősegíti az előremutató fejlődést támogató fokozatos tudatállapot változást;
- 3515. A közösség felemelkedése nagyobb kiterjedéssel rendelkezik az egyéni felemelkedéshez képest;
- 3516. A spirituális haladás hasonlítható ahhoz, amikor egy hegyre megyünk fel, vannak meredek emelkedők, lankák, völgyek, az erőfeszítések mértéke, az igénybevétel nagysága mindig más és más, mégis ezzel egyidejűleg folyamatosan egyre feljebb és feljebb kerülünk a hegycsúcs irányába;
- 3517. A fizikai síkon negatívnak nevezett gondolatok, történések és cselekedetek a megkülönböztető képesség fejlődését hivatottak szolgálni;
- 3518. A párkapcsolati problémák lehetséges forrása a közös fejlődés akadályozottsága;
- 3519. Minden helyzetben Isten szándéka érvényesül;
- 3520. A végtelen létezésből fakad a végtelen tapasztalás lehetősége;
- 3521. Puttapharthy meghatározó jelentőséggel bír;
- 3522. Ami Istenben él az bennünk is jelenvaló;
- 3523. Minden pillanat más és más tapasztalatot jelenít meg;
- 3524. Isten örök és eleven áldása kísér;
- 3525. Látszólag rögzös a felemelkedés útja;
- 3526. Kitartóan áraszd a szeretetet;
- 3527. Ünnepek alatt, ünnepi időszakban jelentős változások, átalakulások történhetnek;
- 3528. Mindannyiunk számára adott a lehetőség a felemelkedés szentségének megélésére;
- 3529. Eltérők az utak és a mértékek;
- 3530. Tanítómesterünk a türelem;
- 3531. Hallgass az „öreg bölcsre”;
- 3532. Isten áldással kísért ajándéka az élet;
- 3533. Isten örökkön létező, s mindent átható;
- 3534. Engedd magadban kiteljesedni az Isteni mivolt valóságát;
- 3535. Lásd meg magad Istenben;
- 3536. Ismerd fel magadban Istent;
- 3537. Az Isteni önvaló minél tudatosabb, közvetlenebb megélése megteremti a fizikai síkhoz tartozó kötöttségek lebomlásának lehetőségét;
- 3538. A szeretet megkülönböztetésmentes;
- 3539. A jó Isten a fizikai síkon mindenkivel más formában kommunikál, ami valójában egyugyanazon kapcsolaton alapul;
- 3540. Isten szeretetlénnyé formál bennünket;
- 3541. Az ego is szerethető;
- 3542. Az Isteni szándék kifejti hatását a hétköznapi világába;
- 3543. Élettér szükséges minden teremtmény számára;
- 3544. Létezésünk meghatározója, tartalma az Isten szándékának beteljesülése;
- 3545. Az Isteni szándék része és egyben részesei vagyunk a létezés által;

3546. Minden gondolatnak, történésnek, cselekedetnek megvan a maga szerepe, jelentősége és jelentése;
3547. A valóság az Isteni áldással áthatott szeretet megtapasztalása, átélése és kisugárzása;
3548. A pillanat egyedi és megismételhetetlen;
3549. Valójában mindannyian rendelkezünk a mindent tudás képességével;
3550. Az átalakulás és a megélhető körülmények igen szoros összefüggésben állnak egymással;
3551. A fizikai síkon a maga teljességében értelmezhetetlen a jövő, mert illúzió az értelmezése;
3552. A fizikai síkon zajló történésektől, eseményektől tudati szinten eltávolodva azok kuszaságnak, rendszertelenségnek tűnnek, majd az illúzió homályában megszűnnek értelemmel rendelkezni;
3553. Adott esetben a vágy rendkívül rombolóvá válhat;
3554. A szeretet szüntelenül, állandósult formában, lágyan fejti ki hatását;
3555. Isten megnyilvánulása mindenkinben és mindenben a szereteten keresztül valósul meg;
3556. A szeretet megnyilvánulása hasonló egy patak áramlásához, mely folyamatosan a legkeményebb követ is simává varázsolja;
3557. A jó Isten elősegíti, hogy minél „zökkenőmentesebben” haladhassunk;
3558. Az összes teremtmény Isteni szeretettel áthatott;
3559. Életünk során pont akkor, és pont az történik velünk, ami szükséges;
3560. Ügyelnünk kell, hogy a lényeg ne nyomja el a zajt;
3561. A fizikai síkhoz tartozó kötöttségek letételének, elengedésének formáját és mértékét a pillanatnyi tudatállapot határozza meg;
3562. A csend a fenső, a zaj a fizikai síkhoz tartozik;
3563. Felemelő az újjászületés és az elmúlás körforgása;
3564. Egyéni feladat az általunk bevonzott démonok hatástalanítása;
3565. A szolgálatvégzés mentes az érdemeiktől;
3566. A valóság fokozatosan tárul fel;
3567. Folyamatosan érkeznek a felemelő Isteni ajándékok;
3568. Magasztos törekvés az Istennel való bármely formában, mélységben és minőségben megvalósuló eggyé válás elérése felé történő haladás;
3569. Felemelő a létezés Isten áldásával;
3570. A tapasztalás célja a kollektív tudattalan, illetve ezen keresztül a fenső, az Istenség megértése, az értelem kikristályosodása, a kollektív tudattalanba való beolvadás, a fenső és az Istenség tudatával, létezésével történő eggyé válás, az azzal való azonosulás;
3571. Az elengedés felszabadít;
3572. A korlátok gúzsba kötnek;
3573. A legmeghatározóbb feladat Isten szándékának beteljesítése;
3574. A spirituális tapasztalatok beépülését követően azok hatása a hétköznapi életben is megmutatkozik;
3575. Mélyülj Istenben;
3576. Az egyéni tudatok fizikai értelemben önálló rendszerek, amelyek univerzumi szinten kapcsolódnak egymáshoz végtelen kiterjedéssel a végtelenség minőségében;
3577. Istennel mindig közeli a kapcsolatunk, legfőbb formában Prasanthi Nilayamban;

3578. A környező világot eltérő formában érzékeljük, a valóság viszont mindenki számára egyugyanazon formában tündököl;
3579. Isten a csendben hallható, s minél tisztább a csend annál inkább felsejlik, érzékelhető Isten szava, jelenléte, áldása, kiterjedése;
3580. Szinte felfoghatatlan a segítő Isteni szándék megnyilvánulása;
3581. A fizikai síkon esetenként megnyilvánuló látszólagos káosz vagy rendezetlenség mögött tökéletesség, összerendezettség áll, mely idővel megmutatkozik abban, hogy minden szépen a helyére kerül fizikai síkon értelmezve is;
3582. A mélység felemel;
3583. Váltsd valóra;
3584. Az összerendeződés harmonikus egyensúlyi állapot elérését biztosítja;
3585. A napsütés Isten, ahogy sugárzik ránk, ahogy körülvesz minket, ahogy áthat bennünket;
3586. Minden további nélkül képesek vagyunk a fizikai síkon létezve, az ahhoz tartozó tudatállapotot meghaladni;
3587. Az összes történés, az összes cselekedet, az összes gondolat Isteni szándék általi;
3588. Legyen a létezésünk tiszta és emelkedett a fizikai síkon, a köztes létben, a teljes univerzumban és Istenben;
3589. Hagyd, hogy Isten vezessen az univerzum szabálya, végtelensége eredményeképp;
3590. A pillanatnyi tudatállapot és az élethelyzetek, életesemények szoros kapcsolatban állnak egymással;
3591. Az Isteni szándék szerint, a karma visszahatása alapján mindannyiunknak adott a sorsa;
3592. Tiszteld azonos módon az összes Isteni teremtést;
3593. Köszönet és hála az Isteni útmutatásért, a haladás lehetőségének biztosításáért;
3594. Miért hagyod, hogy megtévesszen a káprázat;
3595. Meghatározó a tapasztalatok befogadására vonatkozó nyitottság, illetve azok bensővé tételének formája;
3596. Él és éltesz tiszta szeretetben;
3597. A vágy olvasztótégelye a szeretet;
3598. A legmakacsabb vágy is feloldódik a szeretetben;
3599. A tudatállapotváltozás emel megvilágosodottság állapotában;
3600. Mindannyian Buddha-természetűek vagyunk;
3601. Az alázat segíti a haladást;
3602. A tudat is Isteni megnyilvánulás;
3603. Mi magunk is részei vagyunk az Istenségnek;

XVIII. Otlét alatt (2018.)

- 3604. Az egyediség is az Egyre utal;
- 3605. Az út Egy és örök;
- 3606. Az információáradat az elmét táplálja;
- 3607. A fizikai síkra néző ajtók, ablakok behajtása elősegíti a mélyülést;
- 3608. Az ima segítséget nyújt;
- 3609. Légy nyitott és elfogadó;
- 3610. A szeretet megajándékoz a teljesség felé vezető út felismerésével;
- 3611. A belső boldogság állapotának elérése kiegyensúlyozottá tesz;
- 3612. Megérkeztél;
- 3613. Az Istenség kisugárzása a tökéletes jelenvaló;
- 3614. A békesség állapotának megélése áldást hoz;
- 3615. Örülj minden pillanatnak;
- 3616. Az elme törekszik az állandó éberség és készenlét állapotában létezni;
- 3617. A kedvesség is esély;
- 3618. Csodálatos Isten támogató gondviselése;
- 3619. Élj szeretetben;
- 3620. Istennél menedéket venni rendkívül mód felemelő;
- 3621. A szabadság, a megszabadulás a jelenben értelmezhető;
- 3622. Isteni eredetű a belső boldogság;
- 3623. A fizikai síkhoz tartozó tudat szintjén is engedd át magad Isten szándékának;
- 3624. A valóság mozaikokból is összerakható;
- 3625. Az Isteni eredet összekapcsol bennünket;
- 3626. Csodáld a szépséget;
- 3627. Fogadj el mindent;
- 3628. Az események tervezéstől függetlenül zajlanak;
- 3629. Légy bőkezű;
- 3630. Hasson át a szeretet felemelő végtelensége;
- 3631. Megtévesztő a fizikai síkhoz tartozó érzékelés;
- 3632. Engedd tágulni a tudatodat;
- 3633. Értelmetlen kizsákmányolni magunkat;
- 3634. Teremts szeretet-léggörget;
- 3635. Éberem figyelj mindenkire és mindenre;
- 3636. Egyediek a sorsok a fizikai síkon;
- 3637. Univerzumi nézőpontból tekintve minden Egy;
- 3638. Cselekedj a szíved sugallatára;
- 3639. Fogadd alázattal a visszahatást;
- 3640. Építkezz a szeretet által;
- 3641. A felemelkedéshez szükséges az erős hit;

- 3642. A szeretet képes mindenféle vágyat semlegesíteni, megszüntetni;
- 3643. Az univerzumi Egység a szeretetben bontakozik ki;
- 3644. A teljes kibontakozás a szeretettel való áthatottságban valósulhat meg;
- 3645. Részei, részesei vagyunk az Isteni szándék megvalósulásának;
- 3646. A megérintettség is táplálja a hitet;
- 3647. Az együttérzés Buddhája ott él mindannyiunk szívében;
- 3648. A felemelkedés számos területet érint;
- 3649. A kitartás meghatározó számos élethelyzetben;
- 3650. Fontos cél a visszatartóerők semlegesítése;
- 3651. Az élet egyik értelme a kibontakozás megvalósítása;
- 3652. Az elmélyültség elősegíti a felemelkedést;
- 3653. A szilárd hit átsegít a fizikai síkon jelentkező „nehézségeken”;
- 3654. Emelkedett állapotban könnyebben hagyjuk el a fizikai síkot;
- 3655. A csoda, a csodálatosság mindenki és mindenben benne rejlik;
- 3656. Az elme örök társunk a fizikai síkon;
- 3657. Befolyásoló a viszonyunk az elmével;
- 3658. Rendkívül meghatározó a bennünket átható közeg minősége;
- 3659. Az élethez való viszonyt kevésbé szerencsés állapotban/helyzetben az elme határozza meg;
- 3660. A fizikai síkon a külvilág megítélésében az elme a főszerepet játszhat;
- 3661. Az elfogadás, a megértés szívből fakad;
- 3662. Az elme felnagyítja a valótlan, az illúzió világát;
- 3663. Tudati szinten megélt, megtapasztalt Isteni áthatottságban tárul fel a valóság, lelepleződik le az illúzió;
- 3664. Tégy másokért;
- 3665. Az illúzió világát a téves képzetek, társítások szövik át;
- 3666. Isten szándéka a legteljesebb kibontakozást segíti elő;
- 3667. Az Isteni szeretet mindenkit és mindent befogadó;
- 3668. Örök törvényszerűség a visszahatás;
- 3669. Az érkezik, amit sugárzunk;
- 3670. A teljesség nyelve a szeretet;
- 3671. A bennünk létező Mindenható által formálódunk az Ő képére, az Isteni mivoltra;
- 3672. A csodák a hétköznapiakban rejlenek, ahogy megéljük, ahogy megtapasztaljuk azokat;
- 3673. Szeress minden megnyilvánulást;
- 3674. A békeesség feloldoz;
- 3675. Mutasd azt, amit látni szeretnél;
- 3676. Segíts másoknak;
- 3677. Az összes lépés áldott;
- 3678. Isten minden pillanatban befogadásra kész;
- 3679. Fogadd be a szent megnyilvánulásokat;

3680. Isten különböző „mélységben” mindenkiben és mindenben benne él;
3681. Áldott nyugalom és boldogság kísérjen az utadon;
3682. Isteni szépség vesz körül;
3683. Az univerzumot párhuzamos létsíkok alkotják;
3684. A létsíkok közvetlen kapcsolatban állnak egymással;
3685. Az egyes létsíkok között nincs közvetlen átjárás;
3686. Az egyik létsíkról a másikra lépés kilépés útján lehetséges;
3687. Létsíkról kilépni vagy nagyon jelentős tudatváltozással, vagy az ottani lét váltásával (befejezésével) lehet;
3688. A létsíkok között fennáll az átsugárzás jelensége;
3689. Isten ajándéka az emelkedettség;
3690. Isten segítséget nyújt a nehezítők letételéhez;
3691. Erőfeszítéseket kell tennünk;
3692. Figyelj a cselekedeteidre;
3693. Isten számára minden teremtmény egyformán fontos és értékes;
3694. Az elméről képesek vagyunk leválasztani a tudatunkat, ekkor megvalósítható, hogy kívülről vizsgáljuk azt;
3695. A valós hitet semmi sem ingathatja meg;
3696. Tekints Istenre minden körülmények között;
3697. A spirituális létünket a teljes szabadság jellemzi, mindenféle kötöttségtől mentesen;
3698. A cselekedeteink és a gondolataink mutatják meg, hogy hol vagyunk és hová tartunk;
3699. Néha szükségessé válhat az elme pallérozása;
3700. Légy képes az önátadásra;
3701. Őszinteség, tisztaság;
3702. Fordulj Isten felé és tartsd rajta a tekintetedet;
3703. A szolgálat Isten szándéka szerinti;
3704. Amikor az elme nagyon küzd, akkor nagy bajban van;
3705. Engedd kibontakozni a jóságot, az elkötelezettséget;
3706. Te magad légy a fényforrás;
3707. Az energetikailag közel állók jelentős hatást fejtenek ki egymásra;
3708. Merülj el Istenben;
3709. A hited maradjon szilárd minden körülmények között;
3710. A hit hazavezet;
3711. A spirituális haladás kísérője a türelem;
3712. Isteni lény az összes teremtmény;
3713. Engedj teret az elmélyülésnek;
3714. Isten áldása szüntelen;
3715. Fogadd alázattal Isten szándékát;
3716. Maradj tiszta;

- 3717. Szentként születünk;
- 3718. A megértés elősegíti a tisztánlátást;
- 3719. Merülj el az Isteni létben;
- 3720. Légy megértő;
- 3721. Isten kegye végtelen;
- 3722. Lételemünk a szeretet;
- 3723. A mosoly is Isten;
- 3724. Szeresd az univerzumi létezés;
- 3725. Tiszteld az értékeket;
- 3726. Cselekedj megértéssel;
- 3727. Isten felemel;
- 3728. Légy figyelmes;
- 3729. Az álmok elősegítik a továbbhaladást,
- 3730. A közös tudat, az Isteni tudat összekapcsol bennünket;
- 3731. Felemelő az Isteni áldás;
- 3732. Békesség, szeretet, egység;
- 3733. Az Isteni gondviselés folyamatosan ránk mosolyog;
- 3734. Adj örök hálát Istennek;
- 3735. Az univerzumi lét végtelen;
- 3736. Isten átsegít a nehézségként értelmezett élethelyzeteken;
- 3737. Minden a teremtmények érdekében történik;
- 3738. Valójában az élet, a sors kegyes hozzánk;
- 3739. Alkoss maradandót;
- 3740. Tárd ki a szíved összes ablakát;
- 3741. Ismételd Isten neveit;
- 3742. Légy bátor és kitartó;
- 3743. Sohase kételkedj a gondviselésben;
- 3744. Formáld magad Isten képére;
- 3745. Isten bennünk létező;
- 3746. A legkisebb porszem is lényeggel áthatott;
- 3747. Lásd meg mindeniben és mindenben Istent;
- 3748. Az Isteni átlényegülés az összes teremtmény számára valós lehetőség;
- 3749. Fogadd be az Isteni áldás összes megnyilvánulását;
- 3750. Csodáld Istent és az Ő teremtményeit;
- 3751. A végtelenség szintjén tökéletes az összerendezettség;
- 3752. Az Isteni tekintet folyton-folyvást ránk vetül;
- 3753. Isten nyújtja a kezét feléd, fogd meg bátran;
- 3754. Ha szükséges, akkor a tisztítás gyorsan érkezik és azonnal hat;
- 3755. Békélj meg a sorsoddal;

- 3756. Tudj ünnepelni;
- 3757. Az álmok jótékony hatásúak;
- 3758. A szeretet a mindenség;
- 3759. Isten örök;
- 3760. Mélyülj el magadban, s találkozz Istennel;
- 3761. A légzés tisztít és egyben biztosítja a kapcsolatot az univerzummal;
- 3762. Fogadd el a szent energiák áramlását;
- 3763. Haladd meg a fizikai síkhoz tartozó életedet;
- 3764. Merj boldoggá válni;
- 3765. A szeretet megszépít;
- 3766. Adj magadból;
- 3767. Szolgálj tisztán, önzetlenül, önfeláldozóan;
- 3768. Parányi Istenségek vagyunk;
- 3769. Egységet alkotunk;
- 3770. Az egységben benne foglaltatik a végtelen;
- 3771. Az álom lehet valóság, vagy pusztán vélelmezett valóság;
- 3772. Lépj ki az illúzióból;
- 3773. Fogadd be Isten szeretetét;
- 3774. Az univerzumi áldás Istentől ered;
- 3775. Mindannyiunk Isteni eredettel megáldott;
- 3776. A mindenség az otthonunk, a végtelen univerzum;
- 3777. Tapasztald meg Istent;
- 3778. Isten kegyeltjei vagyunk;
- 3779. A test múlandó, a lélek átmeneti, a szellem örök;
- 3780. Az Úr megsegít;
- 3781. Nézz szembe önmagaddal;
- 3782. Gyakorolj, tapasztalj, cselekedj, elmélkedj;
- 3783. A legfőbb szentség a szeretet, mely maga Isten;
- 3784. Áldás alatt állsz;
- 3785. Isten segítséget nyújt a vágyak letételéhez;
- 3786. Isten állandó éber kísérőnk;
- 3787. A szentek, az Istenségek elősegítik a megértést, a megtérést;
- 3788. Az út a végtelenbe vezet;
- 3789. Kísérőnk az Isteni szeretet, mely maga Isten;
- 3790. Cél és egyben lehetőség az univerzumi tudatszint elérése;
- 3791. Az élet célja, hogy Isten tökéletességére formálódjunk;
- 3792. Az Isteni tudatosság – általában – lépésről-lépésre fokozatosan érhető el;
- 3793. A jó Isten pont oda és pont olyan állapotba helyezve irányít bennünket különböző tapasztalási helyzetekbe, amelyek leginkább szolgálják az egyetemes cél elérését;

3794. A hagyományok mélyre nyúló gyökerekből táplálkoznak és ok-okozati összefüggéseket foglalnak magukba;
3795. Szükségszerű a tiszta tudat;
3796. Szentség Isten szeretetének minél közvetlenebb megtapasztalása;
3797. A tudatalattival végzett tevékenység is a fokozatos lépcsőről-lépésre történő tudatosodást szolgálja;
3798. Fogadd el Isten szándékát;
3799. Isten sohasem büntet;
3800. Érdemes megismerni az elme mélységeit is;
3801. Az Isteni szeretet mindenható;
3802. Tiszteld az összes teremtményt;
3803. Óvándó a szent energia;
3804. Legyen hasznos minden napod;
3805. Áldott a kéz, mely segítséget nyújt;
3806. Fogadd örömmel Isten áldását;
3807. Művészet az önátadás;
3808. Szilárd jelenség a visszahatás törvénye;
3809. A kapcsolat Istennel állandó és örök;
3810. A visszahatás törvénye mindent felold;
3811. Fénylő Istenségek egyengetik az utunkat;
3812. Isten olyan képességekkel áld meg, amelyek az adott élethez leginkább szükségesek;
3813. Minden történés értelemmel felruházott;
3814. Az elvárások az elme működését táplálják;
3815. A jó Isten a spirituális képességek tekintetében is úgy áld meg bennünket, ahogy az az adott élethez szükséges;
3816. A fejlődés, a haladás töretlen, annak ellenére, hogy néha „visszaesések” is bekövetkeznek;
3817. A művészetek nemesítik a lelket;
3818. A spirituális tapasztalatok elősegítik a haladást, a tudatszint emelkedését;
3819. Az ima mindig meghallgatásra talál;
3820. Ha nem is kérsz, akkor is adatik;
3821. Az Isteni mosoly mindenkire rávetül;
3822. Adj, hogy befogadhass;
3823. A szeretet mindent átható;
3824. Segíts felkelni az elesetteknek;
3825. A segítségnyújtás, mint megannyi más az életben, megsokszorozódik;
3826. Rakj egyre kevesebbet a puttonyodba;
3827. Miért cipekedsz;
3828. Az Isteni sugallatok értelmezése rajtunk is múlik;
3829. Amíg küzdünk a nehezítőinkkel, addig kevésbé vagyunk képesek kifelé-befelé figyelni;
3830. Miért is küzdenénk saját magunkkal;

3831. Emelkedj felül az apróságokon;
3832. Szemből érkező szélben is lehet közlekedni;
3833. Engedd, hogy átjárjanak a hatások;
3834. Előbb-utóbb mindenki megbékél saját magával és a környezetével;
3835. Isten szeretete felülmúlhatatlan;
3836. Az áldás mindenkinek kijár – az érzékelés szintjéről tekintve – különböző formában;
3837. Bátran tapasztald meg a szolgálat örömét;
3838. Az Egy Isten számos formában mutatkozik meg;
3839. A feltételek az elme játékszerei;
3840. Az életmódtól, az élethez való hozzáállástól is függ a haladás mikéntje;
3841. Végtelen az Isteni kiterjedés;
3842. A szorosan fizikai síkhoz tartozó gondolatok, cselekedetek elhalványítják az emelkedettség állapotát;
3843. Ébresszük fel az összetartozás magasztosságát;
3844. A spirituális haladás általában apró kis lépésekkel kísért;
3845. Örömmel éljük meg az ünneplés magasztosságát;
3846. Legyünk képesek örvendezni mások haladása láttán, ami valójában a mi haladásunk is;
3847. Az elvonulás elősegíti az elmélyülést;
3848. A csend segít, támogat, biztat;
3849. A jó Isten pontosan tudja, hogy mennyire vagyunk terhelhetők;
3850. Kizárólag annyit vegyünk a vállunkra, amennyit károsodás nélkül képesek vagyunk magunkkal vinni;
3851. A csend, a béke és a nyugalom a segítőink körébe tartozik az elmélyültség állapotába kerülés során;
3852. Isten gyönyörködteti az összes teremtményt;
3853. A szépség közelebb hoz Istenhez;
3854. Állandó és folyamatos az Isteni áthatottság;
3855. Isten mindenkiben és mindenben kibontakozik;
3856. Istent testesítjük meg;
3857. Lehetsz boldog;
3858. Isten érintése felemelő;
3859. A lélegzet is a teljesség része;
3860. Megélhető a belső Istenség kibontakozása;
3861. Minden teremtmény egy forrásból fakad;
3862. A halhatatlan szellemünk tart a tökéletesség, tart Isten felé;
3863. Maradj szüntelenül a jelenben;
3864. A jövőbe futkosás az elme műve, a jelen mutatja meg a valóságot;
3865. A bennünk rejlő Isten kibontakoztatása által valósulhat meg a felemelkedés, a tudatosodás;
3866. Miért kergeted az illúzióban észlelhető formákat a valóságban való gyönyörködés helyett;
3867. Swami számtalan formában, akár emberi alakot öltve jelenik meg tanítást képviselve;

3868. A fizikai síkon Istennel folytatott „beszélgetéseink” a születés környékén kezdődnek és a távozás folyamatában fejeződnek be;
3869. Az Angyalok is a segítők, akár fizikai testet öltöttek;
3870. A valóságba merülj el, hagyd az illúziót;
3871. Szinte lehetetlen felfognunk, hogy szoktunk közvetlenül beszélni Istennel;
3872. Csodáld Isten szépségét, csodálatosságát, tökéletességét;
3873. Az előítélet tévútra visz;
3874. Az elme jelzéseit, ingereit, késztetéseit, egyszerűen figyelmen kívül kell hagyni;
3875. Az elme a kizárásával semlegesíthető;
3876. Békéld meg önmagaddal, s mindeközben fejleszted magad;
3877. Megláthatod magad Istenben, hisz az Egy része mindenki, az összes teremtmény;
3878. Néha nehéz az elfogadás;
3879. Csodát tenni egyedül Isten képes;
3880. Adott esetben légy képes nevetni önmagadon;
3881. Az emberi lét sajátossága a fejlődés lehetősége;
3882. Isten szépsége a nőben, ereje pedig a férfiben testesül meg;
3883. Maga Isten az univerzumi végtelenség;
3884. Isten figyelmes gondoskodása minden pillanatban érvényesül;
3885. Áldott Isten összes lépése;
3886. Az elmélkedéshez megfelelő nyugalommal átszótt környezet szükséges;
3887. Isten a legkisebb részecskét is áthatja, abban benne foglaltatik;
3888. A légzés is tisztít;
3889. A szándék az alap;
3890. A segítség megkülönböztetés mentes;
3891. Isteni oltalom alatt állsz;
3892. Valójában az érzelmi megnyilvánulások háttérében az ok-okozat, a visszahatás törvénye húzódik meg;
3893. Felemelő az Isteni szeretettel való áthatottság;
3894. Él békességben a környezeteddel és önmagaddal;
3895. Isten szépsége számos formában képes testet ölteni, megjelenni;
3896. Ne restelj lehajolni, felemelni, áthelyezni;
3897. Mindannyian rendelkezünk médiumi képességgel;
3898. Isten gondoskodása kifejezhetetlen;
3899. Minden teremtménynek pontos, meghatározott és jelentőségteljes szerepe van az univerzumban;
3900. Meg kell értenünk az összetartozás mibenlétét;
3901. A felemelkedés kizárólag Egységben történhet;
3902. A fizikai sík káprázata elemeire bontja az Egységet;
3903. Éltető és felemelő az Isteni besugárzás;

3904. Minél emelkedettebb tudatállapotban vagyunk, annál inkább feltárul a valóság, az Isteni létforma;
3905. Mindig is léteztél;
3906. Gyűjts fényt;
3907. Nyújts kezet;
3908. Az Isteni áthatottság a lételemünk;
3909. Bontakoztasd ki az együttérző szeretetet;
3910. Az álomból felébredünk, a fizikai síkot elhagyjuk, s mindeközben a végtelen valóságban létezőnk, ahol Isten táplál, gondoz, segítséget nyújt;
3911. Az elmélyültség foka szerint tárulkozik fel a valóság;
3912. Elmélkedj minél többet Istenen;
3913. Isten jóval többször jelenik meg közvetlenül, mint ahogy azt gondolnánk;
3914. Az élet érdekes sajátossága a tudat;
3915. A karmikus kapcsolatokra is jellemző a végtelenség, a szűkebben értelmezhető felfoghatóság mellett;
3916. Tekints az égre;
3917. Tiszteld az összes felfogható, illetve kevésbé felfogható létezőt;
3918. Egy a Teremtő Egy a Teremtés;
3919. A kettőségben értelmezve csak „jó” történhet velünk;
3920. Minden lépés jelen pillanatban zajlik;
3921. A valóság a jelenben érthető meg, ott érzékelhető;
3922. Gondolkodj és cselekedj legjobb belátásod szerint, a többit pedig bízd Istenre;
3923. Egyek vagyunk Istennel;
3924. A fájdalom az elme alkotása;
3925. A nyitottság szívből fakad;
3926. Isten biztonságban tart;
3927. Hidd el, valójában Isten kényeztet;
3928. Vigyázat, a külsőségek megtévesztők lehetnek;
3929. Tégy az emberiségért, a teremtményekért;
3930. Él a lehetőséggel;
3931. Hallgass Istenre;
3932. Isteni tökéletesség a mindenség;
3933. Isten a belső Mestered;
3934. Minél erősebb a kapcsolat Istennel, úgy szűnik meg az illúzióhoz kötődő elme létezése;
3935. Isten az irányt mutató csillag az égbolton;
3936. Isten szava hozzád is szól;
3937. Fedezd fel a bensőd kincseit;
3938. Isten a bizonyosság;
3939. Az élet a lehetőség, fedezd fel az értelmét;
3940. Lehet, hogy leköt a káprázat;

3941. A türelmetlenség az időhöz kötött, az időtlenségben fel sem merül;
3942. A hitelesség iránymutató;
3943. Az Isteni szándék számtalan lehetőséggel áld meg;
3944. Az Istennel való minél közvetlenebb kapcsolódás az időtlenségben zajlik;
3945. Légy türelmes, meg fog érkezni;
3946. Törekedj az elmementesség állapotának elérésére;
3947. Érd el, éld át és sugározd a kedvesség állapotát;
3948. Áldott Isteni teremtések vagyunk;
3949. A tudatalatti rendezgetése is a felemelkedést szolgálja;
3950. Szeretet;
3951. Simogató szeretet;
3952. Áldott szeretet;
3953. Isteni szeretet;
3954. Békesség, boldogság, szeretet, együttérzés, kibontakozás, Egység;
3955. Merülj el az Isteni létállapotban;
3956. A betegség az elme általi túlzások kivetülése;
3957. Lággy békesség;
3958. Elfogadó szeretet;
3959. Adasson az összes teremtmény számára boldogsággal átszótt meghitt létállapot;
3960. Békesség, boldogság, harmónia;
3961. Nagyon kérdezni sem szükséges, elegendő, hogy figyeljünk Istenre;
3962. Bontakozz ki bátran az élet akár számos területén;
3963. Tégy az emberiségért, a teremtményekért;
3964. Élj szeretetben;
3965. Az ego számos módon kezelhető, lebontható, semlegesíthető, vagy akár teljesen fel is oldható;
3966. Tudd, hogy ki vagy, hogy kik vesznek körül;
3967. Légy méltó gondolataidban, cselekedeteidben Isten kegyére;
3968. Légy becsületes, egyenes és tiszta;
3969. Amit a képzelet szül az kapcsolatban áll az elmével;
3970. A képzelet gyakran vágyat jelenít meg;
3971. El kell sajátítanunk az éber megkülönböztetés képességét;
3972. Vegyük észre, ha szükséges leplezzük le a káprázat valóságként történő megjelenését;
3973. A káprázat elfedi a valóságot;
3974. Él a tökéletes jelenben;
3975. Ha elkalandoznál a jelenből, rögvest térj vissza;
3976. Egyként lélegzünk, Egyként létezőnk;
3977. Egyek vagyunk örökkön, örökké;
3978. A létezés örök;
3979. Hová sietsz;

3980. Isten szándéka felülírja a földi halandó tervezését;
3981. Isten szándéka szent;
3982. Swámi a hétköznapiakra készít fel bennünket;
3983. eltérő közeg alkalmas számunkra a mélyüléshez, a személyhez, az életszakaszhoz igazodóan;
3984. Prasanthi Nilayamban Swámi gondoskodik a hívők kényelméről és a haladásukhoz szükséges feltételek megteremtéséről;
3985. A tudatalatti és a mentális energetikai test megőrzi az adott élet során megélt összes történetet;
3986. Spirituális lenyomatokat őrzünk az előző életeinkből;
3987. Spirituális szinten, a tudatállapothoz tartozó memóriában rendkívül aprólékosan megőrizzük az életmozzanatok lenyomatait,
3988. „Betegségből” való felépülés átrendeződést eredményez;
3989. Leplezd le önmagad előtt a vágyaidat;
3990. Elfogadom a megélhető jelent;
3991. Swámi tökéletesen elfogadó és megértő, Ő tudati szinten létező, a meghatározhatatlan, végtelen mennyiségű összefüggés tudója;
3992. Meghatározó erény a türelem és az elfogadás;
3993. Istennel közös nyelvet beszélünk;
3994. Az emlékek valójában tapasztalati lenyomatok;
3995. A szertartásoknak a belső tartalom, a meghittség ad értelmet;
3996. Az Isteni üzenet Egy, megfogalmazása és közlési formája viszont személyre szabott;
3997. A tudatszint felemelhető univerzumi szintre, mely már közelít az Isteni szint kapujához;
3998. Egy Istenben létezőnk mindannyian;
3999. Amikor Isten felé fordulsz, akkor az összes teremtmény felé fordulsz, beleértve önmagadat is;
4000. Kizárólag a kettősségben, a káprázatban létezik a kezdet és a vég;
4001. Tekints az összes teremtményre, mint Istenre;
4002. Az Egységtudat elérésének irányába haladunk;
4003. A tudattágulás végtelen, ahogy az Isteni tudat is az;
4004. A létszintek – az átjárhatóság korlátai mellett – összefüggő rendszert képeznek univerzumi kiterjedéssel;
4005. A fizikai síkon minden kivetülés;
4006. A kapcsolatok leképződések;
4007. A fizikai síkról részben, vagy teljesen kilépve érthető meg a valóság;
4008. Mélység és magasság kizárólag a fizikai síkon létezik;
4009. A haladás mikéntje a fizikai síkon helytől független, ezzel együtt természetesen léteznek olyan helyek, amelyek az adott személy számára meghatározó jelentőséggel bírnak;
4010. A jövőn elmélkedés meglehetősen elmeorientált, a múlton való gondolkodás kevésbé visszafelé;
4011. Álomban működésképtelen az elme, egyszerűen nem létezik az álom folyamatában;
4012. Isten mindenféle tapasztalathoz hozzájuttat bennünket minősítéstől függetlenül;
4013. A tapasztalat – legyen az bármilyen – a haladásunkat szolgálja;

4014. Legyen békesség, együttérzés, megértés és szeretet a szívünkben;
4015. Az összerendeződést követi a teljesség elérése, majd a beteljesülés következik, mely a végső „állomás”, az Isteni létállapot megélése, az abban való örök létezés előtt;
4016. A haladás mindannyiunk számára adott lehetőség, megvalósulási formáját befolyásolja a visszahatás;
4017. A látszólag kevésbé helyes úton való haladás is értékes tapasztalatokat eredményez;
4018. A sorsok különbözők, semmiképpen sem hasonlíthatók össze;
4019. Hasson át az Isteni eredetű boldogság;
4020. Isten minden teremtmény;
4021. Isten a gondviselőnk;
4022. A tiszta szeretetnek kizárólag egy formája létezik: az Isteni szeretet;
4023. Élj boldogan;
4024. Isten lágyan, szelíden, kedvesen körülvesz bennünket;
4025. A mosoly lerövidíti a távolságot;
4026. Egylét;
4027. Csak a szeretet valós, a többi dolog és történes puszta káprázat;
4028. Miért ragaszkodsz az illúzió teremtette gondolatokhoz, tárgyakhoz;
4029. Az elme megszelídítése hosszú folyamat, mely türelmet igényel;
4030. Szeretni a legkönnyebb, rendkívül kevés energia szükséges hozzá;
4031. Isten nagylelkűségére állandóan számíthatunk;
4032. Soha ne habozz megtenni a következő lépést;
4033. Isten ismeri a gondolataidat, s reagál is azokra;
4034. A szeretet gyönyörű, a szeretet gyönyörködtet;
4035. Isten az ősbizalom, a bizalom forrása;
4036. A teljesség akkor bontakozik, amikor megfelelő közvetlen és tudatos kapcsolatban állunk Istennel;
4037. A káprázat könnyen megtréfálhat bennünket;
4038. Az éberség elősegíti a káprázat szüleményeinek kiszűrését;
4039. Isten meglehetősen sok üzenetet küld számunkra;
4040. Számos üzenet felett elsiklunk, mely Istentől származik;
4041. Ami valós az tartós, valójában végtelen;
4042. A szilárd hit biztonságot nyújt;
4043. Hit Istenben, hit a mindenhatóságban;
4044. Isten minden lépése áldott;
4045. A benső Istenség hathatósan segíti a felemelkedést;
4046. Legyen áldott minden lépésed;
4047. Az Isteni szépség és áldottság mindenben benne rejlik;
4048. A benső felemelkedés az útmutatónk;
4049. Isten mindannyiunkra mosolyog;
4050. Az Isteni oltalom megvéd, biztonságot nyújt;

- 4051. Az álmok segítséget adnak;
- 4052. A harmonikus állapot eléréséhez szükséges a tudatalatti rendbetétele;
- 4053. Tedd le a vágyakat és a függéseket;
- 4054. Épülj belülről;
- 4055. Váljon szabaddá a gondolkodásod;
- 4056. Válg nyitottá, megértővé és elfogadóvá;
- 4057. A fizikai síkon tégy különbséget helyes és helytelen között;
- 4058. Isten a végtelen kibontakozás lehetőségét kínálja, biztosítja mindannyiunk számára;
- 4059. Az álmok tanácsadók;
- 4060. A belső békesség az alapot teremti meg a kibontakozáshoz;
- 4061. Tisztulj és válj egyre inkább szabaddá a létezés végtelenségében;
- 4062. Az élet, a létezés Isteni eredetű;
- 4063. A segítség önzetlenül hathatós;
- 4064. A tudattágulás által tudatosan közelebb kerülünk Istenhez;
- 4065. Élvezd az életet;
- 4066. Lelj örömet az életben;
- 4067. Fontos, hogy a szenvedés mellett jusson más is az életben;
- 4068. Miért tartod annyira fontosnak a szenvedést az életben;
- 4069. Egy Mindenséghez tartozunk;
- 4070. Szelíd kapcsolatokra van szükségünk;
- 4071. Emelkedj minél magasabb tudati szintre;
- 4072. A fizikai síkon természetes jelenség a ciklikus változás;
- 4073. Amennyiben észrevesszük, hogy uralkodni kezd az elme tegyük fel a következő két kérdést: pontosan hol vagyok, mit teszek éppen;
- 4074. Legyünk jóban az elménkkel, fogadjuk el a sajátosságait – természetesen a csiszolgatása mellett;
- 4075. Nyújts támogatást;
- 4076. Isten háza sarokig nyitott ablakkal és ajtókkal rendelkezik;
- 4077. Isten megajándékozik;
- 4078. Isten minden támogatást megad ahhoz, hogy az adott életben a legteljesebb kibontakozás valósulhasson meg;
- 4079. Nagyon-nagyon figyelj a jelzésekre;
- 4080. Élvezd az áldással kísért állapotot;
- 4081. Törekedj a legteljesebb kibontakozásra;
- 4082. Tanulás, fejlődés, haladás, tapasztalás, kibontakozás;
- 4083. Mindannyian spirituális teremtmények vagyunk;
- 4084. Alapvetés az öt emberi érték: szeretet, dharma, béke, igazság, erőszakmentesség;
- 4085. Spirituális áthatottság közepette teljesebb módon valósul meg a kibontakozás;
- 4086. A kibontakozás során az Isteni lét, léttudat hordozása egyre inkább átalakul az Isteni létben, léttudatban létezéssé;

4087. Különbféle módon bánunk magunkkal a visszahatás törvényszerűségén keresztül;
4088. Az Istenségek abban nyújtanak segítséget, hogy képessé váljunk egy-egy szűkebb területre figyelni;
4089. A biztonságérzet bármikor sérülhet az élet során;
4090. Az ősbizalom a bizalmi alapot teremti meg;
4091. Szinte kifejezhetetlen a tudatosan megélt Isteni szeretet;
4092. Ne akarj semmit, ne kérj semmit, viszont alázattal fogadj el mindent;
4093. Az Isteni gondviselés kifejezhetetlen fizikai síkhoz kötődő gondolatokkal;
4094. Egyre inkább érdemes törekednünk az univerzumi látásmód, gondolkodás kimunkálására;
4095. Apró jelek, amelyek mások részére, s számunkra is üzenetet hordoznak;
4096. Légy türelmes önmagaddal és másokkal szemben is;
4097. Gondolkodj minél kiterjedtebb formában;
4098. Végezd kitartóan a munkádat;
4099. A pihentség is segít az elme kezelésében;
4100. Általában lassan, fokozatosan nyílik ki a kibontakozás virága;
4101. Rendkívül fontos a kiterjesztett szemléletmód;
4102. Merülj el minél gyakrabban Istenben;
4103. Az álomban történetek lehetnek valóságok, gyakorta szimbólumokkal kísértén;
4104. Örvendj mások kibontakozásának;
4105. Kifejezetten hálával tartozunk a jó Istennek;
4106. Minden pillanatban éberén tartandó a figyelmünk;
4107. Az érzelmek kezelése az alapvető lépések között szerepel;
4108. Higgy a szeretet mindenhatóságában;
4109. Bízz a szeretet mindenhatóságában;
4110. Isten megajándékoz a tiszta boldogsággal;
4111. Maghatározó jelentőséggel felruházottak a „velünk utazó” személyek;
4112. A spirituális kibontakozás formája és folyamata egyéni;
4113. Csak türelmesen, a jó Isten mindent elrendez a leghelyesebb, a legtámogatóbb módon;
4114. Egyugyanazon úton haladva is eltérők a lépéseink;
4115. A fizikai értelemben meglévő másság, eltérőség is az Egység része;
4116. A tennivalók közül előnyben részesítendőek azok, amelyek leginkább segítik a kibontakozást – a kötelezettségek végzése mellett;
4117. Isten valóságként mutatkozik meg;
4118. Istent gyakorta misztifikálják az emberek, elszakadva a tényleges valóságtól;
4119. Az igazságtól elrugaszkodott gondolataink és cselekedeteink hatására keletkezett káprázat hatására látszólag halványul a kapcsolat Istennel;
4120. Éberség, figyelem, megkülönböztető képesség;

4121. Az Istenképeink eltérők, a hitünk azonos;

4122. Az elme a „legkiválóbb” figyelemelterelő;

XIX. Otlétek között (2018-)

4123. Az elme hatalomátvétele eltorzítja a személyiséget;
4124. Mindaddig az elme általi sodródásban hánykolódunk, míg Isten felé nem fordulunk;
4125. Isten folyamatosan figyel ránk, üzen nekünk, meghallgat bennünket;
4126. Áldott mindannyiunk élete;
4127. Honoljon békesség a szívekben;
4128. A tökéletesség egyik csodálatos megnyilvánulása a karmikus törvényszerűség megjelenése a mindennapokban;
4129. A káprázat világába a karma törvénye sugározza be a valóságot;
4130. Univerzumi sajátosság a folyamatosság végtelensége;
4131. A fizikai síkon értelmezett három dimenzióból és negyedikként alkalmazott időből továbblépve a három dimenzió ponttá válik, mely maga a végtelen, az idő szerepét pedig az időtlenség tölti be, ekkor válik a végtelen univerzumi kiterjedés valósággá;
4132. Isten képessé tett bennünket az Ő magasztos feltétel nélküli szeretetének befogadására, megélésére és kisugárzására;
4133. Törekedj a lelki tisztaság elérésére;
4134. Szerepek, szerepek keveredése önmagukban, kiváltképp a párcapcsolatokban;
4135. Élet-, és halálöszön együttes megjelenése, azok kivetülése, megnyilvánulása a gondolatok és a cselekedetek mezején;
4136. Isten szüntelenül figyelemmel kíséri a sorsunk alakulását;
4137. A tudat kiüresedése hozza el a tudat tágulását, tehát önmaga üresedése által tágul ki;
4138. A létezés maga a végtelen folyamatosság, nem rendelkezik sem kezdettel, sem véggel, hanem a pillanatnyi állapot a sajátossága;
4139. Az élet egy végtelen folyam, egy végtelen körforgás, melyből a kilépés a végső, a legmagasabb, a legkiteljesedettebb tudatállapot elérésének valósága;
4140. Az együttérzés állapot;
4141. Minden egyes életmozzanat a haladást szolgálja;
4142. Mi magunk vagyunk szenvedés okozói a gondolatainkkal és a cselekedeteinkkel;
4143. Az emberek hajlamosak lehetnek elmélyülni a saját fájdalmukban, szenvedésükben, esetlegesen még a máséban is;
4144. Egyfajta tudatlanság a szenvedés értelmének, okának meg nem értése, meg nem értettsége, hovatovább az elme általi szándékos meg nem értése, meg nem értettsége;
4145. Az ember hajlamos lehet arra, hogy megoldatlan élethelyzetekbe burkolja magát;
4146. Mindannyinkban fellelhető az Isteni megtestesülés, az Isteni lényeg;
4147. A testi, a gondolati, a lelki megtisztulás elősegíti az Istenhez vezető úton való haladást;
4148. A vágyak lebilincselők, kötőerőt hoznak létre;
4149. Isten eleven valóságként él a szívünkben;
4150. Minden pillanat közeledés Istenhez, a vele való eggyé váláshoz;
4151. A különböző szerepek eltérő energiafelhasználást igényelnek;
4152. Az élet egy festmény, amikor kiemeljük egy részét, akkor törvényszerűen elnyomjuk, illetve a homály elfedi a többi részét;
4153. Tiszteld a helyet ahová megszülethettél;

4154. Minden lépés meghatározó jelentést hordoz;
4155. Éltetünk;
4156. Engedd, hogy a jó Isten oda tereljen ahová szükséges;
4157. Az egyetemes szeretet megéléséhez szükséges a tökéletesen vágymentes állapotba kerülés;
4158. Magasztosan felemelő az önalávetettség állapota;
4159. Számos kódoltsággal rendelkezünk úgy a jelen élet tapasztalatai által, az előző életek lenyomataként, a kollektív tudattalanból, illetve az univerzumi, az Isteni tudatból fakadóan;
4160. Egyugyanazon életben a szellem, lélek és test kapcsolata állandó, viszont a kapcsolat minősége és erőssége változó;
4161. Az egyén kívánatos fejlődése elsősorban mások haladását szolgálja;
4162. Az önzetlen szolgálat mások javát szolgálva valósul meg;
4163. A spirituális haladás meghatározó állomása a káprázat jellegének felismerése és a jelenség tudatos meghaladása;
4164. Isten felé haladva érzük el a minden szférát érintő tökéletes tisztaságot;
4165. Az Isteni gondviselés határtalan, végtelen;
4166. Mindenki és minden Isten teremtése, az Ő része, vele alkot tökéletes és megbonthatatlan örök egységet;
4167. Minden értelemben élj tisztaságban;
4168. A tudat lényege, létezése és természete messze-messze túlmutat a pusztán agyi tevékenységen;
4169. Egy téglá önmagában szétporlad, viszont egy építmény részeként képes tartósan fennmaradni;
4170. Az ember igaz létezési közege, élettere a természet;
4171. Az embert leginkább éltető közeg az eredeti (természetes) környezetéhez minden tekintetben legközelebb álló létezési forma;
4172. Kizárólag a fizikai síkra koncentrált munkálkodással a szeretet teljes kibontakoztatásáig lehet eljutni, magasabb tudatállapotok eléréséhez szükséges a transzcendentális nézőpont kialakítása, a tudásgyarapítás és a gyakorlatok végzése;
4173. Állandó és örök Isten-közegben létezzünk;
4174. Az útmutatás követhetőbb, mint a tiltás;
4175. Mindenegybes feltett, illetve pusztán gondolatban megszületett kérdésre megérkezik a válasz, amit biztosan észlelünk, meghallunk(?);
4176. A tükör képes megmutatni azt is, amivel nem feltétlenül szeretnénk szembesülni;
4177. Az elme sajátossága a folyamatok irányítása feletti hatalom megszerzése;
4178. A saját démonaink sokkal közelebb vannak hozzánk, mint ahogy azt gondolnánk;
4179. Bármerre, bárhová fordulunk Istent érzékeljük, Isten előtt állunk;
4180. Minden pillanatban a szeretettel áthatott végtelenségben létezzünk;
4181. Az elme élettere a múltban és a jövőben található, a jelenben létezhetetlen;
4182. Erény a tiszta és igaz hit;
4183. A testenkívüliség megélése során megváltozott tudatállapot alakul ki, mely esetben eltérő tapasztalatok élhetők meg, mint a fizikai síkhoz tartozó éberség alkalmával;
4184. Isten szándéka mindenkinek feletti szent szándék;
4185. Isten az összes teremtmény útját egyforma odaadással és szeretettel „egyengeti”;

4186. Vélhetően létezünk egyszerre egy időben különböző szférákban;
4187. A kiüresedettség állapotában létezés elősegíti a felemelkedés felé vezető úton való haladást;
4188. A kiüresedéshez vezető út a fizikai síkhoz tartozó gondolatok elengedésén keresztül vezet;
4189. A kiüresedés olyan minőségű tudatállapotot eredményez, amely elvezet a teljességhez és a beteljesüléshez;
4190. A történések pont úgy zajlanak, ahogy azok szükségesek az Isteni szándék szerint;
4191. Mindenek felett álló a szeretet, mely maga az Isten;
4192. A kiüresedés történhet lépcsőről-lépésre, továbbá megmutatkozhat ugrásszerű változás közepette is, fennmaradása pedig lehet tartós vagy időleges;
4193. A boldogsághoz, a beteljesüléshez, az Isten-közelség megéléséhez az elengedés, a letétel megvalósításán keresztül vezet az út;
4194. Lásd meg magad Istenben;
4195. A falak valójában terelgetések;
4196. A letapadások meggátolhatják az Isten-közelség tudatos megélését;
4197. Az Isteni teremtésben minden értelemmel bír: a személyek, az élőlények, a gondolatok, a cselekvések, a történések és a tárgyak egyaránt;
4198. Orientációs elcsúszás: Isten helyett más irányokba – helyekre, dolgokra – való figyelemösszpontosítás;
4199. Isten eltérő állomások érintésével és különböző ütemben mindannyinkat a maga képére formál;
4200. Megkaptuk a lehetőséget és a felelősséget az Isteni mivolt megélésére;
4201. Meghatározó, hogy felismerjük a függés megannyi formáját, amelyek meghatározzák, behatárolják, korlátozzák a fizikai síkon zajló életünket, a gondolkodásunkat, a spirituális haladásunkat, a fejlődésünket;
4202. A türelem és az elfogadás elősegíti a spirituális haladást, fejlődést és az Isteni szándék minél tisztább felfogását, megértését;
4203. A jó Isten folyamatosan gondos odafigyeléssel segíti a haladásunkat;
4204. Minél gyötrelmesebb az út, annál feljebb visz;
4205. Az ember számára szinte felfoghatatlan az Isteni áldás gyönyörűsége;
4206. A meghatározó, hogy mivé lettünk, hová érkeztünk;
4207. Az élet az út, az út maga az élet;
4208. A változtatás képessége megadatott a fizikai síkon az élők számára;
4209. A negatív gondolatok, dolgok károsítják a fizikai testet és a lelket, ezáltal terhelik a tudatot;
4210. A vágy a valótlan világ egyik legmakacsabb képződménye az emberi tudatban;
4211. Gondoljunk minden teremtményre szeretettel, egyetemben azokkal, akik úgyszintén szeretettel kísérnek az utunkon;
4212. A megszabadulás felé vezető út a ragaszkodás és az elengedés megszűnésén keresztül vezet;
4213. A nem ismerés, a tudatlanság és a megtévedés okaként léphet fel;
4214. Swami által sugárzott szeretet mindent átható, végtelen és a teljesség elérése felé segítő;
4215. Mindenki mindenkivel, minden mindennel összeköttetésben, kapcsolatban teremtett;
4216. Érdemes megfigyelni, hogy ki, mikor, mit és hogyan tesz;
4217. A boldogságforrás a transzcendentális világból ered;

4218. Egységben a természettel, egységben az Istennel - ez a létezés meghatározója;
4219. A fizikai síkon lévő kettősségből rendkívül szélsőséges helyzetek fakadhatnak a tapasztalás céljából;
4220. A karma kihat a személyiség mikéntjére;
4221. Lehetséges olyan pillanatnyi állapot, amikor a teremtmény telítődik az univerzumi energiákkal;
4222. Isten gyakran alkot az ember gyönyörködtetésére, ezzel is elősegítve az emberek fejlődését;
4223. Egyugyanazon nap süt ránk, ugyanazt a levegőt lélegezzük be, s ugyanazon a földön élünk;
4224. A létezés kezdet és vég nélküli örök valóság;
4225. Képesek vagyunk rendkívül sok szenvedést és fájdalmat elkerülni midőn képessé válunk a kezdet és vég nélküliség állapotának felismerésére;
4226. Isten kegye határtalan;
4227. A tudat rétegeiben zajló állandó feltárás, kutakodás megakadályozhatja a lelki tartalmak beépülését;
4228. Szeretni mindenki képes, szeretni mindenki tud;
4229. A szeretet nyelvét mindannyian megértjük;
4230. Koncentrálj az élőkre, a körülötted lévőkre;
4231. A kiszámíthatatlanság elősegíti a jelenben létezését;
4232. Minden parányi élethelyzet a végtelen létezés része, annak alkotóeleme;
4233. A világegyetemet gyönyörűsége, csodálatos törvényszerűség, egység hatja át, aminek az alapja a szeretet;
4234. Mindannyian ugyanabban a közös kiterjedésben léteznünk;
4235. Tudati rendszer részei vagyunk;
4236. Ami frusztrációt okoz az segíti elő a fejlődést;
4237. Szeretet, együttérzés, szolidaritás;
4238. A fejlődés során az Istenség, az Isteni lét megtapasztalásának nagyon-nagyon fontos állomása az önálávetés megélése, elsajátítása;
4239. A fizikai sík egyensúlyát a spirituális szféra egyensúlya biztosítja, amilyen szinten az adott pillanatban megvalósítható;
4240. A vágy elhomályosítja, elködösíti a tudatot;
4241. Az elmúlás, a visszavonhatatlan megélése hozzásegít bennünket a spirituális valóság, az igazság megéléséhez;
4242. Felemelő Isten szentségének egyre tudatosabb megélése;
4243. Szeretet, megértés, elfogadás, elengedés, megbocsátás;
4244. A figyelem irányultsága, irányítása, fókuszálása, a fizikai síkon zajló események mellett kellő intenzitással a transzcendentális világ felé is kell, hogy irányuljon;
4245. Meghatározó, hogy a figyelmünket ne kössék le teljes mértékben a fizikai síkon zajló események, hanem megfelelő mértékben szenteljük a figyelmünket a transzcendentális valóság érzékelésének megvalósítására;
4246. Amennyiben a fizikai síkon zajló események egyre inkább lekötik a figyelmet, úgy háttérbe szorul a transzcendentális irányultságú figyelem;
4247. Az Isteni szeretet a kristálytisza valóság;
4248. Az előző és a jövő életeink átszövik a jelen életünket;

- 4249. Adj hálát Isten szeretetéért;
- 4250. Engedd, hogy Isten szeretete áthasson;
- 4251. Isten velünk, bennünk él;
- 4252. Fedezd fel, találd meg magad Istenben;
- 4253. A vágy átalakulhat, átalakítható szeretetté;
- 4254. A démonok élettere az illúzióban leledzik;
- 4255. Érezd az egység, az összetartozás magasztosságát;
- 4256. A vágy is a jelenből való kilépéshez tartozik, amellet hogy a valótlanóságban létezik;
- 4257. A jelen, fontos, meghatározó tanító az életünkben;
- 4258. Lépj át a korlátaidon;
- 4259. Isteni áldással kísértén mindannyian más-más utat járunk be a végtelenben, az univerzumban, az egységben;
- 4260. Tekintsünk megértéssel és elfogadással az embertársaink felé;
- 4261. Az éberség rendkívül nagy jelentőséggel rendelkezik;
- 4262. Hogyan is lehetnénk az illúzióban megnyugvást, harmóniát, békességet;
- 4263. Az életet megélni érdemes, mintsem elszünnedni;
- 4264. Mindenki a maga módján tud, képes szolgálni;
- 4265. Mindenkit a maga módján lehet szolgálni;
- 4266. A finom, illetve a durva energetikai minőség kihat a létezésre, annak minőségére, formájára és megvalósulására;
- 4267. Az egyéni gondolatok, cselekedtek, megnyilvánulások, egyben közösségi, kollektív kihatással is bírnak;
- 4268. Isten számos formában és módon nyilvánul meg mindannyiunk épülését, fejlődését segítve, támogatva;
- 4269. Az állati lények is lehetnek tanítómesterek a szeretet vonatkozásában;
- 4270. Az összes teremtmény egyedi, megismételten módon része az univerzumnak;
- 4271. Isteni útmutatás, Isteni gondoskodás, Istenben létezés;
- 4272. Minél mélyebb az Istenhit annál természetesebben élhető meg az Isteni tudatosság;
- 4273. A szeretet a teljesség, a mindenség, a végtelen, az egyetlen Isten;
- 4274. A vágy az egohoz tartozik;
- 4275. A szellem tiszta és magasztos;
- 4276. Falak, kerítések építése helyett a szeretet kiteljesedése a meghatározó, a kívánatos, a fontos, az előre mutató;
- 4277. A földön, a fizikai síkon megélt életünk formája spirituális tartalommal rendelkezik;
- 4278. Ahogy Isten szeret, úgy szeresd magad is, mint Isteni megnyilvánulást;